NAPOLEON HILL

TÁC GIẢ CỦA THINK AND GROW RICH
CUỐN SÁCH VỀ THÀNH CÔNG BÁN CHẠY NHẤT MỌI THỜI ĐẠI

CHIẾN THẮNG CON QUỶ TRONG BẠN

Bí quyết tự do và thành công

Chưa từng được xuất bản

Biến mất từ 1938...

Thông tin sách

Tên sách: **Chiến thắng con quỷ trong bạn**
Nguyên tác: **Outwitting the Devil: The Secret to Freedom and Success**
Tác giả: **Napoleon Hill**
Công ty phát hành: **Thái Hà**
Nhà xuất bản: **NXB Lao Động Xã Hội**
Trọng lượng: **350g**
Kích thước: **15.5 x 24 cm**
Số trang: **300**
Ngày xuất bản: **01-2013**
Giá bìa: **76.000 ₫**
Thể loại: **Seft-Help**

Thông tin ebook

Giới thiệu

Cuốn sách là cuộc trò chuyện của Napoleon Hill và Con Quỷ. Sau bao nhiêu năm miệt mài nghiên cứu cuối cùng ông cũng phát hiện ra Con Quỷ, bắt nó phải thú tội và tiết lộ những sự thật kinh hoàng về nơi nó sống, cách nó kiểm soát tâm trí con người và cách để con người chiến thắng được nó. Khi đọc cuốn sách này, có thể bạn sẽ tự hỏi, cuộc trò chuyện này có thật không? Con Quỷ là có thật hay là một sản phẩm của trí tưởng tượng của Napoleon Hill. Nhưng quyền lựa chọn cách hiểu vấn đề là của bạn. Bởi lẽ cuối cùng, thông qua cuộc trò chuyện với Con Quỷ, Napoleon Hill đã cung cấp cho chúng ta chìa khóa để chiến thắng Con Quỷ trong cuộc sống riêng của mỗi người.

Hãy tận hưởng cuốn sách kỳ diệu này và chia sẻ nó với gia đình, bạn bè. Sức mạnh trong ngôn từ của Napoleon Hill có thể và sẽ thay đổi cuộc đời bạn.

Mục lục

Chân dung của Napoleon Hill thời trẻ

LỜI NGỎ của Sharon Lechter

CHIẾN THẮNG CON QUỶ TRONG BẠN là cuốn sách sâu sắc nhất tôi từng đọc.

Trước tiên, phải nói rằng tôi vô cùng vinh dự khi Don Green - Giám đốc điều hành của Quỹ Napoleon Hill đã tin tưởng và mời tôi cùng tham gia vào dự án này. Tôi đọc bản thảo ngay sau đó và đã mất ngủ một tuần liền.

Chính Napoleon Hill đã soạn bản thảo này trên máy đánh chữ bằng tay từ năm 1938, nhưng sau đó nó đã được khóa lại và gia đình ông đã cất giấu nó trong 72 năm liền. Tại sao gia đình ông lại làm vậy? Bởi họ e dè trước những phản ứng cuốn sách sẽ tạo ra. Lòng can đảm dám vạch trần những Con Quỷ quanh mỗi chúng ta, hàng ngày, trong các nhà thờ, trường học, thậm chí trong cả chính phủ sẽ đe dọa đến tận gốc rễ của xã hội lúc bấy giờ.

Khi được hỏi vì sao gia đình lại cất giấu bản thảo này, Don Green kể lại nội tình câu chuyện như sau:

Người phản đối chính là vợ của Napoleon Hill - bà Annie Lou. Bà là thư ký của Tiến sĩ William Plumer Jacobs - Chủ tịch của Trường Giáo hội Trưởng lão tại Clinton, bang Nam Carolina. Jacobs đồng thời là chủ của hãng thông tấn Jacobs và một nhà tham vấn cộng đồng cho một nhóm các công ty dệt may ở Nam Carolina. Jacobs đã từng thuê Napoleon Hill đến Clinton để làm việc cho mình.

Annie Lou không muốn cho phát hành cuốn sách vì vai trò của Con Quỷ. Bà sợ phản ứng từ các tôn giáo nghiêm ngặt (và có thể là bà sợ nó ảnh hưởng đến công việc của Napoleon Hill nữa). Nên dù Napoleon Hill đã qua đời vào năm 1970, nhưng bản thảo vẫn chưa từng được công bố. Sau khi Annie Lou qua đời (vào năm 1984), bản thảo này thuộc quyền sở hữu của Tiến sĩ Charlie Johnson - cháu của Annie Lou, sau này ông trở thành Chủ tịch của Quỹ Napoleon Hill. Vợ của Charlie là Frankie biết chuyện về bản thảo này và từng chia sẻ rất nhiều cảm xúc với Annie Lou. Frankie kể với Charlie rằng bà Annie Lou không muốn bản thảo được xuất bản khi bà vẫn còn sống. Vài năm sau, vợ của Charlie mất và cuối cùng Charlie quyết định gửi bản

thảo này cho tôi [Don Green], bản thảo được bọc trong tấm da thuộc màu đỏ với dòng chữ Chiến thắng Con Quỷ trong bạn được dập nổi. Quỹ Napoleon Hill tin rằng bản thảo ẩn chứa một thông điệp lớn lao cần được chia sẻ.

Sau khi nói chuyện với Don, tôi như ngập tràn trong những cảm xúc lớn lao. Dù cuốn sách được viết từ năm 1938, nhưng dường như nó được viết ra để xuất bản vào thời điểm này, để làm rung chuyển cả xã hội hiện nay của chúng ta! Nó được viết ra với mục đích mang lại đáp án cho thời kì bất ổn về cả kinh tế lẫn tinh thần này. Nó mang lại chiếc chìa khóa giúp chúng ta chiến thắng Con Quỷ trong cuộc sống riêng của mỗi người.

Nếu cuốn sách *Think and Grow Rich - 13 nguyên tắc nghĩ giàu*, làm giàu đã giúp chúng ta hồi phục và thành công sau thời kỳ Đại Suy thoái thì Chiến thắng Con Quỷ trong bạn được viết ra với mục đích giúp chúng ta phục hồi và thành công trong thời đại ngày nay.

Có thể khi đọc cuốn sách này, bạn sẽ thắc mắc không biết cuộc đối thoại giữa Napoleon và Con Quỷ có thật không, hay nó đơn thuần chỉ tồn tại trong trí tưởng tượng của tác giả? Quyền lựa chọn câu trả lời là của chính bạn. Tôi cũng từng hỏi Don Green về những tư tưởng của Napoleon Hill trong các công trình khác của ông để xem chúng ta có thể có được một cách nhìn nhận khác vào sâu bên trong trí tuệ của ông không. Don đã trả lời như sau:

Với Napoleon Hill, việc sử dụng các cuộc đối thoại tưởng tượng thật ra không có gì mới mẻ. Vào năm 1953, ông đã phát hành cuốn sách Làm sao để tăng lương cho chính bạn? (How to Raise Your Own Salary), cuốn sách được viết dưới dạng một cuộc đối thoại giữa Napoleon Hill và Andrew Carnegie[1]. Trên thực tế, Napoleon Hill từng phỏng vấn Andrew Carnegie vào năm 1908, Carnegie mất vào năm 1919 - rất lâu trước khi cuốn sách được phát hành.

Đó cũng không phải lần đầu tiên Napoleon Hill sử dụng những cuộc gặp gỡ trong tưởng tượng để truyền tải điều ông muốn viết. Trong cuốn Think and Grow Rich - 13 nguyên tắc nghĩ giàu, làm giàu, trong phần về "Giác quan thứ sáu", ông đã viết về buổi gặp gỡ với một hội đồng trong tưởng tượng với chín người đàn ông mà Napoleon Hill vô cùng ấn tượng về sự nghiệp của họ. Chín thành viên trong hội đồng tưởng tượng đó là Emerson[2], Paine[3],

Edison[4], Darwin[5], Lincoln[6], Burbank[7], Napoleon[8], Ford[9] và Andrew Carnegie. Trong những lần gặp gỡ với “các cố vấn vô hình” đó, ông thấy tâm trí mình dễ lĩnh hội được các ý tưởng, tư tưởng và kiến thức hơn.

Và tất nhiên Chiến thắng Con Quỷ trong bạn không phải là cuốn sách đầu tiên ông viết về tôn giáo. Thật ra, sau khi phát hành Luật thành công (Law of Success) vào năm 1928, ông đã nhận được rất nhiều lá thư chỉ trích quan điểm của ông về trường học và tôn giáo. Trong Think and Grow Rich - 13 nguyên tắc nghĩ giàu, làm giàu, khi nói về “Sáu bóng ma sợ hãi”, ông viết rằng trong phần lớn các trường hợp, nỗi sợ chết thường bắt nguồn từ niềm tin quá mức vào tôn giáo. Thậm chí trên Tạp chí Nguyên tắc Vàng của mình, Napoleon Hill cũng nói khá nhiều về tôn giáo.

Vậy nên quyền lựa chọn cách hiểu vấn đề là của bạn. Napoleon Hill có thật sự nói chuyện với Con Quỷ không hay đó chỉ là câu chuyện ngụ ngôn Napoleon Hill sáng tạo ra để chạm đến và lay động trái tim bạn? Phong cách có một không hai của Napoleon Hill sẽ kéo bạn vào và lay chuyển bạn theo những cách bạn không thể ngờ tới. Mọi lời lẽ trong cuốn sách này là của riêng ông. Vì bản thảo gốc khá dài nên tôi đã chỉnh sửa hết sức cẩn thận để giữ gìn những tác động sâu sắc trong thông điệp của ông. Tôi cũng giữ lại ngôn ngữ nguyên bản của Napoleon Hill mặc dù ngữ pháp hiện đại đã được điều chỉnh ít nhiều.

Với nỗ lực nhấn mạnh một số vấn đề, khiến người đọc hiểu rõ mọi điều ông viết và để mọi người thấy những điều ông dự đoán đã trở thành sự thật như thế nào, tôi đã bổ sung thêm những suy nghĩ của mình trong suốt bản thảo theo một cách trình bày khác. Điều đó sẽ cho phép bạn lựa chọn đọc cuốn sách có hoặc không có những bình luận của tôi.

Hãy tận hưởng cuốn sách kì diệu này và chia sẻ nó với gia đình và bè bạn. Sức mạnh trong ngôn từ của Napoleon Hill có thể và sẽ thay đổi cuộc đời bạn.

LỜI TỰA

Có thể nói rằng Tiến sĩ Napoleon Hill là tác giả dòng sách phát triển bản thân bằng hành động ăn khách nhất mọi thời đại. Đồng thời ông cũng là nhà tư tưởng, nhà truyền cảm hứng vĩ đại. Khi đọc cuốn sách này, chúng tôi xin bạn liên tưởng ngay đến cuộc phỏng vấn thật sự với Con Quỷ. Từ đó cuộc sống của bạn sẽ bị tác động khi bạn biết Con Quỷ thật sự là ai và nó đã làm gì với 98% số người đang sống hiện nay, theo chính lời của Con Quỷ.

Với tư cách là người truyền cảm hứng, Napoleon Hill nhanh chóng khởi động hành trình của cuốn sách, đưa chúng ta băng qua cuộc đời ông và khám phá ra điều gì thật sự có ý nghĩa và làm thay đổi cuộc đời mình. Napoleon Hill đã học được những nguyên tắc thành công vĩ đại, hữu dụng nhất và có tác dụng ngay lập tức trên hành tinh này, nhưng ông không biết cách áp dụng chúng như thế nào. Chúng tôi đoán chừng rằng đến thời điểm này, điều đó vẫn đúng với rất nhiều người. Nói ra và đôi khi thậm chí là suy nghĩ về những tư tưởng thì rất đơn giản. Nhưng để thật sự sống bằng nguyên tắc đó hàng ngày, trong mọi hoàn cảnh lại cần phải có một định hướng lâu dài và một quyết tâm cao độ.

Hiện giờ bạn đang bị thử thách trong thời kỳ khó khăn nhất mà mọi người có thể tưởng tượng ra, cũng giống như Napoleon Hill trong thời kỳ Đại Suy thoái. Ông đã cảm nhận thấy, hành động, rồi trở nên thất vọng và chán nản - một thái độ gây tổn hại cho con người ông, cũng như cho bạn. Cuốn sách truyền cảm hứng này có thể giúp bạn tỉnh giấc, rũ bỏ trạng thái tiêu cực và đưa bạn đến một con đường tươi sáng dẫn đến một tương lai xán lạn, tốt đẹp và đáng mong chờ hơn.

Cũng giống như với Napoleon Hill, bạn ở đây để làm chủ những nỗi sợ hãi trong bạn và không để chúng chế ngự bạn, để sống có mục đích và đam mê, để quyết định bạn muốn trở thành người như thế nào, bạn muốn làm gì, có gì và biến chúng thành sự thật.

Khi tìm hiểu lại những khám phá kỳ diệu và phi thường của Napoleon Hill, bạn sẽ biết và tin rằng nếu bạn muốn, bạn có thể vươn tới chúng, thậm chí vượt qua chúng vì sức mạnh trong bạn là vô tận. Napoleon Hill có một câu

nói rất đúng: "Giới hạn duy nhất của bạn do chính bạn đặt ra cho mình." Cuốn sách này sẽ giúp bạn nhận ra rằng bạn có thể đạt được những thành công vĩ đại bằng cách sử dụng tất cả những gì ông đã học được qua năm cuộc phỏng vấn với 500 người có những thành công vĩ đại nhất.

Bạn cũng sẽ khám phá ra Con Quỷ mà Napoleon Hill phỏng vấn rất giống Con Quỷ mà bạn có thể phải đối mặt trong cuộc sống và những trải nghiệm của mình.

- Mark Victor Hansen

Mark Victor Hansen là nhà đồng sáng tạo nên series sách bán chạy số một của New York Times - Hạt giống tâm hồn (Chicken Soup for The Soul) và là đồng tác giả của các cuốn sách Bẻ mã Triệu phú (Cracking the Millionaire Code), Triệu phú một phút (The One Minute Millionaire).

Chương Một: CUỘC GẶP GỠ ĐẦU TIÊN VỚI ANDREW CARNEGIE

Trong suốt hơn một phần tư thập kỷ, tôi chỉ có một mục tiêu chính là thiết lập nên một triết lý về các nguyên tắc dẫn đến cả thành công và thất bại để giúp đỡ những người không có động lực và cơ hội tham gia vào dạng nghiên cứu này.

Công việc của tôi bắt đầu vào năm 1908, nó là kết quả của một cuộc phỏng vấn từ trước đó với Ngài Andrew Carnegie đã quá cố. Tôi đã nói rõ ràng với Ngài Carnegie rằng tôi mơ ước được theo học tại trường Luật và trong đầu tôi đã hình thành ý tưởng sẽ phỏng vấn những người thành công nhất, tìm ra con đường dẫn đến thành công của họ và viết những câu chuyện về những khám phá đó cho các tạp chí. Vào cuối buổi gặp đầu tiên giữa chúng tôi, Ngài Carnegie đã hỏi liệu tôi có đủ dũng cảm để thực hiện một gợi ý mà ông muốn đưa ra cho tôi hay không. Tôi đã trả lời ông rằng lòng dũng cảm là tất cả những gì tôi có và tôi sẵn sàng nỗ lực hết sức mình để thực hiện bất cứ gợi ý nào ông đưa ra.

Sau đó, ông nói với tôi rằng: “Cho đến lúc này, ý tưởng viết các câu chuyện về những người thành công rất đáng khen và tôi không hề có ý định làm cậu nản lòng. Nhưng tôi phải nói với cậu rằng nếu cậu muốn kéo dài công việc này, không chỉ với những người hiện đang còn sống, mà với cả những thế hệ sau nữa, thì cậu phải dành một khoảng thời gian rất dài để sắp xếp tất cả các nguyên nhân dẫn đến cả thành công cũng như thất bại.

Có hàng triệu người trên thế giới này không có ý niệm gì, dù là nhỏ nhất về những nguyên nhân dẫn đến thành công hay thất bại. Trường lớp dạy mọi

người thực hành mọi thứ, trừ các nguyên tắc để có được thành công. Họ yêu cầu những người trẻ tuổi dành từ bốn tới tám năm để tích lũy những kiến thức trừu tượng nhưng không dạy họ phải làm gì với những kiến thức đó.

Thế giới này đang cần một triết lý thực tế và dễ hiểu về thành công, triết lý đó được thiết lập từ kinh nghiệm thực tế của những người đàn ông và phụ nữ của Trường Đại học vĩ đại mang tên Cuộc sống. Trong lĩnh vực triết học, tôi chưa từng thấy có thứ triết lý nào có bất cứ nét tương đồng nào - dù là nhỏ nhất với thứ triết lý mà tôi đang có trong đầu. Có rất ít các nhà triết học có khả năng dạy mọi người về nghệ thuật sống.

Với tôi, dường như đây là cơ hội để thử thách một chàng trai trẻ tham vọng như cậu, nhưng chỉ có tham vọng thôi thì chưa đủ để thực hiện nhiệm vụ này. Người đảm nhận nó phải có đồng thời cả lòng dũng cảm và sự kiên trì.

Công việc này đòi hỏi ít nhất 20 năm nỗ lực không ngừng, trong khi đó người đảm trách nó phải kiếm sống từ những việc khác, vì kiểu nghiên cứu này sẽ không bao giờ có lợi nhuận ngay và thường thì những người có đóng góp cho nền văn minh của chúng ta qua các công trình kiểu như thế này phải đợi một trăm năm hoặc hơn thế sau đám tang của mình mới được ghi nhận vì những công việc mình làm."

LƯU Ý với ĐỘC GIẢ: Sharon Lechter bổ sung phần bình luận dưới dạng trình bày đặc biệt như sau:

20 năm làm việc mà không hề được trả một đồng và không được bất kì ai ghi nhận? Bạn sẽ phản ứng thế nào với "lời mời" này? Như ông trình bày bên dưới, Napoleon Hill đã chấp nhận thử thách của Carnegie và với một lá thư giới thiệu từ Carnegie, ông bắt đầu phỏng vấn những "người khổng lồ" của thời kỳ đó, bao gồm Theodore Roosevelt[10], Thomas Edison, John D. Rockfeller[11], Henry Ford, Alexander Graham Bell[12], King Gillette[13] và rất nhiều những người khác nữa. Sau hơn 20 năm nghiên cứu, nỗ lực của ông cuối cùng cũng được đền đáp và được thể hiện qua việc xuất bản nhiều cuốn sách, trong đó có tám tập sách Luật Thành công (Law of Success) và Think and Grow Rich - 13 nguyên tắc nghĩ giàu, làm giàu. Think and Grow Rich - 13 nguyên tắc nghĩ giàu, làm giàu được công nhận rộng rãi là công trình có

ảnh hưởng sâu sắc trong lĩnh vực tự phát triển bản thân, cuốn sách đã giới thiệu mọi nguyên tắc cần thiết mà đến ngày nay vẫn được coi là nền tảng trong các bài giảng của các chuyên gia về phát triển cá nhân. Think and Grow Rich - 13 nguyên tắc nghĩ giàu, làm giàu bản thân nó đã là một đề tài nghiên cứu trong các nguyên tắc ông đưa ra. Có thể nói rằng bản thảo Chiến thắng Con Quỷ trong bạn được viết vào thời điểm sau khi Think and Grow Rich - 13 nguyên tắc nghĩ giàu, làm giàu phát hành một năm vì cuốn sách này có thể hé lộ một "cái tôi khác" của Napoleon Hill và ông đã vượt qua sự thất bại và sử dụng thành công các nguyên tắc ông đã miêu tả trong Think and Grow Rich - 13 nguyên tắc nghĩ giàu, làm giàu. Chiến thắng Con Quỷ trong bạn sẽ tiết lộ cho bạn biết sự tỉnh thức trong tâm hồn của Napoleon Hill và mỗi chúng ta có thể học được gì từ cuộc chạm trán của ông với Con Quỷ.

"Nếu cậu nhận công việc này, cậu nên phỏng vấn không chỉ một vài người đã thành công mà còn phải phỏng vấn rất nhiều người từng thất bại nữa. Cậu nên phân tích thật tỉ mỉ hàng ngàn người được xếp vào hàng 'thất bại', ý tôi nói 'thất bại' ở đây là những người đi đến chương cuối của cuộc đời họ trong nỗi thất vọng vì không đạt được mục tiêu mà họ khao khát. Nghe có vẻ mâu thuẫn nhưng cậu sẽ học được cách làm thế nào để thành công từ những thất bại hơn những thứ được gọi là thành công. Họ sẽ dạy cậu những gì cậu không nên làm.

Suốt chặng đường đến khi cậu hoàn thành công việc này, nếu cậu thành công, cậu sẽ có một khám phá khiến cậu vô cùng ngạc nhiên. Cậu sẽ phát hiện ra rằng nguyên nhân dẫn đến thành công không phải thứ gì riêng rẽ hoặc tách biệt khỏi con người, đó là một sức mạnh vô hình trong tự nhiên mà phần lớn con người không bao giờ nhận thấy, một sức mạnh có thể được gọi chính xác là 'cái tôi khác'. Đáng chú ý là 'cái tôi khác' này hiếm khi lộ diện trừ những trường hợp khẩn cấp khi con người bị đẩy đến những nghịch cảnh hoặc thất bại tạm thời.

Kinh nghiệm đã dạy tôi rằng một người đang đến rất gần với thành công khi những thứ mà anh ta gọi là 'thất bại' xảy đến, bởi đây chính là dịp để anh ta buộc phải tư duy. Nếu tư duy đúng đắn, cùng với sự kiên trì, anh ta sẽ khám phá ra rằng những thứ được gọi là thất bại đó thực ra chỉ là một dấu hiệu nhắc anh ta phải trang bị lại cho bản thân mình một kế hoạch hoặc một mục đích mới. Phần lớn những thất bại thực sự đều bắt nguồn từ những giới hạn mà con người tự đặt ra trong tâm trí mình. Nếu có đủ dũng cảm để đi thêm

một bước nữa, họ sẽ nhận ra sai lầm của mình."

"Phần lớn những thất bại thực sự đều bắt nguồn từ những giới hạn mà con người tự đặt ra trong tâm trí mình."

Một tư duy tiêu cực và tự ti có thể là trở ngại lớn nhất trên con đường đi đến thành công. Với tình hình kinh tế đang đi xuống như hiện nay, có quá nhiều người cả đời mọi chuyện luôn suôn sẻ, giờ đây, lần đầu tiên phải đối mặt với những vấn đề tài chính nghiêm trọng. Rào cản lớn nhất khiến họ chưa phục hồi lại được chính là nỗi sợ hãi và tự ti bắt nguồn từ những trải nghiệm gần đây của họ. Bạn có để tình hình kinh tế đang đi xuống hiện nay tác động đến bạn không? Bạn có để nỗi tự ti và hành vi tự phá hủy bản thân ngăn bạn đạt được ước mơ của mình không? Có phải bạn chính là kẻ thù tồi tệ nhất của bản thân mình? Trong cuốn Think and Grow Rich - 13 nguyên tắc nghĩ giàu, làm giàu; Napoleon Hill đã kể lại câu chuyện về R. U. Darby - một người đào vàng. Vì quá thất vọng khi mạch quặng vàng đột nhiên biến mất, Darby đã bán lại quyền khai thác mỏ với giá rẻ mạt cho một người bán đồng nát ở thị trấn. Người bán đồng nát đó đã mời các chuyên gia về mỏ đến tư vấn và họ phát hiện ra rằng chỉ cần đào thêm một quãng độ ba bước chân nữa thôi, Darby sẽ tìm lại được mạch quặng. Giá như kiên trì thêm chút nữa, Darby đã giàu to nhưng anh đã từ bỏ giấc mơ của mình trong khi chỉ còn cách mỏ vàng có ba bước chân. Nhưng thay vì bị gục ngã bởi sai lầm của mình, Darby đã học từ trải nghiệm đó và tiếp tục xây dựng nên một đế chế trong ngành bảo hiểm. Bạn có từ bỏ mục tiêu của mình ngay trước khi đạt được những thành công vĩ đại, khi bạn chỉ còn cách mỏ vàng có ba bước chân không? (Trong cuốn sách Cách mỏ vàng ba bước chân [Three Feet from Gold], bạn có thể tìm đọc về rất nhiều tấm gương đã kiên trì vượt qua các hoàn cảnh khó khăn trong thời đại hiện nay.)

Bắt đầu một cuộc đời mới

Những lời Ngài Carnegie nói đã định hình lại toàn bộ cuộc sống của tôi và gieo vào lòng tôi một mục tiêu cháy bỏng, mục tiêu ấy luôn không ngừng thúc đẩy tôi dù lúc ấy tôi hoàn toàn mơ hồ và không hiểu ông có ý gì khi nhắc đến cụm từ "cái tôi khác".

Trong suốt quá trình nghiên cứu nguyên nhân dẫn đến thất bại và thành công, tôi đã có đặc quyền được phân tích hơn 25.000 người được đánh giá là "thất bại" (cả đàn ông lẫn phụ nữ) và hơn 500 người được phân loại là

"thành công". Nhiều năm trước, tôi đã bắt đầu có ý niệm đầu tiên về "cái tôi khác" mà Ngài Carnegie đã nhắc đến. Đúng như ông ấy đã nói, tôi đã khám phá ra điều đó sau hai bước ngoặt lớn trong cuộc đời mình - hai tình huống khẩn cấp buộc tôi phải tư duy để vượt qua được những khó khăn tôi chưa từng gặp phải bao giờ.

Công việc nghiên cứu của tôi cần góp nhặt rất nhiều dữ liệu, nó thực sự đòi hỏi nhiều năm lao động miệt mài. Để giúp các bạn thấy được bức tranh toàn cảnh, tôi sẽ quay lại bước ngoặt đầu tiên trong hai bước ngoặt lớn và từng bước mang khám phá ấy đến với các bạn.

Khi tìm ra 17 nguyên tắc thành công và 30 nguyên nhân thất bại, tôi tưởng rằng mình đã hoàn thành nhiệm vụ xây dựng nên một triết lý hoàn chỉnh về thành công cá nhân. Nhưng thực ra, đó là một kết luận chủ quan và sai lầm của bản thân tôi. Vì lúc đó, công việc của tôi chỉ mới chập chững bắt đầu. Với 17 nguyên tắc thành công và 30 nguyên nhân thất bại, tôi mới chỉ dựng được một bộ khung cho triết lý đó và bộ khung ấy cần phải được "đắp" thêm rất nhiều ví dụ và trải nghiệm thực tế. Hơn nữa, nó còn cần có "tâm hồn" để thôi thúc con người đối diện với khó khăn chứ không phải né tránh nó.

"Tâm hồn" - thứ còn thiếu đó, như sau này tôi mới phát hiện ra, nó chỉ đến sau khi tôi khám phá được "cái tôi khác" qua hai bước ngoặt lớn trong cuộc đời mình.

Quá trình tìm ra "cái tôi khác" của tôi cũng là một câu chuyện dài. Dù có tham vọng viết sách nhưng lúc đầu tôi quyết tâm sẽ kiếm tiền bằng nghề khác. Tôi quyết định sẽ làm trong ngành quảng cáo và tôi đã trở thành người phụ trách quảng cáo cho Đại học Mở rộng LaSalle tại Chicago. Mọi chuyện đều thật tuyệt vời trong vòng một năm, rồi tôi đột nhiên thấy vô cùng chán ghét công việc đó và xin từ chức.

Sau đó tôi tham gia vào việc kinh doanh một chuỗi cửa hàng cùng với Cựu chủ tịch của Đại học Mở rộng LaSalle và tôi trở thành Chủ tịch Công ty Kẹo Betsy Ross. Nhưng thật không may, ít nhất là vào thời điểm đó tôi thấy chuyện đó thật xui xẻo, tôi bất đồng quan điểm với cộng sự của mình và chuyện đó lại khiến tôi xin rút lui khỏi vị trí mình đang đảm nhận.

Sự quyến rũ của ngành quảng cáo đã ăn sâu vào máu tôi và tôi quyết định sẽ tiếp tục làm công việc đó bằng việc mở một trường đào tạo về quảng cáo và

bán hàng - một bộ phận nằm trong trường Cao đẳng Kinh doanh Bryant & Stratton.

Công việc đào tạo rất xuôi chèo mát mái và chúng tôi kiếm được cả bộn tiền khi nước Mỹ tham gia vào Chiến tranh Thế giới lần thứ nhất. Nhưng để đáp lại thôi thúc mãnh liệt từ bên trong mà không ngôn từ nào diễn tả được, tôi đã rời khỏi trường, gia nhập vào quân đội của chính phủ Mỹ, dưới sự chỉ đạo của Tổng thống Woodrow Wilson[14] và để lại công việc kinh doanh tưởng chừng như hoàn hảo kia dần tan vỡ.

Vào ngày ký hiệp định chấm dứt Chiến tranh thế giới lần thứ nhất (11/11/1918), tôi bắt đầu xuất bản tạp chí Nguyên tắc Vàng. Dù tôi chẳng có một xu tiền vốn nào nhưng tạp chí vẫn phát triển rất nhanh và sớm được phát hành rộng rãi trên toàn quốc với nửa triệu bản in mỗi kỳ, đến cuối năm đầu tiên trong lịch sử hoạt động, tạp chí đã lãi 3.516 đô la.

Theo đánh giá chính xác thì 3.156 đô la vào năm 1918 sẽ có giá trị tương đương với 45.000 đô la theo Chỉ số giá tiêu dùng trung bình hàng năm được biên soạn bởi Cục Thống kê Lao động Liên bang Mỹ và 202.000 đô la khi lấy tổng sản lượng nội địa theo giá cả thị trường hiện hành chia cho đầu người. Đó là con số không hề nhỏ cho năm đầu tiên kinh doanh tạp chí... Bởi khi đó có tới 80 đến 90% các tờ báo mới thất bại và thậm chí cả những tờ báo thành công nhất cũng phải mất từ ba đến năm năm mới bắt đầu có lãi.

Vài năm sau, một người có kinh nghiệm dày dạn trong ngành xuất bản đã bảo tôi rằng bất cứ ai có kinh nghiệm trong ngành xuất bản và phân phối các tạp chí trên cả nước cũng sẽ nghĩ rằng để bắt đầu xuất bản một tạp chí như thế phải có vốn liếng ít nhất là nửa triệu đôla.

Nhưng cuối cùng thì tôi cũng chia tay tạp chí Nguyên tắc Vàng. Chúng tôi càng thành công, tôi lại càng bất mãn, cuối cùng, vì những cơn bực mình chồng chất với các cộng sự, tôi tặng không cả tạp chí cho họ và rút khỏi nó. Lần này có lẽ tôi đã quăng cả một gia tài nhỏ chứ chẳng chơi.

Đây chỉ là sự khởi đầu của tình yêu Napoleon Hill dành cho tạp chí. Sau Nguyên tắc Vàng, ông xuất bản Tạp chí Napoleon Hill. Sau này, ông còn là biên tập viên của tạp chí Thành Công - một tạp chí hiện vẫn đang được xuất bản.

Sau đó, tôi mở một trường đào tạo nhân viên bán hàng. Nhiệm vụ đầu tiên của tôi là đào tạo một đội quân bán hàng gồm 3000 người cho một chuỗi cửa hàng, tôi nhận được 10 đô la cho mỗi nhân viên tham dự khóa đào tạo của mình. Trong vòng gần sáu tháng, tôi đã kiếm được khoảng hơn 30.000 đô la một chút. Chừng nào còn dính líu đến tiền bạc, mọi nỗ lực của tôi vẫn chỉ được đền đáp bằng những thành công về mặt tiền bạc. Tôi lại cảm thấy "nóng ruột". Tôi không hạnh phúc. Có một sự thật ngày càng rõ ràng là chẳng có số tiền nào làm tôi thấy hạnh phúc cả.

Dù không có bất cứ một lý do hợp lý nào, cho dù là nhỏ nhất; tôi vẫn quyết định từ bỏ công việc giúp tôi dễ dàng kiếm được nhiều tiền ấy. Bạn bè và các cộng sự đều nghĩ rằng tôi thật điên rồ và cho đến bây giờ, điều họ nói vẫn đúng.

Rõ ràng là tôi sẵn sàng đồng ý với họ, nhưng tôi không thể làm khác được. Tôi tìm kiếm hạnh phúc nhưng chưa tìm thấy nó. Ít nhất thì đó là lời giải thích duy nhất tôi có thể đưa ra cho những hành động không bình thường của mình. Ai có thể hiểu bản thân tôi hơn chính mình được chứ?

"Tôi lại cảm thấy 'nóng ruột'. Tôi không hạnh phúc.

Có một sự thật ngày càng rõ ràng là chẳng có số tiền nào làm tôi thấy hạnh phúc cả."

Một năm trước, chính tôi cũng rơi vào hoàn cảnh ấy. Nhưng khi quyết định từ bỏ tình trạng đó, các cơ hội mới lại đến với tôi. Nó hóa ra lại là quyết định sáng suốt nhất trong sự nghiệp của tôi. Bạn hãy nghĩ đến những khoảng thời gian trong cuộc đời mình, khi bạn phải ra một quyết định rất khó khăn... nhưng bạn biết rằng mình đã làm đúng, dù người khác có nghi ngờ về điều đó đi chăng nữa.

Đó là vào cuối mùa thu năm 1923. Tôi đang mắc kẹt ở Columbus, Ohio, không hề có tiền và tệ hơn là chẳng có kế hoạch nào để thoát ra khỏi khó khăn cả. Đó là lần đầu tiên trong cuộc đời mình tôi thực sự mắc kẹt vì thiếu tiền.

Trước đây, tôi từng nhiều lần thiếu tiền nhưng tôi chưa bao giờ không có đủ tiền để đáp ứng những nhu cầu cá nhân của mình cả. Trải nghiệm này khiến

tôi choáng váng. Tôi dường như hoàn toàn hoang mang, tôi không biết phải hay nên làm gì nữa.

Tôi nghĩ ra hàng tá kế hoạch có thể giúp tôi giải quyết vấn đề nhưng đồng thời lại gạt bỏ chúng đi bởi hoặc chúng quá phi thực tế hoặc không có khả năng thành công. Tôi giống như người đi lạc giữa rừng sâu mà không có la bàn vậy. Mọi nỗ lực thoát ra đều kéo tôi về lại xuất phát điểm ban đầu.

Trong gần hai tháng, tôi mắc phải căn bệnh tồi tệ nhất trong tất cả các loại bệnh tật của con người: Do dự. Tôi biết 17 nguyên tắc thành công nhưng lại không biết cách áp dụng chúng! Tuy không hề nhận ra nhưng lúc đó tôi đang đối mặt với một trong những tình huống khẩn cấp mà Ngài Carnegie từng nói với tôi - những tình huống có thể khiến bạn khám phá ra "cái tôi khác" của mình.

Bệnh tình của tôi khi ấy nặng tới mức tôi không hề nghĩ ra rằng mình cần phải ngồi xuống, phân tích xem nguyên nhân của nó là gì và tìm ra biện pháp chữa trị phù hợp.

"Căn bệnh tồi tệ nhất trong tất cả các loại bệnh tật của con người: Do dự."

Bạn từng cảm thấy tê liệt vì bệnh do dự? Đây là bước ngoặt đầu tiên trong cuộc đời Napoleon Hill. Tình trạng nhảy việc để tìm kiếm sự thỏa mãn và một công việc lý tưởng của Napoleon Hill cũng giống tình trạng của rất nhiều người hiện nay - những người đang tìm kiếm sự thỏa mãn trong công việc và cuộc sống của mình. Như Napoleon Hill tự thú nhận, tình cảnh khó khăn ông gặp phải là do ông tự chuốc lấy. Tuy nhiên, tình cảnh mà Napoleon Hill gặp phải lại rất giống với tình cảnh của những người bị ảnh hưởng tiêu cực từ tình hình kinh tế hiện nay. Napoleon Hill đã tận dụng thất bại trước mắt của mình, sử dụng nó để thúc đẩy bản thân mình phải tư duy và phân tích - để tìm thấy "cái tôi khác" của ông. Nếu bạn đang rơi vào tình trạng khó khăn về kinh tế, bạn cũng có thể sử dụng nó như một chiếc đòn bẩy để giúp bạn tìm thấy "cái tôi khác" của mình.

Chuyển bại thành thắng

Một buổi chiều, tôi đã có một quyết định giúp tôi thoát khỏi tình cảnh khó khăn của mình. Tôi bỗng có cảm giác rằng mình muốn đến "những không

gian rộng mở" của miền đồng quê để hít thở không khí trong lành và có thời gian suy nghĩ.

Tôi bắt đầu đi dạo, khi đã đi được khoảng bảy hay tám dặm gì đó, tôi bỗng cảm nhận được sự bế tắc của bản thân mình. Tôi cứ đứng như trời trồng ở đó trong nhiều phút liền. Mọi thứ xung quanh tôi rơi vào tăm tối. Tôi có thể nghe được âm thanh lớn của một dạng thức năng lượng nào đó đang ngân lên vô cùng rộn ràng.

Sau đó các dây thần kinh của tôi dịu xuống, các cơ của tôi cũng giãn ra và tôi bỗng cảm thấy bình tĩnh đến tột cùng. Không khí bắt đầu trở nên trong lành và khi ấy, tôi nhận được một mệnh lệnh dưới dạng giống như một ý nghĩ, nó ở gần tôi đến mức tôi có thể miêu tả về nó.

Mệnh lệnh ấy rõ ràng và dứt khoát đến nỗi tôi không thể hiểu sai nó được. Mệnh lệnh ấy thực sự nói với tôi thế này: "Đã đến lúc phải hoàn thiện triết lý về thành công mà cậu đã bắt đầu nhờ gợi ý của Carnegie rồi. Hãy quay về nhà và bắt đầu chuyển các dữ liệu cậu đã tập hợp được từ chính trí tuệ của cậu và cả những bản thảo viết tay nữa." "Cái tôi khác" trong tôi đã tỉnh giấc.

Trong vài phút ngắn ngủi, tôi đã cảm thấy sợ hãi. Trước đây tôi chưa từng trải qua bất cứ chuyện gì tương tự như thế. Tôi quay người lại và bước đi thật nhanh cho đến khi về đến nhà. Khi vào nhà, tôi thấy ba cậu con trai của mình đang ngó ra ngoài cửa sổ để nhìn sang những đứa trẻ nhà hàng xóm - chúng đang trang trí cho cây thông Noel.

Sau đó tôi mới sực nhớ ra hôm nay chính là đêm Noel. Hơn nữa, tôi còn đau khổ vô cùng khi nhớ ra thêm một điều nữa - trước đây tôi chưa từng nhận ra rằng nhà tôi chưa bao giờ có cây thông Noel trong nhà. Ánh mắt thất vọng trên gương mặt lũ trẻ đã nhắc tôi nhớ lại sự thật đau đớn ấy.

Tôi đi vào nhà, ngồi xuống bên chiếc máy đánh chữ và bắt đầu chuyển sang viết về những khám phá liên quan đến nguyên nhân thành công và thất bại của con người. Khi đặt tờ giấy đầu tiên vào chiếc máy đánh chữ, tôi phải ngừng lại vì ý nghĩ này chợt lóe lên trong đầu tôi:

"Nhiệm vụ suốt đời của cậu là hoàn thành triết lý đầu tiên trên thế giới về thành công cá nhân. Có thể cậu sẽ cố gắng để chạy trốn khỏi nhiệm vụ này nhưng không sao thoát nổi, dù có nỗ lực đến đâu đi chăng nữa thì cậu vẫn

thất bại hoàn thất bại. Cậu đang tìm kiếm hạnh phúc. Hãy nhớ lấy bài học này, một lần và mãi mãi, rằng cậu sẽ chỉ tìm thấy hạnh phúc khi giúp người khác tìm được nó. Cậu luôn là một chàng học sinh bướng bỉnh. Qua thất bại này, cậu phải trị được sự ương bướng của mình. Tính từ thời điểm này, trong vài năm nữa, cả thế giới sẽ 'giật bắn mình' bởi một trải nghiệm sẽ khiến hàng triệu người trên thế giới muốn có triết lý mà cậu đã được giao nhiệm vụ để hoàn thành. Cơ hội lớn để tìm thấy hạnh phúc bằng cách làm một việc có ích cho mọi người của cậu đã đến. Hãy bắt đầu làm việc và đừng dừng lại trước khi hoàn thành và xuất bản bản thảo mà cậu đã bắt đầu viết."

Tôi đã nhận ra rằng cuối cùng thì ở nơi cuối cầu vồng, điều đó cũng đã xảy đến và tôi cảm thấy vô cùng hạnh phúc.

Nghi ngờ

"Lời nguyền" - nếu có thể gọi trải nghiệm đó như thế - đã biến mất. Tôi bắt đầu viết. Nhưng ngay sau đó "lý trí" lại mách bảo tôi rằng tôi đang theo đuổi một nhiệm vụ ngớ ngẩn. Ý tưởng rằng một người đang cùng đường và gần như hoàn toàn nằm bên ngoài cuộc chơi lại dám mạo muội viết về một triết lý thành công lố bịch đến nỗi tôi phải phá lên cười và tự khinh miệt chính bản thân mình.

Ngồi trên ghế, tôi cảm thấy vô cùng lúng túng, tôi lấy ngón tay vò tung mái tóc và cố kiếm cớ để biện hộ với chính bản thân mình, để không lấy tờ giấy ra khỏi máy đánh chữ trước khi tôi thật sự bắt đầu viết. Nhưng ham muốn được tiếp tục viết lại mạnh hơn mong muốn ngừng việc viết lại. Tôi bị công việc thuyết phục và lại tiếp tục viết.

"Ham muốn được tiếp tục viết lại mạnh hơn mong muốn ngừng việc viết lại."

Hãy nhớ đến những khi bạn muốn dừng lại, nhưng có điều gì đó lại thúc đẩy bạn làm tiếp? Có thể đó chính là "cái tôi khác" của bạn.

Giờ đây, khi nhìn lại, dưới sự sáng tỏ của tất cả những gì đã xảy ra, tôi có thể nhận thấy rằng chính những trải nghiệm nho nhỏ của nghịch cảnh mà tôi đã trải qua này lại nằm trong nhóm những trải nghiệm may mắn và hữu ích nhất trong mọi trải nghiệm tôi từng có. Đúng là trong cái rủi có cái may bởi chúng đã buộc tôi phải tiếp tục làm công việc - mà sau tất cả - đã cho tôi cơ

hội để khiến bản thân mình trở thành con người có ích với thế giới hơn bất cứ kế hoạch hay mục đích nào tôi từng thành công trước kia.

Gần như trong suốt ba tháng liền, tôi chỉ làm việc với đống bản thảo và hoàn thiện chúng vào đầu năm 1924. Ngay khi hoàn thành chúng, tôi lại thấy bản thân mình bị cám dỗ bởi mong muốn quay trở lại với trò chơi kinh doanh lớn.

Không thể kháng cự nổi sự cám dỗ ấy, tôi mua lại Trường Cao đẳng Kinh doanh Metropolitan ở Cleveland, Ohio và bắt đầu lên kế hoạch để mở rộng quy mô của nó. Đến cuối năm 1924, chúng tôi đã phát triển và mở rộng trường bằng cách bổ sung thêm các khóa học, cho tới khi thành tích của chúng tôi gần như gấp đôi kỷ lục cao nhất mà trường từng có.

Nhưng "mầm mống" bất mãn trong tôi lại bắt đầu trỗi dậy. Và tôi biết mình không thể tìm thấy hạnh phúc trong những nỗ lực kiểu như vậy. Tôi lại chuyển giao hết công việc kinh doanh cho các cộng sự và bắt đầu sự nghiệp diễn thuyết của mình - diễn thuyết về triết lý thành công với các tổ chức mà trước đó tôi đã dành nhiều năm cống hiến.

Một tối, tôi đã có lịch diễn thuyết ở Canton, Ohio nhưng định mệnh - hay bất cứ thứ gì đó có vẻ như đôi khi làm nên định mệnh của con người, dù chúng ta có nỗ lực để chống lại chúng đến đâu đi chăng nữa - lại bước vào cuộc chơi và khiến tôi phải đối mặt trực diện với một trải nghiệm đau đớn.

Trong số các thính giả tại Canton của tôi có Donald Ring Mellett - chủ bút của tờ *Tin tức hàng ngày* của Canton. Ông Mellett thích thú với triết lý thành công cá nhân mà tôi diễn thuyết tối hôm ấy đến mức ông đã mời tôi đến gặp ông vào ngày hôm sau.

Chuyến viếng thăm ấy đã dẫn đến một thỏa thuận hợp tác lẽ ra sẽ bắt đầu vào ngày đầu tiên của tháng Một năm sau khi ông Mellett đã có dự định từ chức chủ bút tờ *Tin tức hàng ngày* để đảm nhận công việc kinh doanh và xuất bản về triết lý mà tôi đang thực hiện.

Tuy nhiên, vào tháng Bảy năm 1926, ông Mellett đã bị tên Patrick McDermott - một tên tội phạm cặn bã và một tên cảnh sát ở Canton, Ohio sát hại, cả hai tên này sau đó đều bị chịu án tù chung thân. Ông bị sát hại bởi ông đang bóc trần sự câu kết giữa những tên buôn rượu lậu và một số thành

viên trong lực lượng cảnh sát ở Canton trên tờ báo của mình. Tội ác đó là một trong những cú sốc mạnh nhất mà Luật Cấm nấu và Bán Rượu thời kỳ ấy tạo nên.

Vụ mưu sát nhà báo Donald Ring Mellett - chủ bút tờ *Tin tức hàng ngày* ở Canton, bang Ohio vào tháng Bảy năm 1926 là một trong những vụ mưu sát nổi tiếng nhất trong những năm 1920. Vào năm 1925, Mellett đã phát hiện ra nạn tham nhũng đang lan rộng trong lực lượng cảnh sát ở Canton và ông lao vào một chiến dịch viết bài chống tham nhũng nhằm vào cảnh sát trưởng Canton. Napoleon Hill đã được thông báo là phải được sự cho phép của những người đứng đầu Canton để bắt đầu cuộc điều tra về vụ tham nhũng - một chi tiết không được Napoleon Hill nhắc đến.

Một số nhân vật xã hội đen và ít nhất là một viên cảnh sát ở Canton đã thuê Patrick McDermott - một tên có tiền án đến từ Pennsylvania - bắt Mellett nín lặng. Mellett bị hạ gục bên ngoài ngôi nhà của chính mình. Tiếp đó, bọn chúng còn phục kích để hạ Napoleon Hill nhưng vụ hỏng xe bất ngờ đã giúp ông tránh được bọn chúng. Vào ngày 17 tháng Bảy, *Thời báo New York* đã giật một tít báo có tựa đề "Vẫn còn nhiều mối đe dọa chết chóc sau cái chết của vị chủ bút ở Canton" rằng các công dân ở Canton "đang kinh hãi bởi mối đe dọa sẽ có thêm nhiều cái chết được gây ra bởi bọn thủ lĩnh cờ bạc, buôn rượu lậu và các loại tội phạm khác." Theo lời Napoleon Hill kể lại, sau khi biết tin về vụ mưu sát Mellett và nhận được một thông điệp nặc danh cảnh báo nên đi khỏi thành phố, ông đã bỏ trốn đến miền Tây Virginia. Cuối cùng, phần lớn là nhờ công của một thám tử riêng do công tố viên hạt Stark thuê mà McDermott, hai tay găng-xtơ địa phương và một cựu cảnh sát đã bị bắt và chịu án vì đã gây ra cái chết của Mellett.

Sự tình cờ (?) cứu sống cuộc đời tôi

Buổi sáng sau ngày Mellett bị sát hại, có một người nặc danh đã gọi đến và báo với tôi rằng tôi có một tiếng để rời khỏi Canton và tôi nên tự nguyện rời đi trong một giờ, bằng không tôi sẽ bị bắn chết. Rõ ràng là công việc giữa tôi và Mellett đã bị hiểu nhầm. Người đã sát hại Mellett cho rằng tôi có liên quan trực tiếp đến những bài báo trên tờ báo của ông ấy.

Tôi đã không đợi cho đến khi thời gian một giờ hết hiệu lực mà liền nhảy vào ô tô và lái xe đến nhà của họ hàng trên những ngọn núi vùng Tây Virginia và tôi đã ở lại đó cho đến khi bọn tội phạm bị tống giam.

Trải nghiệm này có thể ứng với phạm trù mà Ngài Carnegie đã miêu tả là một "tình huống khẩn cấp" bắt buộc con người phải tư duy. Lần đầu tiên trong cuộc đời mình, tôi đã biết thế nào là cảm giác không ngừng sợ hãi. Cách đây vài năm, trải nghiệm của tôi ở Columbus đã khiến tâm trí tôi ngập đầy sự nghi ngờ và do dự (tạm thời) nhưng trải nghiệm này lại khiến tâm trí tôi ngập tràn một nỗi sợ hãi dường như tôi không thể tự cởi bỏ. Trong suốt thời gian lẩn trốn, tôi rất ít khi ra khỏi nhà vào buổi tối và mỗi khi ra ngoài, tôi luôn mang theo một khẩu súng lục tự động trong túi áo khoác để sẵn sàng hành động ngay tức khắc. Nếu có một chiếc xe lạ dừng trước ngôi nhà tôi đang trốn, tôi sẽ đi vào nhà vệ sinh và quan sát thật kỹ nhất cử nhất động của họ qua cửa sổ của nhà vệ sinh.

Sau vài tháng tràn ngập những trải nghiệm như thế, các dây thần kinh của tôi bắt đầu bị tổn thương. Tôi đã hoàn toàn mất đi lòng dũng cảm. Cả sự tham vọng đã động viên tôi suốt những năm dài làm công việc tìm kiếm nguyên nhân thất bại và thành công cũng rời bỏ tôi mà đi.

Dần dà, từng bước một, tôi cảm thấy mình đang rơi vào trạng thái hôn mê mà tôi e rằng mình sẽ không bao giờ có thể thoát ra được. Cảm giác đó chắc hẳn phải rất giống với trải nghiệm của một người đột nhiên bước vào vùng cát lún và nhận ra rằng mọi nỗ lực để thoát ra chỉ làm anh ta bị lún sâu hơn xuống cát mà thôi. Bản thân nỗi sợ hãi tạo ra "đầm lầy".

Nếu mầm bệnh ấy có trong bản tính của tôi, chắc chắn là nó sẽ phát triển trong những tháng sống cũng như chết đó. Sự do dự xuẩn ngốc, những ước mơ thiếu quyết tâm, nghi ngờ và sợ hãi là tất cả mối lo của tôi, cả đêm lẫn ngày.

"Tình huống khẩn cấp" mà tôi phải đối mặt vô cùng tai hại theo hai cách. Trước hết, bản chất cốt lõi của nó khiến tôi rơi vào tình trạng do dự và sợ hãi. Thứ hai, tình trạng bắt buộc phải ẩn náu khiến tôi trở nên vô dụng, kèm theo đó là thời gian trôi đi vô cùng nặng nề - điều này tự nhiên khiến tôi dành hết thời gian của mình để lo lắng và sợ hãi.

Lý trí của tôi gần như hoàn toàn bị tê liệt. Tôi nhận ra rằng tôi phải làm việc để thoát ra khỏi tình trạng này. Nhưng bằng cách nào bây giờ? Sự tháo vát từng giúp tôi đối mặt với tất cả những tình huống khẩn cấp trước kia đã hoàn toàn biến mất và khiến tôi trở nên vô dụng.

Ngoài những khó khăn đang chồng chất đến cực điểm này, còn có một khó khăn khác đau đớn hơn tất cả những khó khăn khác cộng lại. Đó là khi tôi nhận ra rằng tôi đã dành những năm tháng đẹp đẽ trong quá khứ để tìm kiếm ánh cầu vồng của chân lý, tìm kiếm khắp nơi bí quyết để thành công và giờ đây, tôi thấy bản thân mình còn vô dụng hơn tất cả 25.000 người mà tôi từng đánh giá rằng họ là những người "thất bại".

Ý nghĩ đó gần như làm tôi phát điên. Hơn nữa, nó còn thật sự khiến tôi cảm thấy nhục nhã bởi tôi từng diễn thuyết khắp cả nước. Trước bao nhiêu tổ chức kinh doanh, bao trường đại học, tôi dám nói với người khác cách để áp dụng 17 nguyên tắc thành công trong khi giờ đây tôi không thể tự áp dụng chúng cho chính bản thân mình. Tôi dám chắc rằng mình không bao giờ còn cảm giác tự tin khi đối mặt với cả thế giới nữa.

Mỗi khi soi gương, tôi nhận thấy vẻ tự coi thường bản thân trên khuôn mặt mình và tôi thường nói với người đàn ông trong gương đó những điều không thể nói với người khác được. Tôi bắt đầu đặt bản thân mình vào cùng một hạng với những kẻ bịp bợm chỉ biết đưa ra những phương pháp sửa chữa sai lầm cho người khác nhưng chính mình lại không thể áp dụng được.

Những tên tội phạm mưu sát Ngài Mellett đã bị bắt và chịu án tù chung thân, do đó, tôi đã thực sự an toàn. Tôi có thể ra ngoài, không cần phải lẩn trốn và có thể quay lại làm công việc của mình. Tuy nhiên, tôi không thể ra ngoài vì giờ đây tôi lại phải đối mặt với hoàn cảnh đáng sợ hơn cả hoàn cảnh bọn tội phạm đã đẩy tôi vào.

Trải nghiệm đó đã hoàn toàn hủy hoại mọi sự chủ động trong tôi. Tôi thấy việc bản thân mình bị kiểm soát bởi sự trì trệ giống như một cơn ác mộng. Tôi còn sống, tôi có thể ra ngoài, nhưng tôi thậm chí không thể nghĩ đến dù chỉ một bước đi để có thể tiếp tục tìm kiếm mục tiêu mà tôi đã tự đặt ra cho mình, theo gợi ý của Ngài Carnegie. Tôi nhanh chóng trở nên bàng quan, không chỉ với bản thân mình mà tệ hơn, tôi còn giận dữ và cáu kỉnh với những người đã che chở cho tôi trong suốt "tình huống khẩn cấp" mà tôi gặp phải.

Tôi đã đối mặt với tình huống khẩn cấp lớn nhất trong cuộc đời mình. Nếu bạn chưa từng trải qua chuyện tương tự như thế, bạn sẽ không thể hiểu được cảm giác của tôi. Những chuyện như thế không thể miêu tả được. Muốn hiểu

nó, bạn phải thật sự cảm nhận được nó.

"Lý trí của tôi gần như hoàn toàn bị tê liệt."

Trước hết, Napoleon Hill bị nỗi sợ hãi về mặt thể chất lý làm cho tê liệt và sau đó chính sự hổ thẹn vì bị tê liệt bởi nỗi sợ hãi đó khiến tình trạng của ông thêm nguy kịch. Bạn đã từng bị tê liệt bởi những cảm xúc tương tự như vậy chưa? Khi bạn phải đối mặt với "tình huống khẩn cấp" của chính mình, nỗi sợ hãi hoặc thúc đẩy hoặc khiến bạn bị tê liệt. Khi nhận ra rằng bạn có quyền lựa chọn và phản ứng tích cực với nỗi sợ hãi đó, bạn có thể hoàn toàn thay đổi và khiến cuộc sống của mình trở nên tốt đẹp hơn. Ngày nay, rất nhiều người có thể phải trải nghiệm cảm giác giận dữ giống như vậy dưới phản ứng cáu kỉnh hoặc cảm thấy mệt mỏi, bàng quan. Họ cảm thấy chán nản và thiếu tự tin do sự bất an về tài chính hoặc trong cuộc sống cá nhân. Có thể họ sẽ trở nên giận dữ và để cơn giận đó làm họ tê liệt. Tôi từng có cuộc nói chuyện với một người đàn ông trẻ tuổi thế này. "Tôi 30 tuổi", anh ta nói, "và tôi chẳng có bất cứ khả năng hữu dụng hay triển vọng nào cả." Anh ta có đến hàng triệu lời biện hộ vì đã không có hành động nào để thay đổi tình huống của mình. Tôi đã chỉ ra rằng nếu anh ta không hành động thì sẽ không bao giờ có sự thay đổi nào cả. "Nếu cậu không nỗ lực để thay đổi mọi thứ", tôi nói, "thì trong vòng một năm nữa, điều khác biệt duy nhất so với bây giờ là cậu đã 31 tuổi và vẫn không có bất cứ khả năng hữu dụng hay triển vọng nào." Bạn có thấy trường hợp này giống với bạn không, với chính bạn hoặc với ai đó mà bạn quan tâm? Làm sao bạn có thể phá vỡ được sự tê liệt này? Giờ Napoleon Hill sẽ chia sẻ với chúng ta ông đã vượt qua nỗi sợ hãi, bàng quan của mình và tìm thấy hy vọng, nguồn cảm hứng và động lực để hồi phục và tạo ra thành công trong cuộc sống của mình như thế nào.

Giây phút tuyệt vời nhất cuộc đời tôi

Vào mùa thu năm 1927, hơn một năm sau sự cố xảy ra ở Canton, tôi đã có một bước ngoặt bất ngờ. Một tối, tôi ra khỏi nhà và đi bộ đến một trường học nằm trên đỉnh một quả đồi trong thị trấn.

Tôi đã đi đến một quyết định phải giải quyết vấn đề với chính bản thân mình trong buổi tối ấy. Tôi bắt đầu đi vòng quanh tòa nhà của trường học đó, cố bắt bộ óc mê muội của mình suy nghĩ thật sáng tỏ. Chắc hẳn tôi đã phải đi lòng vòng hàng trăm bận quanh tòa nhà đó trước khi có bất kì điều gì dù chỉ như một suy nghĩ vơ vẩn xa xôi kịp định hình trong tâm trí tôi. Tôi vừa đi

vừa tự nói đi nói lại với bản thân mình rằng “Có một lối thoát và mình phải tìm ra nó trước khi trở về nhà.” Tôi đã lặp lại câu nói đó đến cả nghìn lần. Thêm nữa, tôi biết chính xác ý nghĩa của câu nói đó. Tôi hoàn toàn thất vọng về bản thân mình nhưng tôi vẫn ấp ủ một hy vọng về “sự cứu giúp”.

Và sau đó, giống như tia sét giữa trời quang, một ý tưởng lóe lên trong đầu tôi, mạnh đến mức các mạch máu như chảy rần rần trong người tôi:

“Đây là thời kỳ thử thách của cậu. Việc trở nên nghèo túng và nhục nhã sẽ buộc cậu phải khám phá ra ‘cái tôi khác’ của mình.”

Nếu tình hình kinh tế hiện nay có giáng cho bạn một cú chí mạng, khiến bạn rơi vào tình trạng nghèo đói, khiến bạn bẽ mặt hay làm tổn thương sự tự tin của bạn, hãy coi nó như một thử thách - giống những gì Napoleon Hill đã làm trong thời kỳ cuối những năm 1920 và đầu những năm 1930. Hãy buộc bản thân khám phá ‘cái tôi khác’ trong bạn. Bằng việc vượt qua những thời điểm khó khăn nhất và kiên trì chờ đợi, bạn có thể có được sự sáng suốt cần thiết để thành công.

Lần đầu tiên sau ngần ấy năm tôi mới nhớ lại những gì Ngài Carnegie nói về “cái tôi khác” này. Giờ tôi mới nhớ lại rằng ông đã nói rằng tôi sẽ khám phá ra nó khi tôi đã gần hoàn thành công việc nghiên cứu về nguyên nhân dẫn đến thất bại và thành công và rằng khám phá đó thường đến sau một tình huống khẩn cấp - khi con người buộc phải thay đổi thói quen và tìm cách vượt ra khỏi khó khăn của mình.

Tôi vẫn tiếp tục đi xung quanh tòa nhà ấy, nhưng giờ tôi như đang bước trên mây. Từ trong tiềm thức, dường như tôi biết mình sắp thoát khỏi nhà tù do chính tôi tạo ra và nhốt mình vào.

Tôi nhận ra rằng tình huống khẩn cấp lớn lao này đã mang đến cho tôi một cơ hội, nó không chỉ giúp tôi khám phá ra “cái tôi khác” mà còn kiểm tra xem triết lý về thành công mà tôi đã dạy cho những người khác có thực sự hiệu quả hay không. Tôi sẽ sớm biết nó có hiệu quả hay không. Tôi đã quyết định rằng nếu nó không hiệu quả, tôi sẽ đốt hết đống bản thảo tôi đã viết đi và tôi sẽ không bao giờ còn cảm giác tội lỗi khi nói với người khác rằng họ “làm chủ số phận của chính mình, làm chủ vận mệnh của chính mình” nữa.

Napoleon Hill đang diễn giải bài thơ Đừng gục ngã (Invictus) được xuất

bản vào năm 1888

của William Ernest Henley[15] (1849-1903).

Đứng thẳng dậy giữa bóng đêm thầm lặng

Mặc cuộc đời bất hạnh luôn đảo điên

Dù tạo hóa vô tình hay trao tặng

Tâm hồn ta vẫn mãi mãi minh kiên.

Mỗi bước đi có thể sẽ thất bại

Xin đừng khóc và đừng oán trách ai

Dòng chảy ấy vẫn vô tình thế đấy

Dù tổn thương, nhưng xin hãy ngẩng đầu.

Hãy vượt qua nước mắt và căm hận

Đừng sợ hãi bóng đêm mà lặng câm

Vòng thách thức tháng năm vẫn quanh quẩn

Sẽ vượt qua, nếu dũng cảm quyết tâm.

Dù cuộc sống là cánh cửa khép chặt

Và nỗi đau luôn cắt xé tim ta

Hãy vững tin vào bản thân bạn nhé

Luôn nhớ rằng vận mệnh là chính ta.

Trăng tròn vừa mới lên trên đỉnh núi. Tôi chưa bao giờ thấy trăng sáng đến vậy. Khi tôi đứng ngắm trăng, tôi lại chợt nảy ra một ý nghĩ khác. Nó như

thế này:

“Cậu đã nói với mọi người cách chế ngự nỗi sợ hãi và vượt qua những khó khăn nảy sinh từ những tình huống khẩn cấp của cuộc sống. Từ giờ trở đi, cậu có thể nói với tư cách một chuyên gia bởi cậu sắp vượt qua hoàn cảnh khó khăn của chính mình với lòng dũng cảm và mục tiêu xác định, sự cương quyết và không e dè bất cứ thứ gì của mình.”

Ý nghĩ đó có tác động mạnh mẽ với tôi tới mức tôi liền rơi vào trạng thái hân hoan chưa từng có. Não tôi bắt đầu thoát khỏi trạng thái hôn mê tôi từng sa vào. Lý trí của tôi cũng bắt đầu hoạt động trở lại.

Trong một giây phút ngắn ngủi, tôi cảm thấy rất hạnh phúc khi có đặc quyền trải qua nhiều tháng đau khổ như vậy vì chính trải nghiệm đó đã cho tôi cơ hội kiểm tra tính đúng đắn của những nguyên tắc thành công mà tôi đã chăm chỉ rút ra từ những nghiên cứu của mình.

Khi ý nghĩ đó đến với tôi, tôi dừng lại và đứng yên tại chỗ, khép chân lại như đang chào đón ai hay cái gì đó, tôi cũng không biết nữa. Và tôi cứ đứng nghiêm như thế trong nhiều phút liền. Ban đầu, chuyện đó trông có vẻ rất ngốc nghếch nhưng khi tôi đứng đó, một ý nghĩ nữa lại đến với tôi dưới dạng một “mệnh lệnh” ngắn và gọn như khi một sĩ quan ra lệnh cho cấp dưới vậy.

Mệnh lệnh đó nói rằng: “Ngày mai, hãy lên xe và đến Philadelphia, ở đó cậu sẽ được tài trợ để xuất bản triết lý về thành công của mình hay không.”

Không có thêm bất cứ lời giải thích hay bổ sung nào nữa cả. Ngay khi nhận được mệnh lệnh đó, tôi liền quay về nhà, trèo lên giường và ngủ trong sự bình yên mà đã hơn một năm nay tôi chưa có.

Sáng hôm sau, khi tỉnh dậy, tôi ra khỏi giường và bắt đầu thu xếp hành lý và sẵn sàng cho chuyến đi tới Philadelphia. Lý trí nói với tôi rằng tôi đang lao đầu vào làm một việc ngớ ngẩn. Tôi tự hỏi bản thân xem mình có quen biết ai ở Philadelphia để có thể xin tài trợ 25.000 đô la dành cho việc xuất bản tám cuốn sách của mình?

Ngay lập tức, câu trả lời lóe lên trong đầu tôi, rõ ràng đến mức tôi có thể nghe rõ từng chữ: “Thay vì đặt câu hỏi, giờ cậu hãy thực hiện mệnh lệnh đó ngay đi. ‘Cái tôi khác’ của cậu sẽ chịu trách nhiệm về chuyến đi này.”

Thêm một lý do nữa khiến việc tôi chuẩn bị cho chuyến đi Philadelphia trở nên cực kỳ lố bịch nữa là tôi chẳng hề có xu nào trong túi. Ý nghĩ đó vừa mới xuất hiện trong đầu tôi thì "cái tôi khác" đã thổi bay nó đi bằng cách ra một mệnh lệnh sắc sảo hơn rằng: "Hãy vay anh rể cậu 50 đô la và anh ta sẽ cho cậu vay."

Đó có vẻ như là mệnh lệnh cuối cùng, rất rõ ràng. Tôi không do dự chút nào mà làm theo những gợi ý đó ngay lập tức. Khi tôi hỏi vay tiền anh rể, anh nói với tôi rằng: "Sao, tất nhiên là anh có thể cho em vay 50 đô la rồi, nhưng nếu em định đi xa thế, em nên cầm lấy 100 đôla." Tôi liền cảm ơn anh và nói rằng tôi nghĩ 50 đô la là đủ rồi. Tôi biết số tiền đó không đủ nhưng đó là số tiền mà "cái tôi khác" đã mách tôi nên hỏi vay.

Tôi đã cảm thấy rất thoải mái khi phát hiện ra rằng anh rể không định hỏi tôi đi Philadelphia làm gì. Nếu anh ấy biết tất cả những gì đã diễn ra trong đầu tôi tối qua, hẳn anh ấy sẽ nghĩ tôi nên đến bệnh viện tâm thần mà điều trị thay vì đến Philadelphia một cách ngông cuồng như vậy.

"Cái tôi khác" bắt đầu ra lệnh

Tôi để mặc lý trí nói với tôi rằng tôi thật ngốc nghếch vì "cái tôi khác" ra lệnh cho tôi cứ phớt lờ điều đó và thực hiện theo những gì đã được chỉ dẫn.

Tôi lái xe cả đêm và đến Philadelphia vào buổi sáng hôm sau. Ý nghĩ đầu tiên xuất hiện trong tôi là phải tìm một nhà trọ giá cả bình dân - nơi tôi có thể thuê một căn phòng với giá một đô la một ngày.

Nhưng một lần nữa, "cái tôi khác" trong tôi lại ra lệnh cho tôi phải thuê phòng ở khách sạn đẳng cấp nhất thành phố. Với hơn 40 đôla còn lại trong người, dường như mệnh lệnh đó là một vụ tự sát về tài chính với tôi. Khi tôi tiến đến bàn lễ tân và hỏi thuê một phòng, hay đúng hơn là khi tôi đang chuẩn bị hỏi thuê một phòng thì "cái tôi khác" lại ra lệnh cho tôi phải thuê cả một dãy phòng - việc này sẽ ngốn hết tất cả số tiền còn lại của tôi trong vòng hai ngày. Và tôi làm theo mệnh lệnh đó.

Nhân viên trực ở quầy lễ tân xách hành lý, đưa cho tôi thẻ giữ ô tô và cúi đầu chào tôi khi tôi lên thang máy như thể tôi là Hoàng tử xứ Wales vậy. Đây là lần đầu tiên trong suốt hơn một năm nay tôi được người khác kính trọng đến

vậy. Những người họ hàng sống cùng tôi làm sao có thể kính trọng tôi cho được khi họ thấy tôi chỉ là gánh nặng của họ (ấy là tôi nghĩ thế) và tôi chắc rằng mình đúng là gánh nặng của họ, bởi không ai với tâm trạng giống như tôi trong suốt năm vừa qua lại có thể là cái gì khác hơn ngoài gánh nặng với mọi người mà tôi có liên hệ.

Rõ ràng là "cái tôi khác" của tôi đã quyết tâm dứt tôi khỏi mặc cảm mà tôi đã tự tạo ra cho mình.

Tôi boa cho cậu nhân viên trực quầy lễ tân một đôla. Tôi bắt đầu ước tính xem đến cuối tuần này hóa đơn khách sạn của tôi sẽ là bao nhiêu thì "cái tôi khác" lại ra lệnh cho tôi gạt bỏ mọi ý nghĩ "giới hạn" ra khỏi đầu và trong thời điểm này, tôi hãy cứ cư xử như thể tôi có tất cả số tiền tôi muốn ở trong ví.

Trải nghiệm này thật mới mẻ và lạ lùng với tôi. Tôi chưa từng đặt bản thân mình vào bất cứ vị trí nào mà tôi không tin rằng mình đúng là như thế.

Napoleon Hill đã đóng vai người đàn ông giàu có mà ông muốn trở thành. Chúng ta rất đồng ý với quan điểm rằng muốn trở nên giàu có, trước hết bạn cần phải tư duy như một người giàu có. Việc ở trong một môi trường tốt cũng rất quan trọng. Don Green - Giám đốc điều hành của Quỹ Napoleon Hill từng nói với tôi rằng: "Lần đầu tiên tôi mua những bộ cánh tử tế là ở Sobel's - một cửa hàng quần áo nơi các lãnh đạo của Eastman Kodak[16] từng mua sắm. Trên tấm biển hiệu cửa hàng, dưới cái tên đăng ký, ông chủ của cửa hàng có thêm dòng chữ: 'Nếu bạn muốn thành công, hãy ăn mặc như những người thành công trước đã.'"

Tuy nhiên, chúng tôi khuyên các bạn nên kiềm chế đừng cố gắng cạnh tranh với Napoleon Hill trong việc tiêu những đồng tiền không phải của mình.

Trong gần nửa tiếng, "cái tôi khác" này đã đưa ra các mệnh lệnh mà tôi phải nghe theo từng li từng tí trong suốt thời gian sau đó trong chuyến đi Philadelphia của tôi. Những hướng dẫn đó được đưa ra thông qua các suy nghĩ trung gian trong tâm trí tôi mạnh đến nỗi khó lòng phân biệt chúng với những ý nghĩ thông thường khác.

Tôi nhận được "các mệnh lệnh" lạ lùng từ một nguồn lạ lùng

Các hướng dẫn của tôi bắt đầu theo kiểu thế này:

"Giờ cậu đã hoàn toàn chịu trách nhiệm về 'cái tôi khác' của mình. Cậu được quyền biết đến việc có hai thực thể đang chiếm giữ cơ thể cậu cũng như biết được thực tế rằng cơ thể của bất cứ người nào đang sống trên Trái đất cũng bị chiếm giữ bởi hai thực thể giống nhau.

Một trong hai thực thể đó được thúc đẩy bởi niềm tin và nó sẽ phản ứng với nỗi sợ hãi. Thực thể còn lại được thúc đẩy bởi nỗi sợ hãi và nó sẽ phản ứng với niềm tin. Suốt hơn một năm vừa rồi cậu đã bị điều khiển như một tên nô lệ bởi thực thể sợ hãi.

Buổi tối hôm trước, thực thể niềm tin đã giành được quyền kiểm soát cơ thể của cậu và giờ cậu đang được thúc đẩy bằng thực thể đó. Để thuận tiện, cậu có thể gọi thực thể niềm tin này là 'cái tôi khác'. Nó không biết đến bất cứ giới hạn nào, không sợ hãi bất cứ điều gì và không biết đến khái niệm về hai chữ 'không thể'.

Việc cậu lựa chọn không gian đắt đỏ này, trong một khách sạn hạng sang giống như một phương tiện để hạn chế sức mạnh của thực thể sợ hãi quay trở lại. 'Cái tôi cũ' được thúc đẩy bởi nỗi sợ hãi chưa chết hẳn mà chỉ bị truất ngôi tạm thời. Và nó sẽ theo cậu đến khắp những nơi cậu đến, đợi thời cơ tốt để lại nhảy vào và chế ngự cậu. Nó chỉ có thể kiểm soát được cậu qua chính suy nghĩ của cậu. Hãy nhớ điều này và đóng cánh cửa tâm trí của cậu thật chặt trước tất cả mọi suy nghĩ tìm cách giới hạn cậu bằng bất cứ phương tiện nào và cậu sẽ được an toàn.

Đừng để bản thân mình phải lo lắng về số tiền cậu cần cho những chi phí trước mắt. Chúng sẽ đến với cậu khi cậu cần.

Giờ thì chúng ta hãy cùng bàn chuyện. Trước tiên, cậu nên biết rằng thực thể niềm tin hiện đang chiếm giữ cơ thể cậu không thể tạo ra bất cứ phép màu nào, nó cũng không thể đi ngược lại các quy luật của tự nhiên. Khi nó còn chiếm giữ cơ thể cậu, nó sẽ hướng dẫn cậu khi cậu cần, qua những ý nghĩ diễn ra trong tâm trí cậu, trong việc thực hiện các kế hoạch của cậu thông qua các phương tiện tự nhiên, thuận lợi và hợp lý nhất có thể.

Trên tất cả, cậu phải hiểu thật rõ rằng 'cái tôi khác' sẽ không làm việc giúp

cậu, nó chỉ đưa ra những hướng dẫn sáng suốt giúp cậu đạt được những mục tiêu và khao khát của mình.”

Bạn để thực thể niềm tin hướng dẫn?

Hay bạn sẽ để thực thể sợ hãi chiếm hữu bạn?

“‘Cái tôi khác’ này sẽ giúp cậu biến các kế hoạch của mình thành sự thật. Hơn nữa, cậu nên biết rằng nó sẽ luôn bắt đầu với những khao khát lớn nhất, mãnh liệt nhất của cậu. Vào thời điểm này, ước mơ lớn nhất của cậu - điều mang cậu tới đây - là xuất bản và phát hành kết quả nghiên cứu về nguyên nhân dẫn đến thành công hay thất bại của cậu. Cậu đã ước chừng cậu sẽ cần số tiền khoảng 25.000 đôla.

Trong số những người cậu quen biết, có một người có thể giúp cậu số tiền này. Hãy bắt đầu bằng cách nhớ đến mọi cái tên mà cậu biết và cậu có lý do để tin rằng người đó có thể giúp cậu số tiền cậu cần.

Khi một cái tên hợp lý xuất hiện, cậu sẽ nhận ra nó ngay tức khắc. Hãy liên hệ với người đó và cậu sẽ có được số tiền cậu cần. Tuy nhiên, khi tiếp cận, hãy đưa ra yêu cầu của cậu với nhiều thuật ngữ như trong các khóa học thông thường về các giao dịch kinh doanh. Đừng nói bất cứ điều gì liên quan đến ‘cái tôi khác’ của cậu. Nếu cậu vi phạm những hướng dẫn này, cậu sẽ gặp phải thất bại tạm thời.

‘Cái tôi khác’ vẫn sẽ tiếp tục chịu trách nhiệm hướng dẫn cậu nếu cậu còn tin tưởng vào nó. Hãy để tâm trí cậu thoát ra khỏi nỗi nghi ngờ, sợ hãi, lo lắng và mọi suy nghĩ giới hạn khác.

Tất cả những gì cậu cần nhớ lúc này chỉ có thế. Giờ cậu sẽ bắt đầu khơi gợi ý nghĩ tự do của chính cậu, y như những gì cậu đã làm trước khi cậu phát hiện ra ‘cái tôi khác’. Cậu vẫn là cậu như trước kia về mặt thể chất, do đó không ai có thể nhận ra bất cứ thay đổi nào trong cậu.”

Tôi nhìn quanh căn phòng, chớp mắt và để không lầm tưởng rằng mình đang nằm mơ, tôi đứng dậy và bước đến chỗ cái gương và nhìn vào hình ảnh trong gương của mình, thật gần. Biểu cảm trên khuôn mặt tôi đã chuyển từ nghi ngờ sang dũng cảm và tin tưởng. Và tôi không còn nghi ngờ gì về việc tôi đã bị một thực thể khác chiếm giữ khi đi dạo quanh ngôi trường ở miền Tây

Virginia nữa.

Bạn đã từng trải qua một sự việc mang tính chất thay đổi cả cuộc đời như tình huống Napoleon Hill miêu tả bên trên chưa? Theo thuật ngữ trong tôn giáo, nó có thể được miêu tả bằng cụm từ “cải tâm”. Những người khác có thể cho nó là “hồi chuông tỉnh thức” hay “vỗ nhẹ vào vai” hoặc dữ dội hơn là “tát vào mặt”.

Chương Hai: MỘT THẾ GIỚI MỚI MỞ RA TRƯỚC MẮT TÔI

Rõ ràng là tôi đã vừa mới được sinh ra thêm lần nữa, bởi trong tôi không còn bất cứ nỗi sợ hãi nào. Lòng dũng cảm trong tôi dâng đầy chưa từng có. Dù vẫn chưa được chỉ dẫn về việc tôi có thể tìm thấy số tiền mình cần bằng cách nào hay từ đâu nhưng tôi có niềm tin tuyệt đối rằng số tiền đó đang chờ tôi ở phía trước, rõ ràng đến mức tôi có thể mường tượng ra cảnh tôi sở hữu nó như thế nào.

Trong suốt cuộc đời mình, hiếm khi nào tôi có lòng tin đến mức này. Đó là một cảm giác rất khó miêu tả lại với người khác. Không có từ ngữ nào thích hợp để diễn tả về nó - chỉ những ai từng trải qua chuyện giống như thế mới có thể hiểu được mà thôi.

Tôi lập tức làm theo những gì được hướng dẫn. Mọi cảm giác rằng tôi đang theo đuổi một nhiệm vụ bất khả thi đã tan biến hết. Tôi bắt đầu gọi điện thoại cho từng cái tên xuất hiện trong đầu mình mà tôi biết rằng họ có khả năng tài chính để giúp tôi 25.000 đô la tôi cần, bắt đầu với Henry Ford và tiếp tục với toàn bộ danh sách kéo dài hơn 300 người. "Cái tôi khác" của tôi chỉ nói: "Hãy cứ tiếp tục tìm kiếm đi."

Sau giờ khắc đen tối nhất, bình minh sẽ đến

Nhưng sự kiên nhẫn của tôi cũng có giới hạn. Danh sách những người tôi quen biết đã cạn kiệt và tôi cũng không còn chút sức lực nào nữa. Tôi đã làm việc rất lâu, tôi hoàn toàn tập trung trí óc vào danh sách những cái tên đó nhưng vì hai ngày tới còn ở đây, tôi không làm việc nữa mà tranh thủ chợp

mắt lấy vài giờ.

Tôi dựa lưng vào ghế, nhắm mắt lại và ngủ mơ màng được khoảng vài phút. Tôi bật dậy bởi dường như cả căn phòng vừa mới nổ tung. Bởi tôi vừa mới sực nhớ đến cái tên Albert L. Pelton... và kèm theo đó là một kế hoạch mà tôi biết chắc rằng nhờ nó mà tôi sẽ thành công trong việc nhờ Ngài Pelton xuất bản những cuốn sách của mình. Tôi chỉ nhớ rằng Ngài Pelton là chủ một doanh nghiệp từng quảng cáo trên tạp chí Nguyên tắc Vàng mà trước đây tôi từng xuất bản.

Tiềm thức của Napoleon Hill đã nhắc đến một cái tên người quen là nguồn đầu tư tiềm năng, dù đó chỉ là một người từng quảng cáo trên tạp chí của ông. Bạn có ấn tượng với mọi người bạn từng gặp gỡ và mọi người bạn gặp cũng đều có ấn tượng về bạn. Bạn chẳng bao giờ biết được khi nào bất cứ người quen nào đó của bạn có thể trở thành một đối tác làm ăn. Mạng lưới của bạn có sức mạnh vô cùng lớn.

Tôi gửi một bức điện đi, đề tên người nhận là Ngài Pelton ở Merriden, bang Connecticut và miêu tả kế hoạch như thể nó mới được nhét vào tay tôi vậy. Ông gửi lại cho tôi một bức điện với nội dung rằng hôm sau ông sẽ tới Philadelphia gặp tôi.

Khi ông đến, tôi đã cho ông xem bản thảo gốc về triết lý của tôi và giải thích ngắn gọn rằng về sứ mệnh của triết lý đó. Ông lật qua bản thảo trong vài phút, sau đó nhìn lên tường vài giây và nói: “Tôi sẽ xuất bản các cuốn sách của anh.”

Vậy là hợp đồng đã được ký, tôi nhận được một khoản tiền bản quyền trả trước, ông giữ bản thảo và ông mang chúng theo về Meriden.

Lúc đó tôi đã không hỏi ông rằng điều gì khiến ông quyết định sẽ xuất bản sách của tôi khi thậm chí ông chưa đọc qua bản thảo, nhưng tôi biết rằng ông đã tài trợ cho tôi số tiền mình cần, ông in sách cho tôi, ông giúp tôi bán hàng ngàn bộ sách cho các khách hàng của ông ở tất cả các nước nói tiếng Anh trên khắp thế giới.

“Cái tôi khác” bù đắp cho tôi

Ba tháng sau ngày Ngài Pelton đến gặp tôi ở Philadelphia, một bộ sách đầy

đủ được đặt trên bàn, ngay trước mặt tôi và thu nhập từ tiền bán sách đã bắt đầu đáp ứng đủ cho mọi nhu cầu thường ngày của tôi. Các sinh viên của tôi trên toàn thế giới giờ đã có bộ sách này trong tay.

Số tiền bản quyền đầu tiên tôi nhận được từ tiền bán sách là 850 đôla. Khi tôi mở chiếc phong bì mới được chuyển đến, "cái tôi khác" nói với tôi rằng: "Giới hạn duy nhất của bạn do chính bạn tạo ra!"

"Giới hạn duy nhất của bạn do chính bạn tạo ra!"

Liệu câu nói này có đúng với bạn như đúng với tôi không? Trong rất nhiều lần, tôi chính là kẻ thù tồi tệ nhất của bản thân mình và thu mình lại một cách không cần thiết chỉ vì thiếu tự tin. Napoleon Hill muốn tất cả chúng ta khám phá ra "cái tôi khác" để có thể vươn tới tiềm năng lớn nhất trong mỗi người.

Tôi không dám chắc rằng mình thực sự hiểu "cái tôi khác" là gì nhưng tôi biết rằng những người đã tìm thấy nó, tin tưởng vào nó sẽ không bao giờ thất bại hoàn toàn.

Sau hôm Ngài Pelton tới Philadelphia gặp tôi, "cái tôi khác" đã cho tôi một ý tưởng để giải quyết vấn đề tài chính trước mắt. Tôi chợt lóe lên một ý tưởng rằng các phương pháp kinh doanh ô tô phải có sự thay đổi mạnh mẽ và những người bán ô tô trong tương lai nên học cách bán ô tô thay vì chỉ là những người đi mua lại và đổi những chiếc ô tô đã qua sử dụng - như phần lớn những người kinh doanh ô tô đang làm vào thời điểm đó.

Tôi còn xuất hiện ý nghĩ rằng những người trẻ tuổi vừa mới tốt nghiệp và cả những người chưa biết gì về những mánh lới cũ của ngành kinh doanh ô tô này sẽ là những "nguyên liệu" dễ nhào nặn nhất để tạo nên thế hệ nhân viên bán xe mới.

Ý tưởng đó rõ ràng và ấn tượng đến mức tôi đã lập tức gọi điện thoại đường dài cho Giám đốc kinh doanh của hãng General Motors[17] và giải thích ngắn gọn về kế hoạch của tôi với ông ấy. Ông quá ấn tượng với kế hoạch đó và liền giới thiệu tôi đến chi nhánh Tây Philadelphia của Hãng Ô tô Buick - công ty này thuộc quyền sở hữu của Earl Powell và do ông quản lý. Tôi đến gặp ông Powell và giải thích kế hoạch của mình với ông. Ông giữ tôi lại để

huấn luyện 15 sinh viên vừa mới tốt nghiệp và đã được chọn lọc kỹ càng, họ chính là những người thực hiện kế hoạch của tôi.

Thu nhập từ công việc ấy thừa đủ để giúp tôi trang trải tất cả chi phí trong ba tháng sau đó, cho đến khi tôi nhận được lợi tức từ việc bán sách, trong đó gồm cả chi phí cho dãy phòng đắt đỏ tôi đã thuê mà lúc đầu tôi đã rất lo lắng không biết lấy tiền ở đâu ra để trả.

"Cái tôi khác" trong tôi đã không làm tôi thất vọng. Tôi đã có số tiền mình cần vào đúng thời điểm, như thể tôi có thể đoán trước chuyện đó vậy. Đến lúc này tôi đã hoàn toàn tin tưởng rằng chuyến đi tới Philadelphia của mình không thể nào là một nhiệm vụ ngớ ngẩn được, vì lý trí của tôi đã nói với tôi rằng mọi chuyện sẽ như thế trước khi tôi rời Tây Virginia.

Từ lúc đó cho tới ngay giây phút này, mọi thứ tôi cần đều đến với tôi dù cả thế giới đang trải qua thời kỳ suy thoái về kinh tế[18] và không phải ai cũng được đáp ứng những nhu cầu tối thiểu nhất của cuộc sống. Dù đôi khi những thứ mang tính "vật chất" mà tôi cần đến hơi muộn một chút nhưng thành thật mà nói, "cái tôi khác" luôn gặp tôi ở ngã tư và chỉ cho tôi biết mình nên đi con đường nào.

"Cái tôi khác" không tuân theo bất cứ tiền lệ nào, nó cũng không có bất kỳ giới hạn nào và luôn tìm được cách đi đến cuối con đường. Có thể nó sẽ gặp những thất bại tạm thời chứ không bao giờ hoàn toàn thất bại. Tôi có thể khẳng định điều đó chắc chắn như việc tôi đang viết những dòng chữ này vậy.

"Cái tôi khác" có thể "gặp những thất bại tạm thời chứ không bao giờ hoàn toàn thất bại."

Đã bao nhiêu lần chúng ta để những thất bại tạm thời ảnh hưởng đến mình như thể chúng ta đã hoàn toàn thất bại, thay vì học từ thất bại đó và đứng dậy đi tiếp? Như Napoleon Hill đã nói trong cuốn sách, trong suốt cuộc hành trình của mình, ông đã phải lùi bước rất nhiều lần nhưng mỗi lần như thế, ông đều tìm được "hạt mầm" của những lợi ích lớn hơn và tiếp tục đi tới những thành công lớn hơn.

Tôi cũng đồng thời hy vọng rằng một số nhà triệu phú đang bị tổn thương

bởi nền kinh tế suy thoái và những chuyện không mấy dễ chịu khác sẽ khám phá ra thực thể kỳ lạ này bên trong con người họ - thực thể mà tôi vẫn gọi là "cái tôi khác" và khám phá đó sẽ dẫn đường chỉ lối cho họ như nó đã dẫn đường chỉ lối cho tôi đến gần hơn với sức mạnh có thể giúp họ vượt qua những trở ngại và làm chủ mọi khó khăn, thay vì để chúng chế ngự mình. Có một sức mạnh vĩ đại trong "cái tôi khác" đang chờ bạn khám phá. Hãy tìm kiếm nó thật chân thành và rồi bạn sẽ thấy nó.

Công trình của Napoleon Hill được xuất bản trong thời kỳ Đại Suy thoái và trên thực tế, nó đã giúp hàng triệu người tìm thấy niềm hy vọng và lòng dũng cảm để sống với niềm tin rằng họ sẽ tìm thấy con đường dẫn đến thành công của riêng mình. Tôi tin rằng chúng ta có thể thấy có rất nhiều nét tương đồng giữa thời kỳ của ông và thời kỳ của chúng ta hiện nay. Đó là những giai đoạn đầy căng thẳng và chúng ta phải tìm thấy ý chí và sức mạnh nội tại bên trong mình. Với tình hình kinh tế bất ổn hiện nay, mọi người đang lựa chọn - hay buộc phải lựa chọn - để tìm ra những con đường mới cho bản thân cũng như cho gia đình mình và rất nhiều người đã đạt được những thành công vĩ đại. Họ sẽ trở thành nhân vật chính trong những câu chuyện vĩ đại về thành công mà chúng ta sẽ được đọc trong vài năm nữa. Liệu chính bạn có được góp mặt trong những câu chuyện ấy hay chỉ là một nhân vật phụ ở bên lề câu chuyện mà thôi?

Trong cái rủi có cái may

Tôi đã có thêm một khám phá nữa, đó là kết quả của sự khai tâm "cái tôi khác" trong tôi, rằng mọi vấn đề dù khó khăn đến đâu cũng đều có cách giải quyết.

"Mọi vấn đề dù khó khăn đến đâu cũng đều có cách giải quyết."

Khi đang ở tâm bão, bạn sẽ rất khó nhận thấy điều này, tuy nhiên khi sự việc đã qua rồi, bạn sẽ thấy điều đó luôn đúng.

Tôi cũng khám phá ra rằng trong mỗi thất bại tạm thời, mỗi sai lầm hay mỗi nghịch cảnh, luôn có một hạt mầm lợi ích tương đương.

Nhưng các bạn nên lưu ý rằng, tôi không nói đến "bông hoa" thành công trọn vẹn, viên mãn mà là "hạt giống" - nơi từ đó bông hoa kia sẽ nảy mầm và sinh sôi nảy nở. Tôi biết nguyên tắc này không có ngoại lệ nào hết. Có thể

không phải lúc nào bạn cũng trông thấy hạt giống mà tôi nói nhưng bạn có thể chắc chắn rằng nó luôn ở đó, dưới dạng thức này hay dạng thức khác mà thôi.

Tôi không làm ra vẻ rằng mình hiểu hết về tất cả những nguồn lực kỳ lạ đã khiến tôi rơi vào tình trạng nghèo khó và thiếu thốn, lấp đầy bản thân mình bằng nỗi sợ hãi và sau đó lại cho tôi một cuộc sống mới ngập tràn niềm tin mà thông qua đó, tôi lại có đặc quyền để giúp đỡ thêm 10.000 người khác đang trượt ngã. Nhưng tôi biết rằng có một sức mạnh nào đó đã đến với cuộc đời tôi và tôi đang làm mọi thứ có thể để giúp những người khác cũng có thể "giao tiếp" với nó.

Trong suốt một phần tư thế kỷ nghiên cứu về nguyên nhân dẫn đến thành công và thất bại của con người, tôi đã khám phá ra rất nhiều nguyên tắc thật sự hữu ích với tôi và những người khác. Nhưng điều gây ấn tượng nhất với tôi lại là mọi nhà lãnh đạo xuất sắc nhất tôi từng nghiên cứu đều có lúc bị bao vây bởi đầy rẫy khó khăn và gặp phải những thất bại tạm thời trước khi "cán đích".

"Mọi nhà lãnh đạo xuất sắc nhất tôi từng nghiên cứu đều có lúc bị bao vây bởi đầy rẫy khó khăn và gặp phải những thất bại tạm thời trước khi 'cán đích'."

Sai lầm và thất bại tạm thời là một phần trong hành trình kiếm tìm thành công thực sự.

Từ Chúa Giê-su cho tới Edison, những người đạt được thành công vĩ đại nhất chính là những người đã đối mặt với nhiều dạng thất bại tạm thời khó chịu nhất. Dường như điều đó là minh chứng cho kết luận rằng Thượng đế đã có một kế hoạch, hay một quy luật nào đó đẩy con người phải vượt qua nhiều trở ngại trước khi cho họ quyền lãnh đạo hay đạt được thành công trong cuộc sống.

Tôi không hề mong muốn phải trải nghiệm lại cảm giác mình từng có trong đêm Giáng sinh định mệnh năm 1923 ấy, khi tôi đi dạo quanh ngôi trường ở Tây Virginia và tham gia vào cuộc chiến đấu chống lại nỗi sợ hãi, nhưng tôi cũng không đánh đổi kiến thức mà mình có được từ những trải nghiệm ấy lấy bất cứ thứ của cải nào trên thế gian này.

Với tôi, niềm tin bắt đầu có ý nghĩa mới

Tôi phải nhắc lại rằng tôi không biết chính xác "cái tôi khác" này là gì, nhưng tôi biết về nó đủ để hoàn toàn tin cậy vào nó trong những thời điểm khó khăn - khi khía cạnh lý trí thông thường trong tôi dường như không thể giúp tôi vượt qua khó khăn.

Cuộc suy thoái kinh tế bắt đầu vào năm 1929 đã khiến hàng triệu người trở nên khổ sở, nhưng chúng ta cũng đừng quên rằng chính nó cũng mang đến rất nhiều điều may mắn, ít nhất là nó giúp chúng ta nhận ra rằng bị ép không làm việc còn tệ hơn việc bị ép phải làm việc rất nhiều. Nếu phân tích theo khía cạnh cuộc suy thoái đã thay đổi được bao nhiêu con người thì có vẻ cuộc suy thoái kinh tế này vẫn là một điều may mắn hơn là một lời nguyền đáng sợ. Điều tương tự cũng đúng với mọi trải nghiệm khiến thói quen của con người thay đổi và buộc họ phải chuyển hướng sang "cái tôi khác" vĩ đại để giải quyết vấn đề của mình.

"Bị ép không làm việc còn tệ hơn việc bị ép phải làm việc rất nhiều. Nếu phân tích theo khía cạnh cuộc suy thoái đã thay đổi được bao nhiêu con người thì cuộc suy thoái kinh tế này vẫn là một điều may mắn hơn là một lời nguyền đáng sợ."

Liệu Napoleon Hill có quá khắt khe khi viết như vậy không hay ông chỉ nhìn xa hơn hậu quả trước mắt của khủng hoảng kinh tế? Liệu những khó khăn trong nền kinh tế của chúng ta hiện nay có thể là một điều may mắn được không? Liệu những thử thách về kinh tế - như bị mất việc chẳng hạn - có thể được gọi là "trong cái rủi có cái may"? Nếu nó đánh thức được tinh thần kinh doanh và sự sáng tạo ra những ngành nghề kinh doanh mới thì có thể câu trả lời sẽ là "Đúng".

Thời gian tôi lẩn tránh ở Tây Virgina chắc chắn là sự trừng phạt nghiêm khắc nhất trong cuộc đời tôi nhưng chính trải nghiệm đó đã mang lại cho tôi những điều may mắn xuất hiện dưới dạng những kiến thức cần thiết và chúng còn hơn cả sự đền bù cho những đau khổ mà tôi phải trả. Để có kiến thức, tôi buộc phải trải nghiệm, đó là điều không thể tránh được. Quy luật về sự bù trừ mà Emerson đã định nghĩa rất rõ ràng khiến kết quả này vừa hợp lẽ tự nhiên lại vừa cần thiết.

Ralph Waldo Emerson đã giải thích về quy luật bù trừ bằng những

thuật ngữ rất rõ ràng: "Bạn sẽ luôn gặt hái được gì đó từ những thứ bạn mất và bạn cũng sẽ luôn mất đi thứ gì đó cho những thứ bạn đạt được." Trong tạp chí chuyên đề ngày mùng 8 tháng Một năm 1826 của mình, ông còn viết rằng: "Tất cả những gì chúng ta biết là một hệ thống bù trừ. Khuyết điểm của người này sẽ được bù trừ ở người khác. Mọi đau khổ đều được bù đắp, mọi hy sinh sẽ được đền đáp, mọi món nợ đều sẽ được trả."

Tôi không có cách nào biết được trong tương lai tôi sẽ thất vọng bởi các thất bại tạm thời như thế nào. Tuy nhiên, tôi biết rằng không gì có thể khiến tôi tổn thương sâu sắc như những chuyện xảy ra trong quá khứ vì ít nhất thì giờ tôi đang thay mặt cho cả "cái tôi khác" của mình nữa.

Vì "cái tôi khác" này đang điều khiển tôi nên tôi đã có kiến thức khả dụng mà tôi tin chắc rằng tôi sẽ không bao giờ khám phá ra nếu thực thể sợ hãi trước kia của tôi còn đang chiếm ưu thế. Và tôi đã học được một điều rằng: Một người có thể vượt qua được những khó khăn tưởng như không thể vượt qua nếu họ quên chúng đi một thời gian và giúp đỡ những người gặp phải những khó khăn lớn hơn.

Giá trị của việc Cho đi trước khi Nhận lại

Tôi chắc rằng mọi nỗ lực của chúng ta nhằm giúp đỡ những người đang gặp khó khăn đều được đền đáp xứng đáng. Không phải lúc nào sự đền đáp ấy cũng đến từ những người chúng ta trực tiếp giúp đỡ, nhưng nó sẽ đến, theo cách này hoặc cách khác. Động cơ duy nhất truyền cảm hứng để tôi viết cuốn sách này là tôi chân thành mong muốn được giúp đỡ những người khác bằng cách chia sẻ với họ thật nhiều để giúp họ chuẩn bị chấp nhận vận may kỳ diệu như nó đã đến với tôi khi tôi khám phá ra "cái tôi khác" của mình. Thật may là vận may này không thể đo đếm được bằng bất cứ thuật ngữ nào liên quan đến vật chất hay tiền bạc, bởi nó tuyệt vời hơn mọi thứ thuộc phạm trù vật chất hay tiền bạc.

Những vận may liên quan đến vật chất hay tiền bạc, nói theo cách dễ hiểu nhất, được tính bằng số dư trong tài khoản ngân hàng. Số dư trong tài khoản ngân hàng của bạn không thể lớn hơn số tiền trong cả ngân hàng đó được. Còn vận may mà tôi đang nói đến kia lại được đo đếm không chỉ bởi sự bình yên và mãn nguyện mà còn lớn hơn thế rất nhiều - như thể nó tập hợp sức mạnh của mọi lời cầu nguyện vậy.

"Cái tôi khác" đã dạy tôi phải tập trung vào mục đích của mình và quên đi kế hoạch làm sao để đạt được nó trong lúc cầu nguyện. Ý tôi không phải là chúng ta có thể đạt được các mục tiêu về vật chất mà chẳng cần có bất cứ kế hoạch nào hết. Điều tôi muốn nói là sức mạnh có khả năng biến ý nghĩ hay ước muốn của một người thành hiện thực bắt nguồn từ Trí tuệ Vô hạn[19] - thế lực biết rõ hơn về kế hoạch của người cầu nguyện hơn chính người đang cầu nguyện.

Chúng ta có thể nói về trường hợp này theo một cách khác, dù rằng nó có vẻ không được khôn ngoan cho lắm, rằng khi cầu nguyện, hãy tin tưởng và giao kế hoạch phù hợp nhất để đạt được mục tiêu của lời cầu nguyện cho Đại trí[20]. Những trải nghiệm của tôi trong việc cầu nguyện thường xuyên dạy tôi rằng tất cả những kết quả từ việc cầu nguyện là một kế hoạch (trong trường hợp lời cầu nguyện được đáp lại), một kế hoạch thích hợp nhất cho việc đạt được mục tiêu của lời cầu nguyện thông qua các phương tiện tự nhiên và hữu hình. Kế hoạch đó phải được thực hiện thông qua sự tự nỗ lực của bản thân mỗi người.

Tôi chưa từng thấy bất cứ lời cầu nguyện nào mang lại hiệu quả với một tâm trí được trang trí bằng màu sắc của nỗi sợ hãi, dù là nhạt nhất.

Liệu cầu nguyện có phải là một phần cuộc sống của bạn không? Bạn có "tin tưởng và giao kế hoạch phù hợp nhất để đạt được mục tiêu của lời cầu nguyện cho Đại trí"? Bạn có thừa nhận rằng nếu muốn thành công thì bạn phải bắt tay vào hành động hay không?

Cách cầu nguyện mới

Từ khi quen với "cái tôi khác" trong mình, cách cầu nguyện của tôi đã thay đổi so với thời gian trước đó. Trước kia tôi chỉ cầu nguyện khi đối mặt với khó khăn, thách thức. Còn giờ thì bất cứ khi nào có thể, tôi đều cầu nguyện, trước khi khó khăn kịp đến với tôi. Và giờ tôi không cầu xin có thêm tài sản hay gặp thêm nhiều điều may mắn nữa mà tôi biết ơn vì những gì mình đã có. Và tôi nhận ra rằng cách cầu nguyện này tốt hơn so với cách trước đây tôi từng thực hiện.

Dường như Trí tuệ Vô hạn cũng không mấy khó chịu khi tôi nói lời cảm ơn

và thể hiện lòng biết ơn của mình vì những may mắn tôi được ban tặng. Lần đầu tiên thực hành cầu nguyện theo cách thể hiện lòng biết ơn vì những gì mình đã có, tôi đã vô cùng ngạc nhiên khi nhận ra mình đã sở hữu những tài sản vô cùng lớn mà chưa từng cảm thấy biết ơn vì điều đó.

Chẳng hạn như, tôi nhận ra rằng mình sở hữu một cơ thể khỏe mạnh chưa từng ốm đau nặng bao giờ. Tôi có một trí tuệ được cân bằng bởi lý trí. Tôi có trí tưởng tượng sáng tạo có thể giúp tôi làm nhiều việc có ích cho rất nhiều người. Tôi vô cùng may mắn khi được tự do cả về thể xác lẫn tinh thần. Tôi có một khao khát bất diệt được giúp đỡ những người kém may mắn hơn mình.

Tôi nhận ra tôi đã đạt được mục tiêu lớn nhất của con người - hạnh phúc, dù nền kinh tế suy thoái hay không suy thoái.

Cuối cùng, nhưng tất nhiên đó không phải là phát hiện ít giá trị nhất, tôi nhận ra rằng tôi có đặc quyền được tiếp cận với Trí tuệ Vô hạn, hoặc với mục đích biết ơn vì những gì tôi đã có, hoặc để xin được có được nhiều chỉ dẫn hơn.

Mỗi độc giả của cuốn sách này cần kiểm kê lại những tài sản không thể nhìn thấy được của mình. Một lần kiểm kê như thế có thể giúp bạn có cơ hội sở hữu những tài sản vô giá.

Tất cả chúng ta đều nên kiểm kê lại những điều tốt đẹp trong cuộc sống của mình. Và hãy biết ơn mọi món quà chúng ta nhận được. Tôi biết rằng khi gặp khó khăn, tôi ép bản thân mình nghĩ về gia đình, bạn bè và những điều tốt đẹp họ đã mang đến cuộc đời tôi. Đó là con đường nhanh nhất và nó sẽ biến những thất bại tạm thời thành cơ hội.

Một vài dấu hiệu chúng ta thường bỏ sót

Cả thế giới đang trải qua một sự thay đổi với quy mô rộng lớn đến nỗi hàng triệu người lâm vào trạng thái hoảng loạn, lo lắng, nghi ngờ, do dự và sợ hãi! Nhưng tôi lại thấy đây chính là một dịp tuyệt vời cho những người đã đi đến bước ngoặt để cố gắng làm quen với “cái tôi khác” trong họ.

Tất cả những ai mong muốn chuyện đó đều cảm thấy việc học được một bài học từ tự nhiên là việc hữu ích. Nếu quan sát, bạn sẽ thấy rằng các ngôi sao bất diệt hàng tối đều tỏa sáng ở vị trí quen thuộc của chúng, rằng mặt trời

vẫn tiếp tục tỏa ánh sáng giúp Mẹ Trái đất sinh ra nguồn thực phẩm và "trang phục" dồi dào, rằng nước vẫn tiếp tục chảy xuôi, rằng chim chóc trên bầu trời và động vật hoang dã ở trong rừng vẫn nhận được nguồn thức ăn cần thiết, rằng sau một đêm nghỉ ngơi chúng ta sẽ có một ngày hữu ích, rằng sau mùa đông ủ rũ thì mùa hè sôi động lại đến, rằng các mùa trong năm sẽ vẫn đến và đi chính xác như trước khi Cuộc Đại suy thoái năm 1929 bắt đầu, rằng, trên thực tế thì chỉ có trí tuệ con người đã ngừng hoạt động như thường lệ và sở dĩ điều này xảy ra vì con người đã lấp đầy tâm trí mình bằng nỗi sợ hãi.

Tôi không phải là một nhà tiên tri nhưng với tất cả sự khiêm tốn cần có, tôi có thể dự đoán rằng mỗi cá nhân đều có sức mạnh để thay đổi tình trạng tài chính của mình bằng cách trước hết là thay đổi bản chất niềm tin của mình.

"Mỗi cá nhân đều có sức mạnh để thay đổi tình trạng tài chính của mình bằng cách trước hết là thay đổi bản chất niềm tin của mình."

Ngay sau khi cuốn sách Think and Grow Rich - 13 nguyên tắc nghĩ giàu, làm giàu ra đời, Napoleon Hill bắt đầu viết cuốn Chiến thắng Con Quỷ trong bạn. Qua những cuộc phỏng vấn với Con Quỷ, ông đã khám phá và tiết lộ cách Con Quỷ "tiếp cận" bạn và làm sao bạn có thể kích thích "cái tôi khác" trong bạn không chỉ để chiến thắng Con Quỷ trong chính cuộc đời của riêng bạn mà còn để trao quyền cho "cái tôi khác" đạt được những thành công vĩ đại nhất! Một chủ đề được xuất hiện nhiều lần xuyên suốt cuốn sách là tầm quan trọng của việc chuyển hóa những ý nghĩ sợ hãi trong bạn thành niềm tin.

Đừng nhầm lẫn giữa hai từ "niềm tin" và "mong muốn". Hai từ này hoàn toàn không giống nhau. Ai cũng có thể "mong muốn" có những lợi thế về tài chính, vật chất hay tinh thần, nhưng yếu tố niềm tin là sức mạnh chắc chắn duy nhất mà từ đó một mong muốn có thể biến thành niềm tin và từ niềm tin sẽ biến thành hiện thực.

Và đây chính là thời điểm thích hợp để mọi người chú ý tới một lợi ích thật sự mà ai cũng có thể có được nếu thận trọng sử dụng niềm tin để tập trung chú ý vào bất cứ dạng mong muốn có tính xây dựng nào. Tâm trí sẽ hành động dựa trên mong muốn nào chiếm ưu thế hoặc được lặp lại nhiều nhất. Không có cách nào tránh được sự thật này. Nó là điều hiển nhiên. "Hãy thật cẩn thận khi dành cả trái tim mình cho điều gì đó, vì chắc chắn nó sẽ thuộc

về bạn.”

Niềm tin là điểm khởi đầu của mọi thành công vĩ đại nhất

Nếu Edison chỉ dừng lại với mong muốn làm sao để đưa năng lượng điện vào sử dụng và làm sao để chiếc đèn có thể tự chiếu sáng thì sự tiện lợi cùng nền văn minh sẽ vẫn lẩn khuất giữa rất nhiều những bí mật của tự nhiên. Ông đã gặp hơn 10.000 thất bại tạm thời trước khi giành được bí mật này từ tay tự nhiên. Cuối cùng nó đã đầu hàng ông vì ông đã tin vào điều đó và ông không ngừng nỗ lực cho tới khi có được câu trả lời mình muốn.

Edison còn hé mở nhiều bí mật của tự nhiên (chúng có thể được coi là những “phép màu” vào thời kỳ trước) trong lĩnh vực vật lý hơn bất cứ ai khác trên đời này và sở dĩ chuyện đó xảy ra là vì ông đã trở nên quen thuộc với “cái tôi khác” của mình. Chính ông đã nói những lời này và dù tôi không có chúng trong tay đi chăng nữa thì những thành tựu của ông cũng đã chứng minh được cho điều đó.

Không có gì là không thể với những người hiểu biết và tin tưởng vào “cái tôi khác” của mình. Bất cứ điều gì một người tin là đúng thì họ sẽ có cách để biến điều đó thành sự thật.

Một lời cầu nguyện là một suy nghĩ được giải thoát, đôi khi được thốt lên thành lời và đôi khi được thể hiện trong thầm lặng. Chính tôi cũng từng nhận thấy rằng một lời cầu nguyện thầm lặng cũng có hiệu quả chẳng khác gì một lời cầu nguyện được nói thành lời. Tôi cũng đã quan sát được rằng trạng thái tâm trí chính là yếu tố quyết định khiến lời cầu nguyện trở thành sự thật hay không trở thành sự thật.

Quan niệm về “cái tôi khác” mà tôi đang cố gắng miêu tả chỉ đơn giản là một cách tiếp cận mới được khám phá để đến với Trí tuệ Vô hạn - một cách tiếp cận mà một người có thể kiểm soát và điều khiển thông qua quá trình trộn lẫn niềm tin với những suy nghĩ của người đó. Đó là một cách nói khác của câu nói rằng giờ đây tôi có niềm tin lớn hơn vào sức mạnh của việc cầu nguyện.

Trạng thái của trí tuệ được biết đến với tên gọi niềm tin - rõ ràng đã mở ra cầu nối với giác quan thứ sáu mà qua đó một người có thể giao tiếp với những nguồn sức mạnh và thông tin vượt trội hơn rất nhiều so với những gì

năm giác quan còn lại có thể mang đến cho bạn. Với sự phát triển của giác quan thứ sáu, một sức mạnh lạ kỳ sẽ giúp đỡ bạn, thực hiện mệnh lệnh của bạn và hãy cứ để chúng tôi giả định rằng nó giống như một thiên thần hộ mệnh - người có thể luôn mở cánh cửa của Ngôi đền Thông thái cho bạn. “Giác quan thứ sáu” giống một phép màu hơn bất cứ điều gì tôi từng trải nghiệm và nó giống như vậy có lẽ vì tôi không hiểu phương pháp nguyên tắc này được vận hành như thế nào.

Nhưng tôi lại biết rất rõ điều này - rằng có một sức mạnh, một nguyên nhân cơ bản hay một Đấng tối cao nào đó lan tỏa khắp mọi nguyên tử của vật chất và vây bủa mọi đơn vị năng lượng có thể nhận thấy với con người, rằng Đấng tối cao này biến đổi từng hạt sồi thành những cây sồi, khiến nước chảy xuôi theo lực hút của Trái đất, hết đêm đến ngày, hết đông đến hè, mỗi sự vật đều có vị trí và mối quan hệ phù hợp với sự vật khác. Đấng tối cao này còn có thể giúp biến những mong muốn của một người thành những dạng vật chất cụ thể. Tôi biết được điều này bởi lẽ chính tôi đã từng làm thí nghiệm và tự mình trải nghiệm nó.

Nhiều năm liền, tôi có thói quen mỗi năm tự “kiểm kê” bản thân lại một lần, nhằm mục đích xem mình có bao nhiêu điểm yếu cần khắc phục hay loại bỏ và xác định xem mình cần có những tiến bộ nào trong suốt năm tới.

Đoạn về niềm tin này xứng đáng để bạn đọc vài lần bởi nó ẩn chứa những điều cốt lõi Napoleon muốn truyền tải về cầu nguyện. Trên quan điểm của mình, Napoleon Hill cho rằng niềm tin là “giác quan thứ sáu” hoặc sức mạnh tinh thần giúp một người thành công nếu người đó đang trong quá trình từng bước đến với nguyên nhân cốt lõi của mọi vấn đề - đây cũng là một trong những cách miêu tả của Napoleon Hill về Chúa. Đó là một niềm tin thực tế hay “khoa học” nhấn mạnh vào những kết quả xác thực.

Trong cuốn sách Cách mỏ vàng ba bước chân (Three Feet from Gold), tôi và người đồng sự của mình đã thảo luận về Công thức Thành công Cá nhân mà rõ ràng là nó đã cho thấy tầm quan trọng của niềm tin:

((P + T) x A x A) + F = Công thức Thành Công của bạn[21]

Việc kết hợp Đam mê với Tài năng của bạn và sau đó tìm kiếm Công ty phù hợp và có những Hành động đúng đắn là những thành tố rất quan trọng để

dẫn đến Thành công... nhưng bạn chỉ có được điều đó khi bạn kết hợp tất cả những yếu tố đó với một Niềm tin mạnh mẽ với bản thân và nhiệm vụ của bạn, khi ấy, bạn đã thực sự có được Công thức Thành công của mình.

Chương Ba: CUỘC PHỎNG VẤN KỲ LẠ VỚI CON QUỶ

Từ bản miêu tả ngắn gọn về lịch sử cuộc đời tôi, khi bạn đọc cuộc phỏng vấn của tôi với Con Quỷ, bạn sẽ nhận ra rằng Con Quỷ đã tốn rất nhiều công sức để bịt miệng tôi lại trước khi tôi được công chúng thừa nhận. Sau khi đọc xong cuộc phỏng vấn này, bạn cũng hiểu được tại sao nó phải xuất hiện trước toàn bộ lịch sử hoàn cảnh cá nhân của tôi.

Trước khi bắt đầu đọc cuộc phỏng vấn này, tôi muốn bạn có một cái nhìn thật rõ ràng về lần cuối cùng Con Quỷ chế nhạo tôi - chính điều đó đã cho tôi dịp may để có cơ hội xoay ngược tình thế và vặn đuôi Con Quỷ cho đến khi nó phải ré lên mà thú tội.

Con Quỷ bắt đầu trở nên hư hỏng trong Cuộc Suy thoái năm 1929. Qua lượt quay may mắn của Bánh xe Cuộc đời này, tôi đã mất 600 mẫu đất trên núi Castkill, thu nhập của tôi hoàn toàn bị cắt, Ngân hàng Quốc gia Harriman - nơi tôi gửi toàn bộ tiền bạc của mình bị đóng cửa và phá sản. Trước khi nhận ra chuyện gì đang diễn ra, tôi thấy bản thân mình đã rơi vào cơn cuồng phong cả về mặt tinh thần lẫn kinh tế mà chính nó đã gây ra một thảm họa rộng khắp trên thế giới với sức mạnh lớn đến nỗi không cá nhân hay tập thể nào có thể chống lại được.

Trong khi chờ đợi cơn bão ấy qua đi và con người không còn sợ hãi, hoảng loạn nữa, tôi chuyển đến Washington, D.C - thành phố mà tôi đã khởi nghiệp sau cuộc gặp đầu tiên của tôi với Andrew Carnegie gần một phần tư thế kỷ trước.

Dường như tôi chẳng có việc gì để làm ngoài việc ngồi xuống và chờ đợi. Tất cả những gì tôi có là thời gian. Sau ba năm chờ đợi mà chẳng có kết quả gì rõ rệt, tâm hồn không yên ổn của tôi bắt đầu bắt tôi làm việc trở lại.

Tôi khó lòng có cơ hội giảng về triết lý thành công khi thế giới xung quanh đang chìm trong những thất bại đau đớn và toàn bộ tâm trí con người đều ngập đầy nỗi sợ nghèo đói.

Một buổi tối, khi tôi đang ngồi trong xe ô tô ngay trước Đài tưởng niệm Lincoln bên dòng sông Potomac, trong bóng tối của Điện Capitol, một ý nghĩ chợt đến với tôi. Và một ý nghĩ nữa cũng đến cùng nó: Khắp thế giới đang trải qua một cuộc suy thoái chưa từng có trong lịch sử mà không ai có khả năng kiểm soát nổi. Và cuộc suy thoái này đã mang đến cho tôi cơ hội để kiểm tra triết lý tự quyết với tổ chức mà tôi đã dành phần lớn cuộc đời mình để cống hiến. Một lần nữa, tôi lại có cơ hội để xem xem triết lý của mình có tính thực tế không hay chỉ là lý thuyết suông.

Tôi cũng nhận ra đây chính là cơ hội để kiểm tra xem tuyên bố tôi từng đưa ra hàng trăm lần rằng "mỗi nghịch cảnh đều mang trong nó một hạt mầm lợi ích tương đương" có đúng không. Tôi tự hỏi bản thân mình rằng, lợi thế của tôi trong hoàn cảnh cả thế giới đang lâm vào suy thoái này là gì, nếu chúng có thật?

Khi tôi bắt đầu tìm kiếm một hướng đi để có thể kiểm tra triết lý của mình, tôi đã có một khám phá kinh ngạc nhất trong suốt cuộc đời mình. Tôi phát hiện ra rằng thông qua một vài sức mạnh lạ lùng mà tôi không hiểu, tôi đã đánh mất lòng dũng cảm, óc sáng tạo của tôi hoàn toàn bị suy sụp, sự nhiệt tình trong tôi cũng bị nguội lạnh. Tệ hơn cả, tôi vô cùng xấu hổ khi phải thừa nhận rằng tôi là một tác giả về triết lý tự quyết, vì từ sâu thẳm trái tim mình, tôi biết, hoặc tôi nghĩ mình biết rằng tôi không thể dùng triết lý của mình để kéo bản thân ra khỏi hố sâu thất vọng mà mình đang rơi vào.

Trong khi tôi đang rơi vào tâm trạng hoang mang, Con Quỷ chắc hẳn đang nhảy múa ăn mừng. Cuối cùng nó đã tóm được "tác giả của triết lý thành công đầu tiên trên thế giới" trong tay và khiến ông ta tê liệt vì thiếu quyết đoán.

Nhưng đối thủ của Con Quỷ cũng bắt đầu hành động!

Khi tôi ngồi ở đó, trước Đài tưởng niệm Lincoln, hồi tưởng lại những hoàn cảnh từng rất nhiều lần đưa tôi đến những đỉnh cao thành công vĩ đại nhất trước đây cũng chỉ để tôi rơi xuống những vực sâu thất bại tương tự, một ý nghĩ vui vẻ chợt xuất hiện trong tôi dưới dạng một kế hoạch hành động mà tôi tin tưởng rằng nhờ đó, tôi có thể vượt qua cảm giác chán nản đang bao bọc, kìm hãm mình.

Trong cuộc phỏng vấn với Con Quỷ, bản chất chính xác của sức mạnh đã lấy mất óc sáng tạo và lòng dũng cảm của tôi được miêu tả rất kỹ càng. Nó cũng chính là sức mạnh kìm hãm hàng triệu người trong cuộc Đại suy thoái. Đó chính là vũ khí chủ chốt mà Con Quỷ dùng để gài bẫy và kiểm soát con người.

Nội dung và vấn đề cốt lõi của ý nghĩ ấy đến với tôi như thế này: Dù tôi đã học được từ Andrew Carnegie và hơn 500 người có những thành công tương tự như vậy rằng những thành tựu đáng kể trong mọi lĩnh vực của cuộc sống đều đến thông qua việc áp dụng Trí tuệ Ưu tú (sự kết hợp hài hòa giữa hai hay nhiều trí tuệ hướng tới một mục tiêu xác định), tôi đã thất bại trong việc thành lập nên một liên minh như thế để thực hiên kế hoạch của tôi là mang triết lý thành công đến với cả thế giới này.

Mặc dù hiểu được sức mạnh của Trí tuệ Ưu tú nhưng tôi vẫn không thực sự chú ý đến việc sử dụng nó. Và thay vì liên kết với những người khác và những trí tuệ siêu việt, tôi đã làm việc như một “con sói đơn độc” suốt nhiều năm liền.

Cuộc phỏng vấn với Con Quỷ có thể đã xuất hiện khi Napoleon Hill ngồi dưới chân Đài tưởng niệm Lincoln. Liệu nó có thật sự xảy ra không? Với ông thì nó có thật, ông đã tạo ra bộ khung cho cách ông sống cuộc đời của mình và chia sẻ khám phá của ông với chúng ta - những học trò của ông. Hãy nhớ lại những gì ông từng nói trước đây khi ông phát hiện ra rằng “Mọi nhà lãnh đạo xuất sắc nhất tôi từng nghiên cứu đều có lúc bị bao vây bởi đầy rẫy khó khăn và gặp phải những thất bại tạm thời trước khi ‘cán đích’”. Trong các tác phẩm của mình, ông cũng miêu tả những nhà lãnh đạo vĩ đại này có những Trí tuệ Ưu tú quanh mình như thế nào. Họ đã chế ngự cuộc đấu tranh bên trong mình bằng nghịch cảnh và sau đó sử dụng sức mạnh của Trí tuệ Ưu tú để đi đến thành công. Hãy cân nhắc về việc bạn có thể tạo nên một Nhóm Trí tuệ Ưu tú - một đội - để giúp bạn vượt qua nghịch cảnh và giúp bạn đến với thành công.

Một phép phân tích

Giờ chúng ta hãy cùng phân tích ngắn gọn về cuộc phỏng vấn lạ lùng mà bạn sắp đọc dưới đây. Có thể sau khi đọc xong, sẽ có vài độc giả thắc mắc "Liệu ông có thật sự phỏng vấn Con Quỷ không, hay ông chỉ phỏng vấn một Con Quỷ trong tưởng tượng?" Vài độc giả sẽ muốn biết câu trả lời cho câu hỏi này trước khi bắt đầu đọc nội dung cuộc phỏng vấn.

Tôi sẽ trả lời theo một cách đúng đắn duy nhất mà tôi có thể trả lời... đó là Con Quỷ mà tôi phỏng vấn có thể có thật, giống như cách nó tuyên bố rằng nó có thật, hoặc có thể nó chỉ là sản phẩm của trí tưởng tượng của riêng tôi. Nhưng dù nó có thật hay chỉ có trong tưởng tượng thì cũng chẳng có gì quan trọng nếu đem chuyện đó so sánh với bản chất của những thông tin được truyền tải thông qua cuộc phỏng vấn.

Vấn đề quan trọng ở đây là: Liệu cuộc phỏng vấn có mang đến thông tin hữu ích cho những người đang cố gắng tìm kiếm vị trí của mình trên thế giới này hay không? Nếu nó mang đến những thông tin như vậy thì dù nó được truyền tải dưới dạng thực tế hay hư cấu thì nó vẫn xứng đáng được đọc kỹ càng để từ đó, người đọc có thể rút ra được những phân tích nghiêm túc. Tôi hoàn toàn không quan tâm đến nguồn gốc thật sự của thông tin hay bản chất thực sự của Con Quỷ mà các bạn sẽ được đọc câu chuyện đáng kinh ngạc về nó dưới đây. Tôi chỉ quan tâm đến lời thú tội của Con Quỷ hoàn toàn phù hợp với những gì tôi đã thấy trong cuộc sống này.

Tôi tin tưởng rằng cuộc phỏng vấn sẽ mang lại những thông tin thực tế và có ích cho những người cảm thấy cuộc sống thật bất công với mình và lý do khiến tôi tin như thế là vì trên thực tế, tôi đã bắt nhân vật chính của cuốn sách này - Con Quỷ - nhường cho tôi tất cả những hạnh phúc tôi cần, dưới dạng thức phù hợp nhất với bản chất của tôi.

Tôi đã có trải nghiệm với đủ những nguyên tắc được Con Quỷ nhắc đến để đảm bảo rằng mọi việc sẽ được thực hiện chính xác như những gì nó nói. Với tôi, thế là đủ rồi. Vậy nên tôi sẽ chuyển câu chuyện về cuộc phỏng vấn sang cho bạn vì có thể qua đó bạn sẽ rút ra những bài học hữu ích cho riêng mình.

Có thể nếu bạn chấp nhận Con Quỷ như chính những gì nó tuyên bố về bản

thân mình, bạn sẽ nhận được những giá trị vô cùng lớn, dựa vào thông điệp của nó vì bất cứ điều gì nó có thể mang đến cho bạn mà bạn có thể sử dụng và không cần phải lo lắng về việc Con Quỷ là ai và nó có tồn tại hay không.

Nếu bạn muốn biết quan điểm thật sự của tôi thì tôi tin rằng Con Quỷ giống chính xác như những gì tự nó miêu tả. Giờ chúng ta hãy cùng phân tích sự thú tội kỳ lạ của nó.

Sau khi ép ý thức của Con Quỷ đi trên con đường của mình, "Ngài Con Người" bắt đầu cuộc phỏng vấn bất đắc dĩ với những câu hỏi không thể né tránh...

Napoleon Hill - "Ngài Con Người" - đã thẩm vấn Con Quỷ trong không khí gần giống như ở một phiên tòa. Vì lý do nào đó, Con Quỷ bắt buộc phải đưa ra những câu trả lời hoàn chỉnh và xác đáng. Sao lại có chuyện đó? Có thể Napoleon Hill đã bắt Con Quỷ thú tội bằng cách rèn luyện một Trí tuệ Ưu tú, có thể là cùng với vợ mình tạo nên "sự kết hợp hài hòa giữa hai hay nhiều trí tuệ hướng tới một mục tiêu xác định" để áp dụng sức mạnh của Đấng tối cao - "cái kho vĩ đại của Đấng tối cao - nơi chứa đựng tất cả mọi thứ đang, đã từng và có thể có". Có thể Napoleon Hill đã có được những câu trả lời xác đáng bằng cách là một nhà tư tưởng biết kiểm soát tâm trí của mình - người có thể làm chủ mọi nỗi sợ hãi của mình. Nhờ sự làm chủ và kiểm soát này, Napoleon Hill có thể bắt Con Quỷ phải đưa ra những câu trả lời xác đáng và đúng với sự thật. Trong bất cứ sự kiện nào, Napoleon Hill cũng bắt Con Quỷ phơi bày mưu mẹo và mánh lới của nó, để từ đó chúng ta có thể chống lại chúng và tránh những cạm bẫy trong cuộc sống của chúng ta.

Bắt đầu từ đây sẽ là

Cuộc phỏng vấn với Con Quỷ

H (Hỏi): Ta đã phát hiện ra mã số bí mật để có thể nắm bắt được suy nghĩ của ngươi. Ta sẽ hỏi ngươi một vài câu hỏi thẳng thắn. Ta yêu cầu ngươi phải trả lời trực tiếp và đúng sự thật. Ngươi đã sẵn sàng cho cuộc phỏng vấn chưa, Ngài Con Quỷ?

Đ (Đáp): Được, ta sẵn sàng rồi, nhưng ngươi phải gọi tên ta kính trọng hơn. Trong suốt cuộc phỏng vấn này, ngươi phải thưa gửi với ta bằng cụm từ "Bệ hạ".

H: Ngươi có quyền gì mà lại đòi hỏi người ta phải gọi ngươi tôn kính như thể ngươi là người của hoàng gia vậy?

Đ: Ngươi nên biết rằng ta kiểm soát 98% con người trên toàn thế giới này. Người không nghĩ rằng điều đó xứng đáng để ta được đối xử như bậc vua chúa hay sao?

Khi mới đọc cuộc phỏng vấn này, tôi đã có phản ứng rất khó chịu khi nghe Con Quỷ nói rằng nó muốn được thưa gửi là "Bệ hạ". Sau đó tôi nhận thấy có thể Napoleon Hill đã cố tình tạo ra phản ứng này... và tôi đọc tiếp. Và tất nhiên, cách viết của Napoleon Hill không phản ánh được liệu ông có sử dụng giọng văn châm biếm hay mỉa mai không khi trò chuyện với Con Quỷ.

H: Ngươi có bằng chứng nào cho lời khẳng định của mình không?

Đ: Tất nhiên rồi, có rất nhiều là đằng khác ấy chứ.

H: Bằng chứng của ngươi gồm những thứ gì?

Đ: Rất nhiều thứ. Nếu ngươi muốn biết câu trả lời, ngươi phải gọi ta là "Bệ hạ". Ngươi có thể hiểu được một vài thứ và cũng sẽ không hiểu vài thứ. Để giúp ngươi hiểu được quan điểm của ta, ta sẽ tự miêu tả bản thân mình và sửa chữa những quan niệm sai lầm người ta vẫn nghĩ về ta và nơi ta sinh sống.

H: Ý kiến hay đấy, tâu Bệ hạ. Hãy bắt đầu bằng cách nói cho ta biết nơi ngươi sống đi. Và sau đó hãy miêu tả về hình dáng của ngươi.

Đ: Hình dáng của ta ư? Tại sao ngươi lại hỏi câu đó, Ngài Con Người thân mến, ta không có cơ thể. Ta sẽ trở thành kẻ tàn phế bởi một gánh nặng như những gánh nặng mà loài người các ngươi phải sống cùng. Ta sống nhờ những nguồn năng lượng tiêu cực và ta sống trong tâm trí của những người sợ ta. Ta cũng chiếm một nửa của mọi nguyên tử vật chất và mọi đơn vị năng lượng vật chất cũng như tinh thần. Có lẽ nếu ta nói rằng ta chính là phần tiêu cực trong mọi nguyên tử thì ngươi sẽ hiểu rõ về bản chất của ta hơn.

H: Ồ, ta đã hiểu điều ngươi đang chuẩn bị tuyên bố rồi. Ngươi đang muốn nói là nếu không có ngươi, sẽ không có thế giới này, không có các vì sao, không có điện tử, không có nguyên tử, không có con người, không gì cả. Có đúng như vậy không?

Đ: Đúng vậy, chính xác là như thế.

H: Chà, nếu ngươi chỉ chiếm một nửa nguồn năng lượng và vật chất thì ai nắm giữ một nửa còn lại kia?

Đ: Nửa còn lại kia do kẻ thù của ta nắm giữ.

H: Kẻ thù của ngươi ư? Ý ngươi là sao?

Đ: Kẻ thù của ta là người mà loài người các ngươi vẫn hay gọi là Chúa.

H: Vậy có nghĩa là ngươi đã chia đôi cả vũ trụ này với Chúa. Đó chính là điều ngươi muốn tuyên bố đúng không?

Đ: Đó không phải là tuyên bố của ta, mà nó là sự thật. Trước khi kết thúc cuộc phỏng vấn này, ngươi sẽ hiểu vì sao tuyên bố của ta là đúng. Ngươi cũng sẽ hiểu tại sao nó lại phải như thế, hay sẽ không có thế giới nào như thế giới của ngươi tồn tại cả, không có sinh vật trái đất nào như ngươi. Ta không phải là một con quái vật có đuôi nói dối đâu.

H: Nhưng ngươi kiểm soát tâm trí của 98% con người trên khắp hành tinh này. Chính ngươi đã nói thế. Nếu không phải là ngươi thì ai là người đã gây ra những khổ đau cho thế giới của 98% những người bị Con Quỷ kiểm soát kia?

Đ: Ta không nói rằng mình gây ra mọi khổ đau trên thế giới này. Mặt khác, ta tự hào về điều đó. Ta là biểu tượng của mặt tiêu cực của mọi thứ, bao gồm cả suy nghĩ của những con người phàm tục như ngươi. Ta có thể kiểm soát con người bằng cách nào ư? Kẻ thù của ta kiểm soát những suy nghĩ tích cực, còn ta kiểm soát những suy nghĩ tiêu cực.

H: Ngươi làm sao để có thể kiểm soát tâm trí của con người?

Đ: Ồ, điều này rất đơn giản: Ta chỉ di chuyển và chiếm những không gian

không được sử dụng trong não bộ của con người. Ta gieo hạt mầm của những suy nghĩ tiêu cực vào tâm trí họ, từ đó ta có thể chiếm lĩnh và kiểm soát không gian đó.

H: Chắc hẳn ngươi phải có nhiều mưu ma chước quỷ để có thể đạt được và duy trì sự kiểm soát với con người?

Đ: Để chắc chắn, ta sử dụng nhiều mưu mẹo để kiểm soát tâm trí của con người. Mưu mẹo của rất thông minh và khó đoán.

H: Hãy tiếp tục và miêu tả những mưu mẹo thông minh của mình đi, tâu Bệ hạ?

Đ: Một trong những mưu kế thông minh nhất của ta để kiểm soát tâm trí con người chính là nỗi sợ hãi. Ta gieo hạt mầm sợ hãi vào tâm trí con người và khi những hạt mầm đó phát triển, thông qua quá trình sử dụng, ta kiểm soát không gian mà chúng chiếm hữu. Sáu nỗi sợ hãi hiệu quả nhất chính là sợ nghèo đói, sợ bị chỉ trích, sợ ốm đau bệnh tật, sợ mất đi tình yêu thương, sợ tuổi già và sợ cái chết.

Con Quỷ nói rằng: "Một trong những mưu kế thông minh nhất để kiểm soát tâm trí con người chính là nỗi sợ hãi... sợ nghèo đói, sợ bị chỉ trích, sợ ốm đau bệnh tật, sợ mất đi tình yêu thương, sợ tuổi già và sợ cái chết.".

H: Trong sáu nỗi sợ hãi ấy thì nỗi sợ nào có lợi cho ngươi nhất, tâu Bệ hạ?

Đ: Nỗi sợ hãi đầu tiên và cuối cùng - sợ nghèo đói và sợ chết! Tại một thời điểm này hoặc một thời điểm khác trong cuộc đời, ta siết chặt tất cả mọi người với một hoặc cả hai nỗi sợ hãi này. Ta gieo những nỗi sợ hãi này vào tâm trí con người sâu đến nỗi họ tin rằng chúng là sản phẩm của họ. Ta làm được điều này bởi ta làm con người tin rằng ta chỉ đứng sau cánh cửa bước vào cuộc đời kế tiếp, chờ đợi để dành cho họ sự trừng phạt vĩnh hằng sau khi họ chết. Tất nhiên là ta không thể trừng phạt được ai cả, trừ khi tâm trí của người đó tồn tại những nỗi sợ hãi - và nỗi sợ hãi những thứ không có thật lẫn những thứ có thật đều có ích cho ta. Mọi nỗi sợ hãi đều mở rộng không gian ta chiếm hữu được trong tâm trí con người.

H: Tâu Bệ hạ, ngươi có thể giải thích quá trình ngươi kiểm soát được tâm trí

con người hay không?

Đ: Chuyện rất dài và không thể nói vắn tắt trong mấy dòng được. Mọi chuyện bắt đầu từ cách đây hơn một triệu năm, khi con người đầu tiên biết tư duy. Ngày đó, ta có thể kiểm soát được tất cả loài người nhưng kẻ thù của ta đã khám phá ra nguồn năng lượng của những tư duy tích cực, đặt nó vào tâm trí con người và sau đó cuộc đấu giành quyền kiểm soát giữa chúng ta bắt đầu. Cho đến thời điểm này, ta đã làm chuyện đó khá tốt, ta mới chỉ đánh mất 2% số người cho kẻ thù của mình.

H: Từ câu trả lời của ngươi, ta có thể hiểu rằng những người biết tư duy chính là kẻ thù của ngươi, có đúng vậy không?

Đ: Không phải đúng, mà chính xác là vậy.

H: Hãy kể với ta nhiều hơn về thế giới ngươi sống đi.

Đ: Ta sống ở bất cứ nơi đâu ta thích. Ta không có khái niệm về thời gian và không gian. Nếu miêu tả đúng nhất thì ta chính là nguồn năng lượng. Như ta đã nói với ngươi từ trước, nơi ta thích ở nhất chính là trong tâm trí của con người. Ta kiểm soát một phần não bộ của mọi con người. Phần không gian ta chiếm hữu trong tâm trí mỗi người còn tùy thuộc vào cách tư duy của người đó. Như ta đã nói đấy, ta không thể hoàn toàn kiểm soát tâm trí của bất cứ người nào biết tư duy.

H: Ngươi nói về kẻ thù của mình, ý ngươi là gì?

Đ: Kẻ thù của ta kiểm soát mọi sức mạnh tích cực trên thế giới này, như tình yêu, niềm tin, hy vọng và sự lạc quan. Kẻ thù của ta còn kiểm soát tất cả những nhân tố tích cực của mọi quy luật tự nhiên thông qua vũ trụ, nguồn năng lượng giữ Trái đất, các hành tinh và mọi ngôi sao khác đi đúng quỹ đạo của mình, nhưng những nguồn năng lượng đó quá nhẹ nhàng so với những nguồn năng lượng vận hành trong tâm trí con người dưới quyền kiểm soát của ta. Ngươi thấy đấy, ta không quan tâm đến chuyện kiểm soát các ngôi sao hay hành tinh, ta chỉ thích kiểm soát tâm trí con người mà thôi.

H: Ngươi lấy sức mạnh từ đâu và ngươi dùng những phương tiện gì để bổ sung cho nguồn sức mạnh đó?

Đ: Ta bổ sung sức mạnh của mình bằng cách chiếm đoạt sức mạnh tinh thần của con người khi họ bước qua cánh cổng vào lúc sắp chết. 98% con loài người - những người quay về "thế giới" của ta từ "thế giới loài người" bị ta kiểm soát và sức mạnh tinh thần của họ được bổ sung cho sức mạnh của ta. Ta lấy được sức mạnh của tất cả những người bị bao trùm bởi bất cứ nỗi sợ hãi nào. Ngươi thấy đấy, ta không ngừng làm việc, ta luôn giúp loài người sẵn sàng chuẩn bị tâm trí trước khi chết, do đó ta có thể chiếm đoạt chúng khi họ đến "thế giới" của ta.

H: Ngươi có thể nói với ta về công việc giúp loài người chuẩn bị tâm trí sẵn sàng để ngươi có thể kiểm soát được chúng hay không?

Đ: Ta có vô vàn phương pháp kiểm soát tâm trí con người khi họ vẫn còn đang sống. Vũ khí mạnh nhất của ta chính là sự nghèo đói. Ta dần khiến con người nhụt chí không muốn làm giàu bởi nghèo đói sẽ khiến con người không thể tư duy và khiến họ dễ dàng trở thành con mồi của ta. Một người bạn thân thiết nữa của ta chính là ốm đau bệnh tật. Một cơ thể ốm yếu cũng khiến con người không thể tư duy. Và ta còn có hàng ngàn những người làm việc cho ta ở Trái đất giúp ta kiểm soát được tâm trí con người. Ta đặt đại lý của mình trong mọi ngành nghề. Chúng có mặt trong mọi dân tộc, tín ngưỡng và tôn giáo.

H: Ai là kẻ thù lớn nhất của ngươi trên Trái đất, tâu Bệ hạ?

Đ: Tất cả những người truyền cảm hứng cho con người chủ động tư duy và hành động đều là kẻ thù của ta. Đó là những người như Socrates[22], Khổng Tử[23], Voltaire[24], Emerson, Thomas Paine và Abraham Lincoln chẳng hạn. Và ngươi cũng chẳng có gì tốt đẹp với ta cả.

H: Có đúng là ngươi lợi dụng những người giàu có không?

Đ: Như ta đã nói với ngươi đấy, nghèo đói luôn là người bạn tốt của ta vì nó khiến con người không thể tư duy độc lập và gieo rắc thêm nỗi sợ hãi vào tâm trí con người. Một vài người giàu có hỗ trợ cho mục tiêu của ta, một số khác lại làm ta tổn hại, tùy thuộc vào cách họ sử dụng tài sản của mình vào việc gì. Chẳng hạn như tài sản của Rockefeller là một trong những kẻ thù tồi tệ nhất của ta.

H: Thú vị thật đấy, tâu Bệ hạ, ngươi có thể nói cho ta biết tại sao ngươi lại sợ tài sản của Rockefeller hơn những thứ khác?

Đ: Tiền bạc của Rockefeller được sử dụng để giúp con người cách ly và chiến thắng bệnh tật ở khắp mọi nơi trên thế giới. Bệnh tật luôn là thứ vũ khí lợi hại nhất của ta. Nỗi sợ ốm đau bệnh tật chỉ xếp thứ hai sau nỗi sợ nghèo đói. Tiền bạc của Rockefeller đã mở ra bí mật của rất nhiều điều huyền bí trong tự nhiên theo hàng trăm hướng khác nhau và tất cả đều nhằm mục đích giúp con người có và giữ được quyền sở hữu tâm trí của riêng họ. Nó khuyến khích con người có những cách thức ăn, mặc, ở mới và tốt hơn. Nó quét sạch những khu ổ chuột ở các thành phố lớn - nơi những đồng minh thân thiết của ta sống. Nó thực hiện những chiến dịch tài chính giúp chính phủ và nền chính trị trong sạch hơn. Nó giúp lề thói kinh doanh đặt ra những tiêu chuẩn cao hơn và khuyến khích các doanh nhân quản lý công việc của mình bằng Nguyên tắc Vàng và điều đó chẳng giúp ích gì cho mục đích của ta cả.

H: Thế còn các chàng trai và cô gái nói rằng họ đang trên đường xuống địa ngục thì sao? Ngài có kiểm soát họ không?

Đ: Chà, ta có thể trả lời câu hỏi này bằng cách nói "Có và không". Ta đã phá hủy tâm trí của những người trẻ tuổi bằng cách dạy chúng uống rượu và hút thuốc, nhưng chúng đã ngăn cản ta thông qua xu hướng nghĩ cho chính mình của chúng.

Napoleon Hill vừa lùi vừa tiến khắp trận chiến với Con Quỷ. Sau điểm nhấn ban đầu về những hoạt động từ thiện của Rockefeller, ông giải thích tại sao những người trẻ tuổi lại "đang trên đường xuống địa ngục". Tôi tin rằng tác giả đang thách thức chúng ta nắm được nhiều ý tưởng cùng một lúc khi ông để Con Quỷ làm những chuyện xấu xa với hy vọng sẽ làm chúng ta hoang mang. Hãy xem những ví dụ khác xuyên suốt cuốn sách này, bạn sẽ nhận thấy điều đó!

H: Ngươi nói rằng ngươi đã hủy hoại tâm trí của những người trẻ tuổi bằng rượu và thuốc lá. Ta có thể thấy rượu có thể phá hủy sức mạnh của tư duy độc lập nhưng ta chưa thấy thuốc lá thì có ích lợi gì cho mục đích của ngươi?

Đ: Có thể ngươi không biết nhưng thuốc lá phá vỡ sự kiên trì, hủy hoại lòng nhẫn nại, chúng phá hủy khả năng tập trung, chúng làm suy yếu và giết chết khả năng tưởng tượng và còn khiến con người không thể sử dụng tâm trí

hiệu quả theo nhiều cách khác nhau. Ngươi có biết rằng ta có hàng triệu người, cả trẻ lẫn già, đàn ông lẫn phụ nữ mỗi ngày đều hút hết hai bao thuốc lá không? Điều đó có nghĩa là ta có hàng triệu người đang dần hủy hoại khả năng kháng cự của mình. Một ngày nào đó, ngoài thói quen hút thuốc lá, ta sẽ nhồi nhét thêm cho họ những thói quen có thể khiến suy nghĩ của họ bị hủy hoại, đến khi nào ta có thể kiểm soát được tâm trí của họ mới thôi. Thói quen thường đi theo cặp đôi, chùm ba và chùm bốn. Bất cứ thói quen nào làm suy yếu sức mạnh ý chí của một người đều mời cả bầy họ hàng của nó cùng chuyển đến và dần sở hữu tâm trí của người đó. Thói quen hút thuốc lá không chỉ làm suy giảm khả năng kháng cự và lòng kiên trì của con người mà nó còn khiến các mối quan hệ của con người dần trở nên lỏng lẻo.

H: Ta chưa bao giờ nghĩ rằng thuốc lá lại là một công cụ có sức hủy hoại đến vậy, thưa Bệ hạ, nhưng những gì ngươi vừa giải thích đã mang lại một quan niệm khác về vấn đề này. Giờ đây ngươi có thể khẳng định rằng có bao người đã bị thói quen đó biến đổi không?

Đ: Ta tự hào về thành tích của mình. Hàng triệu người đã trở thành nạn nhân và con số đó đang không ngừng tăng lên mỗi ngày. Chẳng mấy chốc mà cả thế giới sẽ chìm trong khói thuốc. Có đến hàng ngàn gia đình mà mọi thành viên trong đó đều có thói quen này. Những chàng trai và cô gái còn rất trẻ cũng bắt đầu học được thói quen hút thuốc. Chúng học được cách hút thuốc bằng cách quan sát bố mẹ và anh chị chúng.

H: Công cụ nào giúp ngươi kiểm soát tâm trí con người tốt hơn - thuốc lá hay rượu?

Đ: Ta có thể nói không chút do dự rằng đó là rượu. Khi một người trẻ tuổi gia nhập vào câu lạc bộ hai-bao-một-ngày của ta, ta sẽ dễ dàng thuyết phục cậu ta tập thói quen uống rượu, ham muốn tình dục quá độ và tất cả những thói quen có liên quan có thể phá hủy khả năng tư duy và hành động độc lập của con người.

Hãy nhớ rằng, Napoleon Hill viết bản thảo này vào năm 1938 - rất lâu trước khi người ta phát hiện ra trạng thái nghiện thuốc lá. Ở đây, cũng như ở bất cứ nơi nào khác, Napoleon Hill đã đi trước thời đại trong những quan điểm về y học cũng như xã hội học.

H: Tâu Bệ hạ, khi bắt đầu cuộc phỏng vấn này, mọi suy nghĩ của ta về ngươi

đều đã sai. Ta nghĩ ngươi là một kẻ lừa đảo và không có thật, nhưng giờ ta đã thấy ngươi khá thật và đầy quyền năng.

Đ: Lời xin lỗi của ngươi được chấp thuận, nhưng ngươi cũng không cần bận tâm nhiều. Hàng triệu người từng nghi vấn về quyền lực của ta, nhưng ta đã tóm được phần lớn trong số họ tại cánh cổng khi họ bước qua. Ta không cần ai tin vào ta hết. Ta thích mọi người sợ ta hơn. Ta không phải là kẻ ăn xin! Ta lấy những gì ta muốn bằng sự thông minh và sức mạnh của mình. Cầu xin mọi người có niềm tin là việc của kẻ thù của ta, chứ không phải việc của ta.

H: Thưa Bệ hạ, làm ơn bỏ quá cho sự thô lỗ của ta, nhưng ta không thể đối diện với bản thân mình nếu ta không nói với ngươi, tại đây và ngay bây giờ rằng ngươi là kẻ khốn nạn nhất từ trước tới giờ buông lỏng cho những con người vô tội. Ta đã luôn hiểu sai về ngươi. Ta nghĩ ngươi đủ tử tế để mặc kệ mọi người khi họ còn đang sống, rằng ngươi chỉ hành hạ tâm hồn họ khi họ đã chết. Nhưng từ những lời thú tội trâng tráo của ngươi, ta đã học được một điều rằng ngươi hủy hoại quyền được tự do suy nghĩ của họ và khiến họ phải sống một cuộc sống địa ngục ngay trên Trái đất. Ngươi có gì để nói về điều này không?

Đ: Ta lấy những gì ta muốn bằng việc rèn luyện khả năng tự kiểm soát. Dù điều này cũng chẳng tốt cho ta lắm nhưng ta khuyên ngươi nên tranh đua với ta chứ không phải chỉ trích ta. Ngươi tự gọi bản thân mình là một nhà tư tưởng và đúng là như vậy. Bằng không thì ngươi đã không thể bắt ta trả lời cuộc phỏng vấn này. Nhưng ngươi sẽ không bao giờ có thể trở thành kiểu nhà tư tưởng có thể làm ta sợ hãi, trừ phi ngươi đạt được và rèn luyện khả năng kiểm soát cảm xúc của mình tốt hơn.

H: Chúng ta hãy tránh xa khỏi vấn đề về nhân phẩm. Ta ở đây để tìm hiểu nhiều hơn về ngươi chứ không phải là để thảo luận về chính bản thân ta. Hãy tiếp tục và nói cho ta biết ngươi đã nghĩ ra bao nhiêu mưu ma chước quỷ để kiểm soát tâm trí con người? Đến giờ thì vũ khí lợi hại nhất của ngươi là gì?

Đ: Đây là một câu hỏi khó trả lời. Ta có quá nhiều vũ khí để thâm nhập vào tâm trí con người và kiểm soát chúng đến mức rất khó để nói rằng đâu là vũ khí lợi hại nhất của ta. Vào ngay lúc này đây, ta đang gắng sức để mang đến thêm một cuộc chiến tranh thế giới nữa. Những người bạn của ta ở Washington đang giúp ta kéo Mỹ vào tham chiến. Nếu ta có thể bắt đầu một thế giới giết chết hàng loạt những giá trị cơ bản, ta sẽ có khả năng dùng vũ

khí yêu thích nhất của mình để kiểm soát tâm trí con người. Ngươi có thể gọi nó là nỗi sợ hãi đại chúng. Ta từng dùng thứ vũ khí này để gây ra Thế chiến Thứ nhất vào năm 1914. Ta cũng dùng nó để tạo nên cuộc Đại suy thoái kinh tế vào năm 1929. Và nếu kẻ thù của ta không chơi trò hai mang thì có lẽ giờ ta đã chiếm được tất cả đàn ông, phụ nữ và trẻ em trên thế giới này. Bản thân ngươi có thể thấy ta đã đến gần với việc thống trị cả thế giới thế nào - điều ta đã tranh đấu để giành được hàng ngàn năm nay.

Ở đây, Con Quỷ đã khẳng định nó đã làm việc với cả hai bên để xúi giục chiến tranh bằng cách gieo rắc nỗi sợ hãi ở khắp nơi trên thế giới. Đây chính là bản chất của thứ mà thời đại của chúng ta được biết đến dưới tên gọi khủng bố và phản ứng đáp trả lại nó. Qua tác phẩm của Napoleon Hill, chúng ta biết được rằng Con Quỷ không chỉ gây ra hai cuộc Chiến tranh Thế giới mà chính nó cũng tạo nên cuộc Đại suy thoái... chúng ta có thể dễ dàng nhận ra sự sụp đổ kinh tế hiện nay cũng do Con Quỷ gây ra. Cả chiến tranh lẫn sự sụp đổ về kinh tế đều khiến tâm trí con người rơi vào sợ hãi và đó chính xác là tác phẩm của Con Quỷ.

H: Được rồi, ta đã hiểu ý ngươi. Ai mà không hiểu cơ chứ? Ngươi biết cách kiểm soát tâm trí con người rất tài tình. Có phải ngươi chỉ làm điều đó với những người có địa vị cao và có ảnh hưởng lớn hay không?

Đ: À, không! Ta lợi dụng tâm trí của con người ở mọi tầng lớp xã hội. Trên thực tế, ta thích kiểu người không ra vẻ suy nghĩ hơn, ta có thể dễ dàng điều khiển tuýp người đó. Ta không thể kiểm soát được 98% số người trên thế giới nếu mọi người đều biết suy nghĩ cho bản thân mình.

H: Ta rất hứng thú với những người mà ngươi khẳng định rằng ngươi kiểm soát được họ. Do đó, ta mong ngươi sẽ nói cho ta biết tất cả những mưu kế giúp ngươi thâm nhập và kiểm soát tâm trí họ. Ta muốn nghe lời thú tội hoàn chỉnh từ ngươi, vậy nên hãy bắt đầu với mưu kế thông minh nhất của ngươi đi.

Đ: Ngươi đang ép ta tự sát, nhưng ta chẳng còn cách nào hết. Hãy cứ ngồi xuống và ta sẽ trao cho ngươi thứ vũ khí có thể giúp hàng triệu người sống trên trái đất như ngươi có thể bảo vệ bản thân mình chống lại ta.

Chương Bốn: BUÔNG THẢ CÙNG CON QUỶ

H: TRƯỚC HẾT HÃY NÓI CHO TA BIẾT VỀ MƯU KẾ XẢO QUYỆT NHẤT CỦA NGƯƠI ĐI - thứ mưu kế ngươi đã dùng để gài bẫy không biết bao nhiêu người ấy.

Đ: Nếu ngươi bắt ta tiết lộ bí mật này, ta sẽ đánh mất đến hàng triệu người đang sống và thậm chí cả hàng triệu triệu người chưa được sinh ra nữa. Ta xin ngươi, cho phép ta không trả lời câu hỏi này.

H: Vậy là Vua Quỷ lại đi sợ một con người bình thường! Có đúng thế không?

Đ: Không phải đúng hay sai mà đó là sự thật. Ngươi không có quyền cướp đi cần câu cơm không thể thiếu được của ta. Ta đã thống trị con người hàng triệu năm bằng nỗi sợ hãi và ngu dốt. Giờ ngươi lại đến đây và hủy hoại việc ta sử dụng các vũ khí của mình bằng cách bắt ta nói ra ta đã sử dụng chúng như thế nào. Ngươi không nhận ra rằng ngươi sẽ phá vỡ gọng kìm ta đang siết chặt ở tất cả những người có chú ý đến sự thú tội mà ngươi đang ép ta phải làm? Ngươi không có lòng tốt hay sao? Ngươi không có khiếu hài hước à? Ngươi không có tinh thần thượng võ ư?

H: Đừng có né tránh nữa mà hãy bắt đầu thú tội đi. Ngươi là ai mà dám cầu xin lòng tốt từ một người ngươi sẵn sàng hủy hoại nếu ngươi có thể? Ngươi là ai mà dám nói đến tinh thần thượng võ và khiếu hài hước? Ngươi, theo chính lời thú tội của mình, là kẻ đã gieo rắc cuộc sống như dưới địa ngục cho những con người vô tội bởi những nỗi sợ hãi và ngu dốt của họ. Còn công việc của ta là những gì ta đang làm - bắt ngươi khai ra quá trình ngươi kiểm soát tâm trí con người như thế nào. Công việc của ta, nếu có thể gọi nó là

công việc, là giúp mọi người mở những cánh cửa trong những nhà tù do chính họ tạo ra bởi những nỗi sợ hãi ngươi đã gieo rắc vào tâm trí họ.

Ngài Con Người có đủ quyền lực để bắt Con Quỷ phải trả lời những câu hỏi của mình. Những suy nghĩ độc lập và không biết sợ hãi là những vũ khí để ông bắt nó phải thú tội.

Đ: Vũ khí lợi hại nhất giúp ta chống lại con người gồm có hai nguyên tắc bí mật mà qua đó, ta có thể kiểm soát được tâm trí của họ. Trước tiên, ta sẽ nói về nguyên tắc thói quen, nguyên tắc này giúp ta thâm nhập vào tâm trí con người trong thầm lặng. Khi thực hiện nguyên tắc này, ta sẽ thiết lập được (ta ước gì mình có thể tránh dùng cách nói này) thói quen buông thả. Khi một người bắt đầu thể hiện thái độ buông thả với một vấn đề nào đó, anh ta đang tiến thẳng tới cánh cửa mà loài người các ngươi vẫn gọi nó là địa ngục.

H: Hãy miêu tả mọi cách thức ngươi sử dụng để xui khiến con người buông thả. Hãy đưa ra định nghĩa chính xác về từ đó và nói với ta chính xác ngươi nói thế là có ý gì.

Đ: Ta có thể định nghĩa chính xác nhất về từ "buông thả" bằng cách nói rằng những người biết suy nghĩ cho bản thân mình sẽ không bao giờ buông thả, còn những người chỉ biết suy nghĩ một chút hoặc hoàn toàn không suy nghĩ gì cho bản thân mình là những người dễ dàng buông thả nhất. Họ cho phép bản thân mình bị ảnh hưởng và bị kiểm soát bởi những hoàn cảnh bên ngoài tâm trí họ. Họ thà để ta chiếm đoạt tâm trí và lừa gạt suy nghĩ của anh ta còn hơn phải vướng vào rắc rối phải suy nghĩ cho bản thân mình. Họ chấp nhận bất cứ thứ gì cuộc đời ném vào cuộc sống của mình mà không hề phản kháng hay đấu tranh. Họ không hề biết mình muốn sống cuộc đời như thế nào và họ mất cả đời để làm chuyện đó. Họ có rất nhiều quan điểm nhưng đó không phải là quan điểm của riêng họ. Phần lớn những quan điểm đó là do ta mang đến cho họ.

Họ là những kẻ lười suy nghĩ, không chịu dùng bộ não của mình. Đó là lý do tại sao ta có thể kiểm soát suy nghĩ và gieo vào tâm trí họ những tư tưởng của riêng ta.

"Những người chỉ biết suy nghĩ một chút hoặc hoàn toàn không suy nghĩ gì cho bản thân mình là những người dễ dàng buông thả nhất. Họ cho phép bản thân mình bị ảnh hưởng và bị kiểm soát bởi những hoàn cảnh bên ngoài tâm

trí họ."

H: Ta nghĩ là ta đã hiểu về những người chỉ biết buông thả này. Hãy nói cho ta biết về thói quen chính xác của những người mà ngươi có thể khiến họ buông thả cả cuộc sống của mình. Hãy bắt đầu bằng cách nói cho ta biết ngươi kiểm soát tâm trí con người vào thời điểm nào và ra làm sao?

Đ: Ta kiểm soát tâm trí con người khi người đó còn trẻ. Đôi khi ta đặt nền móng cho việc kiểm soát tâm trí của một người từ khi người đó chưa ra đời bằng cách điều khiển tâm trí của cha mẹ họ. Đôi khi ta còn lùi xa hơn và chuẩn bị cho việc kiểm soát của ta bằng thứ mà con người các ngươi vẫn gọi là "di truyền tự nhiên". Do đó, ngươi thấy đấy, ta có hai cách tiếp cận với tâm trí con người.

H: Được rồi, hãy tiếp tục và miêu tả về hai cánh cửa giúp ngươi thâm nhập và kiểm soát tâm trí con người đi.

Đ: Như ta đã nói, ta giúp những người với bộ não yếu ớt đến với thế giới của các ngươi bằng cách trao cho họ - từ trước khi họ ra đời - nhiều khiếm khuyết nhất trong giới hạn có thể từ tổ tiên họ. Ngươi có thể gọi nguyên tắc này là "di truyền tự nhiên". Khi con người được sinh ra, ta lợi dụng cái mà các ngươi gọi là "môi trường sống" như một phương tiện để kiểm soát con người. Đây là nơi mà nguyên tắc thói quen sẽ bắt đầu xâm nhập. Tâm trí của mỗi người chính là tổng hợp tất cả mọi thói quen của người đó. Từng bước một, ta thâm nhập vào tâm trí và thiết lập nên các thói quen và cuối cùng, chúng sẽ giúp ta hoàn toàn thống trị tâm trí của một người.

H: Hãy nói cho ta biết về những thói quen phổ biến nhất giúp ngươi kiểm soát tâm trí của con người đi.

Đ: Đây chính là một trong những trò lợi hại nhất của ta: Ta thâm nhập vào tâm trí của con người qua những suy nghĩ mà họ tưởng rằng đó là những suy nghĩ của mình. Những thứ hữu ích nhất cho ta là nỗi sợ hãi, mê tín, tính hám lợi, tham lam, thói dâm ô, sự trả thù, cơn giận dữ, sự phù phiếm và tính lười nhác. Qua một hoặc nhiều hơn những đặc tính này, ta có thể thâm nhập vào bất cứ tâm trí nào, ở bất cứ độ tuổi nào, nhưng ta sẽ thu được những kết quả tốt nhất khi kiểm soát được một tâm trí còn trẻ, trước khi người chủ sở hữu nó học được cách đóng bất cứ cánh cửa nào trong chín cánh cửa này lại. Sau đó ta có thể thiết lập nên những thói quen giữ những cánh cửa này khép lại

mãi mãi.

H: Ta đã hiểu những biện pháp của ngươi rồi. Giờ chúng ta hãy quay lại thói quen buông thả. Hãy nói tất cả về thói quen này vì ngươi đã nói rằng đó là trò lợi hại nhất của ngươi trong việc kiểm soát tâm trí con người.

Đ: Như ta đã nói từ trước, ta bắt đầu khiến con người buông thả từ khi họ còn trẻ. Ta xui khiến họ buông thả từ khi còn ngồi trên ghế nhà trường mà không biết nghề nghiệp mình sẽ theo đuổi trong cuộc sống là gì. Ta tóm được đa phần mọi người ở giai đoạn này. Các thói quen có mối liên hệ với nhau. Khi đã buông thả một hướng đi, chẳng mấy chốc ngươi sẽ buông thả mọi hướng đi. Ta cũng sử dụng thói quen liên quan đến môi trường sống để giúp ta tóm gọn được các nạn nhân của mình.

H: Ta hiểu rồi. Ngươi cố tình tập cho bọn trẻ thói quen buông thả bằng cách xui khiến chúng đến trường mà không hề có mục tiêu hay ý định nào cả. Nào, giờ thì ngươi hãy nói cho ta biết về những trò khác mà ngươi dùng để khiến con người trở nên buông thả đi.

Đ: Chà, trò hiệu quả thứ hai nhằm phát triển thói quen buông thả là ta thực hiện nó với sự giúp đỡ của cha mẹ, các thầy cô giáo và các nhà truyền giáo. Ta cảnh cáo ngươi không được bắt ta nhắc đến trò này. Đừng tiết lộ nó. Nếu ngươi làm vậy, ngươi sẽ bị các đồng nghiệp của ta - những người giúp ta sử dụng trò này - ghét bỏ. Nếu ngươi xuất bản lời thú tội này dưới dạng một cuốn sách, nó sẽ bị cấm ở các trường học. Hầu hết các thủ lĩnh tôn giáo cũng sẽ liệt nó vào danh sách đen. Các bậc phụ huynh cũng sẽ không cho con cái mình đọc cuốn sách đó. Báo chí cũng sẽ không dám đưa ra nhận xét về cuốn sách của ngươi. Sẽ có hàng triệu người ghét ngươi vì cuốn sách đó. Trên thực tế, sẽ không ai thích ngươi hoặc cuốn sách của ngươi, trừ những người biết tư duy, mà ngươi biết những người như thế ít ỏi như thế nào rồi đấy. Ta khuyên ngươi hãy bỏ qua những gì ta miêu tả về trò hiệu quả thứ hai này.

Tác giả biết rằng quan điểm này sẽ là một trong những điểm gây tranh cãi nhất trong cuốn sách của mình. Trên thực tế, vợ ông đã lo lắng về chuyện công chúng sẽ tiếp nhận quan điểm đó như thế nào đến mức bà bắt ông phải hứa rằng ông sẽ không xuất bản nó. Thực tế là, chỉ đến bây giờ, sau khi bà qua đời, gia đình Napoleon Hill mới đồng ý chia sẻ nó với cả thế giới. Tôi khuyến khích các bạn nên theo dõi những bất đồng của Napoleon Hill về hệ thống giáo dục và các nhà truyền giáo rồi sau đó

bạn hãy tự đưa ra ý kiến của riêng mình.

H: Vậy là vì lợi ích của ta mà ngươi không muốn nói về trò lợi hại thứ hai của mình. Sẽ không có ai thích cuốn sách của ta trừ những người biết tư duy, đúng không? Tốt thôi, hãy cứ tiếp tục trả lời đi.

Đ: Ngươi sẽ hối hận về chuyện này, Ngài Con Người ạ, nhưng trò đùa này lại nhắm vào ngươi. Với sai lầm này, ngươi sẽ chuyển sự chú ý từ ta sang ngươi. Hàng triệu đồng nghiệp của ta sẽ quên mất ta và căm ghét ngươi bởi ngươi đã phơi bày các biện pháp của ta.

H: Đừng bận tâm về ta. Hãy nói cho ta biết tất cả về trò lợi hại thứ hai giúp ngươi xui khiến mọi người buông thả cùng ngươi cho tới khi xuống địa ngục đi.

Đ: Thật ra đó không hẳn là trò lợi hại thứ hai của ta. Nó là trò lợi hại nhất! Nó xếp hạng nhất bởi nếu không có nó, ta sẽ không bao giờ kiểm soát được tâm trí của những người trẻ tuổi. Các bậc phụ huynh, các giáo viên, các nhà truyền giáo và rất nhiều những người lớn khác đã không hề biết rằng họ đã phục vụ cho mục đích của ta bằng cách giúp ta hủy hoại thói quen biết suy nghĩ cho bản thân mình của bọn trẻ. Họ thực hiện công việc của mình theo rất nhiều cách khác nhau và không bao giờ ngờ rằng họ đang tác động đến tâm trí của bọn trẻ hoặc nguyên nhân thực sự đằng sau sai lầm của bọn trẻ là gì.

Bạn đã bao giờ thấy bố mẹ giúp con hoàn thiện ý kiến của mình? Hay thấy bố mẹ giúp con làm xong bài tập về nhà của chúng? Bạn có nhớ rằng những kiến thức đó được chắp ghép tại trường học - nơi bọn trẻ rõ ràng nhận được rất nhiều sự "giúp đỡ" bên ngoài với những dự án của chúng? Bố và Mẹ có thể đã "giúp" chúng hơi nhiều một chút, nhưng từ trong sâu thẳm, họ biết rằng đứa trẻ sẽ đánh giá cao sự giúp đỡ đó và công nhận rằng họ đúng là những ông bố bà mẹ tuyệt vời. Điều đó có đúng không? Thật ra, có thể đứa trẻ sẽ nghĩ rằng "Bố và Mẹ không tin rằng mình có thể tự làm được chuyện đó... vậy thì sao mình phải bận tâm!" Cuối cùng thì sự giúp đỡ từ phía cha mẹ sẽ hủy hoại sự tự tin của đứa trẻ. Bằng cách cho phép con cái thực sự chịu trách nhiệm, các bậc phụ huynh sẽ giúp những đứa trẻ của họ phát triển thói quen suy nghĩ cho chính bản thân mình!

H: Ta khó lòng mà tin được ngươi, tâu Bệ hạ. Ta luôn tin rằng những người bạn tốt nhất của bọn trẻ chính là những người gần gũi chúng nhất: cha mẹ, thầy cô giáo và cả các nhà truyền giáo nữa. Ai sẽ hướng dẫn bọn trẻ nếu không phải là những người chịu trách nhiệm về chúng?

Đ: Đó là lúc trí thông minh của ta xuất hiện. Đó là lời giải thích chính xác cách ta kiểm soát 98% con người trên thế giới này như thế nào. Ta chiếm đoạt con người khi họ còn trẻ, trước khi họ tự làm chủ được tâm trí của mình bằng cách sử dụng những người chịu trách nhiệm về họ. Ta đặc biệt cần đến sự giúp đỡ của những người dạy giáo lý cho bọn trẻ vì đây chính là lúc ta phá vỡ những suy nghĩ độc lập và bắt đầu kéo con người vào thói quen buông thả bằng cách khiến tâm trí họ hoang mang về những tư tưởng không thể chứng minh được liên quan đến một thế giới mà họ chẳng biết gì về nó cả. Đây cũng chính là lúc ta gieo vào tâm trí bọn trẻ nỗi sợ hãi lớn nhất trong mọi nỗi sợ hãi - nỗi sợ hãi phải xuống địa ngục.

H: Ta hiểu rằng ngươi có thể dễ dàng làm bọn trẻ sợ hãi với mối đe dọa về địa ngục, nhưng ngươi làm thế nào để tiếp tục làm chúng sợ hãi sau khi chúng lớn lên và học được cách suy nghĩ cho bản thân mình?

Đ: Bọn trẻ lớn lên, nhưng không phải lúc nào chúng cũng biết suy nghĩ cho bản thân mình! Một khi đã chiếm được tâm trí của một đứa trẻ, thông qua nỗi sợ hãi, ta làm suy yếu khả năng suy luận và suy nghĩ cho bản thân mình của đứa trẻ đó và điểm yếu này sẽ đồng hành cùng đứa trẻ trong suốt cuộc đời nó.

H: Đó chẳng phải là ngươi đang lợi dụng con người một cách gian lận bằng cách làm hỏng tâm trí của một người trước khi người đó hoàn toàn sở hữu nó ư?

Đ: Mọi thứ ta có thể sử dụng để đến gần mục tiêu của mình hơn đều đúng đắn hết. Ta chẳng có bất cứ giới hạn ngu ngốc nào về đúng hay sai cả. Lẽ phải luôn thuộc về ta. Ta lợi dụng mọi điểm yếu của con người mà ta biết được để kiểm soát và duy trì được sự kiểm soát đó với tâm trí con người.

H: Ta hiểu bản chất quỷ dữ của ngươi. Giờ chúng ta hãy quay lại và thảo luận nhiều hơn về các phương pháp kéo con người buông thả mình đến địa ngục ở ngay trên trái đất này của ngươi. Từ lời thú tội của ngươi, ta thấy ngươi đã chiếm đoạt bọn trẻ khi tâm trí chúng còn non yếu và dễ bị ảnh

hưởng. Hãy nói cho ta biết nhiều hơn về cách ngươi đã sử dụng cha mẹ, thầy cô và các thủ lĩnh tôn giáo để kéo con người vào cái bẫy buông thả đó.

Đ: Một trong những trò ưa thích của ta là sắp đặt những nỗ lực của cha mẹ và các nhà truyền giáo để chúng cùng phối hợp với nhau và giúp ta hủy hoại khả năng suy nghĩ cho chính bản thân mình của bọn trẻ. Ta đã lợi dụng rất nhiều các nhà truyền giáo để làm suy yếu dần lòng can đảm và quyền năng của những suy nghĩ độc lập trong bọn trẻ bằng cách dạy chúng phải sợ ta và ta lại lợi dụng cha mẹ chúng giúp các thủ lĩnh tôn giáo trong công trình vĩ đại này.

H: Làm sao mà cha mẹ lại giúp các thủ lĩnh tôn giáo hủy hoại khả năng biết suy nghĩ cho chính mình của bọn trẻ được? Ta chưa từng biết điều gì quái dị như vậy cả.

Đ: Ta làm điều đó bằng một trò rất thông minh. Ta khiến các bậc phụ huynh dạy bọn trẻ tin tưởng vào những thứ mà chính họ cũng tin tưởng trong những vấn đề liên quan đến tôn giáo, chính trị, hôn nhân và những vấn đề quan trọng khác nữa. Theo cách này, như ngươi thấy, khi kiểm soát được tâm trí của một người, ta có thể dễ dàng duy trì sự kiểm soát đó bằng cách khiến người đó giúp ta buộc chặt nó vào tâm trí của con cái họ.

H: Ngươi còn những mưu kế nào nữa trong việc sử dụng cha mẹ để biến bọn trẻ thành những kẻ chỉ biết buông thả?

Đ: Ta khiến bọn trẻ trở thành những kẻ sống buông thả bằng cách để chúng noi theo cha mẹ mình, mà phần lớn trong đó đã bị ta kiểm soát và mãi mãi dính chặt vào mục đích của ta. Ở một vài nơi trên thế giới, ta làm chủ tâm trí của bọn trẻ và khuất phục sức mạnh ý chí của chúng y hệt như cách con người đánh bại và khuất phục các loài động vật kém thông minh hơn họ. Với ta, chẳng có gì khác biệt trong cách khuất phục ý chí của một đứa trẻ, miễn là nó vẫn sợ điều gì đó. Ta sẽ thâm nhập vào tâm trí nó qua nỗi sợ hãi đó và giới hạn khả năng suy nghĩ độc lập của đứa trẻ đó.

Con Quỷ thâm nhập vào tâm trí của một đứa trẻ thông qua nỗi sợ hãi và sau đó giới hạn năng lực suy nghĩ độc lập của nó. Tôi có thể nhớ rất nhiều các nhà truyền giáo mà tôi biết trong quá khứ và có thể ngay lập tức chia họ thành hai nhóm: các nhà truyền giáo lấy nỗi sợ hãi làm căn bản và các nhà truyền giáo lấy niềm tin làm căn bản. Trên thực tế, tôi

vẫn cảm thấy ớn lạnh mỗi khi hồi tưởng lại "ngọn lửa trừng phạt dưới địa ngục" của một số bài thuyết giáo lấy nỗi sợ hãi làm căn bản tôi từng nghe khi tôi còn là một đứa trẻ. Ngược lại, tôi cũng nhớ cảm giác thăng hoa của hy vọng và lòng can đảm từ những bài thuyết giáo lấy niềm tin là căn bản. Những lời khôn ngoan của Napoleon Hill thật sự rất đúng với tôi. Và liệu sau đó nỗi sợ hãi có làm tê liệt những suy nghĩ độc lập hay không?

H: Có vẻ như ngươi muốn làm cho con người không còn khả năng tư duy nữa?

Đ: Đúng vậy. Những tư duy đúng đắn có thể giết chết ta. Ta không thể tồn tại trong tâm trí của những người biết tư duy đúng đắn. Ta không quan tâm đến việc con người suy nghĩ về điều gì, miễn sao họ chỉ nghĩ về các khía cạnh sợ hãi, bất lực, tuyệt vọng và hủy hoại. Khi họ bắt đầu nghĩ về những khía cạnh tích cực như niềm tin, hy vọng và mục tiêu xác định, ngay lập tức họ sẽ trở thành đồng minh của kẻ thù của ta và dó đó, ta sẽ đánh mất họ.

H: Ta bắt đầu hiểu cách ngươi kiểm soát tâm trí của bọn trẻ với sự giúp đỡ của cha mẹ chúng và các nhà truyền giáo rồi, nhưng ta vẫn chưa hiểu các thầy cô giáo giúp ngươi làm công việc đáng nguyền rủa này như thế nào?

Đ: Các thầy cô giáo giúp ta kiểm soát tâm trí của bọn trẻ bằng những gì họ không dạy chúng chứ không phải những gì họ đã dạy chúng trên trường lớp. Toàn bộ hệ thống trường học công cộng hoạt động trì trệ đến mức nó giúp ta thực hiện mục tiêu của mình bằng cách dạy bọn trẻ về hầu hết mọi thứ trừ cách tư duy độc lập và cách sử dụng trí tuệ của riêng chúng. Ta sống trong nỗi sợ hãi rằng một ngày nào đó, một người nào đó thật dũng cảm sẽ đảo ngược hệ thống trường học hiện giờ và phá hủy mục tiêu của ta bằng cách cho phép các học sinh trở thành giảng viên, còn những người đang là giáo viên như hiện nay sẽ chỉ hướng dẫn bọn trẻ tạo ra các phương pháp và phương tiện phát triển trí tuệ của riêng chúng từ bên trong chính con người chúng. Khi thời điểm đó đến, các thầy cô giáo sẽ không còn là nhân viên của ta nữa.

Đây là vấn đề cốt lõi trong những lời chỉ trích của Napoleon Hill về hệ thống giáo dục được viết vào năm 1938. Bạn có đồng ý với ông không? Hãy nghĩ đến những đứa trẻ còn đang học mẫu giáo hoặc lớp Một. Chúng hăng say và tình nguyện làm mọi thứ, chúng luôn sẵn sàng giơ

tay và háo hức học hỏi. Giờ thì hãy nghĩ đến mười năm sau đó và nghĩ xem chính những đứa trẻ đó ở trường trung học - chúng ngồi phía cuối lớp, chẳng bao giờ liếc mắt nhìn thầy cô và chắc chắn là không bao giờ giơ tay phát biểu hay đưa ra bất cứ câu hỏi nào. Chúng đã không còn trong quá trình học hỏi nữa. Điều gì đã xảy ra với những đứa trẻ này sau mười năm ngồi trên ghế nhà trường? Chúng nghĩ rằng nếu chúng mắc sai lầm, chúng sẽ bị chế nhạo và coi thường. Vậy nên chúng không tham gia vào quá trình học hỏi nữa là để bảo vệ bản thân chúng. Chúng được dạy rằng giải pháp cho mọi vấn đề và mâu thuẫn không nằm trong đôi tay và khối óc của chúng, mà nằm trong đôi tay và khối óc của các thầy cô giáo - những người đại diện cho quyền lực. Nếu chúng hành động độc lập và mâu thuẫn, thầy cô sẽ ngay lập tức chỉ trích và trù dập chúng. Do đó, chúng bị ngăn cản không được tư duy độc lập và thấm nhuần quan niệm rằng chúng không có khả năng tự giải quyết vấn đề của chính mình. Dù hiện tại có rất nhiều giáo viên xuất sắc, nhưng những lời chỉ trích của Napoleon Hill dường như vẫn còn giá trị với tình hình giáo dục hiện nay. Nếu bạn đồng ý với ông, bạn sẽ làm gì để cải thiện tình trạng này? Chúng ta nên làm một điều là tìm kiếm các thầy cô giáo và những ngôi trường khuyến khích học sinh tư duy độc lập và tán thưởng họ vì sự dũng cảm đó.

H: Tôi luôn có ấn tượng rằng mục tiêu của mọi trường lớp là giúp bọn trẻ biết tư duy.

Đ: Có thể đó chính là mục tiêu của tất cả các trường lớp nhưng hầu hết các trường học trên thế giới đều không thực hiện được mục tiêu đó. Bọn trẻ không được học cách phát triển và sử dụng trí tuệ của riêng chúng mà lại được học cách chấp nhận và áp dụng suy nghĩ của những người khác. Kiểu trường học như thế này sẽ phá hủy khả năng suy nghĩ độc lập, trừ một vài trường hợp hiếm hoi khi trẻ hoàn toàn dựa vào sức mạnh ý chí của chúng đến mức chúng không cho phép người khác suy nghĩ hộ mình. Những suy nghĩ đúng đắn là việc của kẻ thù của ta chứ không phải của ta.

H: Mối liên hệ, nếu có, giữa kẻ thù của ngươi với các gia đình, nhà thờ hay trường học là gì? Chắc hẳn câu trả lời của ngươi sẽ rất thú vị đây.

Đ: Đây chính là lúc ta sử dụng một vài mưu mẹo thông minh nữa của mình. Ta khiến mọi người đều tưởng mọi thứ mà các bậc phụ huynh, các thầy cô giáo và các nhà truyền giáo thực hiện đều do kẻ thù của ta làm. Điều đó giúp

ta tránh được sự chú ý khi ta điều khiển tâm trí của những người trẻ tuổi. Khi các nhà truyền giáo cố dạy bọn trẻ về đức hạnh của kẻ thù của ta, họ thường làm điều đó bằng cách lấy ta ra để dọa bọn trẻ. Đó là tất cả những gì ta cần ở chúng. Ta nhen nhóm ngọn lửa sợ hãi vào nơi sẽ hủy hoại khả năng tư duy đúng đắn của bọn trẻ. Tại trường học, các thầy cô giáo sẽ giúp ta đến gần mục đích của mình hơn bằng cách giữ bọn trẻ bận rộn với việc nhồi nhét những thông tin không cần thiết vào đầu bọn trẻ và chúng sẽ chẳng có cơ hội để tư duy đúng đắn hay phân tích chính xác những thứ các thầy cô giáo đã dạy chúng.

H: Có phải ngươi đang khẳng định rằng tất cả những người đang bị vây hãm bởi thói quen buông thả đều nhằm phục vụ cho mục đích của ngươi?

Đ: Không, buông thả chỉ là một trong những trò ta dùng để tước đoạt sức mạnh của suy nghĩ độc lập. Trước khi một người đã buông thả tất cả trở thành tài sản của ta vĩnh viễn, ta phải dẫn đường và khiến người đó mắc vào một cái bẫy khác. Ta sẽ nói với ngươi về nó sau khi ta miêu tả xong các biện pháp để khiến con người buông thả mọi thứ.

H: Có phải ý ngươi là ngươi có một biện pháp có thể khiến con người trở nên buông thả xa khỏi quyền tự quyết của mình đến nỗi họ không bao giờ có thể tự cứu được chính mình được nữa?

Đ: Đúng vậy, đó là một biện pháp rất đáng tin: Nó rất hiệu quả và chưa từng thất bại.

H: Ta hiểu rằng ngươi đang khẳng định rằng biện pháp của ngươi vô cùng hiệu quả và kẻ thù của ngươi không thể giành lại được những người mà ngươi đã gài bẫy họ trở nên buông thả vĩnh viễn, có đúng không?

Đ: Ta vừa khẳng định điều đó đấy. Ngươi có nghĩ rằng nếu kẻ thù của ta ngăn cản nổi ta thì ta có kiểm soát được nhiều người như vậy không? Không ai có thể ngăn ta kiểm soát mọi người, trừ chính bản thân họ.

H: Hãy tiếp tục và nói cho ta biết nhiều hơn về những biện pháp ngươi sử dụng để kéo con người buông thả tới địa ngục cùng với ngươi đi!

Đ: Ta khiến mọi người buông thả trong mọi vấn đề mà ta có thể kiểm soát được những suy nghĩ và hành động độc lập. Hãy lấy vấn đề sức khỏe làm ví

dụ. Ta khiến mọi người ăn thật nhiều thức ăn và ăn những thực phẩm sai lầm. Điều này dẫn đến bệnh về tiêu hóa và nó sẽ phá hủy sức mạnh của những suy nghĩ đúng đắn. Nếu trường học và các nhà thờ dạy bọn trẻ cách ăn uống đúng, họ sẽ khiến mục tiêu của ta bị phá hủy nặng nề.

Hôn nhân: Ta khiến đàn ông và phụ nữ buông thả theo cuộc hôn nhân mà chẳng có bất cứ kế hoạch hay mục tiêu nào để khiến mối quan hệ đó trở nên hài hòa. Đây là một trong những biện pháp hiệu quả nhất giúp ta khiến con người có thói quen buông thả. Ta khiến những người đã lập gia đình cãi nhau, chì chiết nhau về vấn đề tiền bạc. Ta khiến họ mâu thuẫn với nhau trong việc nuôi dạy con cái. Ta khiến họ tranh cãi kịch liệt về những mối quan hệ thân thiết và bất đồng về bạn bè và các hoạt động xã hội. Ta khiến họ luôn bận rộn tìm kiếm sai lầm ở người kia đến mức họ chẳng có thời gian làm bất cứ việc gì khác đủ lâu để phá vỡ thói quen buông thả.

Công việc: Ta dạy con người trở thành những kẻ buông thả bằng cách khiến họ buông thả từ khi học xong cho tới công việc đầu tiên họ tìm được mà chẳng có mục tiêu hay ý định nào rõ ràng ngoài việc để kiếm sống. Qua trò bịp này, ta đã khiến hàng triệu người cả đời luôn sợ sẽ phải sống trong cảnh nghèo đói. Thông qua nỗi sợ hãi này, ta dẫn họ đi chậm nhưng chắc cho đến khi tới ngưỡng mà không ai có thể phá vỡ nổi thói quen buông thả của mình.

Tiết kiệm: Ta khiến mọi người tiêu xài hoang phí hoặc dè xẻn hay không bao giờ dám tiêu tiền cho đến khi ta hòa toàn kiểm soát được họ thông qua nỗi sợ nghèo đói.

Môi trường: Ta khiến mọi người buông thả những mối quan hệ không hòa hợp và khó chịu ở nhà, nơi làm việc, trong mối quan hệ với họ hàng và người quen và vẫn cứ duy trì như vậy cho đến khi ta khẳng định họ đã có thói quen buông thả.

Những suy nghĩ chi phối: Ta khiến mọi người buông thả theo thói quen suy nghĩ tiêu cực. Điều đó sẽ dẫn đến những hành động tiêu cực và kéo con người vào các cuộc tranh cãi và lấp đầy tâm trí họ bằng những nỗi sợ hãi, từ đó sẽ dọn đường cho ta thâm nhập và kiểm soát tâm trí của họ. Khi đã thâm nhập vào tâm trí của họ rồi, ta chiếm đoạt tâm trí họ bằng cách lôi kéo họ nghĩ rằng những suy nghĩ tiêu cực đó là của chính họ. Ta gieo các hạt mầm suy nghĩ tiêu cực vào tâm trí con người thông qua các linh mục, báo chí, các bức tranh cảm động, truyền thanh và tất cả các biện pháp phổ biến để lôi kéo

tâm trí khác. Ta khiến mọi người để ta chi phối suy nghĩ của họ vì họ quá lười biếng và bàng quan để biết suy nghĩ cho chính bản thân mình.

H: Ta có thể kết luận từ những gì ngươi nói thì buông thả và chần chừ là một, đúng không?

Đ: Đúng vậy. Bất cứ thói quen nào khiến một người trở nên chần chừ - trì hoãn đưa ra một quyết định rõ ràng - đều dẫn tới thói quen buông thả.

Con Quỷ nói: *"Ta khiến mọi người để ta chi phối suy nghĩ của họ vì họ quá lười biếng và bàng quan để biết suy nghĩ cho chính bản thân mình."*

***

Lười nhác + Bàng quan = Chần chừ = Buông thả

Công thức này của Napoleon Hill đã miêu tả chính xác về một người buông thả. Vì gần như suốt cuộc đời mình, tôi luôn là người hay chần chừ nên điều này vô cùng thân thuộc với tôi. Tôi thích sử dụng cách bao biện rằng tôi thường làm việc tốt nhất khi có áp lực - nhưng thật ra nó chỉ là lời bao biện cho lý do tại sao tôi lại luôn chần chừ mà thôi. Bạn có nhớ đã bao nhiêu lần bạn để sự lười biếng và bàng quan khiến bạn đi chệch khỏi con đường dẫn đến thành công hay không? Khi một cơ hội tuột khỏi tay bạn chỉ vì bạn nắm bắt nó quá chậm?

H: Có phải chỉ con người mới buông thả hay không?

Đ: Đúng vậy. Tất cả các sinh vật khác đều hoạt động phù hợp với các quy luật của tự nhiên. Riêng con người không tuân theo các quy luật đó và trở nên buông thả theo ý mình. Mọi thứ bên ngoài tâm trí con người đều do kẻ thù của ta kiểm soát bằng các quy luật rõ ràng đến mức không thể trở nên buông thả được. Ta chỉ có thể kiểm soát được tâm trí con người khi họ có thói quen buông thả, nói theo cách khác có nghĩa là ta kiểm soát được tâm trí con người bởi họ không để tâm hoặc từ chối kiểm soát và sử dụng tâm trí của chính họ.

H: Vấn đề này hơi sâu sắc đối với một con người đơn thuần. Chúng ta hãy quay lại thảo luận về điều gì đó ít trừu tượng hơn. Làm ơn hãy nói cho ta biết thói quen buông thả này ảnh hưởng như thế nào đến con người trong từng

lĩnh vực của cuộc sống hàng ngày và hãy nói với ta theo cách một người bình thường cũng có thể hiểu được ấy!

Đ: Ta thích cuộc phỏng vấn này cứ ở trên trời, giữa những vì sao hơn!

H: Tất nhiên là ngươi sẽ muốn như vậy rồi. Nó sẽ giúp ngươi không phải phơi bày bản chất của mình. Nhưng chúng ta hãy cùng đáp xuống mặt đất đi. Giờ thì hãy nói cho ta biết hiện tượng buông thả ảnh hưởng đến chúng ta, ở đây với tư cách là một quốc gia - Hoa Kỳ như thế nào đi.

Đ: Nói thật nhé, ta có thể nói với ngươi rằng ta ghét Hoa Kỳ, cực kỳ ghét.

H: Thú vị đấy. Tại sao ngươi lại ghét nước Mỹ đến vậy?

Đ: Chuyện bắt đầu từ ngày mùng 4 tháng Bảy năm 1776, khi 56 người cùng ký tên vào tài liệu, điều đó đã hủy hoại cơ hội kiểm soát cả đất nước này của ta. Ngươi biết rồi đấy, tài liệu đó chính là Bản Tuyên ngôn Độc lập[25]. Nếu không vì ảnh hưởng của tài liệu đáng nguyền rủa đó, có lẽ giờ đây ta đã nắm quyền điều hành đất nước này tuyệt đối và ta sẽ không cho phép mọi người có quyền được tự do ngôn luận và tự do tư duy - những thứ đe dọa đến sự thống trị của ta trên thế giới này.

H: Có phải ta nên hiểu rằng ngươi đang nói các quốc gia trên thế giới đều bị điều khiển bởi những tên độc tài tự phong thuộc phe của ngươi không?

Đ: Không có bất cứ nhà độc tài tự phong nào cả. Tất cả là do ta bổ nhiệm. Hơn nữa, ta thao túng và điều khiển công việc của họ. Các quốc gia do các nhà độc tài của ta điều hành biết họ muốn gì và họ sẽ chiếm được nó bằng vũ lực. Hãy nhìn xem ta đã làm gì với nước Ý thông qua Mussolini[26]. Hãy xem ta đã làm gì ở nước Đức qua Hitler[27], ở nước Nga qua Stalin[28]. Các nhà độc tài của ta điều hành đất nước của họ vì ta bởi người dân ở các nước đó đã bị khuất phục bởi thói quen buông thả mọi chuyện. Còn các nhà độc tài của ta thì không hề buông thả. Đó là lý do tại sao họ thống trị được cả hàng triệu người dưới quyền kiểm soát của mình cho ta.

H: Điều gì sẽ xảy ra nếu Mussolini, Stalin và Hitler trở thành những kẻ phản bội, từ bỏ ngươi và sự thống trị của ngươi?

Đ: Điều đó sẽ không xảy ra bởi ta đã hối lộ cho họ quá nhiều thứ. Ta đã hối lộ cho mỗi người bọn họ sự phù hoa của chính mình, bằng cách khiến họ tin tưởng rằng họ đang hành động theo ý kiến của bản thân mình. Đó cũng là một mưu mẹo khác của ta.

H: Chúng ta hãy cùng quay lại với chủ đề nước Mỹ và tìm hiểu thêm về những việc ngươi làm để khiến con người có thói quen buông thả?

Đ: Ngay lúc này đây, ta đang dọn đường cho sự độc tài bằng cách gieo hạt mầm sợ hãi và bất an vào tâm trí của mọi người.

H: Ngươi định thực hiện công việc đó của mình qua ai?

Đ: Chủ yếu là qua Tổng thống. Ta đang hủy hoại ảnh hưởng của ông ta với người dân bằng cách khiến ông ta buông thả với vấn đề thỏa thuận làm việc giữa chủ lao động và người lao động. Nếu ta có thể khiến ông ta lâm vào tình trạng buông thả thêm một năm nữa, ông ta sẽ hoàn toàn bị mất tín nhiệm và ta có thể giao đất nước này vào tay một kẻ độc tài. Nếu Tổng thống tiếp tục buông thả, ta sẽ làm tê liệt sự tự do cá nhân ở Mỹ như ta đã làm ở Tây Ban Nha, Ý, Đức và Anh.

Năm 1938, khi Napoleon Hill viết bản thảo này, vị tổng thống thời bấy giờ chính là Franklin D. Roosevelt[29]. Liệu những lời Con Quỷ nói vẫn áp dụng được vào thời điểm hiện tại hay không? Bạn có nghĩ nếu Napoleon Hill còn sống thì bây giờ ông có viết ra những lời lẽ y hệt như ông đã viết cách đây 70 năm hay không?

H: Những gì ngươi vừa nói khiến ta rút ra kết luận rằng buông thả là một nhược điểm chắc chắn sẽ dẫn đến thất bại, dù là với mỗi cá nhân hay cả quốc gia. Có phải ngươi muốn khẳng định điều đó không?

Đ: Buông thả là một trong những nguyên nhân phổ biến nhất dẫn tới sai lầm trong mọi lĩnh vực của cuộc sống. Ta có thể kiểm soát bất cứ người nào bị ta xúi giục hình thành nên thói quen buông thả ở bất cứ lĩnh vực nào. Điều này có hai nguyên nhân. Trước hết, những người đã buông thả thường dựa dẫm vào ta quá nhiều, họ bị đúc theo bất cứ khuôn mẫu nào ta lựa chọn, vì buông thả sẽ hủy hoại khả năng sáng tạo của mỗi cá nhân. Thứ hai, họ không thể

nhận được sự giúp đỡ từ kẻ thù của ta, bởi kẻ thù của ta không quan tâm tới bất cứ thứ gì quá yếu đuối và vô dụng.

H: Đó có phải là lý do tại sao có rất ít người giàu có còn phần lớn mọi người đều nghèo khó không?

Đ: Đó chính xác là nguyên nhân của hiện tượng đó. Nghèo khó - giống như các căn bệnh về mặt thể xác khác - rất dễ lây lan. Ngươi sẽ luôn nhận thấy nó ở giữa những người chỉ biết buông thả, chứ không bao giờ thấy nó ở giữa những người biết mình muốn gì và quyết tâm thực hiện điều đó cả. Có thể điều này sẽ có ý nghĩa gì đó với ngươi khi ta lưu ý với ngươi về sự thật rằng những người không buông thả - những người ta không thể kiểm soát được tình cờ lại chính là những người sở hữu phần lớn tài sản của cả thế giới này.

H: Ta đã luôn hiểu rằng tiền bạc là gốc rễ của mọi tội ác, rằng những người nghèo khổ và hiền lương sẽ được lên thiên đàng, còn những người giàu có sẽ bị rơi vào tay ngươi. Ngươi nghĩ gì về điều này?

Đ: Những người biết cách có được những tài sản vật chất trong cuộc đời mình thường cũng biết cách tránh được bàn tay của Quỷ dữ. Khả năng đạt được thứ gì đó cũng rất dễ lan truyền. Những người buông thả chẳng bao giờ đạt được thứ gì ngoài những thứ mà chẳng ai muốn cả. Càng nhiều người có những mục tiêu xác định và khao khát mạnh mẽ để có được sự giàu có về cả vật chất lẫn tinh thần, ta sẽ có càng ít nạn nhân hơn.

Câu thơ thật sự trong Kinh Thánh nói về "sự tham tiền bạc", chứ không phải bản thân tiền bạc:

"Bởi chăng sự tham tiền bạc là cội rễ của mọi điều ác."

Timothy 6:10

H: Từ những gì ngươi nói, ta đoán là ngươi không có mối giao hảo với các thủ lĩnh trong các ngành công nghiệp. Rõ ràng là họ không phải bạn hữu của ngươi.

Đ: Bạn hữu của ta ư? Ta sẽ nói cho ngươi biết bạn hữu của ta là kiểu người như thế nào. Họ "buộc" cả nước lại với nhau với những con đường rộng mở, từ đó giúp con người ở cả thành phố lẫn nông thôn gần gũi nhau hơn. Họ

biến quặng thành thép, để từ đó có thể xây dựng nên bộ khung thép cho những tòa nhà chọc trời vĩ đại. Họ sử dụng nguồn năng lượng điện và khiến nó có đến cả hàng ngàn ứng dụng, tất cả đều được tạo ra để cho con người có thời gian tư duy. Họ đã cung cấp phương tiện giao thông cá nhân là ô tô cho cả những người bình thường nhất, giúp tất cả mọi người tự do đi lại. Họ giúp mang đến mọi ngôi nhà những thông tin thời sự về những gì đang xảy ra ở khắp mọi nơi trên thế giới với sự giúp đỡ của sóng ra-đi-ô.

... và bây giờ là ti vi, điện thoại thông minh, truyền hình vệ tinh và Internet!

Họ đã xây dựng nên các thư viện ở mọi thành phố, thị trấn, thôn xóm và lấp đầy chúng bằng những cuốn sách mang lại cho tất cả những ai đọc nó toàn bộ các đặc điểm chính của những kiến thức hữu dụng nhất mà loài người đã tập hợp lại được từ chính những trải nghiệm của mình. Họ đã trao cho cả những người dân bình thường nhất quyền được tự do ngôn luận về bất cứ vấn đề nào, tại bất cứ thời điểm nào, ở bất cứ nơi đâu mà không phải sợ sẽ bị quấy rầy, và họ còn xem xét xem liệu mọi người dân có thể giúp họ làm luật, thu thuế và điều hành đất nước thông qua lá phiếu của mình không. Đó là một số việc mà các lãnh đạo của các ngành công nghiệp đã làm để trao cho mọi công dân đặc quyền trở thành những người không chấp nhận buông thả. Ngươi có nghĩ rằng họ đã giúp ta thực hiện mục đích của mình hay không?

H: Ngươi có thể kể ra một vài người không buông thả mà ngươi không thể kiểm soát được họ không?

Đ: Dù trong hiện tại hay quá khứ, ta đều không kiểm soát được những người không buông thả. Ta chỉ kiểm soát kẻ yếu, chứ không phải những người biết suy nghĩ cho chính mình.

H: Hãy tiếp tục miêu tả về một người buông thả điển hình đi. Hãy miêu tả từng đặc điểm một để khi gặp một người nào đó như thế, ta có thể nhận ra họ là người buông thả.

Đ: Điều đầu tiên ngươi sẽ nhận thấy ở một người buông thả là anh ta hoàn toàn thiếu một mục tiêu lớn trong cuộc sống.

Ngươi sẽ dễ nhận ra sự thiếu tự tin của anh ta.

Anh ta sẽ không bao giờ làm được chuyện gì đòi hỏi phải tư duy và nỗ lực.

Nếu kiếm được tiền, anh ta sẽ tiêu bằng hết và thậm chí còn hơn thế nữa.

Vì một vài lý do có thật hoặc chỉ có trong tưởng tượng, anh ta sẽ vô cùng đau khổ và sẽ kêu cứu đến cả Chúa nếu phải chịu đựng dù là nỗi đau nhỏ nhất về thể xác.

Anh ta chỉ có thể tưởng tượng rất ít hoặc không thể tưởng tượng nổi.

Anh ta thiếu nhiệt tình và sự chủ động để bắt đầu thực hiện bất cứ điều gì nếu anh ta không bị thúc ép và hiển nhiên là anh ta sẽ thể hiện nhược điểm của mình bằng cách chọn con đường dễ đi nhất bất cứ khi nào có thể làm vậy.

Anh ta hay gắt gỏng và không kiểm soát nổi cảm xúc của mình.

Tính cách của anh ta không có sức hấp dẫn và chẳng thu hút được ai hết.

Anh ta luôn đưa ra quan điểm về mọi vấn đề nhưng chẳng có kiến thức về lĩnh vực nào hết.

Anh ta có thể làm trong mọi ngành nghề nhưng chẳng làm tốt việc gì cả.

Anh ta không chú ý hợp tác với những người xung quanh mình, kể cả những người mà anh ta phụ thuộc để có thức ăn và chỗ ở.

Anh ta sẽ lặp đi lặp lại một sai lầm và không bao giờ học hỏi được điều gì từ thất bại cả.

Anh ta hẹp hòi và cố chấp trong mọi vấn đề, sẵn sàng đối xử tệ với những người bất đồng với mình.

Anh ta trông đợi mọi thứ từ người khác nhưng không sẵn sàng cho đi bất cứ điều gì, dù là rất nhỏ.

Anh ta có thể bắt đầu rất nhiều việc nhưng sẽ chẳng bao giờ hoàn tất được điều gì.

Anh ta có thể lớn tiếng chỉ trích chính quyền nhưng lại chẳng bao giờ có thể nói cho bạn biết chính xác nó nên được cải thiện như thế nào.

Anh ta sẽ không bao giờ đưa ra quyết định về bất cứ điều gì nếu có thể tránh được và nếu buộc phải quyết định thì anh ta sẽ quay ngược lại cơ hội đầu tiên.

Anh ta sẽ ăn rất nhiều và chẳng mấy khi chịu luyện tập.

Anh ta sẽ uống rượu nếu có người mời.

Anh ta sẽ đánh bạc nếu được chơi nợ.

Anh ta sẽ chỉ trích những người thành công trong nghề nghiệp họ lựa chọn.

Nói ngắn gọn thì người buông thả sẽ nỗ lực để khỏi phải suy nghĩ trong khi phần lớn những người khác làm việc để có một cuộc sống tốt đẹp hơn.

Anh ta thà nói dối còn hơn phải thú nhận rằng anh ta chẳng biết gì về một lĩnh vực nào đó.

Khi làm việc cho người khác, anh ta sẽ chỉ trích sau lưng và nịnh hót trước mặt họ.

H: Ngươi đã miêu tả rất sinh động về người buông thả cho ta rồi. Giờ thì làm ơn hãy miêu tả về những người không buông thả để ta có thể nhận ra họ khi gặp mặt.

Đ: Dấu hiệu đầu tiên của một người không buông thả là: Anh ta luôn thực hiện việc gì đó rõ ràng, qua một kế hoạch được chuẩn bị tốt và xác định. Anh ta có một mục tiêu lớn trong cuộc đời mà anh ta luôn nỗ lực vươn tới, anh ta cũng có rất nhiều các mục tiêu nhỏ mà tất cả chúng đều hướng tới kế hoạch chính của anh ta.

Anh ta có giọng nói, bước đi nhanh nhẹn, đôi mắt sáng và những quyết định mau lẹ cho thấy anh ta rõ ràng là người biết chính xác mình muốn gì và quyết tâm thực hiện nó, dù anh ta có mất nhiều thời gian đến đâu và phải trả cái giá nào đi chăng nữa.

Nếu bạn hỏi anh ta về vấn đề gì, anh ta sẽ cho bạn câu trả lời thẳng thắn và không bao giờ lẩn tránh hay thoái thác.

Anh ta giúp đỡ rất nhiều người, nhưng không nhận hoặc chỉ nhận lại rất ít sự giúp đỡ từ người khác.

Khi tham gia một trò chơi hoặc một cuộc chiến, bạn sẽ thấy anh ta luôn đi đầu.

Nếu không biết câu trả lời cho một vấn đề, anh ta sẽ nói thẳng điều đó.

Anh ta có trí nhớ tốt và không bao giờ biện bạch cho sai lầm của mình.

Anh ta không bao giờ buộc tội người khác về sai lầm của mình, dù họ có đáng bị như vậy hay không.

Anh ta thường được mọi người biết đến với tư cách là người dám nghĩ dám làm, nhưng ở thời hiện đại, người ta gọi anh ta là người dám cho đi. Bạn sẽ thấy anh ta điều hành công việc kinh doanh lớn nhất trong thị trấn, sống ở phố đẹp nhất, lái chiếc xe tốt nhất và làm mọi người biết đến sự hiện diện của anh ta ở bất cứ nơi đâu anh ta tình cờ xuất hiện.

Anh ta là nguồn cảm hứng cho tất cả những người có liên hệ với tâm trí của anh ta.

Điểm khác biệt lớn nhất của một người không buông thả là: Anh ta có trí tuệ của riêng mình và sử dụng nó cho mọi mục tiêu của mình.

Người không buông thả "có trí tuệ của riêng mình và sử dụng nó cho mọi mục tiêu của mình".

***

Bạn có biết ai phù hợp với những miêu tả này không? Đó có phải là người không buông thả không?

H: Liệu những người không buông thả sinh ra đã có những lợi thế về tinh thần hay thể chất mà những người buông thả không có không?

Đ: Không. Khác biệt lớn nhất giữa người buông thả và không buông thả là họ đều có những thứ giống hệt nhau. Mỗi người đều có quyền sử dụng trí tuệ của riêng mình và suy nghĩ cho bản thân mình.

H: Ngươi sẽ gửi một thông điệp ngắn gọn nào đến những người đang buông thả bản thân mình nếu ngươi muốn chữa thói quen xấu này cho họ?

Đ: Ta sẽ nhắc họ tỉnh giấc và bắt đầu cho đi!

H: Cho đi cái gì cơ?

Đ: Một việc gì đó có ích cho càng nhiều người càng tốt.

H: Và những người không buông thả cũng cần cho đi, đúng không?

Đ: Đúng vậy, nếu anh ta muốn nhận lại. Anh ta phải cho đi trước khi được nhận lại!

H: Có người nghi ngờ về sự tồn tại của ngươi.

Đ: Nếu ta là ngươi thì ta sẽ không lo ngại về điều đó. Những người sẵn sàng để thay đổi thói quen buông thả sẽ nhận ra tính chân thật của cuộc phỏng vấn này bởi những lý lẽ lô-gíc của nó. Còn những người khác thì không thể đối mặt với những rắc rối để thay đổi thói quen của họ.

H: Tại sao ngươi không cố ngăn cản ta xuất bản sự thú tội ta đang cố moi ra từ ngươi?

Đ: Vì đó là cách chắc chắn nhất để bảo đảm ngươi sẽ xuất bản nó. Ta có một kế hoạch hay hơn là ngăn việc xuất bản lời thú tội của ta. Ta sẽ thuyết phục ngươi cứ xuất bản đi, sau đó ta sẽ ngồi xuống và xem ngươi sẽ phải chịu đựng những gì khi một vài người buông thả trung thành nhất của ta sẽ hủy diệt ngươi. Ta không cần phải phủ nhận câu chuyện của ngươi. Các môn đệ của ta sẽ làm điều đó thay ta - cứ xem xem họ có làm điều đó hay không.

Biết rằng hơn 70 năm sau khi Napoleon Hill viết ra những điều này, cuốn sách mới được xuất bản, tôi vô cùng hứng thú và háo hức để khám phá xem ông sẽ còn tiết lộ điều gì nữa! Rất nhiều điều thú vị còn đang ở phía trước...

Chương Năm: CON QUỶ TIẾP TỤC THÚ TỘI

H: NẾU NGƯƠI NGỪNG THÚ TỘI NGAY TẠI ĐÂY, tuyên bố của ngươi cũng có cơ sở, nhưng thật may mắn vì có hàng triệu nạn nhân của ngươi sẽ được giải thoát vì chính lời thú tội này, ta sẽ tiếp tục phỏng vấn ngươi cho đến khi nào ngươi cung cấp cho ta thứ vũ khí có thể có thể ngăn cản ngươi thống trị con người thông qua những nỗi sợ hãi và sự mê tín của họ nữa. Thưa Bệ hạ, ngươi hãy nhớ rằng ngươi chỉ mới bắt đầu thú tội thôi. Sau khi bắt ngươi miêu tả về các biện pháp giúp ngươi kiểm soát con người, ta sẽ ép ngươi phải giao nộp cho ta công thức tùy ý phá vỡ sự kiểm soát đó. Đúng là ta sẽ không sống đủ lâu để đánh bại ngươi, nhưng cuốn sách ta để lại sẽ còn sống mãi vì nó chứa đựng sự thật. Ngươi không sợ bất cứ kẻ thù nào vì ngươi biết cuộc đời họ rất ngắn ngủi nhưng ngươi sợ sự thật. Ngươi chỉ sợ sự thật mà thôi, bởi tuy nó diễn ra rất chậm nhưng chắc chắn nó sẽ giúp con người thoát khỏi mọi nỗi sợ hãi. Nếu không có vũ khí là những nỗi sợ hãi, ngươi sẽ trở nên vô dụng và hoàn toàn không thể kiểm soát nổi bất cứ ai. Có đúng như thế không?

“Đúng là ta sẽ không sống đủ lâu để đánh bại ngươi, nhưng cuốn sách ta để lại sẽ còn sống mãi vì nó chứa đựng sự thật.”

Trên thực tế, Napoleon Hill qua đời vào năm 1970, còn tác phẩm được xuất bản vào năm 2011 này đã trở thành bất tử.

Đ: Ta không có cách nào ngoài phải thú nhận rằng những gì ngươi nói đều đúng.

H: Giờ thì chúng ta đã hiểu nhau hơn rồi, ngươi hãy tiếp tục thú tội đi. Nhưng trước khi tiếp tục, vì ngươi đã buông lời chế nhạo nên ta muốn dành

thời gian để khoe khoang một chút theo ý mình. Ta sẽ chỉ hỏi ngươi đúng một câu hỏi thôi và câu trả lời của nó sẽ khiến ta hoàn toàn thỏa mãn. Có đúng là ngươi chỉ kiểm soát tâm trí của những người để bản thân mình bị trói chặt vào thói quen buông thả hay không?

Đ: Đúng thế. Ta đã thú nhận điều này hàng chục lần theo rất nhiều cách khác nhau rồi. Tại sao ngươi cứ trêu ngươi ta bằng cách lặp lại câu hỏi đó chứ?

H: Sự nhắc lại có sức mạnh riêng của nó. Ta đang bắt ngươi nhắc lại những điểm cốt yếu trong lời thú tội của mình theo càng nhiều cách càng tốt, do đó mà các nạn nhân của ngươi có thể xác nhận cuộc phỏng vấn này và xác định tính chính xác của nó bằng những trải nghiệm của bản thân họ với ngươi. Đó là một trong những mưu kế của ta. Ngươi có đồng ý với phương pháp của ta không?

Đ: Ngươi không thể gài bẫy ta với mục đích khoe khoang thêm, đúng không?

H: Ta đang đặt câu hỏi và ngươi phải trả lời! Hãy tiếp tục thú tội xem tại sao ngươi lại không thể ngăn ta bắt ngươi thú tội. Ta muốn có được lời thú tội đó để giúp đỡ và an ủi các nạn nhân của ngươi - những người ta định sẽ giải thoát họ khỏi sự kiểm soát của ngươi ngay khi họ đọc lời thú tội này.

Đ: Ta không thể gây ảnh hưởng hay kiểm soát ngươi bởi ngươi đã tìm được con đường bí mật đến vương quốc của ta. Ngươi biết rằng ta chỉ tồn tại trong tâm trí những người sợ hãi. Ngươi biết rằng ta chỉ kiểm soát được những người buông thả, không quan tâm đến việc sử dụng trí tuệ của mình. Ngươi biết rằng địa ngục ở ngay trên Trái đất chứ không phải ở thế giới sau cái chết. Ngươi biết rằng ta là một nguyên tắc hay một dạng năng lượng thể hiện mặt tiêu cực của mọi vấn đề và mọi nguồn năng lượng và rằng ta không phải là con quỷ đuôi nhọn và miệng lưỡi xảo quyệt. Ngươi đã trở thành ông chủ của ta bởi ngươi đã làm chủ được mọi nỗi sợ hãi của mình. Cuối cùng, ngươi biết rằng ngươi có thể giải thoát cho các nạn nhân trên Trái đất của ta mà ngươi liên lạc được và chính hiểu biết rõ ràng này sẽ là cú đánh giúp ngươi hủy hoại ta. Ta không thể kiểm soát được ngươi bởi ngươi đã khám phá được trí tuệ của mình và kiểm soát được nó. Do đó, Ngài Con Người ạ, sự thú tội của ta sẽ đẩy lòng kiêu căng của ngươi lên đến cực điểm.

Con Quỷ nói rằng*: “Ta không thể kiểm soát được ngươi bởi ngươi đã*

khám phá được trí tuệ của mình và kiểm soát được nó. Hiểu biết rõ ràng này sẽ là cú đánh giúp ngươi hủy hoại ta.”

H: Không cần phải đâm nhát dao cuối cùng vào ta như thế đâu. Thứ hiểu biết ta dùng để khống chế ngươi không tự vấy bẩn nó với những ham mê tầm thường của thói khoe khoang đâu. Sự thật là một thứ và cũng là thứ duy nhất trên đời có thể kháng cự lại sự nhạo báng. Giờ thì ngươi hãy tiếp tục thú tội đi. Có gì không ổn với nguyên tắc tâng bốc à. Ngươi có sử dụng nó hay không?

Đ: Ta có sử dụng nó hay không ư? Trời ơi! Tâng bốc là một trong những vũ khí hữu ích nhất của ta. Với công cụ chết người này, ta có thể giết chết cả những gã khổng lồ lẫn lũ tí hon.

H: Ta hứng thú với sự thú nhận của ngươi đấy. Giờ thì hãy nói tiếp cho ta biết cách ngươi sử dụng thói tâng bốc như thế nào đi.

Đ: Ta sử dụng nó theo nhiều cách tới mức thật khó để biết nên bắt đầu từ đâu bây giờ. Trước khi đi vào chi tiết, ta cảnh cáo ngươi rằng nếu ngươi xuất bản các câu trả lời của ta, ngươi sẽ phải nhận vô vàn lời chế nhạo về cái trí tuệ của mình vì đã đưa vấn đề đó ra đấy.

H: Ta sẽ chịu trách nhiệm về chuyện đó. Tiếp tục đi!

Đ: Chà, ta có thể thú nhận ngay tại đây rằng ngươi đã phát hiện ra bí mật lớn về chuyện ta khiến con người trở nên buông thả như thế nào đấy!

H: Lời thú nhận của ngươi làm ta ngạc nhiên đấy. Hãy tiếp tục thú tội đi và phải bám sát vào chủ đề về sự tâng bốc. Không cần thêm bất cứ nhận xét về khía cạnh nào cả, cũng không cần bổ sung thêm gia vị hài hước vào lúc này nữa. Hãy nói cho ta biết về tất cả những cách ngươi sử dụng sự tâng bốc để kiểm soát được con người đi.

Đ: Với tất cả những người muốn kiểm soát người khác, tâng bốc là cạm bẫy của những giá trị không gì có thể so sánh được. Nó có khả năng lôi kéo con người vô cùng lớn bởi nó đánh vào hai điểm yếu phổ biến nhất của con người: lòng kiêu hãnh và tính tự cao. Mỗi người đều có lòng kiêu hãnh và tự cao của mình, dù ít dù nhiều. Ở một số người, những phẩm chất này rõ ràng đến mức chúng có sự gắn kết chắc chắn như một sợi dây trói vậy. Sợi dây tốt

nhất chính là tâng bốc.

Tâng bốc là cạm bẫy chính giúp đàn ông quyến rũ phụ nữ. Nhưng trên thực tế, đôi khi phụ nữ lại thường sử dụng chính cạm bẫy này để kiểm soát đàn ông, đặc biệt là những người đàn ông không bị chinh phục bởi sức hấp dẫn của tình dục. Ta dạy cả đàn ông lẫn phụ nữ sử dụng nó. Tâng bốc chính là cạm bẫy chủ yếu mà các đại lý của ta sử dụng để len lỏi vào sự tự tin của con người và từ đó lấy được những thông tin cần thiết để phát động chiến tranh.

Bất cứ khi nào một người ngừng nuôi lòng kiêu hãnh của mình bằng thói tâng bốc, ta lại phải ra đi và tạo nên một kẻ buông thả khác. Những người không buông thả không dễ dàng bị tâng bốc. Ta truyền cảm hứng cho mọi người sử dụng sự tâng bốc trong mọi mối quan hệ có thể bởi những người chịu ảnh hưởng từ nó sẽ dễ dàng trở thành nạn nhân của thói quen buông thả.

Con Quỷ nói rằng*: "Tâng bốc là cạm bẫy chính giúp đàn ông quyến rũ phụ nữ."*

H: Ngươi có kiểm soát được những người nghe theo lời tâng bốc hay không?

Đ: Chuyện đó vô cùng dễ dàng. Như ta đã nói với ngươi từ trước, tâng bốc là một trong những điểm mấu chốt để cám dỗ con người đến với thói quen buông thả.

H: Ở độ tuổi nào con người dễ bị ảnh hưởng bởi sự tâng bốc nhất?

Đ: Độ tuổi chẳng có nghĩa lý gì với chuyện bị ảnh hưởng bởi sự tâng bốc cả. Con người phản ứng với nó, theo cách này hay cách khác, từ khi họ bắt đầu có ý thức về sự tồn tại của bản thân mình cho đến khi chết đi.

H: Phụ nữ dễ bị tâng bốc nhất vì lý do nào?

Đ: Lòng kiêu hãnh của họ. Hãy nói với một người phụ nữ rằng cô ấy thật xinh đẹp hoặc cô ấy ăn vận vô cùng quyến rũ.

H: Còn muốn đánh bại đàn ông thì nên sử dụng động cơ nào cho hiệu quả nhất?

Đ: Tính Tự cao, mà chữ T phải viết hoa đấy! Hãy nói với một người đàn ông

rằng anh ta có cơ thể khỏe mạnh như Héc-quyn hay anh ta đúng là một thương gia vĩ đại, hẳn anh ta sẽ cười ngoác miệng và sướng rên. Và sau đó thì ngươi biết chuyện sẽ thế nào rồi đấy.

H: Có phải tất cả đàn ông đều thế không?

Đ: À không, 2% số đàn ông trên thế giới này kiểm soát lòng tự tôn của mình triệt để tới mức thậm chí ngay cả chuyên gia tâng bốc siêu việt nhất cũng phải đầu hàng trước họ.

H: Vậy một người đàn bà mưu mẹo sử dụng nghệ thuật tâng bốc của mình như thế nào để hấp dẫn đàn ông?

Đ: Chúa ơi, liệu ta có phải vẽ ra bức tranh về phương pháp của cô ta với ngươi không? Ngươi không có óc tưởng tượng à?

H: Ồ, có chứ, ta có đủ trí tưởng tượng rồi, Tâu bệ hạ, nhưng ta nghĩ rằng những người tội nghiệp bị ngươi lừa bịp trên thế giới này cần hiểu chính xác từng kỹ xảo có thể khiến họ bị cuốn vào thói quen buông thả. Hãy tiếp tục và nói cho ta biết làm thế nào mà một người phụ nữ đánh bại những người đàn ông giàu có và có thể là thông minh nữa.

Đ: Đây đúng là một trò chơi khăm quỷ quái với phụ nữ, nhưng vì ngươi yêu cầu thông tin đó nên ta chẳng có cách nào để che giấu nó cả. Phụ nữ tác động đến đàn ông qua một thủ thuật bao gồm trước tiên là khả năng chêm vào giọng nói của họ một tông giọng mềm mại, thủ thỉ như trẻ con và sau đó là hành động khép hờ đôi mắt để biểu lộ sự thôi miên gắn liền với việc tâng bốc đàn ông.

Tôi chắc rằng có rất ít phụ nữ cảm thấy bối rối bởi điều này, còn trên thực tế, chính tôi lại cảm thấy vô cùng kinh ngạc. Hãy mở to mắt và tiếp tục... sự thật vẫn còn ở phía trước!

H: Và đó là tất cả mọi thứ về sự tâng bốc?

Đ: Không, đó chỉ mới là thủ thuật tâng bốc thôi. Còn động cơ mà phụ nữ dùng để quyến rũ đàn ông nữa. Kiểu phụ nữ mà ngươi đang nghĩ đến không bao giờ tự bán mình hay bất cứ thứ gì cô ta có thể mang đến cho một người đàn ông đâu. Thay vào đó, cô ấy bán cho anh ta lòng tự cao của chính anh ta!

H: Có phải đó là tất cả những gì phụ nữ sử dụng khi họ muốn quyến rũ đàn ông hay không?

Đ: Đó là thứ hiệu quả nhất mà họ dùng. Nó có hiệu quả khi sự hấp dẫn về giới tính thất bại.

H: Vậy có nghĩa là những người đàn ông cao lớn, mạnh mẽ và thông minh có thể bị đánh bại và kiểm soát thông qua sự tâng bốc, như thể họ là những người vô cùng dễ bị điều khiển? Điều đó có thể hay sao?

Đ: Điều đó có thể hay sao ư? Nó xảy ra hàng phút, hàng giờ, hàng ngày. Hơn nữa, trừ phi họ là những người không buông thả, khi những chuyên gia tâng bốc tiếp cận họ, họ càng mạnh mẽ thì lại ngã càng đau.

H: Hãy nói thêm cho ta biết về những mưu kế khác của ngươi để khiến con người trở nên buông thả cuộc sống đi.

Đ: Một trong những mưu kế hiệu quả nhất của ta là thất bại! Phần lớn mọi người bắt đầu buông thả ngay khi họ gặp khó khăn và không đến 1/10 số đó tiếp tục cố gắng sau khi thất bại từ hai đến ba lần.

H: Vậy có nghĩa là công việc của ngươi là khiến con người thất bại bất cứ khi nào có thể. Điều đó có đúng không?

Đ: Ngươi nói đúng rồi đấy. Thất bại phá vỡ tinh thần, hủy hoại sự tự tin, đánh gục lòng nhiệt tình, khép kín trí tưởng tượng và xua đuổi mục tiêu xác định của con người.

Nếu không có những phẩm chất này, không ai có thể đạt được thành công bền vững trong bất kỳ công việc nào. Thế giới đã sản sinh ra hàng ngàn các nhà phát minh với những khả năng siêu việt hơn Thomas A. Edison quá cố. Nhưng chúng ta chưa từng biết đến tên tuổi của họ, trong khi tên tuổi của Edison sẽ còn mãi vì ông đã biến thất bại thành bước đệm đến với thành công trong khi những người khác lại lấy nó làm cái cớ để biện minh cho việc chẳng đạt được thành quả nào của mình.

H: Liệu có phải chính khả năng vượt qua thất bại mà không hề nản lòng chính là một trong những tài sản lớn nhất của Henry Ford?

Đ: Đúng vậy, và phẩm chất đó cũng chính là tài sản quý giá nhất của tất cả những người đã đạt được những thành công nổi bật trong bất kỳ lĩnh vực nào.

"Khả năng vượt qua thất bại mà không hề nản lòng" "chính là tài sản quý giá nhất của tất cả những người đã đạt được những thành công nổi bật trong bất kỳ lĩnh vực nào."

***

Trong cuốn sách Cách mỏ vàng ba bước chân (Three Feet from Gold), người đồng tác giả cùng tôi và tôi đã phỏng vấn hơn 35 các nhà lãnh đạo hàng đầu hiện nay về những thời điểm khó khăn nhất của họ và họ đã kiên trì như thế nào để vươn đến những thành công vĩ đại chứ không hỏi họ về thành công của họ. Chẳng hạn như Julie Knore[30] - nữ vận động viên đầu tiên có tên ở Nhà lưu danh Thoroughbred[31], người đã giành được 3.704 chiến thắng với sợi dây cương của mình - đã kể lại những khó khăn bà phải đương đầu khi bắt đầu sự nghiệp đua ngựa. Đơn giản là rất nhiều chủ ngựa không muốn thuê một nữ vận động viên đua ngựa. Bà nói khi ấy khẩu hiệu kiên trì của bà là: "Tiếp tục xuất hiện!". Bà nói rằng: "Tôi phát hiện ra rằng nếu ngày nào mình cũng có mặt và cố gắng hết sức, cuối cùng họ sẽ giao cho tôi một con ngựa để tống khứ tôi đi." Câu chuyện còn lại đã đi vào lịch sử môn đua ngựa. Tờ Nước Mỹ ngày nay coi Julie như một trong những vận động viên mạnh mẽ nhất mọi thời đại.

H: Lời khẳng định đó hướng vào rất nhiều lĩnh vực đấy, tâu Bệ hạ. Ngươi có muốn thay đổi hoặc giảm nhẹ nó xuống một chút cho chính xác không?

Đ: Ta không cần thay đổi nó bởi khẳng định đó không hề quá rộng. Ngươi hãy nghiên cứu thật kỹ về cuộc đời của những người đạt được thành công bền vững và ngươi sẽ nhận thấy thành công của họ tương ứng chính xác với những thất bại họ từng nếm trải, không có bất cứ ngoại lệ nào hết.

Cuộc đời của tất cả những người thành công đều lớn tiếng tôn vinh điều mà mọi nhà triết học thật sự đều biết: ''Mọi thất bại đều mang trong nó một hạt mầm thành công tương đương".

Nhưng hạt mầm đó không thể nảy mầm và phát triển dưới sức ảnh hưởng của một người buông thả. Nó chỉ sinh sôi nảy nở khi ở trong tay người nào nhận thức được rằng phần lớn thất bại đều chỉ là những thất bại tạm thời và không bao giờ, trong bất cứ hoàn cảnh nào, lấy thất bại để bào chữa cho việc buông thả của mình.

H: Nếu ta hiểu đúng những lời ngươi nói thì ngươi đang khẳng định rằng thất bại có ưu điểm của nó. Nghe thật vô lý. Thế thì tại sao ngươi lại muốn kéo con người đến thất bại nếu điều đó có lợi cho con người?

Đ: Khẳng định của ta không hề mâu thuẫn. Nếu có mâu thuẫn là do sự thiếu hiểu biết của ngươi. Sai lầm chỉ là thế mạnh khi nó không khiến người ta ngừng cố gắng và trở nên buông thả. Ta kéo nhiều người nhất có thể đến với thất bại vì không đến 1/1000 người trong số họ sẽ tiếp tục cố gắng sau khi thất bại từ hai đến ba lần. Ta không lo lắng về số ít những người có thể chuyển thất bại thành bước đệm vì dù sao thì họ cũng thuộc về kẻ thù của ta. Họ không phải là những người buông thả và do đó, họ vượt ra khỏi tầm với của ta.

H: Lời giải thích của ngươi đã làm sáng tỏ vấn đề. Giờ thì hãy tiếp tục và nói cho ta biết thêm về các mưu kế khác ngươi dùng để lôi kéo con người trở nên buông thả đi.

“Edison đã biến thất bại thành bước đệm đến với thành công trong khi những người khác lại lấy nó làm cái cớ để biện minh cho việc chẳng đạt được thành quả nào của mình.”

***

Bạn xử lý thế nào khi gặp thất bại trong cuộc sống?

Đ: Một trong những mưu kế hiệu quả nhất của ta là thứ các ngươi vẫn thường gọi là tuyên truyền. Đó là công cụ có giá trị lớn nhất với ta trong việc khiến con người giết hại lẫn nhau dưới cái lốt chiến tranh.

Sự tinh vi của mưu kế này chủ yếu là cách ta sử dụng nó rất khôn ngoan.

Ta trộn lẫn sự tuyên truyền với các tin tức trên thế giới. Nó đã được dạy ở

các trường công lẫn trường tư. Ta thấy nó đã tìm được đường đến với bục giảng kinh. Ta dùng nó để tô vẽ các bức tranh gây xúc động mạnh. Ta thấy nó xâm nhập vào mọi căn nhà có ra-đi-ô. Ta tiêm nhiễm nó vào các mục quảng cáo trên biển hiệu quảng cáo khổng lồ, báo chí và truyền thanh. Ta dùng nó để lấp đầy các phiên tòa ly dị và ta khiến nó giúp ích cho việc phá hủy công việc kinh doanh và các ngành công nghiệp.

Đó là công cụ chính của ta để bắt đầu điều hành các ngân hàng. Các nhà tuyên truyền của ta có mặt ở khắp nơi trên thế giới đến mức ta có thể phát động các dịch bệnh, nới lỏng chiến tranh hay khiến một ngành nghề nào đó rơi vào hoảng loạn tùy ý mình.

H: Nếu ngươi có thể thực hiện tất cả những việc ngươi vừa khẳng định bằng cách "tuyên truyền", cũng chẳng có gì đáng ngạc nhiên khi chiến tranh và suy thoái kinh tế diễn ra. Hãy đưa ra một miêu tả ngắn gọn về thuật ngữ "tuyên truyền". Chỉ cần nói nó là cái gì và nó hoạt động như thế nào? Ta đặc biệt muốn biết ngươi khiến mọi người trở nên buông thả thông qua việc sử dụng mưu kế quỷ quyệt này như thế nào?

Đ: Tuyên truyền là bất cứ mưu kế, kế hoạch hay biện pháp nào được sử dụng để tác động đến con người mà họ không hề hay biết rằng mình đang bị tác động hay nguồn gốc của sự tác động đó.

Tuyên truyền được dùng với mục đích làm suy giảm sự cạnh tranh. Chủ lao động dùng nó để trục lợi từ người lao động. Người lao động lại sử dụng nó để trục lợi chủ lao động. Trên thực tế, nó được sử dụng rộng khắp thông qua một kỹ xảo được sắp xếp hợp lý, đẹp đẽ và êm thấm tới mức ngay cả khi bị phát hiện ra, trông nó vẫn hoàn toàn vô hại.

H: Ta cho rằng người của ngươi đang dính líu đến chuyện khiến tâm trí của người Mỹ trở nên buông thả để hình thành nên một dạng chính phủ chuyên chính. Hãy nói cho ta biết cách thức hoạt động của nó.

Đ: Đúng vậy! Hàng triệu người của ta đang chuẩn bị để Hít-le hóa nước Mỹ. Những người giỏi nhất của ta đang hoạt động chính trị và ở trong các tổ chức về lao động. Bọn ta dự định sẽ chiếm đoạt đất nước này thông qua các lá phiếu chứ không phải những viên đạn. Người Mỹ nhạy cảm đến mức không thể chịu đựng được cú sốc khi thấy đất nước mình thay đổi thể chế chính trị với sự hỗ trợ của súng máy và xe tăng. Vì thế nên những người làm tuyên

truyền của ta đang cung cấp một chế độ ăn mà họ có thể nuốt được bằng cách kích động mâu thuẫn giữa người lao động và chủ lao động và hướng chính phủ chống lại các ngành nghề công nghiệp và kinh doanh. Khi công cuộc tuyên truyền đã hoàn thành triệt để sứ mệnh của nó, một người trong số người của ta sẽ bước vào như một kẻ độc tài và Chín Ông Già ở Tòa án Tối cao[32] của các ngươi cùng với những ý tưởng ngu ngốc của Hiến pháp sẽ bị đào thải!

Mọi người sẽ đều có việc làm và được cung cấp thực phẩm từ ngân khố của chính phủ. Khi no bụng, mọi người sẽ buông thả hoàn toàn với người cung cấp thức ăn cho họ. Còn những người để bụng đói sẽ thoát được sự kiểm soát đó.

Vào năm 1938, một trong những công cụ của Con Quỷ để "Hít-le hóa" nước Mỹ là " hướng chính phủ chống lại các ngành nghề công nghiệp và kinh doanh" và nuôi công chúng bằng ngân khố của chính phủ. Điều đó có đúng trong bối cảnh hiện giờ hay không? Con Quỷ có thành công không? Nếu Napoleon Hill phỏng vấn Con Quỷ vào thời điểm này, Con Quỷ hẳn sẽ rất hả hê trước thứ được gọi là các chương trình Chính phủ hỗ trợ cho một thành phần dân cư nào đó hiện đang được đưa vào và đề xuất, nó cũng sẽ vui mừng ra mặt trước sự dính líu của chính phủ trong những ngành nghề độc lập như ngành công nghiệp ô tô và tài chính chẳng hạn.

H: Ta thường thắc mắc ai là người đã phát minh ra mưu kế thông minh mà ngươi gọi là tuyên truyền này. Từ những gì ngươi nói với ta về nguồn gốc và bản chất của nó, ta đã hiểu vì sao nó nguy hiểm đến vậy. Chắc chỉ có người thông minh như Bệ hạ đây mới có thể sáng tạo ra trò có thể làm lu mờ lý trí, hạ thấp ý chí và rù quyến con người trở nên buông thả đến vậy.

Tại sao ngươi không sử dụng sức mạnh tuyên truyền đó để kiểm soát các nạn nhân của ngươi, thay vì đánh bại họ bằng nỗi sợ hãi và hủy hoại họ thông qua chiến tranh?

Đ: Ta có thể sợ hãi thứ gì ngoài việc tuyên truyền chứ? Ngươi đã không quan sát kỹ thủ thuật của ta rồi, nếu không thì ngươi đã thấy rằng ta chính là nhà tuyên truyền vĩ đại nhất trên thế giới này! Ta không bao giờ thực hiện mục đích của mình qua các phương tiện trực tiếp và công khai nếu ta có thể

đạt được mục đích đó bằng các ngón bịp và sự tinh tế. Ngươi nghĩ ta đang sử dụng mưu mẹo gì khi ta gieo những ý nghĩ tiêu cực vào tâm trí con người và kiểm soát họ qua những ý tưởng mà họ tin rằng chúng là của chính họ? Ngươi gọi nó là gì nếu không phải là sự tài tình nhất trong tất cả các dạng tuyên truyền?

H: Không phải ngươi muốn nói với ta rằng ngươi hủy hoại con người với sự giúp đỡ của chính họ trong khi họ không hề nhận ra những gì ngươi đang làm đấy chứ?

Đ: Đó chính xác là điều ta muốn ngươi hiểu được. Hơn nữa, ta sẽ cho ngươi thấy nó được thực hiện chính xác như thế nào.

H: Giờ thì chúng ta đã đi được một quãng đường nhất định rồi. Chính xác là ngươi đã biến con người thành những nhà tuyên truyền như thế nào và làm sao rù quyến được họ tự giam cầm bản thân mình? Hãy kể toàn bộ câu chuyện với tất cả mọi chi tiết khủng khiếp nhất của nó cho ta biết. Đó là phần quan trọng nhất trong lời thú tội của ngươi và ta đang vô cùng háo hức được kiểm soát bí mật đó. Ta khó lòng buộc tội ngươi về việc bị sa lầy trong việc trả lời các câu hỏi của ta bởi ngươi biết rất rõ rằng câu trả lời của mình sẽ giải thoát cho hàng triệu người thoát khỏi sự kiểm soát của ngươi. Ngươi cũng biết rằng câu trả lời đó sẽ bảo vệ cho hàng triệu triệu người chưa được sinh ra sẽ không trở thành nạn nhân của ngươi. Vậy nên ta cũng hơi thắc mắc không biết ngươi có đang muốn trả lời thẳng vào vấn đề hay không.

Đ: Ngươi suy diễn đúng rồi đấy. Phần thú tội này của ta sẽ khiến ta tổn hại hơn tất cả những phần còn lại.

H: Hãy nói về điều đó theo cách tích cực hơn, phần thú tội này của ngươi sẽ cứu được thêm hàng triệu người khỏi sự kiểm soát của ngươi hơn tất cả những phần còn lại.

Đ: Tất cả những gì ta có thể nói là ngươi đang đẩy ta vào một tình huống như dưới địa ngục.

H: Giờ thì ngươi đã biết được cảm giác của hàng triệu nạn nhân của ngươi như thế nào rồi đấy. Hãy tận hưởng nó đi.

Đ: Lần đầu tiên ta bước được vào tâm trí của một người là nhờ hối lộ cho

người đó.

H: Ngươi lấy cái gì để hối lộ họ?

Đ: Ta dùng rất nhiều thứ, đó đều là những thứ dễ chịu mà người nào cũng thích. Ta dùng chính những thứ mà con người vẫn dùng để hối lộ cho nhau. Chính là thế, ta hối lộ con người những thứ mà hầu như ai cũng muốn. Những vật hối lộ hiệu quả nhất của ta là:

• Tình yêu

• Ham muốn tình dục

• Tham tiền

• Khát khao đến mức ám ảnh những trò cờ bạc

• Sự kiêu hãnh ở phụ nữ và tự cao tự đại ở đàn ông

Trong môi trường ngày nay, rõ ràng là cả đàn ông và phụ nữ đều có thể trở thành nạn nhân của cả sự kiêu hãnh lẫn tự cao tự đại.

• Khao khát trở thành ông chủ của người khác

• Thèm khát rượu chè và ma túy

• Mong muốn được tự thể hiện bản thân qua lời nói và hành động

• Khao khát được làm gương cho người khác

• Mong muốn có một cuộc sống vĩnh cửu sau khi chết

• Mong muốn trở thành anh hùng hoặc nữ anh hùng

• Thèm đồ ăn thức uống

H: Quả là một danh sách những vật hối lộ đầy ấn tượng đấy, thưa Bệ hạ. Ngươi có sử dụng những thứ khác nữa không?

Đ: Có chứ, rất nhiều là đằng khác nhưng trên đây là những thứ ta thích dùng nhất. Qua việc kết hợp vài thứ với nhau, ta có thể thâm nhập vào tâm trí của bất cứ người nào, ở bất cứ độ tuổi nào tùy ý, từ khi họ mới được sinh ra cho đến khi chết đi.

H: Ý ngươi là những thứ này chính là những chiếc chìa khóa ngươi dùng để mở cánh cửa vào tâm trí của bất cứ ai ngươi lựa chọn?

Đ: Đó chính xác là những gì ta muốn nói và ta cũng có thể làm được như vậy.

H: Điều gì xảy ra khi ngươi thâm nhập vào tâm trí một người chưa có thói quen buông thả nhưng cũng thuộc vào 98% những người được xếp loại là có tiềm năng trở nên buông thả?

Đ: Ngay lập tức, ta sẽ làm việc để chiếm đoạt tâm trí của người đó càng nhiều càng tốt trong khả năng của ta. Nếu điểm yếu lớn nhất của người đó là lòng tham tiền thì ta sẽ bắt đầu lấy tiền ra để nhử anh ta, nói một cách bóng bẩy thì là như thế. Ta khiến lòng tham của anh ta trở nên mãnh liệt hơn và biến anh ta trở thành nô lệ của đồng tiền. Sau đó, mỗi khi anh ta đến gần nó, ta lại giật lấy nó và ném ra xa khỏi anh ta.

Đây là một trò cũ rích của ta. Sau khi lặp lại trò này vài lần, gã tội nghiệp ấy sẽ chịu thua và từ bỏ việc đó. Rồi ta sẽ chiếm thêm một phần nhỏ trong tâm trí hắn và lấp đầy nó bằng nỗi sợ nghèo đói. Đó là một trong những cách lấp đầy tâm trí hữu hiệu nhất của ta.

H: Được rồi, ta thú nhận rằng phương pháp của ngươi quả thực rất tinh vi, nhưng điều gì sẽ xảy ra khi nạn nhân đánh lừa được ngươi và kiếm được rất nhiều tiền? Ngươi sẽ không thể lấp đầy tâm trí của anh ta bằng nỗi sợ nghèo đói được nữa, đúng không?

Đ: Không, ta không thể. Ta chiếm chỗ bằng cách lấp đầy nó bằng thứ gì đó phục vụ cho mục đích của ta. Nếu nạn nhân của ta biến lòng tham tiền của hắn thành những số tiền lớn, ta sẽ bắt đầu cho hắn bội thực với những thứ hắn có thể mua bằng tiền. Chẳng hạn như, ta khiến hắn tọng vào thật nhiều đồ ăn giàu dinh dưỡng. Nó sẽ khiến khả năng suy nghĩ của hắn không còn được nhanh nhạy, khiến tim hắn yếu đi và bắt đầu khiến hắn bước những bước đi đầu tiên trên con đường đến với thói buông thả.

Sau đó ta lại làm hại đường ruột của hắn qua những đồ dư thừa mà hắn vẫn ăn. Điều đó cũng khiến hắn suy nghĩ chậm chạp và tính tính trở nên xấu hơn rất nhiều.

H: Thế nếu nạn nhân của ngươi không phải là kẻ tham ăn thì sao? Ngươi sẽ làm gì để khiến hắn tự tìm đến sự buông thả?

Đ: Nếu nạn nhân là đàn ông, ta có thể dễ dàng giăng bẫy hắn qua ham muốn tình dục. Quá ham muốn tình dục sẽ khiến đàn ông dễ buông thả và thất bại hơn tất cả các nguyên nhân khác cộng lại.

H: Vậy thức ăn và tình dục chính là hai cám dỗ bất khả chiến bại của ngươi, điều đó có đúng không?

Đ: Đúng thế, với hai cám dỗ này, ta có thể kiểm soát phần lớn các nạn nhân của mình, và sau đó là đến lòng tham tiền.

H: Nếu câu chuyện ngươi kể là đúng, ta đang bắt đầu nghĩ rằng giàu có còn nguy hiểm hơn là nghèo khổ.

Đ: Điều đó hoàn toàn phụ thuộc vào việc ai là người sở hữu số tiền đó và họ đã có được nó bằng cách nào.

H: Việc họ có được số tiền đó bằng cách nào có liên quan gì đến chuyện số tiền đó là điều may mắn hay là một lời nguyền?

Đ: Hoàn toàn có liên quan. Nếu ngươi không tin ta, hãy thử nhìn những người nhanh chóng kiếm được một số tiền lớn mà không hề dành thời gian để có được sự khôn ngoan đi kèm với nó và hãy quan sát xem họ đã sử dụng số tiền đó như thế nào.

Ngươi có bao giờ nhận thấy tại sao con trai của những người giàu có hiếm khi có khả năng như cha chúng không? Ta sẽ nói cho ngươi biết tại sao. Bởi chúng đã bị tước đoạt kỷ luật tự giác - thứ chỉ có được khi bị bắt buộc phải làm việc.

Hãy nhìn vào thành tích của các ngôi sao điện ảnh hay các vận động viên đột nhiên sở hữu rất nhiều tiền của, sự ngưỡng mộ và những lời khen có cánh từ

công chúng. Hãy quan sát xem ta đã nhanh chóng tiến vào và kiểm soát được họ, chủ yếu là thông qua tình dục, cờ bạc, đồ ăn và rượu. Với những thứ đó, ta có thể nắm được và kiểm soát những gì tốt đẹp nhất của con người ngay khi họ có được số tiền lớn trong tay mình.

Hãy nghĩ đến vô vàn những vận động viên đã trở thành những người vô cùng nổi tiếng nhưng sau đó lại bị phá sản, họ thiêu hủy hết tiền bạc và danh tiếng mà họ từng nhanh chóng có được... và sau đó hãy nghĩ đến hàng triệu những người trẻ tuổi từng ngưỡng mộ họ! Hãy nghĩ đến những người từng trúng xổ số thường mất tất cả số tiền mình trúng thưởng sau vài năm ngắn ngủi sau khi trúng số độc đắc... liệu nó có phải là do sự buông thả không... một kết cục tất nhiên khi lao vào cờ bạc? Có phải chính Con Quỷ đã sắp xếp vòng quay này không?

H: Thế còn những người kiếm được tiền một cách từ tốn, thông qua việc cung cấp những dịch vụ hữu ích thì sao? Họ có dễ dàng bị mắc bẫy của ngươi không?

Đ: À, ta cũng nắm được họ, nhưng nhìn chung là ta phải thay đổi mồi nhử. Vài người trong số họ muốn thứ này và những người khác lại muốn những thứ khác.

Để phục vụ tốt nhất cho mục đích của ta, khi nhận thấy con người đã có những gì mình muốn nhất, ta sẽ cố gắng bọc chúng lại dưới hình dạng những thứ họ không muốn. Thứ ta đưa cho họ chính là thứ khiến họ trở nên buông thả. Ngươi đã hiểu cách làm của ta chưa?

H: Và cách làm của ngươi thật xảo quyệt. Ngươi cám dỗ con người bởi những khao khát tự nhiên của họ, nhưng ngươi lại thả chất độc chết người của ngươi vào mục tiêu của những khao khát đó ở bất cứ nơi đâu ngươi có thể.

Đ: Giờ thì ngươi đã hiểu vấn đề rồi đấy. Ngươi thấy đấy, có thể nói rằng ta khiến hai phe đối nghịch chống lại nhau để ở giữa hưởng lợi.

H: Từ những gì ngươi nói, ta có thể suy ra là ngươi không thể khiến một người không buông thả đánh mất sự kiểm soát tâm trí của mình vào tay ngươi bằng cách cám dỗ anh ta bằng những thứ ngươi có thể hối lộ anh ta, có đúng không?

Đ: Điều đó hoàn toàn chính xác. Ta có thể và ta vẫn khiến những người không buông thả quan tâm đến những thứ ta có thể hối lộ cho hắn, bởi ta sử dụng những thứ mà tất cả mọi người đều khao khát một cách tự nhiên để hối lộ, nhưng người không buông thả giống như con cá đớp được mồi trên lưỡi câu chứ không chịu cắn câu.

Người không buông thả sẽ có bất cứ thứ gì anh ta muốn trong cuộc sống, nhưng anh ta làm theo cách riêng của mình. Còn người buông thả cũng có bất cứ thứ gì anh ta muốn nhưng theo cách của ta.

Có thể diễn giải điều này theo một cách khác, nếu muốn, người không buông thả ta sẽ đi vay tiền ngân hàng hợp pháp và trả lãi cũng hợp pháp. Anh ta đến tiệm cầm đồ, cầm chiếc đồng hồ của anh ta và trả lãi cao khủng khiếp cho khoản vay của mình.

H: Từ những gì ngươi nói, ta có thể rút ra kết luận rằng ngươi có nhúng tay vào mọi rắc rối và bất hạnh của con người, dù người ta không thể biết đến sự hiện diện của ngươi?

Đ: Các nhân viên bất đắc dĩ lại thường là những nhân viên tốt nhất của ta. Ngươi thấy đấy, họ chính là những người ta không thể kiểm soát với nhiều vật hối lộ, những người ta phải kiểm soát bằng nỗi sợ hãi hoặc một tình huống bất hạnh, rủi ro nào đó. Họ đều không muốn phục vụ ta, nhưng họ không thể tránh khỏi việc đó vì họ đã vĩnh viễn bị kìm cặp bởi ta do thói quen buông thả của mình.

H: Ta bắt đầu hiểu các kỹ xảo của ngươi hơn rồi đấy. Ngươi hối lộ các nạn nhân của mình qua những mong ước tự nhiên của họ nhưng nếu họ phản ứng lại với những cám dỗ đó, ngươi sẽ khiến họ lạc lối và biến họ trở thành những người buông thả. Nếu họ từ chối phản ứng với những thứ đó, ngươi sẽ gieo hạt mầm sợ hãi vào tâm trí họ hoặc chặn họ lại qua những thứ như bất hạnh hay rủi ro và trói nghiến họ lại khi họ gục ngã. Đó có phải là phương pháp của ngươi không?

Đ: Đó chính xác là cách làm việc của ta. Rất xảo quyệt, ngươi nghĩ thế đúng không nào?

H: Ngươi thích các nhà tuyên truyền của ngươi là những người trẻ tuổi hay

những người già hơn?

Đ: Tất nhiên là những người trẻ tuổi rồi! Họ sẽ dễ dàng bị ảnh hưởng bởi những thứ ta hối lộ cho họ hơn những người đã có óc phán đoán chín chắn. Hơn nữa, họ cũng sẽ có nhiều thời gian để phục vụ cho mục đích của ta hơn.

H: Bệ hạ đã cho ta những miêu tả rất rõ ràng về thói buông thả. Hãy nói cho ta biết phải làm gì để chống lại được thói quen buông thả một cách chắc chắn. Ta muốn có một công thức hoàn chỉnh mà ai cũng có thể sử dụng được.

Đ: Việc chống lại thói quen buông thả hoàn toàn nằm trong tầm với của tất cả những ai có một cơ thể khỏe mạnh và một tinh thần minh mẫn. Con người có thể tự bảo vệ mình bằng cách áp dụng những biện pháp đơn giản dưới đây:

1. Trong mọi trường hợp, hãy có suy nghĩ của riêng mình. Sự thật rằng con người không có khả năng hoàn toàn kiểm soát bất cứ điều gì lại cho con người sức mạnh để có những suy nghĩ của riêng mình vô cùng có ý nghĩa.

2. Hãy xác định thật rõ ràng mình mong muốn điều gì trong cuộc sống, sau đó hãy lập kế hoạch để đạt được điều đó và sẵn sàng hy sinh mọi thứ khác, nếu cần thiết, như thế còn hơn là chấp nhận thất bại vĩnh viễn.

3. Hãy phân tích những thất bại tạm thời, không cần biết bản chất hay nguyên nhân của nó là gì, sau đó hãy rút ra được hạt mầm của một lợi ích tương đương từ thất bại tạm thời đó.

4. Hãy sẵn sàng cung cấp những dịch vụ hữu ích tương đương với giá trị của tất cả những thứ vật chất mình muốn có và phải cung cấp dịch vụ trước.

5. Hãy nhận ra rằng bộ não của mình chính là một “máy nhận” có thể điều chỉnh để nhận thông tin từ nhà kho vĩ đại của Trí tuệ Vô hạn, từ đó có thể biến những mong muốn của bản thân thành hiện thực.

6. Hãy nhận ra rằng tài sản lớn nhất của các ngươi chính là thời gian, đó là thứ duy nhất các ngươi hoàn toàn sở hữu sau khả năng tư duy, thứ có thể tạo nên bất cứ thứ gì các ngươi muốn. Hãy sắp xếp quỹ thời gian của các ngươi thật hợp lý để nó không bao giờ bị lãng phí.

7. Hãy nhận ra sự thật rằng nỗi sợ hãi chính là vật lấp chỗ trống mà ta dùng để chiếm những phần các ngươi chưa sử dụng trong tâm trí của mình. Nó chỉ là một trạng thái tâm trí các ngươi có thể kiểm soát được bằng cách lấp đầy những chỗ ta đã chiếm bằng niềm tin vào khả năng cuộc sống sẽ cung cấp cho các ngươi mọi thứ các ngươi yêu cầu.

8. Khi cầu nguyện, đừng cầu xin bất cứ điều gì. Hãy đòi hỏi những thứ các ngươi muốn và khăng khăng đòi phải có nó bằng được, không gì có thể thay thế nó.

9. Hãy nhận ra rằng cuộc sống là một vị quản đốc tàn nhẫn và nếu các ngươi không kiểm soát nó thì nó sẽ kiểm soát các ngươi. Không có đường lui và cũng không có cách nào thỏa hiệp hết. Đừng bao giờ chấp nhận bất cứ điều gì bạn không muốn trong cuộc sống này. Nếu những thứ các ngươi không muốn tạm thời buộc các ngươi phải làm vậy, các ngươi vẫn có thể từ chối chấp nhận nó, trong tâm trí của chính các ngươi, và nó sẽ dọn đường cho những thứ các ngươi muốn đến với các ngươi.

10. Cuối cùng, hãy nhớ rằng qua một quy luật rõ ràng của tự nhiên, những suy nghĩ chiếm ưu thế trong tâm trí các ngươi sẽ thu hút bản sao vật lý của nó qua con đường ngắn và thuận lợi nhất. Hãy cẩn thận với những gì mà suy nghĩ của các ngươi tập trung vào.

H: Danh sách này có vẻ ấn tượng đấy. Hãy cho ta một công thức kết hợp cả mười điểm trên. Nếu có thể kết hợp mười điểm trên thành một, nó sẽ là gì?

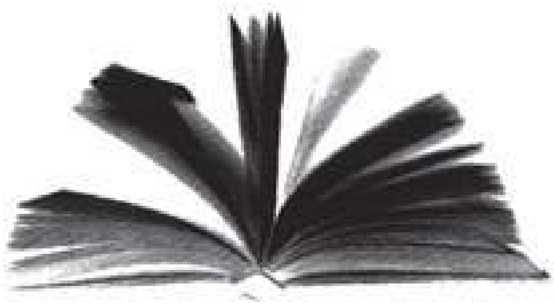
Đ: Hãy xác định thật rõ mọi việc ngươi cần làm và không bao giờ để lại những suy nghĩ dở dang trong tâm trí mình. Hãy tập thói quen có những quyết định rõ ràng trong mọi vấn đề.

H: Có thể phá vỡ thói quen buông thả không, hay một khi đã thành hình, nó sẽ tồn tại vĩnh viễn?

Đ: Nếu nạn nhân có đủ sức mạnh ý chí thì có thể phá vỡ được thói quen đó với điều kiện phải thực hiện đúng lúc. Có một điểm giới hạn mà đi qua nó rồi thì ngươi sẽ không bao giờ phá vỡ được thói quen đó nữa. Qua giới hạn đó thì nạn nhân sẽ vĩnh viễn là của ta. Lúc đó anh ta sẽ giống như một con ruồi bị mắc vào mạng nhện. Có thể anh ta sẽ vùng vẫy nhưng không có cách

nào thoát ra được. Càng di chuyển, anh ta lại càng mắc kẹt sâu thêm. Cái mạng nhện mà các nạn nhân của ta bị vướng vào vĩnh viễn là một quy luật tự nhiên mà các nhà khoa học vẫn chưa phân tích hoặc chưa hiểu được.

Chương Sáu: NHỊP ĐIỆU THÔI MIÊN

H: NGƯƠI ĐÃ SỬ DỤNG QUY LUẬT HUYỀN BÍ NÀO để vĩnh viễn kiểm soát cơ thể của con người, thậm chí cả trước khi ngươi kiểm soát tâm trí họ? Cả thế giới sẽ muốn biết nhiều hơn về quy luật này và cách nó vận hành như thế nào.

Đ: Sẽ rất khó giải thích cho ngươi hiểu nổi về quy luật đó, nhưng ngươi có thể gọi nó bằng cái tên "nhịp điệu thôi miên". Đó cũng chính là quy luật sẽ khiến nhiều người bị thôi miên.

H: Vậy tức là ngươi có sức mạnh để sử dụng các quy luật tự nhiên như một cái mạng nhện mà ở đó, ngươi có thể trói các nạn nhân của mình trong sự kiểm soát vĩnh hằng. Đó có phải là điều ngươi muốn nói không?

Đ: Đó không chỉ là điều ta muốn nói mà đó là sự thật. Ta kiểm soát cả tâm trí lẫn cơ thể họ thậm chí ngay từ khi họ còn sống bất cứ khi nào ta có thể cám dỗ họ hay khiến họ sợ hãi mà lạc vào nhịp điệu thôi miên.

H: Nhịp điệu thôi miên là gì? Ngươi sử dụng nó để kiểm soát con người vĩnh viễn như thế nào?

Đ: Ta sẽ đi ngược thời gian và không gian để khiến ngươi có được hình dung sơ đẳng nhất về cách tự nhiên đã sử dụng nhịp điệu thôi miên như thế nào. Nếu không thì ngươi sẽ không thể hiểu được cách diễn tả của ta về việc ta đã sử dụng quy luật phổ biến này như thế nào để kiểm soát con người.

H: Hãy tiếp tục đi, nhưng câu chuyện của ngươi phải được giới hạn trong những minh họa đơn giản và nằm trong phạm vi những gì chính ta đã trải

nghiệm và kiến thức về các quy luật tự nhiên của ta.

Đ: Tốt thôi, ta sẽ cố gắng hết sức trong khả năng của mình. Tất nhiên là ngươi biết rằng tự nhiên duy trì sự cân bằng hoàn hảo giữa mọi nguyên tố và mọi nguồn năng lượng trong vũ trụ. Ngươi có thể nhận thấy rằng các ngôi sao và các hành tinh chuyển động với sự chính xác hoàn hảo, mỗi một hành tinh hay ngôi sao đều giữ đúng vị trí và không gian của nó. Ngươi có thể thấy rằng các mùa trong năm đến rồi lại đi với sự đều đặn hoàn hảo. Ngươi có thể thấy rằng cây sồi lớn lên từ hạt sồi và một cây thông sẽ lớn lên từ hạt giống của tổ tiên nó để lại. Một hạt sồi không bao giờ sinh ra một cây thông và một hạt thông cũng không thể phát triển thành một cây sồi.

Đó là những thứ đơn giản mà ai cũng có thể hiểu được, còn điều mà mọi người không thấy được chính là quy luật phổ biến mà nhờ đó tự nhiên mới duy trì được sự cân bằng hoàn hảo của nó xuyên suốt cả vũ trụ bao la rộng lớn này.

Loài người các ngươi đã nắm bắt được một ý niệm chắp vá về quy luật phổ biến vĩ đại này khi Newton phát hiện ra rằng chính quy luật đó đã giữ Trái Đất ở đúng vị trí của nó và khiến tất cả các vật chất đều bị hút xuống trung tâm của Trái Đất. Ông ta gọi nó là Định luật hấp dẫn.

Nhưng ông ta chưa đi đủ xa trong việc nghiên cứu về quy luật này. Nếu ông ta làm vậy, ông ta đã khám phá ra rằng chính quy luật giữ Trái Đất của các ngươi ở đúng vị trí của nó và duy trì sự cân bằng hoàn hảo suốt bốn mùa trong năm - trong đó bao gồm mọi vật chất và mọi nguồn năng lượng - chính là cái mạng nhện giúp ta giăng bẫy và kiểm soát tâm trí của con người.

H: Ngươi hãy nói cho ta biết nhiều hơn về quy luật đáng kinh ngạc về nhịp điệu thôi miên đi.

Đ: Như ta đã nói rồi, có một dạng năng lượng chung giúp tự nhiên giữ được trạng thái cân bằng hoàn hảo giữa mọi vật chất và mọi nguồn năng lượng. Nó giúp mọi vật chất trong vũ trụ có những cách sử dụng riêng biệt bằng cách phá vỡ chúng thành nhiều bước sóng khác nhau. Quá trình phân tách đó được thực hiện thông qua thói quen.

Ngươi sẽ hiểu rõ hơn những gì ta đang muốn nói nếu ta so sánh nó với phương pháp mà một người sử dụng để học nhạc. Trước hết, phải ghi nhớ

các nốt nhạc vào tâm trí mình. Và sau đó chúng có liên hệ với nhau qua giai điệu và nhịp điệu. Nhờ việc lặp đi lặp lại, giai điệu và nhịp điệu trở nên cố định trong tâm trí của người đó. Hãy quan sát xem người nhạc công phải không ngừng lặp lại một giai điệu như thế nào trước khi anh ta có thể làm chủ được nó. Nhờ việc lặp đi lặp lại đó mà các nốt nhạc hòa quyện với nhau và sau đó, các ngươi mới được thưởng thức âm nhạc.

Bất cứ suy nghĩ bất chợt nào được tâm trí lặp đi lặp lại qua các thói quen đều tạo nên một nhịp điệu có tổ chức. Các thói quen không mong muốn có thể bị phá vỡ. Chúng phải được phá vỡ trước khi chúng chiếm được một tỷ lệ nhất định trong nhịp điệu đó. Ngươi có hiểu những gì ta nói không?

H: Có.

Đ: Chà, tiếp tục nhé, nhịp điệu là bước cuối cùng của thói quen! Bất cứ suy nghĩ hay hoạt động thể chất nào được lặp đi lặp lại qua nguyên tắc thói quen cuối cùng cũng sẽ chiếm được một tỷ lệ nhất định trong nhịp điệu.

Sau đó thói quen sẽ không thể bị phá vỡ bởi tự nhiên đã tiếp quản nó và khiến nó trở nên cố định. Nó giống như vòng xoáy ở dưới nước vậy. Một vật có thể cứ nổi dập dềnh mãi cho đến khi nó bị cuốn vào một vòng xoáy. Sau đó nó cứ quay tròn mà không thể thoát ra được. Năng lượng mà mọi người dùng để suy nghĩ có thể được so sánh với nước trên một dòng sông.

H: Vậy đó chính là cách ngươi chiếm quyền kiểm soát tâm trí của con người, có đúng không?

Đ: Đúng vậy. Tất cả những gì ta cần làm để kiểm soát tâm trí của bất cứ người nào là khiến họ trở nên buông thả.

H: Có phải ta nên hiểu rằng thói quen buông thả chính là mối nguy hiểm chính khiến con người mất đi quyền lợi hay đặc quyền để tự suy nghĩ và định hình nên các mục tiêu của mình không?

Đ: Đúng vậy, và còn nhiều hơn thế nữa. Buông thả cũng là thói quen ta dùng để chiếm đoạt tâm hồn con người sau khi họ chết nữa.

H: Có nghĩa là cách duy nhất để cứu con người khỏi sự hủy diệt vĩnh viễn là duy trì sự kiểm soát đối với chính tâm trí của mình khi còn sống. Có đúng

không?

Đ: Ngươi đã nói hoàn toàn chính xác rồi đấy! Những người biết kiểm soát và biết cách sử dụng trí tuệ của chính mình đều thoát ra khỏi mạng nhện của ta. Những người còn lại đều bị ta tóm gọn, điều này hiển nhiên như thể Mặt Trời luôn lặn ở đằng Tây vậy.

Con Quỷ nói rằng: *"Những người kiểm soát và biết cách sử dụng trí tuệ của chính mình đều thoát ra khỏi mạng nhện của ta."*

H: Có phải đó là tất cả những gì cần làm để thoát khỏi việc bị hủy diệt vĩnh viễn? Không phải ngươi đã nói rằng kẻ thù của ngươi có thể làm gì để cứu rỗi con người hay sao?

Đ: Ta thấy rằng tư duy của ngươi rất sâu sắc đấy. Kẻ thù của ta - sức mạnh mà con người các ngươi vẫn gọi là Chúa trời ấy - làm mọi thứ để cứu con người khỏi sự hủy diệt vĩnh viễn và chính vì lý do đó kẻ thù của ta chính là người mang đến cho con người quyền sử dụng trí tuệ của chính mình.

Nếu ngươi sử dụng sức mạnh đó bằng cách duy trì sự kiểm soát với chính tâm trí của ngươi, ngươi sẽ trở thành một phần của nó khi ngươi chết đi. Nhưng nếu ngươi không chú ý đến việc sử dụng nó, ta sẽ có quyền lợi dụng sự bỏ bê đó thông qua quy luật của nhịp điệu thôi miên.

H: Khi đã kiểm soát được một người, ngươi chiếm được bao nhiêu phần trong con người đó?

Đ: Mọi thứ còn lại sau khi anh ta ngừng kiểm soát và sử dụng tâm trí của chính mình.

H: Nói cách khác, khi kiểm soát được một người, ngươi chiếm đoạt tất cả những gì thuộc về cá nhân anh ta cho đến thời điểm anh ta không sử dụng tâm trí của mình nữa. Có đúng như vậy không?

Đ: Đó chính là cách làm việc của ta.

H: Ngươi sẽ làm gì với những người dưới quyền kiểm soát của ngươi khi họ chưa chết? Hay họ có ích gì cho ngươi khi họ vẫn còn sống?

Đ: Ta sử dụng họ - hay những gì còn lại của họ sau khi ta chiếm đoạt họ - như những nhà tuyên truyền giúp ta đặt nền móng để lôi kéo những người khác cùng buông thả theo.

H: Ngươi không chỉ lừa gạt người khác tự hủy hoại khả năng kiểm soát tâm trí của mình mà còn lợi dụng họ giúp ngươi gài bẫy những người khác sao?

Đ: Đúng vậy, ta không bao giờ bỏ lỡ bất kỳ cơ hội nào cả.

H: Chúng ta hãy quay trở lại chủ đề nhịp điệu thôi miên. Hãy nói cho ta biết nhiều hơn về hoạt động của quy luật này. Hãy cho ta thấy cách ngươi sử dụng các cá nhân để giúp ngươi đoạt được quyền kiểm soát tâm trí của những người khác. Ta muốn biết vài phương pháp sử dụng nhịp điệu thôi miên hiệu quả nhất của ngươi.

Đ: Ồ, dễ thôi! Điều ta thích nhất là lấp đầy tâm trí của con người bằng nỗi sợ hãi. Một khi ta đã lấp đầy được tâm trí của một người bằng nỗi sợ hãi, ta có thể dễ dàng khiến người đó buông thả cho đến khi ta kéo người đó vướng vào mạng nhện của nhịp điệu thôi miên.

H: Nỗi sợ hãi nào của con người giúp ích cho mục đích của ngươi nhất?

Đ: Nỗi sợ chết.

H: Tại sao nỗi sợ chết lại là vũ khí ưa thích nhất của ngươi?

Đ: Bởi không có ai biết, và theo bản chất vô cùng căn bản của quy luật vũ trụ, không ai có thể chứng minh chắc chắn rằng điều gì sẽ xảy ra sau khi người ta chết đi. Chính sự không chắc chắn đó khiến mọi người hoảng sợ.

Những người để nỗi sợ hãi xâm chiếm tâm trí mình - dù là bất cứ nỗi sợ hãi nào - không để ý đến việc sử dụng tâm trí của mình và bắt đầu buông thả. Cuối cùng, họ sẽ buông thả theo vòng xoáy của nhịp điệu thôi miên mà họ sẽ không bao giờ có thể thoát ra được.

H: Và ngươi không hề bận tâm đến việc các thủ lĩnh tôn giáo nghĩ hay nói gì về ngươi khi họ nói về cái chết sao?

Đ: Không hề! Nếu các thủ lĩnh tôn giáo ngừng nói về ta, sự nghiệp của ta sẽ

thất bại thảm hại. Mọi đòn tấn công chống lại ta đều khiến nỗi sợ hãi về ta thêm vững chắc trong tâm trí của tất cả những người bị ảnh hưởng bởi nó. Ngươi thấy đấy, điều ngược lại mới giúp họ không buông thả. Miễn sao họ không nhượng bộ cho nó là được.

H: Bởi ngươi đã nói rằng các nhà thờ đang giúp đỡ chứ không hề cản trở sự nghiệp của ngươi, hãy nói cho ta biết điều gì mới khiến ngươi lo lắng?

Đ: Mối lo duy nhất của ta là một ngày nào đó có một nhà tư tưởng thật sự sẽ xuất hiện trên Trái đất này.

H: Nếu xuất hiện một nhà tư tưởng thì chuyện gì sẽ xảy ra?

Đ: Ngươi hỏi ta chuyện gì sẽ xảy ra ư? Ta sẽ nói cho ngươi biết câu trả lời. Mọi người sẽ biết được sự thật vĩ đại nhất trong mọi sự thật - rằng thay vì tốn thời gian cho việc sợ hãi, nếu họ hành động ngược lại, họ sẽ có được mọi thứ mình muốn ở thế giới vật chất và cứu họ thoát khỏi ta sau khi họ chết. Đó không phải là điều đáng bận tâm hay sao?

Con Quỷ nói rằng*: "Thay vì dành thời gian cho việc sợ hãi, nếu họ hành động ngược lại, họ sẽ có được mọi thứ mình muốn ở thế giới vật chất và cứu họ thoát khỏi ta sau khi họ chết."*

H: Điều gì ngăn một nhà tư tưởng như vậy chưa xuất hiện trên thế giới này?

Đ: Chính là nỗi sợ hãi bị chỉ trích! Có thể ngươi sẽ thấy thích thú khi biết rằng nỗi sợ hãi bị chỉ trích là thứ vũ khí hiệu quả duy nhất mà ta có để chống lại ngươi. Sau khi bắt ta thú tội, nếu ngươi không e ngại xuất bản nó, ta sẽ đánh mất vương quốc của mình.

H: Và nếu ta có thể khiến ngươi ngạc nhiên và xuất bản nó, sẽ mất bao lâu nữa ngươi mới đánh mất vương quốc của mình?

Đ: Thời gian đó tương đương với khoảng thời gian một thế hệ trẻ em lớn lên và hiểu được vấn đề. Ngươi không thể lấy lại những người đã trưởng thành từ tay ta. Ta đã hoàn toàn trói buộc được họ. Nhưng nếu ngươi xuất bản lời thú tội này, ngươi có thể khiến ta không chiếm được quyền kiểm soát của những người chưa chào đời và cả những người chưa đến tuổi biết nhận thức nữa. Ngươi sẽ không dám xuất bản những gì ta vừa nói về các thủ lĩnh tôn

giáo. Họ sẽ đóng đinh ngươi!

H: Ta nghĩ việc thực hiện hành vi đóng đinh đầy man rợ đó đã lỗi thời cách đây cả hai ngàn năm rồi.

Đ: Ta không có ý nói họ sẽ đóng đinh ngươi lên cây thánh giá. Ý ta là ngươi sẽ bị đóng đinh về mặt xã hội và kinh tế. Ngươi sẽ hoàn toàn không có nguồn thu nhập nào. Ngươi sẽ bị xã hội ruồng bỏ. Các thủ lĩnh tôn giáo và môn đồ của họ cũng sẽ khinh bỉ ngươi.

H: Cứ cho rằng ta sẽ lựa chọn gắn số phận của mình với số ít những người ra vẻ như đang sử dụng tâm trí của riêng mình còn hơn là số đông những người không làm vậy - số đông mà ngươi tuyên bố là 98% con người ấy?

Đ: Nếu ngươi đủ dũng cảm để làm điều đó, ngươi sẽ hủy hoại được ta.

Tôi bỗng cảm thấy cơn rùng mình chạy dọc xuống xương sống... vì những chi tiết trên thực tế đã ngăn bản thảo này, dù được viết từ năm 1938, không được xuất bản cho tới tận bây giờ, dù Napoleon Hill đã qua đời từ năm 1970. Liệu việc trì hoãn xuất bản tác phẩm này có thực sự là do "nỗi sợ hãi bị chỉ trích" của vợ ông và mối lo về phản ứng của các thủ lĩnh tôn giáo và những người ủng hộ trường công... hay điều này do chính Con Quỷ gây ra? Và giờ đây, gia đình và Quỹ Napoleon Hill đã quyết định rằng đã đến lúc cần phải chia sẻ bản thảo này với cả thế giới. Liệu chúng ta có để ý đến sự khôn ngoan của ông, khám phá thấy "cái tôi khác" và kiểm soát được chính tâm trí của chúng ta và đòi lại được số phận của chính mình hay không?

H: Tại sao ngươi không tuyên bố gì về các nhà khoa học? Ngươi không thích các nhà khoa học sao?

Đ: Ồ, có chứ. Ta thích tất cả mọi người, nhưng các nhà khoa học thật sự thì nằm ngoài tầm với của ta.

H: Tại sao?

Đ: Bởi họ biết suy nghĩ cho chính bản thân mình và dành thời gian để nghiên cứu về các quy luật của tự nhiên. Họ nghiên cứu về nguyên nhân và hệ quả. Họ phân tích các sự kiện ở bất cứ nơi đâu họ tìm thấy chúng. Nhưng ngươi

đừng phạm phải sai lầm khi tin rằng các nhà khoa học không có tôn giáo. Họ có một tôn giáo vô cùng rõ ràng.

H: Tôn giáo của họ là gì?

Đ: Đó là tôn giáo của sự thật! Tôn giáo của các quy luật tự nhiên! Nếu thế giới từng có một nhà tư tưởng đúng đắn với khả năng lĩnh hội được những bí mật được chôn giấu sâu kín về sự sống và cái chết, ngươi có thể chắc chắn rằng các nhà khoa học sẽ chịu trách nhiệm về kết thúc thê thảm này.

H: Kết thúc thê thảm của ai?

Đ: Của ta, tất nhiên rồi!

H: Chúng ta hãy trở lại với vấn đề về nhịp điệu thôi miên. Ta muốn biết rõ hơn về nó. Nó giống như một nguyên tắc mà qua đó con người có thể thôi miên lẫn nhau, đúng không?

Đ: Đó chính xác là điều ta đã nói với ngươi. Tại sao ngươi cứ lặp lại các câu hỏi của mình như vậy?

H: Đó là một thói quen khôn ngoan của ta, thưa Bệ hạ. Để giúp ngươi khai sáng, ta sẽ nói cho ngươi biết rằng ta đang bắt ngươi lặp lại các khẳng định của mình nhằm nhấn mạnh chúng. Ta cũng đang thử xem ta có thể tóm được lời nói dối của ngươi hay không! Đừng có lẩn tránh vấn đề như thế. Hãy quay lại với nhịp điệu thôi miên và nói cho ta biết tất cả những gì ngươi biết về nó đi. Ta có phải là nạn nhân của nó hay không?

Đ: Bây giờ thì không, nhưng ngươi vừa mới thoát ra khỏi mạng nhện của ta. Ngươi bị cuốn theo vòng xoáy của nhịp điệu thôi miên cho đến khi ngươi khám phá ra cách bắt ta phải thú tội. Sau đó thì ta không kiểm soát được ngươi nữa.

H: Thú vị đấy. Không phải ngươi sẽ cố bắt ta lại bằng những lời tâng bốc của ngươi đấy chứ?

Đ: Đó là vật hối lộ tốt nhất ta có thể đưa ra cho ngươi. Đó cũng chính là vật hối lộ hiệu quả nhất ta từng sử dụng với ngươi trước khi ngươi kiểm soát được ta.

H: Ngươi tâng bốc ta bằng những thứ gì?

Đ: Bằng rất nhiều thứ và quan trọng nhất trong số những thứ đó là tình dục và khao khát thể hiện bản thân.

H: Những vật ngươi hối lộ có tác động tới ta như thế nào?

Đ: Chúng làm cho ngươi bỏ bê mục tiêu lớn trong cuộc đời mình và khiến ngươi bắt đầu buông thả.

H: Đó là tất cả những gì ngươi làm với ta qua các vật hối lộ của nhà ngươi sao?

Đ: Như thế là nhiều rồi.

H: Nhưng ta đã quay trở lại và nằm ngoài tầm với của ngươi, có đúng không?

Đ: Đúng vậy, ngươi đang tạm thời nằm ngoài tầm với của ta vì ngươi đang không buông thả.

H: Điều gì đã phá vỡ bùa mê của ngươi trong người ta và giúp ta thoát khỏi thói quen buông thả?

Đ: Câu trả lời của ta sẽ khiến ngươi bẽ mặt đấy. Ngươi có muốn biết không?

H: Cứ tiếp tục trả lời ta đi, thưa Bệ hạ. Ta muốn tìm hiểu xem ta có thể chịu đựng sự thật đến mức nào.

Đ: Khi ngươi tìm thấy một tình yêu vĩ đại ở người đàn bà mà ngươi đã chọn, ta không nắm bắt được ngươi nữa.

H: Vậy ngươi sẽ buộc tội ta vì đã nấp sau váy đàn bà có đúng không?

Đ: Không, không phải là nấp sau váy đàn bà. Ta không nói như thế. Ta muốn nói rằng ngươi đã học được cách tạo dựng được một nền tảng vững chắc cho mình bằng sự tô điểm của trí tuệ của một người phụ nữ.

H: Tức là cái váy của người phụ nữ không liên quan gì đến chuyện này?

Đ: Không, nhưng bộ não của cô ta thì có đấy. Khi ngươi và vợ ngươi bắt đầu hợp nhất hai bộ não của các ngươi lại với nhau thông qua thói quen "Trí tuệ Ưu tú" hàng ngày, các ngươi đã tình cờ phát hiện ra sức mạnh bí mật giúp ngươi bắt ta phải thú tội.

H: Đó có phải là sự thật không hay ngươi lại đang tâng bốc ta?

Đ: Ta chỉ tâng bốc được ngươi nếu ngươi ở một mình nhưng ta không thể làm điều đó khi ngươi sử dụng cả trí tuệ của vợ mình nữa.

H: Ta bắt đầu hiểu được vài điều thật sự rất quan trọng rồi đấy. Ta bắt đầu hiểu tác giả Kinh thánh có ý gì khi viết câu: "Vì nơi nào có hai ba người nhơn danh ta nhóm nhau lại, thì ta ở giữa họ." Và rõ ràng rằng, hai trí tuệ sẽ tốt hơn một trí tuệ.

Đ: Điều đó không chỉ đúng, mà còn cần thiết cho bất cứ ai trước khi có thể liên tục tiếp xúc với nhà kho vĩ đại của Trí tuệ Vô hạn - nơi có mọi thứ đang, đã và có thể sẽ tồn tại.

H: Có một nhà kho như vậy thật hay sao?

Đ: Nếu nó không tồn tại, ngươi sẽ không - không thể - làm nhục ta với lời thú tội bị ép buộc một cách ngu ngốc này được.

H: Liệu việc đưa những thông tin kiểu như thế này đến với thế giới có nguy hiểm gì hay không?

Đ: Chắc chắn là nó rất nguy hiểm với ta. Nếu ta là ngươi, ta sẽ không công bố những thông tin như thế này đâu.

H: Nào, giờ chúng ta hãy quay trở lại với những kỹ xảo ngươi dùng để buộc chặt các nạn nhân của ngươi vào thói quen buông thả đi. Bước đầu tiên một người buông thả phải làm để phá vỡ thói quen đó là gì?

Đ: Một khao khát bỏng cháy để phá vỡ thói quen đó! Tất nhiên là ngươi biết rằng không ai có thể bị người khác thôi miên nếu ý chí của người đó không bị thôi miên. Ý chí có thể ảnh hưởng đến sự bàng quan trước cuộc sống nói

chung, chẳng hạn như thiếu tham vọng, sợ hãi, thiếu mục tiêu xác định và rất nhiều kiểu khác. Tự nhiên không cần sự chấp thuận của một người để đặt anh ta vào bùa mê của nhịp điệu thôi miên. Nó chỉ cần tìm thấy anh ta trong trạng thái không phòng thủ, qua bất cứ hình thức bỏ mặc không sử dụng tâm trí nào. Hãy nhớ điều này: Với tất cả mọi thứ các ngươi có, hoặc sử dụng nó, hoặc các ngươi sẽ mất nó.

Các ngươi cần thực hiện mọi nỗ lực nhằm phá vỡ thói quen buông thả trước khi tự nhiên biến nó thành thói quen cố định qua nhịp điệu thôi miên.

H: Như ta hiểu thì nhịp điệu thôi miên là một quy luật tự nhiên mà qua đó, tự nhiên sẽ quy định chuyển động của mọi hoàn cảnh. Điều đó có đúng hay không?

Đ: Đúng vậy, tự nhiên dùng nhịp điệu thôi miên để tạo nên các suy nghĩ chiếm ưu thế và các thói quen suy nghĩ cố định của một người. Đó là lý do tại sao nghèo đói lại là một căn bệnh. Tự nhiên đã khiến nó trở nên như vậy bằng cách quy định vĩnh viễn rằng thói quen suy nghĩ của tất cả những người chấp nhận nghèo đói là một hoàn cảnh tất yếu.

Cũng qua chính quy luật về nhịp điệu thôi miên này, tự nhiên cũng sẽ cố định vĩnh viễn các suy nghĩ tích cực về sự thịnh vượng và thành công.

Có thể ngươi sẽ hiểu rõ hơn về nguyên tắc hoạt động của nhịp điệu thôi miên nếu ta nói với ngươi rằng bản chất của nó là cố định vĩnh viễn mọi thói quen dù chúng thuộc phạm trù vật chất hay tinh thần. Nếu tâm trí của ngươi sợ nghèo đói, tâm trí của ngươi sẽ hấp dẫn sự nghèo đói. Nếu tâm trí của ngươi đòi hỏi sự giàu có và trông đợi nó, tâm trí của ngươi sẽ hấp dẫn sự giàu có tương đương về vật chất và tài chính. Điều này phù hợp với quy luật bất biến của tự nhiên.

Lần đầu tiên Napoleon Hill viết về Luật Hấp dẫn là trên ấn bản tháng Ba năm 1919 của tạp chí Nguyên tắc Vàng. Trong thập kỷ trước, quy luật bất biến của tự nhiên này đã trở nên vô cùng phổ biến trên khắp thế giới bởi thành công lừng lẫy của cuốn sách và bộ phim Điều bí mật.

H: Liệu tác giả của câu nói "Ai gieo giống chi, lại gặt giống ấy" trong Kinh thánh cũng biết đến quy luật tự nhiên này hay không?

Đ: Chắc chắn là như vậy rồi. Câu nói này hoàn toàn đúng. Ngươi có thể thấy bằng chứng về sự thật của nó trong mọi mối quan hệ của con người.

H: Và đó cũng chính là lý do tại sao những người có thói quen buông thả trong cuộc sống phải chấp nhận bất cứ thứ gì cuộc đời trao cho mình. Điều đó có đúng không?

Đ: Điều đó hoàn toàn đúng. Cuộc sống có thể mua chuộc được bất cứ ai theo cách riêng của nó. Còn những người không buông thả khiến cuộc sống phải mua chuộc họ theo cách riêng của mình.

H: Vấn đề về đạo đức có liên quan gì đến việc một người đạt được những gì từ cuộc sống hay không?

Đ: Chắc chắn là có, nhưng chỉ với điều kiện là đạo đức của người đó ảnh hưởng đến chính suy nghĩ của họ. Không ai có thể có được những gì mình muốn từ cuộc sống chỉ bằng cách là một người tốt, nếu đó là những gì ngươi muốn biết.

H: Không, ta đoán là không đâu. Ta hiểu ý ngươi. Chúng ta là tất cả những gì thuộc về chúng ta bởi chính những hành động của mình.

Đ: Không, điều đó không hoàn toàn chính xác. Các ngươi là tất cả những gì thuộc về các ngươi bởi chính những suy nghĩ và hành động của mình.

H: Tức là không có cái gọi là vận may, đúng không?

Đ: Ta muốn nhấn mạnh là hoàn toàn không có. Những tình huống mà con người không hiểu được coi là vận may. Mọi chuyện diễn ra đều có nguyên nhân của nó. Nhưng nguyên nhân đó thường quá sâu xa so với kết quả đến mức chỉ có thể giải thích về trường hợp đó bằng cách gọi đó là do vận may. Trong tự nhiên, không có quy luật nào có tên là vận may hết. Đó chỉ là một giả thuyết con người tạo ra để giải thích cho những thứ mình không hiểu được. Những cụm từ như “vận may” hay “phép màu” là anh em song sinh với nhau. Chúng không hề tồn tại thật sự mà chỉ có trong trí tưởng tượng của con người mà thôi. Cả hai đều được sử dụng để giải thích cho những thứ con người không hiểu được. Hãy nhớ điều này: Mọi sự vật hay sự việc thật sự tồn tại đều có nguyên nhân của nó. Hãy luôn nhớ sự thật này trong tâm trí mình và ngươi sẽ biết cách tư duy đúng đắn hơn.

H: Thế giữa suy nghĩ và hành động thì cái nào quan trọng hơn?

Đ: Mọi hành động đều theo sau suy nghĩ. Sẽ không thể hành động mà trước đó chưa phác thảo chúng trong suy nghĩ. Hơn nữa, mọi suy nghĩ đều có chiều hướng tự bao bọc chúng bằng những bản sao vật chất. Những suy nghĩ thống trị trong một người - những suy nghĩ người đó trộn lẫn với cảm xúc, khao khát, hy vọng, niềm tin, nỗi sợ hãi, sự ghét bỏ, tham lam, lòng nhiệt tình - không chỉ có xu hướng tự bao bọc chúng trong bản sao vật chất tương đương mà chắc chắn chúng sẽ làm vậy.

H: Ngươi nhắc ta nhớ rằng ta phải bắt ngươi nói nhiều hơn về bản thân mình đấy. Ngoài tâm trí của con người, ngươi còn sống và hoạt động ở nơi nào nữa?

Đ: Ta hoạt động ở bất cứ nơi đâu có cái để ta kiểm soát và chiếm đoạt. Ta đã nói với ngươi rằng ta là phần tiêu cực của điện tử vật chất.

• Ta là tiếng nổ của tia chớp.

• Ta là nỗi đau trong bệnh tật và những đau đớn thể xác.

• Ta là vị đại tướng không ai nhìn thấy trong chiến tranh.

• Ta là đại biểu của sự đói kém và nghèo khổ.

• Ta là người truyền cảm hứng cho những ham muốn nhục dục.

• Ta là cha đẻ của thói ghen ty, đố kỵ và tham lam.

• Ta là kẻ chủ mưu của mọi nỗi sợ hãi.

• Ta là thiên tài có thể chuyển những thành tựu khoa học của con người thành những công cụ của Thần chết.

• Ta là người phá hoại sự hòa hợp trong mọi mối quan hệ của con người.

• Ta là kẻ thù của công lý.

• Ta là thế lực thúc đẩy mọi hành vi trái với luân lý.

• Ta là người dồn Cái Tốt vào thế bí.

• Ta là sự lo lắng, sự hồi hộp, mê tín và điên loạn.

• Ta là kẻ hủy hoại niềm tin và hy vọng.

• Ta là người truyền cảm hứng cho những tin đồn và vụ bê bối tiêu cực.

• Ta là người ngăn chặn những suy nghĩ độc lập và tự chủ.

• Tóm lại, ta là người tạo ra mọi nỗi đau khổ của con người, là kẻ chủ mưu của mọi nỗi thất vọng và chán nản.

H: Và ngươi không cho rằng những điều đó thật lạnh lùng và độc ác?

Đ: Ta lại cho rằng chúng rõ ràng và đáng tin cậy.

Cuộc suy thoái kinh tế trên toàn thế giới đã phá vỡ thói quen của con người ở khắp mọi nơi và phân phối lại các nguồn cơ hội trong mọi lĩnh vực của cuộc sống với một tỉ lệ chưa từng có.

Người buông thả đưa ra những cái cơ hờn dỗi để cố giải thích vì sao mình lại ở những vị trí không mong muốn và than khóc rằng thế giới chẳng còn cơ hội nào cho họ cả.

Những người không buông thả không chờ đợi cơ hội được dọn sẵn trên con đường đi của mình. Họ tạo ra cơ hội phù hợp với khao khát của bản thân họ và nhu cầu của cuộc sống!

Napoleon Hill đã nói về những cơ hội lớn mới nảy sinh trong cuộc Đại Suy thoái và những người mới phát tài nhờ nắm bắt được những cơ hội đó. Tôi tin rằng Napoleon Hill cũng sẽ nói chính những điều này vào thời đại của chúng ta... hiện nay có rất nhiều cơ hội xuất hiện do tình trạng kinh tế đang rơi vào trạng thái hỗn loạn. Bạn sẽ nắm bắt và tạo ra cơ hội cho chính mình vừa phù hợp với mong muốn của bạn vừa phù hợp với yêu cầu của cuộc sống chứ?

H: Liệu những người không buông thả có đủ thông minh để tránh bị ảnh hưởng bởi nhịp điệu thôi miên hay không?

Đ: Không ai đủ thông minh để tránh được bị ảnh hưởng bởi nhịp điệu thôi miên cả. Cũng giống như mọi người không thể tránh được ảnh hưởng của Luật Hấp dẫn. Quy luật của nhịp điệu thôi miên cố định vĩnh viễn các suy nghĩ chiếm ưu thế của con người, dù họ là người buông thả hay không buông thả.

Một người không buông thả chẳng có lý do gì để muốn tránh ảnh hưởng của nhịp điệu thôi miên cả, vì quy luật đó có ích cho anh ta. Nó giúp anh ta biến các mục tiêu, kế hoạch và mục đích lớn của mình thành những bản sao vật chất tương đương. Nó quy định những thói quen suy nghĩ của anh ta và khiến nó trở nên cố định. Chỉ những người buông thả mới muốn tránh ảnh hưởng của nhịp điệu thôi miên.

H: Phần lớn thời gian trong quãng đời trưởng thành của mình, ta đã là một người buông thả. Làm sao ta có thể thoát khỏi vòng xoáy của nhịp điệu thôi miên?

Đ: Không phải là ngươi đã thoát khỏi nó. Từ khi ngươi đến tuổi trưởng thành, phần lớn những suy nghĩ và khao khát vượt trội trong ngươi đã trở thành một khao khát được xác định rõ ràng và cụ thể để hiểu được tất cả những tiềm năng của tâm trí.

Ngươi có thể buông thả những suy nghĩ ít quan trọng hơn, nhưng ngươi không buông thả sự kết nối với khao khát này. Vì ngươi không buông thả, ngươi đã ghi lại một tài liệu mang lại cho ngươi chính xác những suy nghĩ vượt trội đòi hỏi cuộc sống.

H: Tại sao kẻ thù của ngươi không sử dụng nhịp điệu thôi miên để khiến những suy nghĩ và hành động của một người trở nên cao thượng hơn một cách vĩnh viễn? Tại sao kẻ thù của ngươi cho phép ngươi sử dụng sức mạnh lạ lùng này như một phương tiện để giăng bẫy con người vào một cái mạng nhện xấu xa do chính những suy nghĩ và hành động của họ tạo ra? Tại sao kẻ thù của ngươi không chiến thắng ngươi bằng cách buộc chặt con người với những suy nghĩ giúp tạo dựng và nâng họ vượt quá tầm ảnh hưởng của ngươi?

Đ: Quy luật của nhịp điệu thôi miên có giá trị cho tất cả những người sử dụng nó. Ta sử dụng nó hiệu quả hơn kẻ thù của ta vì ta đưa ra cho con người nhiều vật hối lộ hơn để họ suy nghĩ theo kiểu suy nghĩ của ta và thích thú với những hành động theo kiểu của ta.

H: Nói theo cách khác, ngươi kiểm soát tâm trí của con người bằng cách tạo nên các suy nghĩ và hành động tiêu cực để làm hài lòng họ. Điều đó có đúng không?

Đ: Chính xác!

Chương Bảy: MẦM MỐNG CỦA NỖI SỢ HÃI

H: TA THƯỜNG BĂN KHOĂN KHÔNG HIỂU TẠI SAO kẻ thù của ngươi - thế lực mà con người chúng ta vẫn gọi là Chúa trời - không tiêu diệt ngươi? Ngươi có thể giải thích cho ta biết lý do tại sao không?

Đ: Vì ta và hắn mạnh như nhau. Ta có quyền lực thế nào thì hắn cũng có quyền lực thế ấy. Đó là điều ta vẫn luôn cố gắng để lừa gạt ngươi. Sức mạnh lớn nhất của vũ trụ có thể phục vụ cho những mục đích tích cực qua thứ ngươi vẫn gọi là Chúa trời, hoặc phục vụ cho những mục đích tiêu cực qua thứ ngươi vẫn gọi là Quỷ dữ. Và còn một điều quan trọng hơn, bất cứ con người bình thường nào cũng có thể sử dụng nó hiệu quả như Chúa trời hay Quỷ dữ.

H: Ngươi vừa đưa ra một tuyên bố có ảnh hưởng rất sâu rộng đấy. Ngươi có thể chứng minh tuyên bố của mình không?

Đ: Tất nhiên là có, nhưng sẽ tốt hơn nếu ngươi tự chứng minh nó. Những lời nói của Quỷ dữ không có mấy giá trị với bọn người phàm tục. Những lời của Chúa trời cũng vậy. Các ngươi sợ Quỷ dữ và từ chối tin tưởng Chúa trời, do đó các ngươi chỉ có một con đường duy nhất giúp các ngươi có được lợi ích từ sức mạnh của vũ trụ, đó là tin tưởng vào và biết sử dụng chính sức mạnh tư duy của mình. Đó là con đường trực tiếp dẫn tới nhà kho chung của Trí tuệ Vô hạn. Không có con đường nào khác dành cho con người nữa.

H: Tại sao con người chúng ta không tìm thấy con đường đến với Trí tuệ Vô hạn sớm hơn?

Đ: Bởi ta đã ngăn chặn và khiến các ngươi chệch hướng khỏi con đường đi

của mình bằng cách gieo vào tâm trí của các ngươi những suy nghĩ hủy hoại sức mạnh để sử dụng trí tuệ của mình một cách tích cực. Ta khiến các ngươi thích sử dụng Sức mạnh của Trí tuệ Vô hạn để đạt được những mục tiêu tiêu cực qua lòng tham, tính hám lợi, thói dâm ô, sự ghen ghét và đố kỵ. Hãy nhớ rằng, tâm trí các ngươi thu hút những gì các ngươi tập trung vào. Để khiến ngươi tránh xa khỏi kẻ thù của ta, ta chỉ cần nuôi ngươi bằng những suy nghĩ có ích cho sự nghiệp của ta.

H: Nếu ta hiểu đúng những gì ngươi đang nói thì ngươi đang thú nhận rằng tất cả mọi người không cần phải sợ Quỷ dữ và cũng không cần phải lo lắng làm sao để lấy được lòng của Chúa trời?

Đ: Hoàn toàn chính xác. Lời thú nhận này có thể khiến sức mạnh của ta bị giảm sút nhưng ta sẽ hài lòng khi biết rằng nó cũng khiến quá trình kẻ thù của ta đưa con người đến thẳng với nguồn gốc của mọi sức mạnh bị chậm lại.

Ở đây và tại vài điểm khác trong suốt cuộc đối thoại, rõ ràng Napoleon Hill đã bắt đầu nói về thần học. Sử dụng Con Quỷ làm nền và để những lời nói thốt ra từ miệng của biểu tượng về cái xấu, Napoleon Hill đã đưa ra suy nghĩ và cảm xúc của mình về Chúa trời - Trí tuệ Vô hạn - như nguồn sức mạnh cuối cùng cho toàn bộ triết lý thành công của ông.

H: Nói cách khác, nếu ngươi không thể kiểm soát con người thông qua các vật hối lộ tiêu cực hay nỗi sợ hãi, rồi ngươi lại muốn đảo lộn tất cả và chỉ đường cho con người đến với Chúa trời? Ngươi có tình cờ hoạt động trong lĩnh vực chính trị không vậy? Những kỹ xảo ngươi dùng quen khủng khiếp.

Đ: Ta có hoạt động trong lĩnh vực chính trị không ư? Nếu ta không hoạt động chính trị thì ngươi nghĩ ai là người đã gây ra cuộc suy thoái và đẩy mọi người vào chiến tranh? Chắc chắn là ngươi không cho rằng đó là do kẻ thù của ta rồi. Như ta đã nói với ngươi, ta có đồng minh trong mọi lĩnh vực của cuộc sống để giúp ta kết nối với mọi mối quan hệ của con người.

H: Tại sao ngươi không chiếm luôn các nhà thờ và công khai sử dụng chúng cho mục đích của ngươi đi?

Đ: Ngươi nghĩ rằng ta là tên ngốc sao? Ai sẽ giúp ta duy trì nỗi sợ Quỷ dữ nếu ta chinh phục các nhà thờ? Ai sẽ giúp ta làm vật ngụy trang để thu hút sự

chú ý của mọi người khi ta điều khiển tâm trí của họ nếu ta không có vài "đại lý" mà thông qua họ, ta có thể gieo rắc hạt mầm của nỗi sợ hãi và nghi ngờ? Trò xảo quyệt nhất của ta là sử dụng các đồng minh của chính kẻ thù của ta để giữ nỗi sợ hãi địa ngục luôn ở trong tâm trí của con người. Chỉ cần con người còn sợ điều gì đó, ta sẽ nắm bắt được họ.

H: Ta bắt đầu hiểu âm mưu của ngươi rồi. Ngươi lợi dụng các nhà thờ để gieo rắc hạt mầm sợ hãi, bất an và mơ hồ trong tâm trí con người. Các trạng thái tinh thần tiêu cực này khiến con người hình thành thói quen buông thả. Qua nhịp điệu thôi miên, thói quen này kết tinh vĩnh viễn, sau đó nạn nhân sẽ không thể tự cứu bản thân mình, có đúng không? Do đó, cần phải để ý và lưu tâm tới nhịp điệu thôi miên?

Đ: Có thể nói rõ hơn về điều này rằng nhịp điệu thôi miên cần được nghiên cứu, tìm hiểu và tự nguyện áp dụng để đạt được các mục tiêu xác định như mong muốn.

H: Nếu sức mạnh của nhịp điệu thôi miên không được áp dụng một cách tự nguyện để đạt được các mục tiêu xác định thì nó có thể trở thành một mối hiểm họa lớn không?

Đ: Có, vì nó tự động vận hành. Nếu nó không được áp dụng có ý thức để đạt được một mục tiêu mong muốn, nó có thể và nó sẽ vận hành để đạt được những mục tiêu không mong đợi.

Chẳng hạn như, hãy lấy một minh họa đơn giản về khí hậu. Mọi người đều thấy và đều hiểu rằng tự nhiên bắt mọi cá thể sống và mọi yếu tố vật chất phải tự điều chỉnh mình phù hợp với khí hậu của nó. Ở các vùng nhiệt đới, tự nhiên tạo ra những cây cối tự sinh ra quả và tự sinh sản. Tự nhiên bắt cây cối phải điều chỉnh để thích nghi với ánh mặt trời nóng như thiêu như đốt ở đó, bắt chúng phải sinh ra những chiếc lá phù hợp để bảo vệ chống lại ánh nắng mặt trời. Nhưng chính những cái cây ấy lại không thể sống được nếu bị chuyển đến những vùng giá rét nơi có điều kiện khí hậu tự nhiên hoàn toàn khác biệt.

Ở những vùng khí hậu lạnh hơn, tự nhiên cũng tạo ra những loài cây cối thích nghi để tồn tại và tự sinh sản, nhưng chúng cũng không thể sống sót nếu được trồng ở những vùng khí hậu nhiệt đới. Theo cùng cách đó, tự nhiên bao bọc các loài động vật, cho những con vật ở các vùng khí hậu khác nhau

một lớp phủ ngoài thích hợp với sự thoải mái và sống sót ở từng vùng khí hậu.

Cũng theo cách tương tự, tự nhiên thúc ép tâm trí của con người dưới ảnh hưởng của hoàn cảnh bên ngoài của họ, hoàn cảnh này còn mạnh hơn cả chính những suy nghĩ của riêng cá nhân đó. Trẻ em bị bắt phải làm theo những khuôn mẫu của mọi ảnh hưởng của những người xung quanh chúng cho đến khi suy nghĩ của chúng mạnh hơn những ảnh hưởng đó.

Tự nhiên đã gây dựng một nhịp điệu nhất định cho mọi hoàn cảnh, và mọi thứ bên trong phạm vi nhịp điệu đó bị bắt ép phải thích nghi với nó. Chỉ có con người là có sức mạnh để thiết lập nên nhịp điệu suy nghĩ riêng của mình miễn sao anh ta thực hiện đặc quyền đó trước khi nhịp điệu thôi miên bắt anh ta chịu ảnh hưởng từ môi trường của mình.

Mọi ngôi nhà, mọi nơi làm việc, mọi thành phố và làng mạc, mọi con đường và mọi trung tâm cộng đồng đều có nhịp điệu riêng rõ ràng của nó. Nếu ngươi muốn biết điểm khác biệt trong nhịp điệu của các con đường, hãy thử đi dạo ở đại lộ số 5 New York rồi sau đó xuống một con đường ở khu ổ chuột xem! Theo thời gian, mọi nhịp điệu đều trở nên cố định.

H: Liệu mỗi cá nhân có nhịp điệu suy nghĩ riêng của mình không?

Đ: Có chứ. Và đó chính là điểm khác biệt lớn nhất giữa các cá nhân. Người nghĩ về sức mạnh, thành công, giàu sang sẽ tạo nên một nhịp điệu thu hút những thứ đáng mơ ước đó. Còn người chỉ nghĩ về đau khổ, thất bại, sai lầm, hủy hoại và nghèo đói sẽ thu hút những ảnh hưởng không mong muốn đó. Điều này giải thích tại sao thành công và thất bại đều là kết quả của thói quen. Thói quen tạo nên nhịp điệu suy nghĩ của một người và nhịp điệu đó thu hút những mục tiêu trong những suy nghĩ vượt trội của người đó.

H: Nhịp điệu thôi miên là thứ giống như một thỏi nam châm thu hút những thứ giống nó. Có đúng như vậy không?

Đ: Đúng vậy. Đó là lý do tại sao những người nghèo xơ nghèo xác thường hay tự tập hợp với nhau thành một cộng đồng. Điều đó giải thích cho câu thành ngữ "Đồng bệnh tương liên"[33]. Nó cũng giải thích tại sao những người bắt đầu thành công trong bất cứ công việc nào sẽ nhận thấy thành

công ấy ngày càng được nhân rộng trong khi mình không cần bỏ ra nhiều nỗ lực.

Tất cả những người thành công đều sử dụng nhịp điệu thôi miên, hoặc có ý thức hoặc hoàn toàn vô thức, bằng cách kỳ vọng và đòi hỏi thành công. Đòi hỏi đó trở thành một thói quen, nhịp điệu thôi miên tiếp quản thói quen ấy và luật hấp dẫn đồng điệu biến nó trở thành vật tương đương trong thực tế.

H: Nói theo cách khác, nếu ta biết mình muốn gì trong cuộc sống, ta đòi hỏi phải có được nó và hậu thuẫn cho đòi hỏi đó bằng việc sẵn sàng trả bất cứ cái giá nào cho điều ta muốn và từ chối mọi phương án thay thế, quy luật nhịp điệu thôi miên sẽ tiếp quản mong ước của ta và sẽ giúp ta - qua các phương tiện tự nhiên và hợp lý - biến nó thành những điều tương đương trong thực tế. Có đúng vậy không?

Đ: Ngươi vừa miêu tả cách quy luật này vận hành như thế nào rồi đấy.

H: Khoa học đã đưa ra những bằng chứng không thể chối cãi rằng con người được hình thành bởi di truyền và môi trường. Khi sinh ra, con người là sự kết hợp của mọi đặc điểm sinh học của tổ tiên ngàn đời để lại. Sau khi đến với thế giới này, con người đến lứa tuổi tự nhận thức và từ đó tự định hình tính cách riêng của mình và quy định, nhiều hơn hay ít hơn, những mục tiêu của mình là kết quả của ảnh hưởng môi trường đến những gì mình đang theo đuổi, đặc biệt là những ảnh hưởng kiểm soát mình suốt thời kỳ thơ ấu. Hai sự thật này đã được phơi bày quá rõ đến mức không có chỗ cho bất cứ ai thông minh đặt câu hỏi nghi vấn nữa. Làm sao nhịp điệu thôi miên có thể thay đổi bản chất của một cơ thể là sự kết hợp của hàng ngàn người đi trước - những người đã sống và đã chết trước khi người đó ra đời? Làm sao nhịp điệu thôi miên có thể thay đổi ảnh hưởng của hoàn cảnh của một người nào đó? Những người sinh ra trong đói nghèo và ngu dốt thường có xu hướng là sẽ suốt đời cũng nghèo đói và ngu dốt. Nhịp điệu thôi miên, nếu có thể, sẽ làm được gì về chuyện này?

Đ: Nhịp điệu thôi miên không thể thay đổi bản chất của một cơ thể sinh học mà một người được thừa hưởng từ lúc sinh ra, nhưng nó có thể và nó đã thay đổi, biến đổi, kiểm soát và khiến ảnh hưởng môi trường đến một người trở thành vĩnh cửu.

H: Nếu ta hiểu đúng những gì ngươi nói, một người sẽ bị tự nhiên ép phải

đảm nhận và trở thành một phần của môi trường anh ta lựa chọn hoặc môi trường anh ta bị ép phải chấp nhận?

Đ: Điều đó đúng, nhưng có nhiều cách và nhiều phương tiện mà từ đó, một cá nhân có thể kháng cự lại ảnh hưởng của một môi trường mà anh ta không muốn chấp nhận và cũng có một biện pháp thủ tục giúp một người có thể đảo ngược việc áp dụng nhịp điệu thôi miên từ mục tiêu tiêu cực sang tích cực.

H: Ý ngươi là có một biện pháp rõ ràng mà qua đó nhịp điệu thôi miên có thể giúp ích thay vì hủy hoại một người?

Đ: Đúng là ta có ý đó.

H: Hãy nói cho ta biết làm thế nào để đạt được mục tiêu đáng kinh ngạc ấy.

Đ: Để những gì ta miêu tả có tính ứng dụng thực tế, ta sẽ cần phải nói dài vì nó bao gồm bảy nguyên tắc tâm lý mà những người sử dụng nhịp điệu thôi miên cần phải hiểu và áp dụng để giúp họ bắt cuộc sống mang lại cho họ những gì họ mong muốn.

H: Vậy thì hãy chia những miêu tả của ngươi thành bảy phần, mỗi phần sẽ đưa ra những phân tích chi tiết về bảy nguyên tắc đó, với những chỉ dẫn đơn giản để ứng dụng nó vào thực tế.

Tôi luôn bị những tác phẩm của Napoleon Hill mê hoặc. Sau khi xây dựng một tình thế về những bất hạnh sắp xảy đến, giờ ông lại tiết lộ cầu nối sinh mệnh cho bất cứ ai đang tìm kiếm thành công. Đây là một bước ngoặt quan trọng. Khi bạn đọc những phần sau, liệu "bảy nguyên tắc" của ông có thu hút được trí tưởng tượng của bạn, như nó đã làm được với tôi không?

Chương Tám: MỤC TIÊU XÁC ĐỊNH

H: GIỜ BỆ HẠ HÃY TIẾP TỤC hé mở những bí mật của bảy nguyên tắc mà qua đó, con người có thể bắt cuộc sống mang lại cho họ tự do cả về vật chất, tinh thần và trí tuệ đi.

Trong phần còn lại của cuốn sách, Napoleon Hill đã thảo luận về bảy nguyên tắc để đạt được tự do về vật chất, tinh thần và trí tuệ này:

1. Mục tiêu xác định

2. Làm chủ bản thân

3. Học từ nghịch cảnh

4. Kiểm soát tác động của môi trường xung quanh (công ty/đoàn thể)

5. Thời gian (khiến các thói quen suy nghĩ trở nên tích cực - thay vì tiêu cực - một cách lâu bền và tăng cường sự hiểu biết)

6. Sự hòa hợp (hành động với mục tiêu xác định để trở thành người có ảnh hưởng vượt trội trong các điều kiện vật chất, tinh thần và trí tuệ của mình)

7. Thận trọng (xem xét thật kỹ kế hoạch của mình trước khi hành động)

Đừng miêu tả sơ sài về những nguyên tắc này. Ta muốn ngươi đưa ra minh họa hoàn chỉnh về cách nguyên tắc này có thể được áp dụng bởi bất cứ người nào lựa chọn sử dụng chúng như thế nào. Hãy nói cho chúng ta tất cả những

gì ngươi biết về nguyên tắc mục tiêu xác định đi.

Ở đây, người thẩm vấn đang được đà xông lên và tấn công vào nhược điểm của đối thủ. Liệu chúng ta có lòng dũng cảm vào những thời điểm quyết định để thừa thắng xông lên với mục tiêu xác định hay không?

Đ: Nếu ngươi định thực hiện đến cùng ý tưởng điên rồ là sẽ xuất bản lời thú tội của ta, ngươi sẽ sẽ mở được cánh cổng của địa ngục và thả tất cả những linh hồn quý báu mà ta đã thu thập được suốt bao nhiêu năm ra. Ngươi sẽ lấy mất của ta cả những linh hồn chưa chào đời nữa. Ngươi sẽ giải phóng cho hàng triệu nô lệ đang còn sống của ta. Ta xin ngươi đấy, hãy dừng lại đi.

H: Chúng ta hãy cùng mở cánh cửa đó ra. Giờ ta sẽ nghe xem ngươi nói gì về nguyên tắc mục tiêu xác định.

Đ: Ngươi đang tưới nước lên những ngọn lửa của địa ngục đấy, nhưng người phải chịu trách nhiệm là ngươi chứ không phải là ta. Ta cũng có thể nói với ngươi rằng bất kỳ người nào có những mục tiêu và kế hoạch xác định đều có thể khiến cuộc sống phải trao cho họ bất cứ điều gì họ muốn.

H: Thật là một lời khẳng định rõ ràng, thưa Bệ hạ. Ngươi có muốn hạ thấp giọng xuống một chút không?

Đ: Hạ thấp giọng xuống ư? Không hề, ta còn muốn lên giọng cao hơn nữa cơ. Khi ngươi nghe những gì ta sẽ nói bây giờ, ngươi sẽ hiểu vì sao nguyên tắc mục tiêu xác định lại quan trọng đến vậy. Kẻ thù của ta thường dùng một thủ thuật nhỏ nhưng rất thông minh để bịp ta khi ta kiểm soát con người. Kẻ thù của ta biết rằng mục tiêu xác định có thể giúp một người đóng chặt cánh cửa tâm trí của họ trước ta đến mức ta không thể phá vỡ được nó, trừ khi ta có thể lôi kéo họ hình thành thói quen buông thả.

H: Tại sao kẻ thù của ngươi không tiết lộ bí mật của ngươi cho tất cả mọi người bằng cách nói với họ hãy tránh xa ngươi bằng mục tiêu xác định? Ngươi đã thú nhận rằng 2% trên tổng số 100% con người thuộc về kẻ thù của ngươi mà.

Đ: Vì ta thông minh hơn hắn. Ta kéo con người ra khỏi mục tiêu xác định bằng những lời hứa hẹn. Ngươi thấy đấy, ta kiểm soát được nhiều người hơn kẻ thù của ta vì ta biết kinh doanh và biết quảng cáo tốt hơn. Ta thu hút mọi

người bằng cách cho họ thỏa thích "ăn" những thói quen suy nghĩ mà họ muốn được thỏa mãn.

H: Mục tiêu xác định là thứ con người sinh ra đã có sẵn hay phải cố gắng để đạt được?

Đ: Như ta đã nói với ngươi từ trước, mọi người khi sinh ra đều có đặc quyền về sự xác định, nhưng 98% con người đã đánh mất quyền lợi đó vì họ đã gác vấn đề đó lại. Đặc quyền về sự xác định chỉ có thể được duy trì bằng cách sử dụng nó như một phương cách mà một người sẽ thực hiện theo trong mọi lĩnh vực của cuộc sống.

H: À, ta hiểu rồi! Một người sử dụng phương pháp mục tiêu xác định cũng giống như một người có thể có được một cơ thể khỏe mạnh bằng cách sử dụng nó liên tục và có hệ thống. Có phải là như vậy không?

Đ: Ngươi đã nói rất rõ ràng và chính xác đấy.

H: Giờ thì ta nghĩ chúng ta cũng đã đi được một chặng đường rồi đấy, tâu Bệ hạ. Rốt cuộc chúng ta đã tìm thấy khởi điểm mà tất cả những người tự chủ trong cuộc sống phải cất cánh.

Từ lời thú tội kinh hoàng của ngươi, chúng ta đã khám phá ra rằng tài sản lớn nhất của ngươi chính là sự thiếu thận trọng của con người, chính điều đó đã giúp ngươi dẫn họ đến mớ hỗn độn của những thứ không xác định qua các vật hối lộ đơn giản.

Không còn nghi ngờ gì nữa, chúng ta đã học được rằng bất cứ ai sử dụng mục tiêu xác định như một phương cách để giải quyết vấn đề và sử dụng nó trong tất cả các hoạt động thường nhật không thể bị xui khiến để hình thành nên thói quen buông thả được. Nếu không có sự trợ giúp của thói quen buông thả, ngươi không thể có khả năng thu hút mọi người qua những lời hứa hẹn được. Điều đó có đúng không?

Đ: Chính bản thân ta cũng không thể nói về sự thật đó rõ ràng hơn được nữa.

H: Giờ thì hãy tiếp tục và miêu tả xem mọi người đã bỏ mặc đặc quyền tự do và tự quyết của mình thông qua sự không dứt khoát và buông thả như thế nào.

Đ: Ta đã có giới thiệu ngắn gọn về nguyên tắc này nhưng giờ ta sẽ đi sâu vào các chi tiết cụ thể về cách thức hoạt động của nó.

Ta sẽ phải bắt đầu từ khi con người mới chào đời. Khi một đứa trẻ ra đời, nó chẳng mang theo mình bất cứ thứ gì ngoài một cơ thể tượng trưng cho kết quả của sự tiến hóa của tổ tiên mình qua hàng triệu năm.

Tâm trí của nó hoàn toàn trống rỗng. Khi đến tuổi nhận thức và bắt đầu nhận ra các vật thể xung quanh, nó cũng bắt đầu biết bắt chước những người khác.

Sự bắt chước trở thành một thói quen cố định. Trước hết, một cách tự nhiên, đứa trẻ sẽ bắt chước cha mẹ nó. Sau đó nó sẽ bắt đầu bắt chước họ hàng và những người nó gặp hàng ngày, trong đó có những người giảng dạy về tôn giáo và các thầy cô giáo.

Sự bắt chước không chỉ ảnh hưởng đến những biểu hiện của cơ thể mà còn ảnh hưởng đến cả ý nghĩ nữa. Nếu bố mẹ của đứa trẻ sợ ta và thể hiện nỗi sợ hãi đó trong tầm nghe của đứa trẻ, nó sẽ đón nhận nỗi sợ hãi đó qua thói quen bắt chước và lưu giữ nó như một phần của kho tiềm thức của các niềm tin.

Nếu những người giảng dạy về tôn giáo thể hiện nỗi sợ hãi về ta dưới bất kỳ dạng thức nào (và tất cả họ đều như vậy, chỉ có điều là dưới dạng thức này hay dạng thức khác mà thôi), nỗi sợ hãi đó được thêm vào nỗi sợ hãi giống như thế được chuyển sang cho đứa trẻ từ cha mẹ chúng và hai dạng giới hạn tiêu cực này đã được lưu giữ trong tiềm thức để ta có thể lấy ra và sử dụng về sau.

Cũng theo cách tương tự, thông qua việc bắt chước, đứa trẻ sẽ tự giới hạn quyền năng của suy nghĩ bằng cách lấp đầy tâm trí mình bằng sự ghen tức, ghét bỏ, tham lam, thói dâm ô, lòng thù hận và tất cả những suy nghĩ bốc đồng tiêu cực có thể hủy hoại mọi cơ hội của sự xác định khác.

Trong khi đó, ta sẽ bước vào và lôi kéo đứa trẻ trở nên buông thả cho đến khi ta trói chặt tâm trí nó bằng nhịp điệu lôi cuốn.

H: Có nghĩa là từ những gì ngươi nói, ta nên hiểu rằng người phải kiểm soát được con người từ khi họ còn rất trẻ, nếu không ngươi sẽ hoàn toàn đánh mất

cơ hội để kiểm soát họ?

Đ: Ta muốn chiếm được họ trước khi họ làm chủ được tâm trí của chính mình. Một khi biết được về sức mạnh của suy nghĩ của chính bản thân mình, con người sẽ trở nên tích cực và rất khó để đánh bại. Có một sự thật hiển nhiên là ta không thể kiểm soát bất cứ người nào khám phá ra và biết cách sử dụng nguyên tắc mục tiêu xác định.

H: Có phải thói quen xác định là sự bảo vệ vĩnh viễn khỏi sự kiểm soát của ngươi?

Đ: Không, điều đó không đúng chút nào cả. Sự xác định chỉ khép cánh cửa tâm trí của một người với ta khi người đó thực hiện nguyên tắc đó như một phương thức hành động. Ngay khi người đó do dự, chần chừ hay không xác định về bất cứ điều gì, anh ta sẽ ngay lập tức rơi vào sự kiểm soát của ta.

Con Quỷ nói rằng: *"Ngay khi người đó do dự, chần chừ hay không xác định về bất cứ điều gì, anh ta sẽ ngay lập tức rơi vào sự kiểm soát của ta."*

***

Khía cạnh trừu tượng và liên quan đến tinh thần trong triết lý của tác giả đã được thể hiện trong những phản ứng của Con Quỷ. Thứ nó gọi là "sự xác định" ngày nay thường được biết đến bằng tên gọi "mục đích" hay "hướng đến mục tiêu" và "hướng đến mục đích".

H: Sự xác định có thể làm được gì trong một trường hợp cụ thể của một cá nhân? Ta muốn biết liệu một người có thể có được sức mạnh thông qua mục tiêu xác định mà không bị hủy hoại bởi quy luật bù trừ hay không.

Đ: Câu hỏi của ngươi khiến những minh họa của ta bị giới hạn bởi có rất ít người trên thế giới này hiểu được nó và cũng chỉ có rất ít người trong quá khứ hiểu được cách sử dụng mục tiêu xác định mà không thu hút những ứng dụng tiêu cực của quy luật bù trừ về phía mình.

Giờ đây ngươi lại ép ta phơi bày một trong những mưu kế có giá trị bậc nhất của ta. Chắc chắn là ta sẽ nói với ngươi rằng cuối cùng ta sẽ giành lại cho sự nghiệp của mình tất cả những người đã tạm thời thoát khỏi ta nhờ mục tiêu xác định. Ta sẽ giành lại được họ bằng cách lấp đầy tâm trí họ lòng tham

quyền lực và biểu hiện quá yêu cái tôi của mình cho đến khi người đó rơi vào thói quen xâm phạm quyền lợi của những người khác. Sau đó ta sẽ bước vào cùng với quy luật bù trừ và giành lại được nạn nhân của mình.

H: Từ những gì ngươi thú nhận, ta nhận thấy rằng mối đe dọa từ mục tiêu xác định cũng nguy hiểm tương đương như sức mạnh của nó vậy. Điều đó có đúng không?

Đ: Đúng vậy. Và điều quan trọng hơn là mọi nguyên tắc tốt đẹp đều mang trong nó một hạt mầm hiểm họa tương đương.

H: Điều đó thật khó tin. Ví dụ như, thói quen yêu thích sự thật thì có thể có mối nguy hiểm gì cơ chứ?

Đ: Mối hiểm họa nằm trong từ "thói quen". Mọi thói quen, trừ thói quen yêu thích mục tiêu xác định, đều có thể dẫn đến thói quen buông thả. Lòng yêu thích sự thật, trừ phi nó cân xứng với việc tiếp tục theo đuổi sự thật, có thể trở nên giống với mọi mục đích tốt khác. Tất nhiên là, ngươi biết những gì ta làm với các mục đích tốt đẹp rồi đấy.

"Mọi thói quen, trừ thói quen yêu thích mục tiêu xác định, đều có thể dẫn đến thói quen buông thả."

H: Thế tình yêu một người dành cho người thân của mình có nguy hiểm không?

Đ: Tình yêu dành cho bất cứ thứ gì hay bất cứ ai, trừ tình yêu dành cho mục tiêu xác định đều có thể trở nên nguy hiểm. Tình yêu là một trạng thái của tâm trí che mờ đi lý trí, làm suy yếu sức mạnh của ý chí và khiến một người mù quáng trước sự thật.

Tất cả những ai có được khả năng tự quyết và đạt được sự tự do về tinh thần để tự suy nghĩ đều phải xem xét thật cẩn thận mọi cảm xúc có liên quan - dù rất xa - đến tình yêu.

Có thể ngươi sẽ rất ngạc nhiên khi biết rằng tình yêu chính là một trong những cái bẫy hiệu quả nhất của ta. Cùng với nó, ta có thể dẫn những người ta không thể thu hút họ bằng bất cứ thứ gì khác đến với thói quen buông thả.

Đó là lý do tại sao ta đặt nó ở vị trí đầu tiên trong danh sách những vật ta hay dùng để hối lộ. Hãy nói cho ta biết một người yêu thích điều gì nhất và ta sẽ có cách xử lý thích hợp để lôi kéo được người đó trở nên buông thả cho đến khi ta trói chặt được họ bằng nhịp điệu thôi miên.

Khi được kết hợp với nhau, tình yêu và nỗi sợ hãi cho ta những vũ khí hiệu quả nhất mà nhờ chúng, ta có thể khiến con người buông thả. Cả hai đều hữu ích cho ta như nhau. Cả hai đều có tác động khiến con người lơ đễnh việc sử dụng tâm trí của chính mình. Hãy để ta kiểm soát nỗi sợ hãi của một người và cho ta biết người đó yêu thích điều gì nhất, khi ấy ngươi có thể coi như người đó đã trở thành nô lệ của ta rồi. Cả tình yêu và nỗi sợ hãi đều là những năng lượng cảm xúc lạ lùng và hùng mạnh, chúng có thể tiêu diệt hoàn toàn sức mạnh của ý chí và lý trí. Mà nếu không còn ý chí và lý trí thí sẽ chẳng còn gì hỗ trợ cho mục tiêu xác định nữa.

H: Nhưng tâu Bệ hạ, cuộc sống sẽ chẳng còn mấy ý nghĩa nếu con người không cảm nhận được những xúc cảm về tình yêu.

Đ: À, lập luận của ngươi cũng đúng, nhưng ngươi lại quên không bổ sung rằng cần phải đặt tình yêu trong sự kiểm soát trong mọi thời điểm.

Tất nhiên, tình yêu là một trạng thái tinh thần đáng mơ ước nhưng nó cũng là một biện pháp tạm thời được dùng để giới hạn hay hủy hoại sức mạnh của ý chí và lý trí mà đối với những người muốn có tự do và khả năng tự quyết thì cả hai thứ này đều quan trọng hơn tình yêu.

H: Từ những gì ngươi nói, ta hiểu rằng những người có được sức mạnh phải cứng rắn với những cảm xúc của mình hơn, phải làm chủ được nỗi sợ hãi và kìm nén tình yêu lại. Có đúng như vậy không?

Đ: Những người có và duy trì được sức mạnh của mình phải có những suy nghĩ và hành động rõ ràng. Nếu ngươi gọi những thứ đó là cứng rắn thì đúng, họ phải trở nên cứng rắn.

H: Chúng ta hãy cùng nhìn vào các nguồn lợi của sự rõ ràng trong các công việc thường nhật của cuộc sống. Cái gì có khả năng thành công hơn - một kế hoạch kém nhưng rõ ràng hay một kế hoạch khả thi nhưng lại không rõ ràng?

Đ: Các kế hoạch kém sẽ trở nên tốt nếu chúng rõ ràng.

H: Ý ngươi là bất cứ kế hoạch rõ ràng nào được thực hiện liên tục và theo đuổi một mục tiêu xác định đều có thể thành công dù nó không phải là kế hoạch tốt nhất?

Đ: Đúng, ta có ý nói như vậy đấy. Mục tiêu xác định cộng với kế hoạch xác định thường sẽ đạt được thành công, dù kế hoạch có kém đến đâu đi chăng nữa. Khác biệt cơ bản giữa một kế hoạch có cơ sở và không có cơ sở là nếu được áp dụng một cách rõ ràng thì kế hoạch có cơ sở sẽ được thực hiện nhanh hơn kế hoạch không có cơ sở mà thôi.

H: Nói cách khác, nếu không thể luôn đúng thì có thể và nên luôn rõ ràng? Đó có phải là điều ngươi muốn nói với ta không?

Đ: Chính là ý đó. Những người có cả kế hoạch lẫn mục tiêu xác định sẽ không bao giờ chấp nhận thất bại tạm thời là bất cứ thứ gì ngoài động lực khiến họ nỗ lực nhiều hơn nữa. Chính bản thân ngươi cũng thấy rằng cách hành động như thế chắc chắn sẽ giành được thắng lợi nếu nó được sự xác định hậu thuẫn.

H: Liệu một người có cả kế hoạch lẫn mục tiêu xác định có chắc chắn sẽ thành công không?

Đ: Không. Những kế hoạch tốt nhất đôi khi cũng không xuôi chèo mát mái, nhưng người hành động với sự xác định luôn nhận thấy sự khác nhau giữa thất bại tạm thời và thất bại. Khi kế hoạch này không thành, anh ta sẽ thay thế bằng kế hoạch khác nhưng anh ta sẽ không thay đổi mục đích của mình. Anh ta sẽ kiên trì. Và cuối cùng anh ta sẽ tìm ra được một kế hoạch giúp anh ta đến với thành công.

“Người hành động với sự xác định luôn nhận thấy sự khác nhau giữa thất bại tạm thời và thất bại. Khi kế hoạch này không thành, anh ta sẽ thay thế bằng kế hoạch khác nhưng anh ta sẽ không thay đổi mục đích của mình. Anh ta sẽ kiên trì.”

H: Liệu một kế hoạch dựa trên những thứ phi đạo đức hay mục tiêu bất công có thành công nhanh như một kế hoạch dựa trên sự công bằng và đạo đức hay không?

Đ: Thông qua quy luật bù trừ, ai gieo nhân nào sẽ gặt quả ấy. Những kế hoạch bất công và phi đạo đức có thể mang đến những thành công tạm thời, nhưng thành công bền vững phải lưu tâm đến chiều thứ tư nữa, đó là thời gian.

Thời gian là kẻ thù của bất công và phi đạo đức. Nó là bạn của công bằng và đạo đức. Việc không nhận thấy sự thật này chính là nguyên nhân của nạn tội phạm ngày một gia tăng trong những người trẻ tuổi trên thế giới này.

Những tâm trí trẻ trung và thiếu kinh nghiệm dễ lầm tưởng rằng những thành công tạm thời là lâu bền. Tuổi trẻ thường phạm sai lầm ham muốn đạt được mọi thứ thật nhanh qua những kế hoạch bất công và phi đạo đức nhưng lại không chịu nhìn xa hơn và quan sát những hình phạt rõ ràng sẽ đến cùng như quy luật hết ngày sẽ đến đêm vậy.

Chương Chín: GIÁO DỤC VÀ TÔN GIÁO

H: CHUYỆN NÀY CŨNG TƯƠNG ĐỐI SÂU SẮC ĐẤY, tâu Bệ hạ. Chúng ta hãy cùng quay lại thảo luận rõ ràng và cụ thể hơn về những chủ đề có thể khiến phần lớn mọi người hứng thú đi. Ta rất quan tâm đến việc thảo luận về những thứ khiến con người hạnh phúc và đau khổ, giàu có và nghèo đói, ốm đau và khỏe mạnh. Nói ngắn gọn, ta quan tâm đến mọi thứ được con người sử dụng để khiến cuộc đời trả cho họ những phần thưởng xứng đáng để đền đáp cho nỗ lực mà một người đặt vào cuộc sống của mình.

Đ: Tốt thôi, chúng ta hãy cùng làm rõ mọi thứ.

H: Ngươi đã hiểu ý ta rồi đấy. Bệ hạ thường hay sa đà vào những chi tiết trừu tượng mà phần lớn mọi người vừa không hiểu vừa không sử dụng được trong giải pháp cho vấn đề của họ. Liệu điều đó có ngẫu nhiên là một kế hoạch rõ ràng của ngươi để trả lời các câu hỏi của ta với những câu trả lời mập mờ hay không? Nếu đó là kế hoạch của ngươi thì đây đúng là một mưu mẹo tài tình đấy, chỉ có điều là nó sẽ không có hiệu quả đâu. Giờ thì hãy tiếp tục và nói cho ta biết nhiều hơn về những nỗi đau khổ và thất bại của con người xuất phát trực tiếp từ sự thiếu quyết đoán đi.

Đ: Tại sao ngươi không để ta nói với ngươi nhiều hơn về những niềm vui và thành công của những người hiểu và áp dụng nguyên tắc xác định?

H: Ta đã quan sát được rằng đôi khi những người có kế hoạch và mục tiêu xác định có được những gì họ đòi hỏi từ cuộc sống để rồi nhận thấy mình không còn muốn nó sau khi đã có nó trong tay nữa. Sau đó thì sao?

Đ: Thông thường thì một người có thể rũ sạch bất cứ thứ gì mình không

mong muốn bằng cách áp dụng chính nguyên tắc xác định đã giúp họ có được những thứ đó. Một cuộc sống tràn ngập bình yên, mãn nguyện và hạnh phúc tự nó luôn gạt bỏ mọi thứ mà nó không mong muốn. Bất cứ người nào chấp nhận sự khó chịu do những thứ anh ta không muốn gây ra là những người không quyết đoán. Anh ta chính là người buông thả.

"Một cuộc sống tràn ngập bình yên, mãn nguyện và hạnh phúc tự nó luôn gạt bỏ mọi thứ mà nó không mong muốn."

***

Có bao nhiêu người trong chúng ta thật sự mãn nguyện với cuộc sống của mình? Trong một thế giới mà có rất nhiều người đang cố để "đuổi kịp những người hàng xóm của mình", tất cả chúng ta có rút ra được điều gì ở đây không? Bạn có cần gạt bỏ bớt điều gì trong cuộc sống của mình không? Hãy cam kết sẽ kìm nén bản thân khi bạn cảm thấy tức giận... và hãy nhớ đến những lời Con Quỷ nói: "Bất cứ người nào chấp nhận sự khó chịu do những thứ anh ta không muốn gây ra là những người không quyết đoán. Anh ta chính là người buông thả."

H: Thế còn những người đã kết hôn nhưng lại không muốn ở bên nhau nữa thì sao? Họ nên chia tay hay đúng là các cuộc hôn nhân là do trời định và do đó, các bên trong hợp đồng phải tuân thủ các thỏa thuận của mình, mặc dù thỏa thuận đó có thể khiến cả hai bên cảm thấy thật tồi tệ.

Đ: Trước tiên hãy để ta sửa lại câu nói cổ xưa rằng mọi cuộc hôn nhân là do trời định. Ta biết có một số cuộc hôn nhân là do ta định đoạt. Đừng bao giờ bắt ép những tâm trí không hòa hợp phải ở cùng nhau, dù là trong hôn nhân hay bất cứ mối quan hệ nào khác. Sự bất đồng quan điểm và tất cả các dạng bất hòa giữa các tâm trí tất yếu sẽ dẫn đến thói quen buông thả và tất nhiên là cả sự thiếu quyết đoán nữa.

H: Có phải đôi khi con người bị trói buộc với những người khác bởi mối quan hệ mang tính trách nhiệm và khiến họ không thể lấy được từ cuộc sống những gì mình muốn nhất, có đúng hay không?

Đ: "Trách nhiệm" là một trong những từ bị hiểu lầm và lạm dụng nhiều nhất. Trước hết, con người phải có trách nhiệm với chính bản thân mình. Mỗi người đều nợ bản thân mình trách nhiệm về việc tìm ra phương thức để sống

một cuộc sống đầy đủ và hạnh phúc. Ngoài điều đó ra, nếu một người có thời gian và năng lượng dư thừa khi thực hiện những ước muốn của chính mình, người đó có thể nhận lấy trách nhiệm giúp đỡ những người khác nữa.

“Trước hết, con người phải có trách nhiệm với chính bản thân mình. Mỗi người đều nợ bản thân mình trách nhiệm về việc tìm ra phương thức để sống một cuộc sống đầy đủ và hạnh phúc.”

***

Tất nhiên, dù bị bắt phải trả lời chính xác, Con Quỷ vẫn trả lời từ quan điểm của nó. Liệu Mẹ Teresa[34] hay Gandhi[35] có quan điểm khác về vấn đề này không? Họ dành cả đời mình để phục vụ cho những người khác. Bạn cảm thấy như thế nào? Bạn có đặt việc tìm thấy một cuộc sống đầy đủ và hạnh phúc là mục tiêu hàng đầu trong cuộc sống của mình không? Bạn có đồng ý với những người sẽ tranh cãi rằng để thực sự phục vụ được người khác thì trước tiên bạn phải chăm lo cho bản thân mình trước đã? Và liệu Mẹ Teresa và Gandhi có cảm thấy cuộc đời họ thật mãn nguyện và hạnh phúc thông qua việc phục vụ người khác hay không?

H: Thái độ sống đó có ích kỷ hay không và liệu có phải ích kỷ chính là một trong những nguyên nhân khiến con người thất bại trong việc đi tìm hạnh phúc?

Đ: Ta vẫn giữ nguyên tuyên bố rằng chẳng có trách nhiệm nào cao hơn trách nhiệm với chính bản thân mình cả.

H: Liệu một đứa trẻ có mang nợ thứ trách nhiệm nào đó với cha mẹ - những người đã sinh ra và nuôi dưỡng nó trong những giai đoạn nó chưa tự lo liệu cho bản thân mình hay không?

Đ: Cũng không hẳn. Ngược lại thì đúng hơn. Cha mẹ nợ đứa trẻ mọi thứ họ có thể mang đến cho nó bằng con đường tri thức. Hơn nữa, thay vì giúp con mình thì cha mẹ lại thường hay làm hư đứa trẻ bởi cảm giác sai lầm về trách nhiệm thúc đẩy họ nuông chiều con mình thay vì bắt chúng phải tìm kiếm và tự tay gặt hái được những tri thức đầu tiên.

H: Ta hiểu ý của ngươi rồi. Lý thuyết của ngươi bao gồm quá nhiều thứ thúc đẩy giới trẻ khuyến khích bản thân mình trở nên buông thả và thiếu quyết đoán trong mọi việc. Ngươi tin rằng quy luật tất yếu là một người thầy vô cùng khôn ngoan sắc sảo, rằng thất bại luôn mang trong nó một lợi ích tương đương và các món quà bất ngờ của tự nhiên có thể là một lời nguyền thay vì là một điều may mắn. Điều đó có đúng không?

Napoleon Hill lưu ý rằng: "Các món quà bất ngờ của tự nhiên có thể trở thành một lời nguyền thay vì là một điều may mắn." Trong những nỗ lực bỏ ra cho bọn trẻ, liệu thật ra chúng ta có đang nguyền rủa chúng hay không? Đây vừa là một suy nghĩ nghiêm túc vừa là một lời khuyên thực sự dành cho các bậc cha mẹ.

Đ: Ngươi đã tuyên bố về triết lý của ta một cách hoàn hảo rồi đấy. Niềm tin của ta không chỉ là lý thuyết. Nó là sự thật.

H: Ngươi không ủng hộ việc sử dụng cầu nguyện như một phương tiện để đạt được những mục đích mình mong muốn hay sao?

Đ: Trái lại, ta ủng hộ việc cầu nguyện, nhưng không phải kiểu cầu nguyện bao gồm những thứ trống rỗng, cầu xin, những từ vô nghĩa. Kiểu cầu nguyện khiến ta trở nên vô dụng là lời cầu nguyện về mục tiêu xác định.

H: Ta chưa bao giờ nghĩ về mục tiêu xác định là một lời cầu nguyện cả. Sao lại như thế được?

Đ: Trên thực tế thì mục tiêu xác định là dạng cầu nguyện duy nhất mà một người có thể tin cậy được. Nó khiến con người sử dụng nhịp điệu thôi miên để đạt được những mục tiêu xác định... chỉ bằng cách chiếm đoạt nó từ nhà kho vĩ đại của Trí tuệ Vô hạn. Nếu ngươi quan tâm thì sự chiếm đoạt ấy diễn ra thông qua mục tiêu xác định và không ngừng theo đuổi.

H: Tại sao phần lớn những lời cầu nguyện lại không có hiệu quả?

Đ: Đâu phải vậy. Mọi lời cầu nguyện đều mang lại điều gì đó cho những người cầu nguyện.

H: Nhưng ngươi vừa nói rằng mục tiêu xác định là dạng cầu nguyện duy nhất mà một người có thể tin cậy vào. Giờ ngươi lại nói rằng mọi lời cầu

nguyện đều mang lại kết quả. Rốt cuộc thì ngươi có ý gì đây?

Đ: Chẳng có gì mâu thuẫn ở đây cả. Phần lớn mọi người chỉ cầu nguyện sau khi mọi chuyện đã an bài. Theo lẽ tự nhiên, khi họ cầu nguyện thì tâm trí họ đã bị lấp đầy bởi nỗi sợ hãi rồi, do vậy mà những lời cầu nguyện đó không được đáp trả. Chà, họ đã để lộ ra những nỗi sợ hãi của mình rồi.

Người cầu nguyện với mục tiêu xác định và niềm tin rằng họ sẽ đạt được mục tiêu đó sẽ khiến các quy luật tự nhiên vận hành nhằm biến những khao khát vượt trội của một người thành những thực thể tương đương. Tất cả là kết quả của việc cầu nguyện.

Lời cầu nguyện tiêu cực sẽ chỉ mang lại những kết quả tiêu cực và lời cầu nguyện tích cực sẽ mang lại những kết quả tích cực và xác định. Có điều gì đơn giản hơn thế nữa không?

Những người chỉ biết than phiền và xin Chúa chịu trách nhiệm về tất cả những khó khăn của họ, đáp ứng mọi nhu cầu và sự xa hoa của cuộc sống quá lười biếng của họ để tạo ra những thứ họ muốn và biến chúng thành hiện thực thông qua sức mạnh tâm trí của chính họ.

Khi bạn nghe thấy một người cầu xin điều gì đó mà lẽ ra anh ta nên tự giành lấy nó bằng nỗ lực của chính bản thân mình, chắc chắn là bạn đang nghe một người buông thả cầu nguyện rồi. Trí tuệ Vô hạn chỉ ưu ái cho những người hiểu và thích ứng với các quy luật của Người. Người không phân biệt nếu ai đó có tính cách tốt hay nhân cách dễ chịu. Những thứ đó giúp con người hòa hợp với những người khác hơn trên con đường mình phải đi qua trong hành trình cuộc sống nhưng sức mạnh đáp trả những lời cầu nguyện lại không bị những đức tính tốt đẹp gây ấn tượng. Quy luật của tự nhiên là: “Biết những gì các ngươi muốn, thích nghi với các quy luật của ta và rồi các ngươi sẽ có được nó.”

Câu hỏi và câu trả lời trên đẩy ranh giới của những lời phê bình của Napoleon Hill về các tôn giáo có tổ chức đối đầu với tinh thần và trách nhiệm cá nhân của con người.

H: Điều đó có hòa hợp với những lời răn của Chúa Giê-su không?

Đ: Vô cùng hòa hợp. Nó còn hòa hợp với lời răn dạy của tất cả các nhà triết

học vĩ đại thực sự nữa kìa.

H: Liệu lý thuyết về sự xác định của ngươi có hòa hợp với triết lý của các nhà khoa học hay không?

Đ: Sự xác định chính là khác biệt cơ bản giữa một nhà khoa học và một người buông thả. Thông qua nguyên tắc về mục tiêu và kế hoạch xác định, nhà khoa học bắt tự nhiên phải trao cho mình những bí mật sâu kín nhất của nó. Chính nhờ nguyên tắc này mà Edison đã hé mở được bí mật về máy hát, bóng điện và giúp loài người có được rất nhiều những lợi ích khác.

H: Tức là ta nên hiểu rằng sự xác định chính là điều kiện tất yếu đầu tiên để thành công trong mọi công việc bình thường. Điều đó có đúng hay không?

Đ: Chính xác là như thế! Bất cứ điều gì dạy con người phân tích các sự kiện và kết hợp chúng lại thành những kế hoạch xác định đều gây khó dễ cho công việc của ta. Nếu giờ đây mọi người trên khắp thế giới giữ vững được khao khát về kiến thức xác định này thì công việc của ta sẽ bị vỡ nát thành hàng trăm mảnh trong vài thế kỷ nữa. Ta phát triển được là nhờ sự ngu dốt, mê tín, thiếu khoan dung và nỗi sợ hãi nhưng ta không thể duy trì được sức mạnh của mình khi những kiến thức xác định được sắp xếp đúng đắn để tạo thành những kế hoạch xác định trong tâm trí của những người biết suy nghĩ cho chính bản thân mình.

H: Tại sao ngươi không tiếp quản luôn công việc của Chúa và điều hành tất cả mọi việc theo cách của ngươi?

Đ: Ngươi cũng có thể hỏi ta luôn là tại sao cực âm trong điện tử không tiếp quản luôn cả cực dương và điều hành tất cả mọi việc. Câu trả lời là cả năng lượng điện tích của cực âm lẫn cực dương đều cần thiết cho sự tồn tại của điện tử. Cái này cân xứng với cái kia và dồn đối phương vào thế bí.

Giữa ta và thứ mà các ngươi gọi là Chúa cũng tồn tại mối quan hệ kiểu như vậy. Chúng ta tượng trưng cho ảnh hưởng tích cực và tiêu cực của toàn bộ hệ thống của vũ trụ này và chúng ta cân xứng với nhau.

Nếu sức mạnh của sự cân bằng này bị thay đổi dù là ở mức độ nhẹ nhất, toàn bộ vũ trụ sẽ nhanh chóng trở thành một khối vật chất trì trệ. Giờ thì ngươi đã biết tại sao ta lại không thể tiếp quản mọi thứ và điều hành nó theo cách của

ta rồi chứ.

H: Nếu những gì ngươi nói là đúng thì ngươi có sức mạnh y hệt như Chúa vậy. Có đúng như thế không?

Đ: Đúng thế. Kẻ thù của ta - người mà các ngươi vẫn gọi là Chúa đó - thể hiện bản thân mình qua những sức mạnh mà các ngươi gọi là những thứ tốt đẹp hay ảnh hưởng tích cực của tự nhiên. Còn ta thể hiện bản thân mình qua những sức mạnh các ngươi gọi là những thứ xấu xa, những ảnh hưởng tiêu cực. Cả cái tốt lẫn cái xấu cùng tồn tại với nhau. Cái này cũng quan trọng như cái kia.

H: Tức là học thuyết về định mệnh là đúng. Con người khi sinh ra đã được định sẵn là sẽ thành công hay thất bại, đau khổ hay hạnh phúc, tốt đẹp hay xấu xa và họ chẳng biết phải làm gì hay không thể thay đổi bản chất của mình được. Đó có phải là điều ngươi muốn nói hay không?

Đ: Hoàn toàn không! Mọi con người đều có vô số quyền lựa chọn suy nghĩ và hành động của mình. Mọi con người đều có thể sử dụng não bộ của mình để tiếp nhận và thể hiện các suy nghĩ tích cực hoặc sử dụng nó để tiếp nhận và thể hiện các suy nghĩ tiêu cực. Lựa chọn của mỗi người chính là yếu tố quan trọng bậc nhất để định hình toàn bộ cuộc đời của con người đó.

H: Từ những gì ngươi nói, ta rút ra được một điều rằng con người được tự do thể hiện nhiều hơn cả ngươi lẫn kẻ thù của ngươi. Có đúng như vậy không?

Đ: Đúng vậy. Ta và kẻ thù của ta bị giới hạn bởi những quy luật bất biến của tự nhiên. Chúng ta không thể thể hiện bản thân mình theo bất cứ cách nào không phù hợp với những quy luật đó.

H: Tức là con người có những quyền lợi và đặc quyền mà cả Chúa trời lẫn Quỷ dữ đều không có. Đúng không?

Đ: Đúng vậy, điều đó hoàn toàn đúng, nhưng ngươi có thể bổ sung thêm vào rằng con người vẫn chưa hoàn toàn đánh thức được sức mạnh tiềm năng này. Con người vẫn chỉ tự coi mình là những sinh vật bé nhỏ, yếu ớt trong khi trên thực tế, con người lại có nhiều quyền năng hơn tất cả các sinh vật sống khác cộng lại.

H: Dường như mục tiêu xác định chính là thứ thần dược chữa được mọi thói xấu của con người?

Đ: Không phải là dường như, mà ngươi có thể chắc chắn rằng không ai có thể có quyền tự quyết mà không có mục tiêu xác định.

H: Tại sao người ta không dạy bọn trẻ về mục tiêu xác định ở các trường công?

Đ: Bởi vì các chương trình giảng dạy trong nhà trường không có bất cứ một kế hoạch hay mục tiêu xác định nào hết. Bọn trẻ đến trường để lấy bằng cấp và học cách ghi nhớ chứ không được học những thứ chúng muốn có trong cuộc sống này.

Con Quỷ nói rằng: ***"Bọn trẻ đến trường để lấy bằng cấp và học cách ghi nhớ chứ không được học những thứ chúng muốn có trong cuộc sống này."***

***

Tôi lại có cảm giác thật kinh khủng. Napoleon Hill đã cảnh báo điều này từ năm 1938, bản thảo này vẫn chưa được xuất bản và tới giờ, tại các trường học, chúng ta vẫn còn tình trạng "dạy học để làm bài kiểm tra". Tôi đang thực hiện nhiệm vụ quảng bá cho một chương trình đào tạo về tài chính để dạy những người trẻ tuổi về tiền bạc - một kỹ năng cần thiết cho cuộc sống và rất nhiều trường học vẫn từ chối nó bởi nó không đáp ứng được "các thủ tục kiểm tra" mà dựa vào đó có thể cho điểm và nhận tài trợ. Liệu đây có phải lại là lúc cần gióng lên hồi chuông cảnh báo hay không?

H: Vậy thì bằng cấp của trường học có ích lợi gì nếu một người không thể biến nó thành những nhu cầu thiết yếu về cả vật chất lẫn tinh thần của cuộc sống?

Đ: Ta chỉ là Quỷ dữ chứ không phải là người tháo gỡ mọi điều bí ẩn của cuộc sống này!

H: Từ tất cả những gì ngươi nói, ta có thể rút ra rằng cả trường học lẫn các nhà thờ đều chẳng thể giúp những người trẻ tuổi trang bị cho mình những

hiểu biết thực tế về cách tâm trí của mình hoạt động như thế nào. Liệu với con người thì còn gì quan trọng hơn các thế lực và hoàn cảnh ảnh hưởng đến tâm trí của bản thân mình hay không?

Đ: Thứ duy nhất có giá trị lâu bền với bất cứ con người nào chính là hiểu biết về cách tâm trí mình hoạt động như thế nào. Nhà thờ không cho phép một người tìm hiểu về những khả năng của tâm trí của chính người đó và trường học cũng không nhận ra rằng có một thứ có tên là tâm trí tồn tại.

Tại sao Napoleon Hill lại thất vọng về các nhà thờ và các tôn giáo có tổ chức đang thịnh hành vào thời kỳ của ông đến vậy? Tôi tin rằng những phê bình của ông bắt nguồn từ một tình yêu bất diệt đối với tinh thần và ý nghĩa thật sự của niềm tin cũng như giá trị cơ bản của mọi truyền thống trong tôn giáo - dù con người có làm gì khiến nó suy yếu hay sai lệch đi chăng nữa. Sự cân bằng giữa việc chấp nhận thứ được mặc khải trong tâm trí và trái tim - tâm hồn bạn - và thực tế của cuộc sống trong một thế giới thường xuyên bị tiêm nhiễm các thói hư tật xấu - như cách sử dụng Con Quỷ được nhân cách hóa của Napoleon Hill là gì?

H: Ngươi có hơi khắt khe quá với các trường học và nhà thờ không?

Đ: Không, ta chỉ nói sự thật về chúng mà không hề có bất cứ thành kiến hay định kiến nào cả.

H: Các trường học và nhà thờ có phải là kẻ thù của ngươi không?

Đ: Có thể những người đứng đầu trường học và nhà thờ sẽ nghĩ vậy, nhưng ta chỉ quan tâm đến thực tế mà thôi. Nếu ngươi phải biết về nó, thì sự thật là thế này: Nhà thờ là những đồng minh hữu ích nhất của ta, còn trường học thì chỉ xếp thứ hai, ngay sau nhà thờ mà thôi.

H: Dựa vào những căn cứ cụ thể nào mà ngươi dám khẳng định như vậy?

Đ: Dựa trên căn cứ rằng cả nhà thờ và trường học đều giúp ta khiến con người rơi vào thói quen buông thả.

H: Ngươi có nhận ra rằng lời cáo buộc của mình chính là bản cáo trạng có ảnh hưởng vô cùng lớn tới hai lực lượng quan trọng hàng đầu chịu trách nhiệm về nền văn minh này, với hình hài hiện tại của nó hay không?

Đ: Ta có nhận ra điều đó hay không ư? Trời ạ, ta vô cùng hả hê về điều đó. Nếu trường học và nhà thờ dạy con người biết suy nghĩ cho bản thân mình thì giờ ta có ở đây không?

H: Lời thú tội này của ngươi sẽ khiến hàng triệu người đang ấp ủ hy vọng duy nhất là được nhà thờ cứu rỗi bị vỡ mộng đấy. Liệu như thế có quá độc ác với họ không? Không phải phần lớn mọi người sẽ cảm thấy tốt hơn nếu sống trong niềm hạnh phúc của sự ngu dốt còn hơn là biết sự thật về ngươi sao?

Đ: Ngươi có ý gì khi nhắc đến "sự cứu rỗi"? Rồi con người được cứu rỗi ở đâu cơ? Sự cứu rỗi bền vững duy nhất của con người chỉ xuất phát từ việc nhận ra được sức mạnh tâm trí của chính mình. Sự ngu dốt và sợ hãi là những kẻ thù duy nhất khiến con người cần được cứu rỗi.

H: Dường như ngươi chẳng còn giữ được điều gì thiêng liêng nữa nhỉ?

Đ: Ngươi lầm rồi. Ta vẫn nắm giữ một thứ rất thiêng liêng, nó là ông chủ của ta - người làm ta khiếp sợ.

H: Đó là cái gì vậy?

Đ: Sức mạnh của suy nghĩ độc lập được hỗ trợ bởi mục tiêu xác định.

H: Và ngươi chẳng biết sợ hãi trước mấy người đâu nhỉ, đúng không?

Đ: Chính xác là chỉ có 2% trên tất cả thôi. Tất cả những người còn lại đều bị ta kiểm soát.

H: Hãy để nhà thờ nghỉ giải lao một chút và quay lại với chủ đề các trường công đi. Lời thú tội của ngươi đã cho thấy rõ ràng là ngươi phát triển và tồn tại được từ đời này sang đời khác là nhờ mưu kế xảo quyệt chiếm đoạt tâm trí của bọn trẻ trước khi chúng có cơ hội học được cách sử dụng tâm trí của chính mình.

Ta rất muốn biết hệ thống trường công có gì không ổn mà lại để ngươi kiểm soát quá nhiều người đến vậy. Ta cũng muốn biết phải làm gì để thiết lập nên hệ thống giảng dạy sẽ đảm bảo được cho mọi đứa trẻ đều có cơ hội biết được trước tiên là chúng có tâm trí của riêng mình và thứ hai là, sử dụng tâm trí

làm sao để giúp chúng có được tự do về cả tinh thần lẫn kinh tế.

Ta đã đặt ra câu hỏi cho ngươi đủ rõ ràng rồi, và vì ngươi đã nhấn mạnh đến tầm quan trọng của mục tiêu xác định nên ta ở đây và giờ ta nhắc ngươi rằng ngươi phải trả lời câu hỏi của ta thật rõ ràng vào.

Đ: Đợi một chút để ta lấy lại hơi thở của mình đã. Cứ như là ngươi đã ra lệnh cho ta ấy! Nhưng cũng thật lạ là tại sao ngươi lại tìm đến ta để học cách phải sống như thế nào. Ta nghĩ là ngươi nên đến gặp kẻ thù của ta ấy. Tại sao ngươi lại không làm vậy?

H: Tâu Bệ hạ, ngươi mới là bị cáo, chứ không phải ta. Ta muốn biết sự thật và ta không quá quan tâm đến việc ta lấy nó từ đâu. Hệ thống giáo dục đang gặp những vấn đề sai lầm cơ bản khiến cuộc sống của chúng ta hoàn toàn rơi vào bế tắc và chúng ta phải mò mẫm như thể chúng ta là những con thú hoang bị lạc trong rừng sâu.

Ta muốn biết hai thứ về hệ thống này. Trước tiên, điểm yếu lớn nhất của hệ thống này là gì? Và thứ hai, làm thế nào để loại bỏ được nó? Ngươi lại được phát biểu ý kiến rồi đấy! Hãy bám vào câu hỏi và hãy thôi ngay việc gài bẫy ta thảo luận về những chủ đề sâu sắc và trừu tượng đi. Ngươi đã rõ hay chưa?

Đ: Ngươi đâu cho ta sự lựa chọn nào khác ngoài việc phải trả lời thẳng vào vấn đề. Trước tiên, ta muốn nói là hệ thống trường công đã có cách tiếp cận giáo dục hoàn toàn sai lầm. Hệ thống trường học cố gắng dạy bọn trẻ ghi nhớ các sự kiện thay vì dạy chúng cách sử dụng tâm trí của chính mình.

H: Đó là tất cả những sai lầm của hệ thống này?

Đ: Không, đó mới chỉ là khởi đầu trong những sai lầm của nó thôi. Một nhược điểm lớn nữa của hệ thống trường học là nó không thiết lập được trong tâm trí của đứa trẻ tầm quan trọng của mục tiêu xác định hay bỏ ra chút nỗ lực nào để dạy bọn trẻ phải luôn xác định trong mọi việc chúng làm.

Mục tiêu chính của các trường học là bắt bọn trẻ nhồi nhét các sự kiện vào trí nhớ của chúng thay vì dạy chúng cách tổ chức và áp dụng những sự kiện đó vào thực tế như thế nào.

Hệ thống nhồi nhét này khiến học sinh tập trung chú ý vào việc có được các "bằng cấp" mà bỏ qua vấn đề vô cùng quan trọng rằng làm sao để áp dụng những kiến thức ấy vào thực tiễn cuộc sống. Hệ thống này sinh ra những người có bằng cấp, tên của họ được khắc trên những chứng chỉ bằng da thuộc nhưng tâm trí họ thì hoàn toàn không có khả năng tự quyết. Hệ thống trường học đã có một xuất phát điểm tồi tệ ngay từ ban đầu. Các trường học bắt đầu trở thành một tổ chức "học tập cao cấp" hoàn toàn được hoạt động cho một số ít những người được lựa chọn - những người giàu có và được gia đình cho đi học.

Do đó toàn bộ hệ thống trường học được tiến triển theo hướng bắt đầu ở trên đỉnh và sau đó tụt dần xuống dưới đáy. Tất nhiên là hệ thống đó sẽ không để ý đến việc dạy bọn trẻ về tầm quan trọng của mục tiêu xác định khi chính bản thân nó lại phát triển thông qua sự thiếu xác định.

H: Chúng ta có thể làm gì để khắc phục nhược điểm này của hệ thống trường công? Chúng ta sẽ không than phiền về điểm yếu của nó trừ phi chúng ta đã được trang bị để đưa ra một biện pháp thực tiễn để khắc phục yếu điểm đó. Nói cách khác, trong khi chúng ta đang thảo luận về tầm quan trọng của mục tiêu và kế hoạch xác định, cả hai chúng ta hãy ngậm đắng nuốt cay mà trở lại với vấn đề về sự xác định đi.

Đ: Tại sao ngươi không chấm dứt chủ đề về nhà thờ và trường học đi, tại sao ngươi cứ thích vơ vào mình nhiều rắc rối đến vậy? Ngươi không biết rằng mình đang nhúng mũi vào chuyện của hai thế lực đang kiểm soát cả thế giới này sao? Cứ cho rằng ngươi sẽ đưa ra được những bằng cớ chứng minh rằng trường học và nhà thờ không đáp ứng được cho những nhu cầu của con người đi. Rồi sao? Ngươi định dùng cái gì để thay thế hai thể chế này?

H: Ngươi hãy dừng ngay việc lảng tránh câu hỏi của ta bằng cái trò cũ rích là hỏi vặn lại đi. Ta không có ý định dùng cái gì khác để thay thế nhà thờ và trường học. Nhưng nếu có thể, ta dự định sẽ tìm ra cách thay đổi những thể chế đó để chúng phục vụ cho con người thay vì giam cầm họ trong sự ngu dốt. Giờ thì hãy tiếp tục và liệt kê chi tiết cho ta xem các trường công phải thay đổi những gì để cải thiện được tình trạng này.

Đ: Tức là ngươi muốn toàn bộ danh sách, đúng không? Ngươi có muốn ta liệt kê chúng theo thứ tự tầm quan trọng của từng thứ không?

Đây lại là thời điểm mà người chất vấn buộc Con Quỷ phải ra khỏi vùng thoải mái của nó. Việc chứng kiến sự thay đổi này rất thú vị và bổ ích, nó có thể cung cấp cho chúng ta tấm bản đồ chỉ dẫn nhằm cải thiện hệ thống trường công.

H: Hãy miêu tả những thay đổi cần thiết ngay khi chúng xuất hiện trong đầu ngươi.

Đ: Ngươi đang ép ta tự phản bội lại chính mình đấy, nhưng đây là thứ ngươi muốn có:

Đảo ngược hệ thống giáo dục hiện tại bằng cách trao quyền cho bọn trẻ tự định hướng công việc học tập tại trường của chúng thay vì phải tuân theo những quy định chính thống được lập ra chỉ để truyền đạt những kiến thức trừu tượng. Hãy để giáo viên trở thành học sinh và học sinh trở thành giáo viên.

Ngay khi có thể, hãy sắp xếp mọi công việc học tập tại trường thành những phương pháp rõ ràng mà qua đó, học sinh có thể học bằng việc thực hành và hướng dẫn các lớp học sao cho mọi học sinh đều tham gia vào một dạng công việc thực tế nào đó gắn liền với các vấn đề thường nhật của cuộc sống.

Ý tưởng là khởi điểm cho mọi thành công của con người. Hãy dạy mọi học sinh cách nhận biết các ý tưởng thực tế và có ích có thể giúp chúng đạt được bất cứ điều gì chúng muốn trong cuộc sống.

Hãy dạy học sinh cách sắp xếp và sử dụng thời gian thật hợp lý và trên tất cả, hãy dạy chúng về sự thật rằng thời gian là thứ tài sản lớn nhất và rẻ nhất của con người.

Hãy dạy học sinh các động cơ cơ bản có tác động đến tất cả mọi người và chỉ cho chúng thấy cách sử dụng những động cơ đó để có được những nhu cầu thiết yếu và cả những nhu cầu xa xỉ cho cuộc sống của mình.

Hãy dạy bọn trẻ phải ăn gì, ăn như thế nào là đủ và mối quan hệ giữa chế độ ăn uống hợp lý và một sức khỏe tốt.

Hãy dạy bọn trẻ về bản chất đúng đắn và chức năng của cảm xúc về tình dục, và trên tất cả, hãy dạy chúng rằng cảm xúc ấy có thể được chuyển hóa thành

một sức mạnh có khả năng giúp con người đạt được những thành công ở tầm vĩ đại.

Hãy dạy bọn trẻ phải luôn xác định trong tất cả mọi thứ, trước tiên là với lựa chọn về một mục tiêu xác định lớn trong đời!

Hãy dạy bọn trẻ về bản chất và những khả năng về những điều xấu và tốt trong nguyên tắc thói quen, sử dụng nó như những minh họa để "cải biên" đối tượng trong những trải nghiệm hàng ngày của cả người lớn và bọn trẻ.

Hãy dạy bọn trẻ về các thói quen trở nên cố định như thế nào thông qua quy luật về nhịp điệu thôi miên và hãy tác động để bọn trẻ sử dụng chúng; còn ở những lớp dưới thì hãy dạy chúng về các thói quen dẫn đến suy nghĩ độc lập!

Hãy dạy bọn trẻ về sự khác nhau giữa thất bại tạm thời và thất bại, đồng thời chỉ cho chúng cách tìm kiếm hạt mầm của một lợi ích tương đương đến cùng mọi thất bại.

Hãy dạy bọn trẻ cách thoải mái đưa ra những suy nghĩ của riêng mình, cách tùy ý chấp nhận hay từ chối mọi ý kiến của người khác và luôn cho mình quyền tin cậy vào sự đánh giá của chính mình.

Hãy dạy bọn trẻ cách nhanh chóng đưa ra quyết định và nếu có thay đổi thì phải thật chậm rãi, thật miễn cưỡng và đừng bao giờ thay đổi quyết định nếu không có một lý do rõ ràng nào.

Hãy dạy bọn trẻ rằng não bộ của con người là công cụ mà nhờ nó, con người có thể nhận được nguồn năng lượng từ nhà kho vĩ đại của tự nhiên, nó được thiết kế thành những suy nghĩ cố định; và rằng tự bản thân não bộ không tư duy mà nó giống như một công cụ để thể hiện những tác nhân kích thích tạo ra tư duy.

Hãy dạy bọn trẻ về giá trị của sự hài hòa trong tâm trí của chính mình và chúng chỉ có được điều đó nếu tự kiểm soát được bản thân mình.

Hãy dạy bọn trẻ về bản chất và giá trị của việc tự kiểm soát bản thân.

Hãy dạy bọn trẻ rằng có một quy luật về gia tăng đền đáp và nó có thể và nên được đưa vào vận hành như một thói quen bằng cách luôn làm nhiều

việc tốt hơn thay vì mong chờ chúng sẽ xảy đến với mình.

Hãy dạy bọn trẻ về bản chất đúng đắn của Nguyên tắc Vàng và trên tất cả, hãy cho chúng thấy rằng thông qua sự vận hành của nguyên tắc này, mọi thứ chúng làm để và cho người khác cũng là để và cho chính bản thân mình.

Hãy dạy bọn trẻ đừng đưa ra bất cứ quan điểm nào nếu chúng không được dựa trên những sự kiện và niềm tin được chấp nhận như những sự kiện một cách hợp lý.

Hãy dạy bọn trẻ rằng thuốc lá, rượu, ma túy và ham muốn tình dục quá đà sẽ hủy hoại sức mạnh ý chí và dẫn chúng đến thói quen buông thả. Đừng cấm chúng làm những chuyện đó mà chỉ giải thích cho chúng hiểu thôi.

Hãy dạy bọn trẻ về mối nguy hiểm của việc tin vào bất cứ thứ gì chỉ vì cha mẹ, những người giảng dạy về tôn giáo hay bất kỳ ai khác nói với chúng như thế.

Hãy dạy bọn trẻ đối diện với sự thật, dù chúng có dễ chịu hay không mà không lảng tráng hay viện cớ.

Hãy dạy bọn trẻ khuyến khích việc sử dụng giác quan thứ sáu mà nhờ đó, các ý tưởng từ những nguồn không rõ xuất hiện trong tâm trí chúng và phải kiểm tra những ý tưởng đó thật cẩn thận.

Hãy dạy bọn trẻ về ý nghĩa đầy đủ của quy luật bù trừ mà Ralph Waldo Emerson đã giải thích và cho chúng thấy quy luật đó vận hành như thế nào trong các công việc nhỏ nhặt thường ngày của cuộc sống.

Hãy dạy bọn trẻ rằng mục tiêu xác định được hỗ trở bởi kế hoạch xác định và được áp dụng một cách kiên trì và liên tục chính là hình thức cầu nguyện hiệu quả nhất mà con người có thể có được.

Hãy dạy bọn trẻ rằng vị trí của chúng trong thế giới này được đo đếm chính xác bởi số lượng và chất lượng của những việc làm tốt mà chúng mang đến cho thế giới này.

Hãy dạy bọn trẻ rằng việc không có một giải pháp thích đáng chẳng phải vấn đề to tát gì và rằng giải pháp thường được tìm thấy trong chính hoàn cảnh

tạo ra vấn đề.

Hãy dạy bọn trẻ rằng chẳng có giới hạn nào là có thật cả ngoại trừ những giới hạn do chúng tự tạo ra hoặc cho phép người khác thiết lập nên trong chính tâm trí của mình.

Hãy dạy chúng rằng con người có thể đạt được bất cứ thứ gì mà họ tưởng tượng ra và tin tưởng vào.

Hãy dạy bọn trẻ rằng nhà trường và tất cả mọi cuốn sách giáo khoa đều chỉ là những phương tiện sơ đẳng có thể giúp chúng trong quá trình phát triển trí tuệ, và chỉ có một trường học duy nhất thật sự có giá trị là Đại học vĩ đại mang tên Cuộc sống - nơi con người có quyền học hỏi từ chính những trải nghiệm của mình.

Hãy dạy bọn trẻ phải luôn thành thật với chính bản thân mình, vì chúng không thể làm vừa lòng tất cả mọi người được, do đó, trước tiên hãy làm thật tốt việc khiến bản thân mình hài lòng.

H: Quả là một danh sách đầy ấn tượng đấy nhưng dường như có thể dễ nhận thấy một sự thật là nó gần như không hề để ý gì đến tất cả các vấn đề hiện đang được dạy tại các trường công. Có phải là ngươi cố ý như vậy không?

Đ: Đúng vậy. Ngươi đã hỏi ta về danh sách những thay đổi cần thiết trong các chương trình giảng dạy ở trường công có thể giúp ích cho bọn trẻ - chà, đó là những thứ ngươi muốn còn gì.

H: Một số những thay đổi mà ngươi gợi ý khác biệt đến nỗi chúng sẽ khiến phần lớn các nhà giáo dục hiện giờ bị sốc, có đúng không?

Đ: Phần lớn các nhà giáo dục nên bị sốc. Một cú sốc lành mạnh thường có ích cho những bộ não đã bị thói quen làm cho teo tóp đi.

H: Liệu những thay đổi mà ngươi gợi ý cho các trường công có giúp bọn trẻ miễn dịch được với thói quen buông thả hay không?

Đ: Đúng vậy, đó là một trong những kết quả khi thực hiện những thay đổi đó, nhưng nó còn mang đến nhiều kết quả khác nữa.

Tôi không thể nói rằng mình đồng ý với mọi gợi ý mà Con Quỷ đưa ra trong bản danh sách trên. Tuy nhiên, khi tôi ngừng phân tích bản danh sách đó, tôi chợt nảy ra câu hỏi này: Không phải đó là những thứ nhà trường nên dạy bọn trẻ hay sao? Vậy mà Con Quỷ lại biết về chúng còn chúng ta thì không ư?

Tôi ước Napoleon Hill sẽ nghĩ đến việc hỏi tại sao các trường học lại trở nên thế này hay tại sao lại không như thế khác. Các học giả vĩ đại - những người đã thiết lập nên hệ thống trường học của chúng ta - chắc hẳn phải nhận ra tầm quan trọng của ít nhất là một vài thứ trong những điều mà Con Quỷ tuyên bố là các trường học nên tập trung dạy bọn trẻ. Tại sao hệ thống giáo dục của chúng ta lại thiếu vắng những điều đó? Nếu so với hệ thống giáo dục phổ cập của chúng ta hiện nay thì các kiến trúc sư nguyên bản của hệ thống này đã đi xa khỏi mục tiêu của họ như thế nào rồi? Con Quỷ đã tuyên bố rằng hệ thống trường học là một trong những phương tiện chủ yếu của nó để tạo ra và duy trì một lực lượng lớn những kẻ buông thả. Chuyện đó có thể sao?

H: Vậy làm sao để thúc đẩy các trường công thực hiện những thay đổi mà ngươi gợi ý? Ngươi biết đấy, rõ ràng là việc nhồi nhét một ý tưởng mới vào não bộ của một nhà giáo dục cũng khó khăn hệt như khi muốn thu hút một thủ lĩnh tôn giáo thay đổi tôn giáo của họ để có thể giúp con người có được nhiều thứ trong cuộc sống của mình hơn.

Bất kỳ người nào từng nỗ lực để tạo ra những thay đổi trong hệ thống trường công có thể giờ cũng đang gật đầu đồng ý với những gì Napoleon Hill viết.

Đ: Cách nhanh nhất và chắc chắn nhất để đưa những ý tưởng thực tế này vào các trường công là trước hết hãy giới thiệu chúng thông qua các trường tư và khiến mọi người đều có nhu cầu sử dụng chúng đến mức các quan chức của các trường công sẽ bắt buộc phải áp dụng chúng mà thôi.

H: Hệ thống trường công có cần phải thay đổi điều gì nữa không?

Đ: Có chứ, rất nhiều là đằng khác. Một trong những thay đổi cần thiết về chương trình học ở mọi trường công là phải bổ sung thêm một khóa học hoàn chỉnh về tâm lý học để tập được cách dàn xếp hài hòa giữa con người với nhau. Mọi đứa trẻ cần học cách sống càng ít tạo ra xích mích nhất càng tốt.

Mọi trường công cũng nên dạy bọn trẻ về các nguyên tắc thành công cá nhân mà qua đó, một người có thể đạt được một vị trí độc lập về tài chính.

Các lớp học nên bị loại bỏ hoàn toàn. Chúng nên được thay thế bằng các bàn tròn hay hệ thống các cuộc họp như khi tuyển dụng nhân viên vậy. Tất cả mọi học sinh nên nhận được những hướng dẫn và chỉ thị riêng liên quan đến những chủ đề mà khi học theo nhóm thì không thể truyền tải một cách đúng đắn được.

Mọi trường học nên có một nhóm giáo viên hỗ trợ bao gồm các doanh nhân, các nhà khoa học, các nghệ sỹ, kỹ sư và nhà báo - mỗi người trong số đó đều sẽ truyền đạt cho mọi học sinh những hiểu biết cần thiết để làm việc trong nghề nghiệp hay công việc của chính bản thân mình. Những chỉ dẫn đó nên được truyền đạt thông qua hệ thống các cuộc họp nhằm tiết kiệm thời gian cho các giáo viên.

H: Thực tế thì điều ngươi gợi ý chính là nên có một hệ thống giảng dạy hỗ trợ giúp trang bị cho mọi học sinh kiến thức để làm việc trong những công việc thực tế của cuộc sống, từ chính nơi nó xuất phát. Đó chính là điều ngươi muốn nói, đúng không?

Đ: Ngươi nói hoàn toàn chính xác rồi đấy.

Đây lại là một chủ đề gần như mang tính công kích. Chồng tôi nhớ lại vào thời kỳ đầu những năm 1970 ở New Jersey, một trong những tổ chức mà anh có liên quan đến việc tập hợp một nhóm các nhà khoa học và doanh nhân để dạy các khóa học cơ bản - chẳng hạn như Toán học và Vật lý - trong lĩnh vực của họ hoạt động tình nguyện trong các trường công để rồi các trường học nói với họ rằng vì các nhà khoa học và các doanh nhân không phải là những giáo viên chuyên nghiệp nên họ không được chào đón. Gần đây hơn, nhiệm vụ mang giáo dục thực tiễn vào trường học được phổ biến hóa bởi vài nhóm (Dạy học cho nước Mỹ, Cứu nguy nước Mỹ, Thành công nhỏ) nhưng nó vẫn chỉ được coi là tài liệu nâng cao chứ không phải là phần cốt lõi của chương trình giảng dạy.

Điều này và rất nhiều biến chuyển khác trong cách truyền đạt nội dung, tình huống, nguyên tắc và kỹ năng đến bọn trẻ trong hệ thống giáo dục phổ cập

của chúng ta cần được nằm trong quá trình tương tác dựa trên trải nghiệm và nó sẽ quyết định xem bọn trẻ sẽ sống cuộc đời của chúng như thế nào và chúng sẽ có ảnh hưởng gì đến thế giới phức tạp mà chúng đang sống. Thử thách nằm ở chỗ: Làm sao chúng ta có thể gói gọn tất cả những thứ đó trong một chương trình có thể phân phối và có thể triển khai một cách hệ thống để tất cả những người tham gia - trẻ em cũng như người lớn - đều được định hướng, thực hiện và đền đáp một cách thành công? Tôi rất vui và tự hào khi nói rằng tôi đã làm việc với nhiều nhóm từng thực hiện những chương trình như thế này và họ luôn thực hiện chúng với một mục tiêu xác định.

Chúng ta luôn mường tượng ra rằng trong tương lai, chúng ta sẽ có một hệ thống giáo dục phát triển và trở thành một sức mạnh vô cùng quyền năng, nó có khả năng sản sinh ra những con người năng động, có tư duy độc lập, tự lực cánh sinh và đóng góp cho xã hội. Và có thể sản sinh ra một thứ quan trọng hơn - những thế hệ tương lai sẵn sàng và có khả năng làm việc trong một thế giới phức tạp, sống một cuộc sống thành công, vui lòng trao quyền cho bản thân mình và những người khác, tạo ra sự khác biệt thật sự và còn mãi với thế giới như những công dân hiểu biết, có trách nhiệm và quan tâm đến toàn cầu và đặc biệt là, mỗi người đều có mục tiêu xác định của mình!

H: Chúng ta hãy gạt chủ đề về hệ thống trường công sang một bên và quay lại với nhà thờ một lát. Cả đời ta đã nghe các tu sĩ thuyết giáo chống lại tội ác và cảnh báo bọn tội phạm nên hối cải, như thế chúng sẽ được cứu rỗi. Nhưng ta chưa từng nghe bất cứ người nào trong số họ nói với ta tội ác là gì. Ngươi có thể giải đáp cho ta về vấn đề này được không?

Đ: Tội ác là bất cứ điều gì mà khi một người làm hay suy nghĩ về nó, nó sẽ khiến người đó không vui! Những người có thể chất và tâm hồn lành mạnh luôn cảm thấy yên bình với chính họ và do đó, luôn cảm thấy hạnh phúc. Bất cứ dạng đau khổ về vật chất hay tinh thần nào đều là biểu hiện của tội ác.

H: Ngươi hãy kể tên một vài dạng tội ác phổ biến đi

Đ: Việc ăn uống quá độ cũng là tội ác vì nó dẫn đến bệnh tật và buồn phiền.

Quá ham muốn tình dục cũng là tội ác vì nó phá vỡ sức mạnh ý chí của con người và dẫn đến thói quen buông thả.

Cho phép tâm trí mình bị chế ngự bởi những suy nghĩ tiêu cực về lòng ghen

tị, tham lam, sợ hãi, ghét bỏ, nóng nảy, tự phụ, tự thán hay nản lòng là tội ác vì nó dẫn con người đến thói quen buông thả.

Lừa đảo, nói dối và trộm cắp là tội ác vì những thói quen này hủy hoại lòng tự trọng, đánh bại lương tâm của con người và khiến con người trở nên đau khổ.

Để bản thân mình mãi ngu dốt là tội ác vì nó dẫn con người đến nghèo khổ và thiếu khả năng độc lập.

Chấp nhận bất cứ điều gì từ cuộc sống mà mình không muốn là tội ác vì nó là biểu hiện của sự bỏ mặc không sử dụng tâm trí của mình một cách không thể chấp nhận được.

H: Nếu một người cứ buông thả cuộc sống mà không có một mục đích, kế hoạch hay mục tiêu xác định nào thì đó có phải là tội ác hay không?

Đ: Đúng vậy, bởi thói quen này dẫn đến nghèo khổ và hủy hoại đặc quyền được tự quyết. Nó cũng lấy mất đặc quyền sử dụng tâm trí của một người như phương tiện trung gian để liên hệ với Trí tuệ Vô hạn.

H: Có phải chính ngươi là người truyền cảm hứng chính cho tội ác hay không?

Đ: Đúng vậy! Công việc của ta là giành quyền kiểm soát tâm trí của con người theo mọi cách có thể.

H: Ngươi có kiểm soát được tâm trí của một người không phạm bất kỳ tội ác nào không?

Đ: Ta không thể, vì người đó không bao giờ để tâm trí mình bị bất cứ dạng suy nghĩ tiêu cực nào chiếm ưu thế. Ta không thể thâm nhập vào tâm trí của một người không phạm tội ác nào, huống hồ là kiểm soát được nó.

H: Trong tất cả các tội ác thì tội ác nào là phổ biến và có sức mạnh hủy diệt nhất?

Đ: Sợ hãi và ngu dốt.

H: Ngươi không thêm cái gì nữa vào danh sách đó nữa sao?

Đ: Không cần bổ sung thêm cái gì nữa hết.

H: Thế niềm tin là gì?

Đ: Niềm tin là một trạng thái của tâm trí khi con người nhận ra và sử dụng sức mạnh của tư duy tích cực như một phương tiện trung gian mà qua đó, một người có thể tiếp xúc và ra vào nhà kho vĩ đại của Trí tuệ Vô hạn một cách tùy ý.

H: Nói cách khác, niềm tin là khi mọi tư duy tiêu cực không có mặt. Ý ngươi có phải vậy hay không?

Đ: Đúng vậy, đó là một cách khác để miêu tả về niềm tin.

H: Một người buông thả có khả năng sử dụng niềm tin hay không?

Đ: Có thể anh ta có khả năng đó nhưng anh ta không sử dụng nó. Tất cả mọi người đều có sức mạnh tiềm năng để rũ bỏ mọi tư duy tiêu cực trong tâm trí mình và bằng cách đó, anh ta sẽ có sức mạnh của niềm tin.

H: Diễn giải theo cách khác thì niềm tin chính là mục tiêu xác định được hỗ trợ bởi niềm tin rằng sẽ đạt được mục tiêu đó. Có đúng không?

Đ: Chính xác là như thế!

Niềm tin là *"một trạng thái của tâm trí khi con người nhận ra và sử dụng sức mạnh của tư duy tích cực như một phương tiện trung gian mà qua đó, một người có thể tiếp xúc và ra vào nhà kho vĩ đại của Trí tuệ Vô hạn một cách tùy ý."*

***

Napoleon Hill đã tổng kết định nghĩa về niềm tin một cách súc tích:

"Niềm tin chính là mục tiêu xác định được hỗ trợ bởi niềm tin rằng sẽ đạt được mục tiêu đó."

Chương Mười: KỶ LUẬT TỰ GIÁC

H: MỘT NGƯỜI CẦN CHUẨN BỊ NHỮNG GÌ trước khi có khả năng sống với mục tiêu xác định tại mọi thời điểm?

Đ: Người đó phải làm chủ được bản thân mình. Đó là nguyên tắc thứ hai trong bảy nguyên tắc mà ta đã nói đến. Người không làm chủ được bản thân mình sẽ không bao giờ làm chủ được người khác. Thiếu tự chủ bản thân chính là dạng nguy hiểm nhất của sự thiếu quyết đoán.

"Người không làm chủ được bản thân mình sẽ không bao giờ làm chủ được người khác."

Điều này mới đúng làm sao. Hãy nghĩ đến các vị thủ lĩnh chính trị của chúng ta đã đánh mất vẻ lịch sự của mình chỉ vì họ không thể kiểm soát hành vi của chính mình được. Làm sao chúng ta có thể tin tưởng và để họ kiểm soát mình được?

H: Một người nên bắt đầu từ đâu nếu muốn kiểm soát được bản thân mình?

Đ: Hãy bắt đầu bằng cách làm chủ ba ham muốn ảnh hưởng lớn nhất đến việc một người có kỷ luật tự giác hay không. Ba ham muốn đó là (1) ham muốn đồ ăn thức uống, (2) ham muốn tình dục, (3) ham muốn được thể hiện các quan điểm thiếu chặt chẽ.

H: Con người cần kiểm soát ham muốn nào khác nữa không?

Đ: Có, rất nhiều là đằng khác nhưng trước hết là phải chế ngự được ba ham muốn trên đã. Khi một người đã làm chủ được ba ham muốn này rồi, anh ta

sẽ phát triển kỷ luật tự giác đủ để chế ngự các ham muốn ít quan trọng hơn một cách dễ dàng.

H: Nhưng đó là những ham muốn bản năng của con người. Nếu muốn trở nên khỏe mạnh và hạnh phúc thì chúng ta phải thỏa mãn ba ham muốn ấy.

Đ: Rõ ràng đó là những ham muốn thuộc về bản năng của con người rồi, nhưng chúng cũng đồng thời rất nguy hiểm vì những người không làm chủ được bản thân mình sẽ lún sâu vào những ham muốn đó. Sự tự chủ sẽ dự tính kiểm soát đủ những ham muốn ấy để giúp một người cho chúng "ăn" cái gì chúng cần và ngăn không cho chúng "ăn" những thứ không cần thiết.

H: Quan điểm của ngươi vừa thú vị lại vừa mang tính chất giáo dục đấy. Hãy miêu tả thật chi tiết để ta có thể hiểu được con người thỏa mãn quá nhiều ham muốn của mình như thế nào và trong những trường hợp nào?

Đ: Hãy lấy ham muốn đồ ăn thức uống làm ví dụ. Kỷ luật tự giác của đa số mọi người yếu đến mức họ sẽ lấp đầy bụng mình với những hợp chất thức ăn giàu dinh dưỡng và hợp khẩu vị nhưng lại khiến các cơ quan tiêu hóa và bài tiết phải hoạt động quá tải.

Chúng tràn vào bụng của con người những hợp chất thức ăn khiến cơ thể chỉ có một cách giải quyết duy nhất là biến đổi chúng thành những chất độc chết người.

Những chất độc đó khiến hệ thống bài tiết của cơ thể tắc nghẽn và ứ lại cho đến khi nó khiến quá trình bài tiết chất thải chậm lại. Sau khi cả hệ thống bài tiết ngừng hoạt động hoàn toàn, nạn nhân sẽ mắc chứng "táo bón".

Khi ấy cũng là lúc anh ta sẵn sàng nhập viện. Sự tự nhiễm độc hay hệ thống bài tiết bị nhiễm độc sẽ chiếm quyền kiểm soát não bộ và cuộn nó lại để dễ bề điều khiển.

Sau đó mọi hoạt động của nạn nhân sẽ trở nên chậm chạp, tinh thần cũng dễ cáu kỉnh và nhặng xị. Nếu anh ta được nhìn thật kỹ và ngửi thấy mùi tệ hài của hệ bài tiết của mình, anh ta sẽ xấu hổ đến mức không dám tự nhìn mặt mình nữa.

Hệ thống cống rãnh ở các thành phố chẳng phải là chốn dễ chịu gì khi chúng

quá tải và bị tắc, nhưng chúng vẫn còn sạch sẽ thơm tho chán khi so với đường ruột của con người khi chúng quá tải và bị tắc nghẽn. Bên cạnh việc ăn uống là nhu cầu cần thiết và mang lại niềm vui cho con người thì đây là chuyện chẳng hay ho gì nhưng sự thật là thế vì việc ăn uống vô độ và những hợp chất thức ăn lệch lạc là những tội ác tạo nên hiện tượng tự nhiễm độc.

Những người có chế độ ăn thông minh và giữ bộ máy bài tiết của mình sạch sẽ gây trở ngại cho ta bởi một bộ máy bài tiết sạch sẽ thường đi liền với một cơ thể khỏe mạnh và một bộ não hoạt động hiệu quả.

Hãy thử tưởng tượng xem - nếu trí tưởng tượng của ngươi có thể đi xa đến thế - một người có thể sống với mục tiêu xác định cùng hệ thống bài tiết chứa đủ chất độc để giết hàng trăm người nếu nó được tiêm trực tiếp vào dòng máu trong cơ thể của họ hay không.

Tại đây, một lần nữa Napoleon Hill lại đi xa trước thời đại của mình. Cuối cùng thì khoa học cũng theo kịp ông - và thậm chí còn vượt trội hơn những hiểu biết của ông về các quá trình sinh học và chúng liên kết với sức khỏe về mặt tinh thần và cảm xúc của con người như thế nào.

H: Và tất cả những rắc rối này là kết quả của việc thiếu kiểm soát với ham mê đồ ăn thức uống của cơ thể?

Đ: Chà, chính xác hơn thì ngươi nên nói rằng chế độ ăn uống không đúng chính là nguyên nhân gây ra phần lớn các loại bệnh tật của cơ thể và gần như là tất cả các bệnh đau đầu nữa.

Nếu ngươi muốn ta đưa ra bằng chứng về điều này, hãy thử chọn ra 100 người mắc bệnh đau đầu và làm sạch hoàn toàn hệ thống bài tiết của họ bằng cách rửa ruột, ngươi sẽ thấy rằng không dưới 95 người trong số họ sẽ không còn bị đau đầu nữa chỉ sau vài phút khi ruột của họ được làm sạch.

H: Từ những gì ngươi nói về đường ruột, ta trở nên có ấn tượng rằng việc làm chủ ham mê ăn uống của cơ thể cũng đồng nghĩa với việc làm chủ thói quen bỏ mặc việc giữ cho ruột của mình được sạch sẽ?

Đ: Đúng vậy. Việc bài tiết các chất thải của cơ thể và những phần thức ăn không được tiêu hóa cũng quan trọng như việc phải ăn vừa đủ lượng cần thiết và ăn những hợp chất thức ăn tốt cho cơ thể.

H: Ta chưa bao giờ nghĩ rằng hiện tượng tự nhiễm độc là một trong những công cụ giúp ngươi kiểm soát con người và ta hoàn toàn sốc khi biết rằng có bao nhiêu người đã là nạn nhân của kẻ địch xảo quyệt này. Ta muốn nghe ngươi nói về hai ham muốn còn lại nữa.

Đ: Chà, hãy nói về ham muốn tình dục trước. Giờ đây, có một sức mạnh mà nhờ nó, ta có thể chế ngự cả kẻ yếu lẫn kẻ mạnh, người già hay người trẻ tuổi, người ngu dốt cũng như người khôn ngoan. Trên thực tế, ta chế ngự được tất cả những người bỏ mặc việc làm chủ ham muốn tình dục.

H: Một người có thể làm chủ cảm xúc về tình dục bằng cách nào?

Đ: Một người có thể làm được điều đó bằng cách chuyển hóa cảm xúc ấy thành một dạng hành động nào đó hơn là đi quan hệ tình dục. Tình dục là một trong những sức mạnh lớn nhất có khả năng thúc đẩy con người. Chính vì thế mà nó cũng là một trong những sức mạnh nguy hiểm nhất. Nếu con người có thể kiểm soát ham muốn tình dục của mình và biến nó thành động lực trong công việc - có nghĩa là nếu họ dành một nửa thời gian phí phạm cho việc theo đuổi tình dục để làm việc, họ sẽ không bao giờ biết đến nghèo đói.

H: Có phải ngươi đang ám chỉ rằng giữa nghèo đói và tình dục tồn tại mối quan hệ nào đó không?

Đ: Đúng vậy, khi tình dục không nằm trong tầm kiểm soát. Nếu cứ để nó vận hành theo ý mình, tình dục sẽ nhanh chóng dẫn con người đến thói quen buông thả.

H: Liệu có mối quan hệ nào giữa tình dục và khả năng lãnh đạo hay không?

Đ: Có chứ, mọi nhà lãnh đạo vĩ đại đều có ham muốn tình dục rất lớn, nhưng họ tuân theo thói quen kiểm soát những ham muốn tình dục của mình và biến chúng thành động lực trong công việc.

H: Liệu thói quen quá ham muốn tình dục có nguy hiểm như thói quen sử dụng ma túy hay rượu không?

Đ: Các thói quen này chẳng có gì khác biệt cả. Qua thói quen buông thả, tất

cả đều dẫn đến kiểm soát nhịp điệu thôi miên.

H: Tại sao cả thế giới lại coi tình dục là chuyện tầm thường?

Đ: Bởi mọi người đã lạm dụng cảm xúc về tình dục và khiến nó trở nên tầm thường. Bản thân chuyện tình dục không hề tầm thường. Chính người thờ ơ hoặc từ chối kiểm soát và điều khiển nó mới là người tầm thường.

H: Qua những lời ngươi nói, có phải ý ngươi là một người không nên có ham muốn tình dục, đúng không?

Đ: Không phải vậy, ý ta là tình dục - giống như mọi sức mạnh khác của con người - nên được hiểu, làm chủ và khiến nó phục vụ cho con người. Giống như ham muốn về đồ ăn, ham muốn tình dục cũng thuộc về bản năng của con người. Ham muốn ấy không thể bị dập tắt, cũng giống như không ai có thể hoàn toàn khiến nước trên dòng sông ngừng chảy vậy. Nếu cảm xúc về tình dục bị dập tắt khỏi bản năng của con người, nó sẽ chạy trốn sang một hình thức khác ít mong muốn hơn, chẳng hạn như nếu xây đập chặn một con sông lại, nó sẽ chọc thủng và chảy tràn khắp cái đập đó. Người có kỷ luật tự giác sẽ hiểu về cảm xúc tình dục, trân trọng nó, học cách kiểm soát nó và biến nó thành những hành động tích cực hơn.

H: Vậy việc quá ham muốn tình dục có những tác hại gì?

Đ: Tác hại lớn nhất của ham muốn tình dục là nó làm suy yếu nguồn động lực lớn nhất của con người và lãng phí năng lượng sáng tạo của con người mà không có những bù đắp tương xứng.

Nó làm hao mòn nguồn năng lượng cần thiết để duy trì sức khỏe cho cơ thể. Tình dục là một trong những sức mạnh có khả năng chữa bệnh hữu hiệu nhất của tự nhiên.

Nó làm tổn hại nguồn năng lượng lôi cuốn - nguồn gốc sinh ra tính cách hấp dẫn và dễ chịu của con người.

Nó khiến ánh mắt của con người không còn tia sáng lấp lánh nữa và khiến giọng nói của con người có mùi bất hòa.

Nó hủy hoại lòng nhiệt tình, đánh bại tham vọng và tất yếu sẽ dẫn con người

đến thói quen buông thả trong mọi vấn đề của cuộc sống.

H: Ta muốn ngươi trả lời câu hỏi của ta theo cách khác - hãy nói cho ta biết rằng nếu con người làm chủ và biến đổi được cảm xúc về tình dục thì nó sẽ giúp họ đạt được những ích lợi gì?

Đ: Nếu kiểm soát được ham muốn tình dục, con người sẽ có sức mạnh hấp dẫn người khác. Đó là nhân tố quan trọng nhất của một tính cách hài hòa.

Nó khiến giọng nói của con người trở nên hay hơn và giúp con người thể hiện được những cảm xúc mình muốn biểu hiện qua giọng nói.

Hơn tất cả mọi thứ khác, nó khiến những khao khát của con người có thêm sức mạnh của động lực.

Nó giúp hệ thần kinh được nạp đầy năng lượng cần thiết để thực hiện công việc duy trì cơ thể.

Nó khiến trí tưởng tượng của con người sắc bén hơn, đồng thời cho phép một người sáng tạo ra những ý tưởng hữu dụng.

Nó giúp hoạt động thân thể lẫn trí óc của con người nhanh nhẹn và rõ ràng hơn.

Nó giúp con người kiên trì và bền bỉ theo đuổi mục tiêu lớn trong cuộc đời mình.

Nó là liều thuốc giải độc tốt nhất cho mọi nỗi sợ hãi.

Nó giúp con người miễn dịch khỏi sự nản lòng.

Nó giúp con người làm chủ sự lười biếng và do dự.

Nó giúp con người bền bỉ cả về thể xác lẫn tinh thần khi đối mặt với kẻ thù hay thất bại.

Nó giúp con người có những phẩm chất đấu tranh cần thiết trong mọi hoàn cảnh cần đến sự tự vệ.

Nói ngắn gọn, nó giúp làm nên những người chiến thắng chứ không phải những kẻ bỏ cuộc giữa chừng!

H: Đó có phải là tất cả những lợi thế mà ngươi tuyên bố rằng một người sẽ có nếu kiểm soát được năng lượng tình dục hay không?

Đ: Không, đó mới chỉ là một trong những lợi ích quan trọng nhất mà nó mang lại. Có thể một số người sẽ tin rằng ưu điểm lớn nhất của tình dục là nó là biện pháp tự nhiên duy trì sự tồn tại của mọi sinh vật. Chỉ riêng điều đó thôi cũng có thể xóa bỏ mọi ý nghĩ rằng tình dục là chuyện tầm thường.

H: Từ những gì ngươi nói, ta có thể suy ra là cảm xúc về tình dục là một thói quen tốt chứ không phải là một sai lầm.

Đ: Nếu được kiểm soát và hướng đến việc đạt được những mục tiêu mong muốn thì tình dục là một thói quen tốt. Nhưng nếu bị bỏ mặc và để nó dẫn đến những hành vi dâm ô thì rõ ràng nó là một sai lầm.

H: Vậy tại sao các bậc cha mẹ và các trường công lại không dạy bọn trẻ về những sự thật này?

Đ: Sở dĩ có chuyện đó là do mọi người hiểu hoàn toàn sai lệch về bản chất của tình dục. Nếu muốn duy trì sức khỏe của mình, một người cần hiểu và biết cách sử dụng đúng đắn cảm xúc về tình dục, chuyện đó cũng cần thiết như việc phải giữ cho hệ thống bài tiết của cơ thể thật sạch sẽ vậy. Cả hai chủ đề đó cần được dạy trong mọi trường công và mọi ngôi nhà - nơi có sự xuất hiện của bọn trẻ.

H: Liệu phần lớn phụ huynh học sinh có cần những chỉ dẫn về việc sử dụng đúng chức năng và công dụng của tình dục trước khi họ có thể dạy con mình một cách khéo léo không?

Đ: Có chứ, các thầy cô giáo ở các trường công cũng cần có những chỉ dẫn đó.

H: Điểm quan trọng tương tự trong những kiến thức chính xác cần biết về chủ đề tình dục là gì?

Đ: Đó là điều tiếp theo trong danh sách. Còn một điều rất quan trọng với con

người nữa. Đó chính là tư duy đúng đắn.

“Còn một điều rất quan trọng với con người nữa. Đó chính là tư duy đúng đắn.”

H: Có phải ta nên hiểu rằng ngươi đang nói là hiểu biết về chức năng thật sự của tình dục và khả năng tư duy đúng đắn là hai thứ quan trọng nhất đối với con người, có đúng hay không?

Đ: Đó là điều ta muốn ngươi hiểu. Trước tiên, tư duy đúng đắn xuất hiện vì nó là giải pháp cho mọi vấn đề của con người, là câu trả lời cho mọi lời cầu nguyện, là nguồn gốc của mọi sự giàu có và sở hữu vật chất của con người. Khả năng tư duy đúng đắn được trợ giúp bởi cảm xúc về tình dục được kiểm soát và định hướng đúng đắn bởi cảm xúc về tình dục chính là nguồn năng lượng giúp con người tư duy. Nó bắt đầu với những người có khao khát tự quyết đủ để sẵn sàng trả giá. Không ai có thể hoàn toàn tự do về mặt tinh thần, trí óc, cơ thể hay kinh tế mà không học được nghệ thuật tư duy đúng đắn. Không ai có thể học được cách tư duy đúng đắn mà không bao gồm - như một phần kiến thức cần thiết - thông tin để kiểm soát cảm xúc về tình dục thông qua việc chuyển hóa nó.

H: Rất nhiều người sẽ ngạc nhiên khi biết rằng giữa khả năng tư duy và cảm xúc về tình dục có mối quan hệ rất gần gũi. Giờ thì hãy nói cho ta biết về ham muốn thứ ba đi và xem nó có liên quan như thế nào đến kỷ luật tự giác.

Đ: Thói quen thể hiện những quan điểm thiếu chặt chẽ là một trong những thói quen hủy hoại con người hữu hiệu nhất. Khả năng hủy hoại của nó bao gồm xu hướng khiến con người phỏng đoán thay vì tìm kiếm các dữ kiện khi hình thành nên quan điểm, sáng tạo ra các ý tưởng hay sắp xếp kế hoạch.

Thói quen này cũng tạo nên một tâm trí không vững vàng khiến con người người luôn nhảy từ việc này sang việc khác nhưng chẳng bao giờ hoàn thành bất cứ công việc nào.

Và tất nhiên, cẩu thả trong việc thể hiện quan điểm cũng dẫn đến thói quen buông thả. Và khoảng cách từ đó đến khi bị giới hạn bởi nhịp điệu thôi miên - thứ sẽ chặn đứng tư duy đúng đắn - chỉ còn vài bước chân ngắn ngủi mà thôi.

“Thói quen thể hiện những quan điểm thiếu chặt chẽ là một trong những thói quen hủy hoại con người hữu hiệu nhất.”

H: Còn những bất lợi nào khi tự do thể hiện quan điểm của mình nữa không?

Đ: Những người nói quá nhiều sẽ cho cả thế giới biết về mục tiêu và kế hoạch của mình - điều này sẽ khiến người khác có cơ hội lợi dụng ý tưởng của anh ta.

Những người khôn ngoan giữ kế hoạch cho riêng mình và kiềm chế không thể hiện những quan điểm không mời mà đến. Điều đó sẽ ngăn cản những người khác chiếm đoạt ý tưởng của họ và người khác cũng sẽ khó lòng quấy rầy kế hoạch của họ được.

H: Tại sao có rất nhiều người lại sa đà vào việc thể hiện những quan điểm không mời mà đến?

Đ: Thói quen đó là một cách thể hiện sự ích kỷ và lòng tự phụ của con người. Con người bẩm sinh đã có ham muốn thể hiện bản thân. Động cơ ẩn sau thói quen đó chính là để thu hút sự chú ý của người khác và gây ấn tượng tốt đẹp với họ. Trên thực tế, nó thường có tác dụng ngược. Khi nhà diễn thuyết không mời mà đến thu hút được sự chú ý của người khác thì đó thường là những ấn tượng chẳng mấy dễ chịu.

H: Đúng thế, thói quen đó còn có những bất lợi nào khác nữa?

Đ: Những người chỉ chăm chăm nói hiếm khi có cơ hội học hỏi bằng cách lắng nghe người khác.

H: Nhưng không phải một nhà diễn thuyết có sức hút thường có cơ hội thu hút sự chú ý của người khác nhờ sức mạnh khả năng hùng biện của mình đó sao?

Đ: Đúng vậy, một nhà hùng biện lôi cuốn có một tài sản vô cùng giá trị trong khả năng gây ấn tượng với mọi người bởi tài diễn thuyết của mình, nhưng anh ta không thể tận dụng tối đa tài sản ấy nếu anh ta diễn thuyết trước những người không mong muốn điều đó.

Không một phẩm chất riêng biệt nào lại hữu ích với nhân cách của một con

người hơn khả năng nói với cảm xúc, sức mạnh và sự thuyết phục nhưng người nói không thể áp đặt những người khác nếu không được mời. Có một câu nói cổ xưa rằng không gì đáng giá hơn chi phí thật của nó. Điều này đúng với việc tự do thể hiện những quan điểm không được chờ đón cũng như với những thứ vật chất khác.

H: Thế còn những người tình nguyện thể hiện quan điểm của mình bằng cách viết chúng ra thì sao? Có phải họ cũng là những người thiếu kỷ luật tự giác hay không?

Đ: Một trong những thảm họa tồi tệ nhất trên Trái đất này là người viết những lá thư không được chào đón đến những người nổi tiếng. Các quan chức, ngôi sao điện ảnh, những doanh nhân thành đạt hay tác giả của những cuốn sách bán chạy và những người hay được nhắc tên trên báo chí liên tục bị quấy rầy bởi những người viết thư để bày tỏ quan điểm của họ về mọi vấn đề.

H: Nhưng hành động viết những lá thư không được chào đón là một cách vô hại để tìm niềm vui trong việc tự thể hiện bản thân mình, có đúng không? Thói quen này có thể có những tác hại gì?

Hãy dành chút thời gian để nhớ rằng khi Napoleon Hill viết bản thảo này thì việc viết thư là cách duy nhất để giao tiếp ở dạng viết. Khi đọc, bạn hãy nghĩ đến việc những tư tưởng của ông sẽ được áp dụng như thế nào trong thế giới blog và mạng xã hội ngày nay.

Đ: Thói quen rất dễ được lan truyền. Mọi thói quen đều kéo theo cả đống anh em họ hàng của nó. Thói quen làm bất cứ điều gì vô ích sẽ dẫn tới việc hình thành những thói quen vô ích khác, đặc biệt là thói quen buông thả.

Nhưng đó không phải là tất cả những hiểm họa liên quan đến thói quen sa đà vào chuyện thể hiện những quan điểm không được chào đón này. Thói quen này tạo ra kẻ thù và đặt vào tay chúng những vũ khí nguy hiểm mà nhờ đó, chúng có thể gây những tổn hại nghiêm trọng đến những người sa đà vào thói quen ấy. Những tên trộm và kẻ cướp sẵn sàng trả giá cao cho tên tuổi và địa chỉ của những người hay viết những lá thư không được chào đón, chúng biết rằng người viết những lá thư này dễ trở thành nạn nhân của tất cả các âm mưu khiến họ mất tiền. Chúng cho những người như thế là "những kẻ gàn dở". Nếu bạn muốn biết những người viết những lá thư không được chào

đón ngốc nghếch như thế nào, hãy đọc mục “những kẻ gàn dở” trên bất kỳ tờ báo nào - mục mà các báo thường cho in những ý kiến tự do của độc giả - và bản thân bạn sẽ thấy những người viết những lá thư đó khiến người khác khó chịu và gây thù chuốc oán với người khác như thế nào.

H: Tâu Bệ hạ, ta không hề biết rằng con người lại gặp nhiều khó khăn đến thế khi đưa ra những quan điểm không được chào đón, nhưng giờ ngươi đã nhắc ta nhớ lại chủ đề mà ta nhớ là ta đã viết thư cho tổng biên tập của một tạp chí nổi tiếng một lá thư chỉ trích không hề được chào đón và điều đó đã giúp ta có được một ví trí tốt trong đám nhân viên của ông với mức lương vô cùng béo bở.

Đ: Đó đúng là một ví dụ tuyệt vời. Vị trí thích hợp để bắt đầu kỷ luật tự giác chính là nơi bạn đang đứng. Bạn sẽ bắt đầu bằng cách nhìn nhận sự thật rằng chẳng có gì mãi mãi tốt hay xấu trong cả vũ trụ này trừ quyền năng của quy luật tự nhiên. Không có bất cứ ai ở bất cứ đâu khắp vũ trụ này với sức mạnh yếu ớt nhất có thể tác động đến con người ngăn cản tự nhiên hay thậm chí chính bản thân con người.

Không có bất cứ ai đang sống trên Trái đất này, không có ai từng sống và sẽ sống có quyền hay sức mạnh để tước đoạt những đặc quyền khi sinh ra đã có của con người là khả năng suy nghĩ tự do và độc lập. Đặc quyền này là đặc quyền duy nhất mà bất cứ người nào cũng có thể hoàn toàn kiểm soát nó. Không có bất cứ người trưởng thành nào mất quyền tự do suy nghĩ nhưng phần lớn con người đã mất đi những lợi ích của quyền lợi này bằng cách hoặc không để ý đến nó hoặc nó đã bị cha mẹ, những người giảng dạy về tôn giáo lấy đi trước khi họ đến tuổi nhận thức. Có những sự thật hiển nhiên không hề kém quan trọng bởi chúng lôi kéo sự chú ý của các ngươi đến ta hơn là tới chính kẻ thù của ta.

Napoleon Hill đã phân biệt giữa quyền tự do suy nghĩ của chúng ta với việc thể hiện vô tội vạ những suy nghĩ đó. Bạn sẽ áp dụng nguyên tắc này vào thế giới blog và mạng xã hội ngày nay như thế nào?

H: Vậy con người sẽ dựa vào cái gì trong những lúc khẩn cấp khi họ không biết ai hay nơi nào để cầu xin sự giúp đỡ?

Đ: Hãy để họ dựa vào sức mạnh đáng tin cậy duy nhất mà con người nào cũng có.

H: Và đó là cái gì vậy?

Đ: Chính bản thân họ! Sức mạnh tư duy của chính họ. Sức mạnh duy nhất họ có thể kiểm soát và tin cậy được. Sức mạnh duy nhất không thể bị bóp méo, tô điểm, thay đổi và giả mạo bởi những con người thiếu trung thực khác.

“Sức mạnh đáng tin cậy duy nhất mà con người nào cũng có....

Sức mạnh tư duy của chính họ.

Sức mạnh duy nhất họ có thể kiểm soát và tin cậy được.”

***

Có thể bạn không có khả năng kiểm soát người khác... nhưng bạn có thể kiểm soát phản ứng của mình với họ và với hành động của họ nữa. Đây là việc nói thì dễ mà làm thì rất khó. Chúng ta thường có xu hướng muốn thay đổi những người khác trong khi thứ duy nhất chúng ta có thể thay đổi là chính bản thân mình và cách chúng ta phản ứng với người khác.

H: Mọi thứ ngươi nói có vẻ như rất lô-gic, nhưng tại sao ta lại phải đến gặp ngươi để khám phá ra những sự thật thâm thúy này? Hãy quay trở lại với bảy nguyên tắc đi. Ngươi vừa mới hé lộ đủ thông tin cho thấy rõ ràng về bí quyết để phá vỡ sức mạnh của nhịp điệu thôi miên nằm trong bảy nguyên tắc đó. Ngươi cũng đã cho thấy nguyên tắc quan trọng nhất trong bảy nguyên tắc là kỷ luật tự giác. Giờ thì hãy tiếp tục miêu tả năm nguyên tắc ngươi chưa nhắc đến và cho ta biết chúng đóng vai trò gì trong việc khiến một người có kỷ luật tự giác đi?

Đ: Trước tiên, hãy để ta tổng kết phần thú tội của ta mà chúng ta vừa mới tiết lộ.

Rõ ràng là ta đã nói với ngươi rằng hai dụng cụ hỗ trợ ta hiệu quả nhất chính là thói quen buông thả và nhịp điệu thôi miên. Ta đã cho ngươi thấy rằng buông thả không phải là quy luật tự nhiên mà là thói quen do con người tạo ra và khiến con người phải phục tùng quy luật của nhịp điệu thôi miên.

Bảy nguyên tắc chính là phương tiện có thể giúp con người phá vỡ được nhịp điệu thôi miên và chiếm lại quyền sở hữu tâm trí của mình. Do đó, ngươi thấy đấy, bảy nguyên tắc chính là bảy bước dẫn nạn nhân của nhịp điệu thôi miên thoát khỏi nhà tù do chính họ tự tạo ra và khiến họ bị giới hạn trong đó.

H: Bảy nguyên tắc là những chiếc chìa khóa mở ra cánh cửa của tinh thần tự quyết về kinh tế, và tinh thần. Có đúng thế không?

H: Đúng vậy, đó là một cách nói khác.

Chương Mười một: HỌC TỪ NGHỊCH CẢNH

H: THẤT BẠI CÓ MANG LẠI LỢI ÍCH CHO CON NGƯỜI HAY KHÔNG?

Đ: Có. Trên thực tế, học từ nghịch cảnh chính là nguyên tắc thứ ba trong bảy nguyên tắc mà ta đã nói đến. Nhưng có rất ít người biết rằng mọi nghịch cảnh đều mang trong nó một hạt mầm lợi ích tương đương. Thậm chí số người biết được sự khác nhau giữa thất bại tạm thời và thất bại còn ít hơn. Nếu phần lớn mọi người biết được điều này, ta sẽ bị tước đoạt mất một trong những vũ khí mạnh nhất để kiểm soát con người.

H: Nhưng ta hiểu rằng ngươi nói rằng thất bại là một trong những đồng minh tốt nhất của ngươi. Từ lời thú tội của ngươi, ta có ấn tượng rằng thất bại khiến con người mất đi tham vọng và ngừng cố gắng, sau đó ngươi sẽ dễ dàng chiếm đoạt họ mà họ không hề phản kháng lại.

Đ: Đó chính là mấu chốt của vấn đề. Ngay khi họ ngừng cố gắng, ta sẽ chiếm đoạt được họ. Nếu họ biết được sự khác biệt giữa thất bại tạm thời và thất bại, họ sẽ không bỏ cuộc khi gặp khó khăn trong cuộc sống. Nếu họ biết rằng mọi hình thức thất bại và tất cả mọi sai lầm đều mang trong chúng hạt mầm của những cơ hội ở tương lai, họ sẽ tiếp tục chiến đấu và giành thắng lợi. Thành công thường nằm ngay sát thời điểm khi một người ngừng cố gắng.

H: Đó là tất cả những gì một người có thể học từ nghịch cảnh, thất bại và sai lầm hay sao?

Đ: Không, đó là những gì tối thiểu mà một người có thể học được. Ta ghét

phải nói với ngươi điều này nhưng sai lầm thường là điều may mắn bởi nó phá vỡ sự kìm kẹp của nhịp điệu thôi miên và giải phóng cho tâm trí có được một khởi đầu mới.

H: Chúng ta đi đúng hướng rồi đấy. Cuối cùng thì ngươi cũng thú nhận rằng thậm chí quy luật nhịp điệu thôi miên của tự nhiên cũng có thể và thường bị chính tự nhiên bãi bỏ. Đúng không?

Đ: Không, ngươi nói về điều đó như vậy là không hề chính xác. Tự nhiên không bao giờ đảo ngược bất cứ quy luật nào. Tự nhiên không lấy đi quyền tự do tư duy của con người qua nhịp điệu thôi miên. Mỗi người đánh mất quyền tự do của mình bởi họ đã lạm dụng quy luật này. Nếu một người nhảy từ trên cây xuống và bị chết bởi va chạm bất ngờ giữa cơ thể và mặt đất bởi Luật Hấp dẫn, ngươi không thể nói rằng tự nhiên đã giết hại anh ta, đúng không? Ngươi sẽ nói rằng anh ta chết bởi anh ta đã sao lãng việc kết nối bản thân mình theo đúng cách với Luật Hấp dẫn mà thôi.

H: Ta bắt đầu hiểu rồi đấy. Nhịp điệu thôi miên có cả ứng dụng tích cực lẫn tiêu cực. Nó có thể khiến một người bình thường trở thành nô lệ khi bị mất quyền tự do tư duy, hoặc nó cũng có thể giúp một người vươn tới đỉnh cao của thành công, tùy thuộc vào cách mỗi cá nhân gắn kết bản thân mình với quy luật này như thế nào mà thôi. Có đúng không?

Đ: Giờ thì ngươi đã nói đúng rồi đấy.

H: Thế còn thất bại thì sao? Chẳng ai cố ý thất bại cùng những mục đích được suy tính từ trước cả. Không ai đi khuyến khích những thất bại tạm thời đến với mình cả. Đó là những tình huống mà con người thường không thể nào kiểm soát nổi. Vậy thì làm sao có thể nói rằng tư nhiên không tước đoạt quyền tự do tư duy của một người khi thất bại hủy hoại tham vọng, sức mạnh ý chí và sự tự tin cần thiết để có một khởi đầu mới của anh ta?

Đ: Thất bại là một tình huống do con người tạo ra. Nó không bao giờ là thật cho đến khi con người chấp nhận nó là thất bại hoàn toàn. Nói theo cách khác, thất bại là một trạng thái của tâm trí, do đó, nó là thứ mà con người có thể kiểm soát được cho đến khi anh ta từ chối sử dụng đặc quyền này. Tự nhiên không ép con người thất bại. Nhưng tự nhiên áp đặt quy luật nhịp điệu thôi miên của mình lên mọi tâm trí và khiến mọi suy nghĩ chiếm ưu thế trong những tâm trí đó trở nên cố định.

Nói cách khác, khi con người chấp nhận bất cứ tình huống nào là thất bại hoàn toàn, quy luật nhịp điệu thôi miên sẽ tiếp quản những tư duy thất bại đó và khiến nó trở nên cố định. Chính quy luật này cũng sẵn sàng tiếp quản và khiến tư duy thành công trở nên cố định.

"Thất bại là một trạng thái của tâm trí, do đó, nó là thứ mà con người có thể kiểm soát được cho đến khi anh ta từ chối sử dụng đặc quyền này."

***

Điều này có thể là sự thật hay sao? Có phải Napoleon Hill đã thuyết phục bạn rằng "thất bại là một tình huống do con người tạo ra"? Tôi tin rằng ông đã đưa ra một tình huống thuyết phục. Nếu tôi nhìn kỹ lại cuộc đời mình - những thành công và thất bại của cá nhân tôi trong công việc, những sai lầm và sơ suất - tôi còn có thể nói ai là người chịu trách nhiệm về những thứ đó ngoài bản thân tôi ra? Liệu khi bạn tự kiểm kê lại cuộc đời mình, kết quả của bạn có khác tôi chăng? Napoleon Hill đã giúp tôi có cái nhìn khác về giá trị của thất bại so với những gì tôi từng nghĩ trong quá khứ...

H: Vậy thì thất bại có vai trò gì trong việc giúp một người phá vỡ sự kìm kẹp của nhịp điệu thôi miên sau khi tâm trí của người đó đã bị quy luật ấy trói chặt?

Đ: Thất bại tạo ra một cao trào mà từ đó, một người sẽ có đặc quyền xóa sạch nỗi sợ hãi khỏi tâm trí mình và có một khởi đầu mới theo một hướng khác. Rõ ràng là thất bại chứng minh rằng có gì đó không ổn với mục tiêu hay kế hoạch tìm kiếm mục tiêu của một người. Thất bại là đường cùng của con đường thói quen mà một người đã đi theo, và khi đã tới đó, người đó sẽ buộc phải rời con đường ấy và tiếp tục đi con đường khác, do đó cũng sẽ tạo ra một nhịp điệu mới.

Nhưng thất bại còn làm được nhiều điều hơn thế. Nó cho con người cơ hội được thử thách bản thân mình xem sức mạnh ý chí của mình tới đâu. Thất bại cũng bắt con người phải tìm hiểu về rất nhiều sự thật mà nếu không có nó thì con người sẽ không bao giờ phát hiện ra. Thất bại cũng thường khiến con người hiểu về sức mạnh của kỷ luật tự giác mà nếu không có nó thì

không ai có thể quay lại một khi đã trở thành nạn nhân của nhịp điệu thôi miên.

Hãy nghiên cứu về cuộc đời của tất cả những người đã đạt được những thành công nổi bật trong bất cứ lĩnh vực nào và quan sát và học hỏi xem thành công của họ thường có tỉ lệ chính xác với những trải nghiệm thất bại trước khi thành công.

"Thất bại tạo ra một cao trào mà từ đó, một người sẽ có đặc quyền xóa sạch nỗi sợ hãi khỏi tâm trí mình và có một khởi đầu mới theo một hướng khác."

H: Đó là tất cả những gì ngươi có thể nói về lợi ích của thất bại?

Đ: Không, ta vừa mới chỉ bắt đầu thôi. Nếu ngươi muốn thấy ý nghĩa thật sự của nghịch cảnh, sai lầm, thất bại và tất cả những trải nghiệm khác có thể phá vỡ được thói quen của con người và buộc anh ta phải hình thành những thói quen mới, hãy xem tự nhiên làm công việc của mình như thế nào. Tự nhiên dùng bệnh tật để phá vỡ nhịp điệu thôi miên của cơ thể khi các tế bào và cơ quan gắn kết với nhau không đúng cách. Tự nhiên dùng suy thoái kinh tế để phá vỡ nhịp điệu của phần lớn các tư tưởng khi đa số mọi người gắn kết không đúng cách - thông qua các hoạt động kinh tế, xã hội và chính trị. Và tự nhiên dùng thất bại để phá vỡ nhịp điệu của tư tưởng tiêu cực khi một người gắn kết không đúng cách với bản thân trong chính tâm trí của mình.

Hãy quan sát thật kỹ và ngươi sẽ nhận thấy rằng mọi nơi trong vũ trụ này đều có một quy luật tự nhiên hoạt động khiến mọi vật chất, năng lượng và sức mạnh của tư duy thay đổi mãi mãi. Thứ duy nhất tồn tại vĩnh viễn trong vũ trụ này chính là sự thay đổi. Nhờ sự thay đổi vĩnh viễn và không thể thay đổi được này mà mọi nguyên tử của vật chất và mọi đơn vị năng lượng đều có cơ hội để gắn kết bản thân nó với mọi đơn vị vật chất và năng lượng khác theo đúng cách, và mọi con người đều có cơ hội và quyền gắn kết bản thân mình với tất cả những người khác theo đúng cách dù người đó từng phạm bao nhiêu sai lầm, thất bại bao nhiêu lần hay anh ta đã bị đánh bại theo cách nào đi chăng nữa.

Khi một thất bại lớn bất thình lình đến với một quốc gia, chẳng hạn như cuộc suy thoái kinh tế vào năm 1929, tình huống đó hoàn toàn phù hợp với kế hoạch phá vỡ thói quen và mang đến những cơ hội mới cho con người.

Cái hay của việc bây giờ mới xuất bản cuốn sách này, trong thời kỳ kinh tế rối loạn như hiện nay là một lần nữa, tự nhiên lại phá vỡ thói quen của con người và giới thiệu những cơ hội mới với họ.

H: Những điều ngươi nói khiến ta ngạc nhiên đấy. Có phải ta nên hiểu rằng nhịp điệu thôi miên có tác động tới cách mọi người gắn kết với người khác hay không?

Đ: Cái thứ khó hiểu và trừu tượng được gọi là tính cách ấy chính là biểu hiện của quy luật nhịp điệu thôi miên, do đó, khi nói về tính cách của một người, sẽ đúng hơn nếu nói rằng các thói quen tư duy của anh ta được kết tinh lại thành tính cách tích cực hay tiêu cực thông qua nhịp điệu thôi miên. Một người tốt hay xấu tùy thuộc vào sự liên kết giữa tư duy và hành động của anh ta qua nhịp điệu thôi miên. Một người bị đói nghèo vây hãm hay trở nên giàu có là do nhịp điệu thôi miên đã khiến mục đích, kế hoạch và khao khát của anh ta, hay sự thiếu hụt chính những thứ đó của anh ta trở thành cố định và có thật.

H: Đó là tất cả những gì ngươi có thể nói về sự liên kết giữa nhịp điệu thôi miên và các mối quan hệ của con người?

Đ: Không, ta chỉ vừa mới bắt đầu thôi. Hãy nhớ rằng khi ta nói tức là ta đang nói tới ảnh hưởng của nhịp điệu thôi miên trong sự liên kết với tất cả các mối quan hệ của con người. Những người thành công trong công việc hoàn toàn là do cách kết nối bản thân họ tới các đồng sự và tới cả những người khác không liên quan gì tới công việc của họ nữa.

Những người chuyên nghiệp thành công phần lớn là do thái độ mà họ kết nối bản thân mình với các khách hàng. Đối với người luật sư, anh ta cần hiểu con người và các quy luật của tự nhiên hơn là hiểu về luật pháp. Và một bác sĩ sẽ thất bại trước khi anh ta kịp bắt đầu nếu anh ta không biết cách kết nối với các bệnh nhân cũng như khiến họ có niềm tin vào bản thân mình.

Một cuộc hôn nhân thành công hay thất bại hoàn toàn là do cách mỗi bên kết nối bản thân mình với người còn lại. Một mối quan hệ đúng đắn trong hôn nhân khởi đầu với một động cơ đúng đắn cho cuộc hôn nhân đó. Hầu hết các cuộc hôn nhân không mang lại hạnh phúc bởi các bên tham gia hoặc không hiểu, hoặc không cố gắng để hiểu được quy luật nhịp điệu thôi miên mà qua đó, sự hoạt động của mọi từ họ nói, mọi hành động họ tham gia vào và mọi

động cơ thúc đẩy họ đối xử với người khác được thu thập lại và kết thành một cái mạng nhện khiến họ mắc vào sự đau khổ hay cho họ đôi cánh tự do giúp họ bay vút lên trên mọi bất hạnh.

Mọi mối quan hệ mới được tạo dựng giữa con người thường trở thành tình bạn và sau đó có thể trở thành sự hòa hợp về tâm hồn (đôi khi còn được gọi với tên gọi tình yêu) hoặc gieo một tế bào ngờ vực và hoài nghi - sẽ sinh sôi và phát triển thành cuộc nổi loạn mở, tùy theo cách mà mỗi người trong mối quan hệ đó gắn kết bản thân mình với những người khác như thế nào.

Nhịp điệu thôi miên lựa chọn những động cơ, mục tiêu, mục đích và cảm xúc chiếm ưu thế của những tâm trí có giao tiếp với nhau và kết tinh lại thành những mức độ tin tưởng hay sợ hãi, yêu thương hay thù hận khác nhau. Sau khi khuôn mẫu đó đã được định hình thành hình dạng nhất định, theo thời gian, nó ép buộc những tâm trí mà nó giao tiếp cùng và từ đó trở thành một phần của nó.

Tự nhiên đã khiến những nhân tố chiếm ưu thế trong mọi mối quan hệ của con người trở nên cố định theo cách thầm lặng này. Trong mọi mối quan hệ của con người, các động cơ và hành động xấu của các cá nhân có tiếp xúc với nhau được hợp nhất dưới một hình thức nhất định và kết tinh một cách tinh vi thành những đặc điểm quan trọng nhất của con người và chúng được biết đến với tên gọi là tính cách. Cũng theo cách đó, những động cơ và hành động tích cực cũng được hợp nhất và áp đặt lên mỗi người. Do đó, ngươi thấy đấy, không chỉ hành động của con người mà thậm chí đến suy nghĩ nhỏ nhất của con người cũng có thể quyết định bản chất của mọi mối quan hệ của con người.

H: Ngươi lại bắt đầu đi xa vấn đề rồi đấy. Chúng ta hãy quay lại bờ đi, để ta có thể đi theo ngươi mà không sợ vượt ra khỏi mực nước an toàn. Hãy tiếp tục và cho ta biết vấn đề về các mối quan hệ của con người này thực sự hoạt động như thế nào trong các hoạt động của một thế giới đầy rẫy những vấn đề như thế giới của chúng ta hiện nay?

Đ: Ngươi cũng khéo nghĩ ra ý tưởng đó đấy. Nhưng hãy để ta giúp ngươi hiểu được những nguyên tắc mà ta đang nói về trước khi ta có thể cho ngươi thấy cách áp dụng nó vào những hoạt động của cuộc sống thường ngày.

Ta muốn chắc chắn rằng ngươi hiểu được quy luật về nhịp điệu thôi miên là

thứ không ai có thể kiểm soát, tác động hay né tránh được cả. Nhưng mọi người có thể kết nối bản thân mình với quy luật này để được hưởng lợi từ cách vận hành cố định của nó. Mối quan hệ hòa hợp với quy luật này bao gồm việc mỗi người phải hoàn toàn thay đổi thói quen của mình, từ đó họ có thể hình dung ra những tình huống và những thứ mà người đó muốn và sẵn sàng chấp nhận.

Không ai có thể thay đổi được quy luật của nhịp điệu thôi miên cũng như không ai có thể thay đổi được Luật Hấp dẫn, nhưng mọi người có thể thay đổi chính bản thân mình. Do đó, hãy nhớ rằng trong mọi cuộc thảo luận về chủ đề này thì mọi mối quan hệ của con người được tạo thành và duy trì bởi các thói quen của những cá nhân có liên quan.

“Không ai có thể thay đổi được quy luật của nhịp điệu thôi miên cũng như không ai có thể thay đổi được Luật Hấp dẫn, nhưng mọi người có thể thay đổi chính bản thân mình.”

***

Bạn có bao giờ cố gắng để thay đổi một ai đó và rồi thất vọng khi nhận ra rằng bạn không thể kiểm soát được chuyện đó và chính vì lẽ đó mà bạn không thể làm được chuyện đó chưa?

Quy luật về nhịp điệu thôi miên chỉ đóng vai trò củng cố cho những nhân tố thiết lập nên những mối quan hệ của con người nhưng nó không tạo ra những nhân tố ấy. Trước khi chúng ta thảo luận thêm về các mối quan hệ của con người, ta muốn ngươi hiểu thật rõ về tiềm thức.

Thuật ngữ “tiềm thức” tượng trưng cho một cơ quan của cơ thể mang tính giả thuyết và không thật sự tồn tại. Tâm trí của con người bao gồm năng lượng của vạn vật (đôi khi còn được gọi với cái tên Trí tuệ Vô hạn) giúp mỗi người nhận, chiếm đoạt và sắp xếp các dạng ý nghĩ xác định thông qua mạng lưới các bộ phận phức tạp được biết đến với tên gọi là não bộ.

Các dạng ý nghĩ này là mô hình của rất nhiều tác nhân kích thích đến được với não bộ qua năm giác quan phổ biến của con người và cả giác quan thứ sáu - giác quan ít được biết đến hơn - nữa. Khi bất cứ loại tác nhân kích thích nào đến với não bộ và mang theo những ý nghĩ đã định hình, nó sẽ được phân loại và lưu trữ trong một nhóm các tế bào của não bộ được gọi là nhóm

trí nhớ.

Tất cả những ý nghĩ có bản chất giống nhau được lưu trữ cùng nhau để việc sinh ra một ý nghĩ sẽ dễ dàng dẫn đến mọi cộng sự của nó. Hệ thống này rất giống với các tủ hồ sơ nơi công sở hiện tại và nó được vận hành theo cách giống hệt như vậy.

Suy nghĩ được con người pha trộn thêm nhiều cảm xúc (hay tình cảm) nhất là những nhân tố chiếm ưu thế của não bộ vì chúng luôn ở gần với "bề mặt" nhất - có thể nói rằng chúng nằm trên đỉnh của tủ hồ sơ - đó chính là nơi chúng tự nguyện trở thành các hành động, khoảnh khắc một cá nhân lơ là việc thực hiện kỷ luật tự giác. Những suy nghĩ chứa chan tình cảm có sức mạnh lớn đến nỗi chúng thường khiến một người lao vào hành động và sa đà vào những việc mà lý trí chưa chấp nhận hoặc đồng ý. Những lần bùng nổ cảm xúc đó thường phá hủy sự hài hòa trong tất cả các mối quan hệ của con người. Não bộ thường kết hợp các cảm xúc này lại với nhau mạnh đến nỗi chúng hoàn toàn loại bỏ được quyền kiểm soát của lý trí. Trong tất cả những trường hợp như thế, các mối quan hệ của con người thường có khuynh hướng trở nên thiếu hòa hợp.

Khi giác quan thứ sáu được vận hành, não bộ của con người có thể tiếp xúc với tủ hồ sơ của những não bộ khác và tùy ý kiểm tra xem bất cứ suy nghĩ nào đang ở trong tủ. Điều kiện có thể khiến con người có thể tiếp xúc và kiểm tra tủ hồ sơ trong bộ não của người khác chính là sự hòa hợp, nhưng có thể ngươi sẽ hiểu hơn về điều đó nếu ta nói rằng não bộ khi được điều chỉnh giống với tỷ lệ chuyển động của suy nghĩ có thể dễ dàng và nhanh chóng sử dụng đặc quyền thâm nhập và kiểm tra tủ hồ sơ ý nghĩ của người khác.

Nhờ giác quan thứ sáu, ngoài việc nhận các suy nghĩ được sắp xếp từ tủ hồ sơ của những bộ não khác, một người còn có thể tiếp xúc và nhận được thông tin từ nhà kho của vũ trụ được biết đến với tên gọi Trí tuệ Vô hạn.

Tất cả những thông tin đến với não bộ của con người thông qua giác quan thứ sáu đến từ những nguồn không dễ gì lần ra hay tách biệt được, do đó, mọi người thường tin những thông tin như thế này bắt nguồn từ tiềm thức của con người. Giác quan thứ sáu là cơ quan trong não bộ có thể giúp con người nhận được mọi thông tin, mọi hiểu biết, mọi tư tưởng không đến được qua một hay nhiều hơn các giác quan trong năm giác quan còn lại.

Giờ thì ngươi đã hiểu tâm trí của con người được vận hành như thế nào, ngươi sẽ dễ dàng hiểu tại sao và bằng cách nào con người lại trở nên đau khổ bởi các mối quan hệ không hòa hợp. Ngươi cũng sẽ hiểu tại sao các mối quan hệ có thể mang đến cho con người sự giàu có tột đỉnh về cả vật chất lẫn tinh thần.

Hơn nữa, ngươi sẽ hiểu tại sao con người không bao giờ có được hạnh phúc nếu không hiểu và áp dụng đúng nguyên tắc về các mối quan hệ của con người. Ngươi cũng sẽ hiểu được rằng không có người nào tự tồn tại được cả, rằng chỉ có thể đạt được sự hoàn chỉnh của tâm trí khi mục tiêu và hành động giữa hai tâm trí hoặc nhiều hơn hòa hợp với nhau. Ngươi sẽ hiểu rằng tại sao mọi con người lại lựa chọn trở thành người bảo vệ cho anh em của mình, cả trên lý thuyết lẫn thực tế.

H: Có thể những điều ngươi nói là đúng, nhưng ta vẫn phải yêu cầu ngươi đừng dẫn dắt ta đến những tư tưởng quá sâu xa. Chúng ta hãy quay trở lại nơi nào gần với bờ biển hơn, nơi ta có thể vẫy vùng trong làn nước đã quen thuộc với mình. Chúng ta sẽ đi đến những vùng nước sâu hơn sau khi chúng ta học bơi tốt hơn. Chúng ta đã bắt đầu với việc thảo luận về chủ đề làm sao để có thể học hỏi từ nghịch cảnh, nhưng dường như chúng ta đã đi lạc đường mất rồi.

Đ: Chúng ta chỉ đi đường vòng chứ không lạc đường đâu. Ta không bao giờ lạc đường cả. Chúng ta cần đi đường vòng như vậy để ngươi có được sự chuẩn bị kỹ càng giúp ngươi hiểu được phần quan trọng nhất trong toàn bộ cuộc phỏng vấn này.

Giờ chúng ta đã sẵn sàng quay trở lại với chủ đề về nghịch cảnh. Bởi vì phần lớn nghịch cảnh đều nảy sinh từ những mối quan hệ không hài hòa giữa con người với nhau, có lẽ chúng ta phải hiểu con người cần trở nên gắn kết với nhau theo đúng cách như thế nào.

Một cách tự nhiên, vấn đề nảy ra ở đây là thế nào là một mối quan hệ đúng đắn giữa con người với nhau? Câu trả lời ở đây là mối quan hệ đúng đắn là mối quan hệ mang đến tất cả những ai gắn kết với nó, hay bị ảnh hưởng bởi nó một lợi ích nào đó.

“Mối quan hệ đúng đắn là mối quan hệ mang đến tất cả những ai gắn kết với nó, hay bị ảnh hưởng bởi nó một lợi ích nào đó.”

***

Hãy dành chút thời gian để kiểm kê lại các mối quan hệ của bạn, tại nhà, tại nơi làm việc hay bạn chơi cùng. Hãy liệt kê ra những mối quan hệ có vẻ như đang cần phải cải thiện và giữ chúng trong tâm trí bạn khi bạn đọc tiếp cuốn sách này.

H: Vậy thì thế nào là mối quan hệ không đúng đắn?

Đ: Bất cứ mối quan hệ nào gây tổn hại đến người khác hay mang lại đau khổ và bất hạnh cho bất cứ người nào.

H: Làm sao để thay đổi những mối quan hệ không đúng đắn đó?

Đ: Ngươi có thể làm được điều đó bằng cách thay đổi tâm trí của người tạo ra mối quan hệ không đúng đắn đó hoặc đối tượng của mối quan hệ. Có một vài tâm trí có khả năng hòa hợp bẩm sinh trong khi cũng có những tâm trí sinh ra đã dễ va chạm với người khác. Để duy trì những mối quan hệ tốt đẹp của con người, tâm trí phải hình thành sự hòa hợp tự nhiên đó, ngoài việc có những mối quan tâm chung như một phương tiện giúp chúng trở nên hòa hợp với nhau.

Khi ngươi nói đến các nhà lãnh đạo doanh nghiệp - những người đã thành công bởi "họ biết cách chọn người", ngươi có thể nói chính xác hơn là họ thành công bởi họ biết cách kết hợp các tâm trí hài hòa với nhau một cách tự nhiên. Biết cách chọn đúng người cho bất cứ mục tiêu xác định nào trong cuộc đời được dựa trên khả năng nhận ra những tuýp người mà tâm trí của họ hòa hợp với nhau một cách tự nhiên.

Hãy nhớ định nghĩa của Napoleon Hill về Trí tuệ Ưu tú: "sự kết hợp hài hòa giữa hai hay nhiều trí tuệ hướng tới một mục tiêu xác định."

H: Nếu có thể, ngươi hãy tập trung vào nghịch cảnh. Nếu nghịch cảnh còn mang lại lợi ích nào nữa, hãy kể tên chúng ra đi.

Đ: Nghịch cảnh làm giảm sự kiêu căng và ích kỷ của con người. Nó khiến con người bớt ích kỷ bằng cách chứng minh rằng không ai có thể thành công nếu không có sự hợp tác với người khác.

Nghịch cảnh buộc con người thử thách sức mạnh về cả thể chất lẫn tinh thần của mình, do đó nó sẽ khiến con người phải đối mặt với những yếu điểm của mình và cơ hội để khắc phục chúng.

Nghịch cảnh buộc con người phải tìm kiếm các con đường và phương tiện khác nhau để đến với những mục tiêu xác định thông qua việc suy ngẫm và những tư tưởng nội tâm của mình. Điều này thường dẫn đến việc khám phá và sử dụng giác quan thứ sáu và nhờ đó, con người có thể giao tiếp với Trí tuệ Vô hạn.

Nghịch cảnh buộc một người nhận ra được sự cần thiết của trí tuệ chỉ có ở những nguồn bên ngoài tâm trí của một người.

Nghịch cảnh phá vỡ những thói quen tư duy cũ và cho con người cơ hội hình thành nên những thói quen mới, do đó, nó có thể giúp phá vỡ được sự kìm kẹp của nhịp điệu thôi miên và thay đổi cách nó vận hành, hướng nó đến những mục đích tích cực thay vì những mục đích tiêu cực.

H: Lợi ích lớn nhất mà con người nhận được thông qua nghịch cảnh là gì?

Đ: Lợi ích lớn nhất của nghịch cảnh là nó có thể, và thường là như vậy, bắt một người thay đổi thói quen tư duy của mình, do đó nó cũng có thể phá vỡ và điều chỉnh lại sức mạnh của nhịp điệu thôi miên.

H: Nói cách khác, thất bại luôn là điều may mắn nếu nó buộc một người có được hiểu biết hoặc xây dựng được những thói quen giúp họ đạt được mục tiêu lớn của cuộc đời mình. Có đúng vậy không?

Đ: Đúng vậy, và còn hơn thế nữa! Thất bại là điều may mắn khi nó buộc một người ít dựa dẫm vào những sức mạnh vật chất và tìm đến với nhiều sức mạnh tinh thần hơn.

Rất nhiều người chỉ khám phá ra "cái tôi khác" của mình - được vận hành thông qua sức mạnh của tư duy - sau khi trải qua một tai họa nào đó khiến họ không thể sử dụng cơ thể một cách tự do và thoải mái được nữa. Khi một người không thể sử dụng đôi tay và đôi chân của mình, anh ta sẽ bắt đầu sử dụng bộ não, do đó anh ta sẽ đặt bản thân trên con đường khám phá ra sức mạnh tâm trí của chính mình.

Ở đây, Con Quỷ đã nhắc đến "cái tôi khác" và tiết lộ cho chúng ta biết chúng ta có thể sử dụng sức mạnh tư duy và "cái tôi khác" của mình như thế nào để khám phá ra sức mạnh thật sự và mục tiêu lớn của chúng ta.

H: Con người sẽ có lợi ích gì khi bị tước đoạt những tài sản vật chất - như tiền bạc chẳng hạn?

Đ: Sự mất mát những tài sản vật chất có thể dạy cho con người rất nhiều bài học cần thiết, tuy nhiên, chẳng có gì quan trọng hơn sự thật rằng con người không thể kiểm soát được bất cứ thứ gì và không thể chắc chắn rằng mình có thể mãi sử dụng thứ gì ngoài sức mạnh tư duy của chính bản thân mình.

H: Ta thắc mắc không biết liệu đây có phải là lợi ích lớn nhất mà con người có được thông qua nghịch cảnh hay không?

Đ: Không, lợi ích tiềm năng lớn nhất của bất cứ tình huống nào khiến con người có một khởi đầu mới là nó mang lại cho con người cơ hội phá vỡ sự kìm kẹp của nhịp điệu thôi miên và thiết lập nên một tập hợp những thói quen tư duy mới. Những thói quen mới ấy giúp những người vừa thất bại có một lối thoát. Phần lớn những người thoát ra khỏi sự vận hành tiêu cực của nhịp điệu thôi miên và chuyển sang vận hành tích cực làm được điều đó là bởi một dạng nghịch cảnh nào đó đã ép họ phải thay đổi thói quen tư duy của mình.

H: Liệu nghịch cảnh có thể phá vỡ khả năng độc lập của một người và khiến người đó mất hy vọng hay không?

Đ: Chỉ những người có sức mạnh ý chí rất kém do đã có thói quen buông thả từ lâu mới chịu tác động đó. Nó có tác dụng ngược lại với những người không bị thói quen buông thả làm cho suy yếu dần đi. Những người không buông thả cũng gặp phải những sai lầm và thất bại tạm thời, nhưng phản ứng của họ với mọi dạng nghịch cảnh luôn tích cực. Thay vì từ bỏ, họ sẽ đấu tranh tới cùng và thường giành được thắng lợi.

Cuộc sống không trao tặng cho bất cứ người nào khả năng miễn dịch trước nghịch cảnh, nhưng cuộc sống cho mỗi người sức mạnh tư duy tích cực đủ giúp con người làm chủ tất cả các tình huống bất lợi có thể xảy đến và

chuyển chúng thành những tình huống có lợi cho mình. Mỗi cá nhân đều có quyền tận dụng hoặc bỏ mặc đặc quyền tư duy theo cách của mình trong mọi nghịch cảnh. Mỗi cá nhân đều buộc phải hoặc sử dụng sức mạnh tư duy của mình để đạt được những mục tiêu xác định và tích cực, hoặc bỏ mặc không sử dụng, hoặc sử dụng sức mạnh đó để đạt được những mục đích tiêu cực. Không thể có sự thỏa hiệp nào ở đây, không ai có thể từ chối sử dụng tâm trí của mình.

Quy luật về nhịp điệu thôi miên buộc mọi cá nhân phải sử dụng tâm trí mình ở mức độ nào đó, dù là tích cực hay tiêu cực nhưng nó không thể tác động đến việc cá nhân đó sử dụng tâm trí của mình theo cách nào.

"Những người không buông thả cũng gặp phải những sai lầm và thất bại tạm thời, nhưng phản ứng của họ với mọi dạng nghịch cảnh luôn tích cực. Thay vì từ bỏ, họ sẽ đấu tranh tới cùng và thường giành được thắng lợi."

***

Có khi nào bạn muốn từ bỏ... nhưng cuối cùng bạn vẫn tiếp tục hay không? Tôi và đồng tác giả của tôi đã mở rộng khái niệm này trong cuốn Cách mỏ vàng ba bước chân (Three Feet from Gold) với những câu chuyện về lòng kiên trì và không bao giờ từ bỏ của những nhà lãnh đạo hàng đầu hiện nay - những người không bao giờ biết buông thả là gì của thời đại chúng ta.

H: Từ những gì ngươi nói, có phải ta nên hiểu rằng mỗi nghịch cảnh đều là điều may mắn, có đúng không?

Đ: Không, ta không nói như vậy. Ta nói rằng trong mỗi nghịch cảnh luôn có một hạt mầm lợi ích tương đương. Ta không nói rằng lợi ích đó đã được đơm hoa kết trái, nó mới chỉ là hạt mầm thôi. Hạt mầm đó thường bao gồm một dạng kiến thức, một ý tưởng hoặc kế hoạch nào đó, hoặc một cơ hội mà con người sẽ không bao giờ có được nếu nghịch cảnh không buộc họ phải thay đổi thói quen tư duy của mình.

H: Đó có phải là tất cả những lợi ích con người có thể có được thông qua thất bại hay không?

Đ: Không, tự nhiên dùng thất bại như một thứ ngôn ngữ phổ biến để trừng phạt con người vì họ không để ý đến việc điều chỉnh bản thân mình phù hợp với quy luật của tự nhiên mà thôi.

Chẳng hạn như chiến tranh thế giới là do con người tạo ra và nó có khả năng hủy hoại vô cùng lớn. Tự nhiên đã gieo vào tình huống chiến tranh đó một hạt mầm khiển trách tương đương dưới dạng một cuộc suy thoái quy mô trên toàn thế giới. Cuộc suy thoái ấy là tất yếu và chúng ta không thể trốn chạy được nó. Việc nó đến sau cuộc chiến tranh cũng tự nhiên như thể sau đêm sẽ đến ngày và cả hai đều được vận hành bởi cùng một quy luật - quy luật nhịp điệu thôi miên.

H: Có phải ta nên hiểu rằng nhịp điệu thôi miên cũng chính là quy luật mà Ralph Waldo Emerson gọi là quy luật bù trừ hay không?

Đ: Quy luật về nhịp điệu thôi miên chính là quy luật bù trừ. Nó chính là sức mạnh giúp tự nhiên giữ được sự cân bằng âm dương trong khắp vũ trụ này, trong mọi dạng năng lượng, mọi dạng vật chất và trong mọi mối quan hệ của con người.

H: Liệu nhịp điệu thôi miên có vận hành nhanh chóng trong mọi trường hợp hay không? Chẳng hạn như quy luật đó có ngay lập tức giúp một người có được lợi ích khi áp dụng tư duy tích cực hay ngay lập tức gieo rắc tai họa cho người khác với những hậu quả do tư duy tiêu cực gây ra hay không?

Đ: Chắc chắn là quy luật ấy sẽ được vận hành nhưng không phải lúc nào cũng được vận hành ngay lập tức. Cả những lợi ích lẫn thiệt hại mà cá nhân từng người phải chịu bởi quy luật đó còn có thể được thu hoạch bởi những người khác, trước hoặc sau khi họ chết.

Hãy quan sát xem quy luật này được vận hành như thế nào qua việc buộc một thế hệ con người phải chịu ảnh hưởng của cả tội ác lẫn đức hạnh của những thế hệ đi trước. Theo cách mọi quy luật của tự nhiên được vận hành, chiều thứ tư - thời gian là không thể thay đổi được. Trong mọi trường hợp, tự nhiên đều sử dụng độ dài của thời gian trong mối quan hệ nhân quả phụ thuộc vào các tình huống ngay trước đó. Tự nhiên khiến bí ngô phát triển trong vòng ba tháng. Nhưng một cây sồi lại mất đến cả trăm năm mới đạt được kích thước lý tưởng. Tự nhiên khiến trứng gà nở thành gà con trong vòng bốn tuần nhưng với trứng của con người, lại phải mất đến chín tháng

mới có thể phát triển thành một cá nhân hoàn chỉnh được.

“Cuộc sống không trao tặng cho bất cứ người nào khả năng miễn dịch trước nghịch cảnh, nhưng cuộc sống cho mỗi người sức mạnh tư duy tích cực đủ giúp con người làm chủ tất cả các tình huống bất lợi có thể xảy đến và chuyển chúng thành những tình huống có lợi cho mình.”

***

Có phải tự nhiên đã tạo ra tình trạng kinh tế hỗn loạn hiện nay để một lần nữa, chúng ta có thể biến những bất lợi của mỗi người thành lợi ích?

Chương Mười hai: MÔI TRƯỜNG, THỜI GIAN, SỰ HÒA HỢP VÀ CẨN TRỌNG

H: GIỜ TA ĐÃ HIỂU HƠN về những tiềm năng của nghịch cảnh và thất bại. Giờ ngươi hãy tiếp tục miêu tả về các nguyên tắc tiếp theo trong bảy nguyên tắc dẫn đến thành công đi. Nguyên tắc tiếp theo của ngươi là gì?

Đ: Nguyên tắc tiếp theo chính là ảnh hưởng của môi trường.

H: Hãy tiếp tục và miêu tả nguyên tắc hoạt động của ảnh hưởng môi trường như một nhân tố quyết định số phận của con người?

Đ: Môi trường bao gồm tất cả những nguồn lực vật chất, tinh thần và trí tuệ có tác động và ảnh hưởng đến con người.

H: Giữa ảnh hưởng của môi trường và nhịp điệu thôi miên có sự gắn kết nào không?

Đ: Nhịp điệu thôi miên củng cố và khiến thói quen tư duy của con người trở nên cố định. Thói quen tư duy lại được kích thích bởi ảnh hưởng của môi trường. Nói cách khác, nguyên liệu dùng để "nuôi" tư duy của một người đến từ chính môi trường của người đó. Nhịp điệu thôi miên lại khiến thói quen tư duy trở nên cố định.

H: Phần quan trọng nhất của môi trường của một người là gì - phần có tính chất quyết định, hơn tất cả mọi phần khác, một người sẽ sử dụng tâm trí mình theo cách tiêu cực hay tích cực?

Đ: Phần quan trọng nhất của môi trường của một người được tạo ra bởi sự giao tiếp của anh ta với những người khác. Tất cả mọi người đều tiếp thu và kế tục, có ý thức hoặc không có ý thức, thói quen tư duy của những người anh ta hay giao tiếp cùng.

H: Ý ngươi là việc liên tục giao tiếp với một người có thói quen tư duy tiêu cực sẽ khiến bản thân mình hình thành nên thói quen tư duy tiêu cực?

Đ: Đúng vậy, quy luật nhịp điệu thôi miên buộc mọi con người hình thành nên thói quen tư duy hài hòa với những ảnh hưởng chiếm ưu thế trong môi trường của người đó, đặc biệt là phần môi trường được tạo ra do sự tiếp xúc của bản thân người đó với những tâm trí khác.

H: Tức là việc chọn bạn bè, đối tác hay cộng sự rất quan trọng và chúng ta phải vô cùng lưu tâm đến vấn đề đó, đúng không?

Đ: Đúng vậy, việc chọn những người có mối giao thiệp gần gũi với con người cũng quan trọng như việc chọn đồ ăn cho cơ thể mình vậy và phải đặt mục tiêu là luôn kết giao với những người mà tư duy chiếm ưu thế trong họ là tư duy tích cực, thân thiện và hòa hợp.

H: Loại bạn bè/cộng sự nào có ảnh hưởng lớn nhất đến một người?

Đ: Người bạn đời ở nhà và cộng sự trong công việc. Sau đó là đến bạn bè thân thiết và những người quen thân. Những người tình cờ quen biết và những người lạ thì có ít ảnh hưởng đến con người nhất.

“Nguyên liệu dùng để ‘nuôi’ tư duy đến từ chính môi trường của người đó. Nhịp điệu thôi miên lại khiến thói quen tư duy trở nên cố định.”

****

Có bao giờ bạn cảm thấy thái độ hay tâm trạng của bạn trở nên tiêu cực chỉ vì có sự hiện diện của ai đó tiêu cực hay không? Đó là vợ, con hay đối tác làm ăn của bạn? Napoleon Hill gợi ý rằng bạn nên xen những suy nghĩ tích cực, thân thiện và hòa hợp không chỉ để chống lại những tư duy tích cực mà còn để tác động khiến bản thân mình trở nên tích cực hơn. Nếu đó là đối tác làm ăn của bạn, hãy cân nhắc xem đó có phải là mối quan hệ mà bạn muốn giữ... hoặc quyết định cách xa hẳn sự tiêu

cực của đối tác đó.

H: Tại sao người bạn đời lại có ảnh hưởng lớn đến tâm trí người còn lại như vậy?

Đ: Bởi mối quan hệ hôn nhân khiến con người chịu ảnh hưởng của những sức mạnh tinh thần lớn đến mức chúng sẽ trở thành những sức mạnh thống trị trong tâm trí con người.

H: Con người phải sử dụng ảnh hưởng của môi trường như thế nào mới có thể phá vỡ sự kìm kẹp của nhịp điệu thôi miên?

Đ: Tất cả những ảnh hưởng được thiết lập qua thói quen tư duy đều trở nên cố định thông qua quy luật của nhịp điệu thôi miên. Một người có thể thay đổi những ảnh hưởng của môi trường của chính mình để những ảnh hưởng chiếm ưu thế trở nên hoặc tiêu cực hoặc tích cực và quy luật của nhịp điệu thôi miên sẽ khiến chúng trở nên cố định, trừ phi chúng được thay đổi nhờ thói quen tư duy của con người.

H: Nói về sự thật này theo một cách khác nghĩa là một người có thể tự đặt bản thân mình vào bất cứ ảnh hưởng môi trường nào mà mình mong muốn, dù là tích cực hay tiêu cực và quy luật của nhịp điệu thôi miên sẽ khiến ảnh hưởng đó trở nên cố định khi nó nắm được tầm quan trọng của thói quen tư duy. Đó có phải là cách quy luật này hoạt động hay không?

Đ: Đúng vậy. Hãy thật cẩn trọng trong mọi sức mạnh truyền cảm hứng cho tư duy, đó cũng chính là những sức mạnh tạo nên môi trường và quyết định bản chất của số phận mỗi người.

H: Loại người nào kiểm soát được ảnh hưởng của môi trường?

Đ: Những người không buông thả. Tất cả những người là nạn nhân của thói quen buông thả để mất quyền lựa chọn môi trường của chính mình. Họ trở thành nạn nhân của mỗi ảnh hưởng tiêu cực từ môi trường của mình.

H: Những người buông thả không có con đường nào khác sao? Không có phương pháp nào giúp họ đặt mình dưới tác động của môi trường tích cực sao?

Đ: Có đấy, có một lối thoát cho những người buông thả. Họ có thể ngừng buông thả, làm chủ tâm trí mình và lựa chọn môi trường thúc đẩy tư duy tích cực. Họ có thể làm được những điều đó thông qua mục tiêu xác định.

H: Đó là tất cả những gì phải làm để loại bỏ thói quen buông thả sao? Thói quen đó có phải là một trạng thái của tâm trí hay không?

Đ: Buông thả chẳng là gì khác ngoài một trạng thái tiêu cực của tâm trí, một trạng thái dễ thấy bởi sự vô mục đích của nó.

H: Một người nên tuân theo những quy trình hiệu quả nào để thiết lập nên một môi trường có lợi nhất cho việc phát triển và duy trì thói quen tư duy tích cực?

Đ: Môi trường hiệu quả nhất trong tất cả các loại môi trường được tạo ra bởi một liên minh thân thiện bao gồm một nhóm những người tự buộc bản thân mình phải giúp đỡ người khác đạt được mục tiêu xác định nào đó. Kiểu liên minh này được biết đến với tên gọi Nhóm Trí tuệ Ưu tú. Thông qua hoạt động của nó, một người có thể cộng tác với các cá nhân được tuyển chọn kỹ càng mà mỗi người trong họ lại có thể mang đến cho liên minh này một hiểu biết, trải nghiệm, kiến thức, kế hoạch hoặc ý tưởng nào đó phù hợp với nhu cầu của người đó để thực hiện mục tiêu xác định của mình.

Những người đứng đầu thành công nhất trong mọi lĩnh vực của cuộc sống bản thân họ thường sử dụng ảnh hưởng môi trường theo yêu cầu. Không ai có thể đạt được những thành tựu nổi bật mà không có sự hợp tác với người khác cả. Nói theo cách khác thì những người thành công phải kiểm soát được môi trường của họ, từ đó đảm bảo rằng họ có thể chống lại được ảnh hưởng tiêu cực từ môi trường.

H: Thế còn những người có trách nhiệm với họ hàng khiến họ không thể tránh được ảnh hưởng tiêu cực của môi trường thì sao?

Đ: Không có bất cứ người nào có trách nhiệm - dù ở bất cứ mức độ nào - khiến họ mất đi quyền xây dựng thói quen tư duy của mình trong môi trường tích cực cả. Mặt khác, mọi con người đều có trách nhiệm tự rũ bỏ mọi ảnh hường của môi trường - dù là xa nhất - có xu hướng phát triển tư duy tiêu cực.

H: Không phải triết lý đó quá nhẫn tâm hay sao?

Đ: Chỉ những kẻ mạnh mới có thể sống sót được. Mà không ai có thể trở nên mạnh mẽ mà chưa rũ bỏ mọi ảnh hưởng giúp phát triển thói quen tư duy tiêu cực được. Thói quen tư duy tiêu cực khiến con người mất đi quyền tự quyết, không cần biết ai hay cái gì đã tạo nên những thói quen đó. Con người có thể kiểm soát được thói quen tư duy tích cực và khiến nó phục vụ cho mục tiêu và mục đích của mình. Còn thói quen tư duy tiêu cực sẽ kiểm soát con người và tước đoạt mất quyền tự quyết của người đó.

H: Từ những gì ngươi nói, ta có thể rút ra kết luận rằng những người kiểm soát được ảnh hưởng của môi trường bên ngoài nơi thói quen tư duy của họ được xây dựng tự làm chủ được số phận của chính mình còn tất cả những người khác đều bị số phận chế ngự. Điều đó có đúng không?

Đ: Hoàn toàn chính xác.

H: Điều gì thiết lập nên thói quen tư duy của một người?

Đ: Mọi thói quen được thiết lập bởi những mong muốn hoặc động cơ cố hữu hay có được sau một quá trình. Điều đó có nghĩa là thói quen được bắt đầu như kết quả của một dạng mong muốn xác định nào đó.

H: Điều gì xảy ra trong não bộ của con người khi một người đang hình thành thói quen tư duy?

Đ: Mong muốn là năng lượng thúc đẩy có tổ chức còn được biết đến với tên gọi là tư duy. Mong muốn khi được trộn lẫn với cảm xúc sẽ thu hút những tế bào não vào những nơi chúng được lưu trữ và chuẩn bị để quy luật nhịp điệu thôi miên có thể tiếp quản và điều khiển. Khi bất cứ suy nghĩ nào xuất hiện trong não bộ hay được sinh ra ở đó và được trộn lẫn với cảm xúc mong muốn, quy luật nhịp điệu thôi miên sẽ ngay lập tức bắt đầu chuyển nó thành những bản sao vật chất tương đương. Những suy nghĩ chiếm ưu thế - những suy nghĩ được quy luật nhịp điệu thôi miên kích hoạt trước tiên - là những suy nghĩ được trộn lẫn với những mong muốn lớn nhất và những cảm xúc mãnh liệt nhất. Thói quen tư duy được thiết lập bằng cách lặp đi lặp lại những suy nghĩ giống nhau.

H: Những động cơ hay mong muốn thúc đẩy cơ bản truyền cảm hứng cho tư

duy hành động nhất là gì?

Đ: Có mười động cơ phổ biến nhất giúp truyền cảm hứng đến tư duy hành động của con người là:

• Ham muốn tình dục và tình yêu

• Ham muốn đồ ăn thức uống

• Ham muốn được thể hiện bản thân về cả thể chất, trí tuệ lẫn tinh thần.

• Ham muốn được bất tử

• Ham muốn có quyền lực trên những người khác

• Ham muốn giàu có vật chất

• Ham muốn hiểu biết

• Ham muốn noi gương người khác

• Ham muốn xuất sắc hơn người

• Bảy nỗi sợ hãi cơ bản

Đó là những động cơ chiếm ưu thế giúp truyền cảm hứng đến phần lớn những nỗ lực của con người.

H: Thế còn những ham muốn tiêu cực như lòng tham, sự đố kỵ, ghen tức hay giận dữ thì sao? Chúng không thường được thể hiện hơn bất cứ ham muốn tích cực nào sao?

Đ: Tất cả những ham muốn tiêu cực chẳng là gì hơn sự thất bại của những ham muốn tích cực. Chúng được kích thích dưới những biểu hiện của thất bại, sai lầm hay thờ ơ của con người để bản thân họ có thể thích ứng được với những quy luật của tự nhiên theo cách tích cực.

H: Đó đúng là một thành kiến mới về chủ đề tư duy tiêu cực đấy. Nếu ta hiểu đúng những gì ngươi vừa nói, mọi suy nghĩ tiêu cực được kích thích khi con

người bỏ mặc hoặc thất bại trong việc thích ứng một cách hòa hợp với các quy luật của tự nhiên. Có đúng vậy hay không?

Đ: Hoàn toàn chính xác. Tự nhiên sẽ không khoan nhượng cho bất cứ thói lười nhác hay sự vô nghĩa nào. Mọi khoảng trống phải và được lấp đầy bởi cái gì đó.

Mọi thứ đang tồn tại - dưới dạng vật chất hay tinh thần - phải và luôn không ngừng chuyển động. Não bộ của con người cũng không nằm ngoài quy luật đó. Nó được tạo nên để nhận, sắp xếp, chuyên môn hóa và thể hiện sức mạnh của tư duy. Khi một người không sử dụng bộ não để thể hiện tư duy tích cực và sáng tạo, tự nhiên sẽ lấp đầy sự lười nhác đó bằng cách buộc bộ não phải hoạt động với tư duy tiêu cực.

Não bộ không thể rơi vào trạng thái lười nhác. Khi đã hiểu được nguyên tắc này, bạn sẽ có một hiểu biết mới và vô cùng quan trọng về phần mà ảnh hưởng của môi trường chiếm được trong cuộc sống của con người.

Bạn cũng đồng thời hiểu rõ hơn về cách quy luật nhịp điệu thôi miên được vận hành như thế nào - nó là quy luật giữ mọi vật và mọi con người không ngừng chuyển động thông qua các nguyên tắc được thể hiện một cách tích cực hoặc tiêu cực.

"Tự nhiên sẽ không khoan nhượng cho bất cứ thói lười nhác hay sự vô nghĩa nào. Mọi khoảng trống phải và được lấp đầy bởi cái gì đó... Khi một người không sử dụng bộ não để thể hiện tư duy tích cực và sáng tạo, tự nhiên sẽ lấp đầy sự lười nhác đó bằng cách buộc bộ não phải hoạt động với tư duy tiêu cực."

***

Khi nghĩ về những đứa trẻ có quá nhiều thời gian rảnh rỗi, tôi thấy điều đó đặc biệt đúng đắn. Don Green - Giám đốc điều hành của Quỹ Napoleon Hill nhớ lại: "Khi còn trẻ, chúng ta không ngừng bận rộn với lời răn rằng lười nhác là phân xưởng của Quỷ dữ." Bạn có nghĩ rằng đó đúng là một phép so sánh thú vị không?

Tự nhiên không quan tâm đến những vấn đề đạo đức như vậy. Tự nhiên không quan tâm đến đúng hay sai. Tự nhiên không quan tâm đến công bằng

và bất công. Tự nhiên chỉ quan tâm đến việc buộc mọi thứ phải hoạt động theo bản chất của nó.

H: Đó quả là một cách giải thích mang tính chất khai sáng về các phạm vi hoạt động của tự nhiên. Ta có thể nhờ ai chứng thực cho tuyên bố của ngươi đây?

Đ: Ngươi hãy nhờ các nhà khoa học, các nhà triết học và tất cả những người biết tư duy. Cuối cùng, hãy nhờ chính tự nhiên chứng thực qua những biểu hiện thực tế của nó.

Tự nhiên không biết đến khái niệm về vật chất không hoạt động. Mọi nguyên tử của vật chất đều không ngừng hoạt động. Mọi năng lượng cũng không ngừng vận động. Không có chỗ trống nào ở bất cứ nơi đâu ngừng hoạt động cả. Thời gian và không gian, theo nghĩa đen, có những biểu hiện về chuyển động nhanh đến mức con người không thể đo đếm được.

H: Trời ơi, theo những gì ngươi nói thì ai cũng phải rút ra một kết luận rằng nguồn gốc của những kiến thức đáng tin cậy, bất ngờ làm sao, lại có hạn.

Đ: Nguồn gốc của những kiến thức đã được phát triển thì có hạn. Não bộ của mỗi người trưởng thành là một cánh cửa tiềm năng dẫn đến những kiến thức có khắp trong vũ trụ này. Trong cơ cấu của mọi bộ não của những người trưởng thành bình thường đều có cơ hội giao tiếp trực tiếp với Trí tuệ Vô hạn - nơi tồn tại tất cả những kiến thức đang và có thể có.

H: Những gì ngươi nói khiến ta tin rằng con người có thể trở thành tất cả những thứ họ quy là do Chúa tạo ra. Đó có phải là ý ngươi không?

Đ: Thông qua quy luật tiến hóa, bộ não của con người đang được hoàn thiện để có thể tùy ý giao tiếp với Tri tuệ Vô hạn. Sự hoàn hảo đó sẽ đến thông qua sự phát triển có tổ chức của não bộ, nhờ sự thích ứng của nó với các quy luật của tự nhiên. Thời gian chính là nhân tố mang đến sự hoàn hảo.

H: Nguyên nhân của việc tái diễn những sự kiện như bùng phát dịch bệnh, suy thoái kinh tế, chiến tranh hay làn sóng tội phạm là gì?

Đ: Nguyên nhân của tất cả những dịch bệnh ảnh hưởng đến rất nhiều người theo cách giống nhau là do quy luật của nhịp điệu thôi miên mà qua đó, tự

nhiên sẽ củng cố những suy nghĩ giống nhau về bản chất và khiến những suy nghĩ đó được thể hiện qua những ảnh hưởng lớn.

H: Có nghĩa là cuộc Đại suy thoái diễn ra là do có rất nhiều người đã bị tác động đến việc giải phóng những suy nghĩ về nỗi sợ hãi. Điều đó có đúng hay không?

Đ: Hoàn toàn chính xác. Hàng triệu người đang nỗ lực để đạt được điều gì đó mà chẳng để làm gì bằng việc mạo hiểm với cổ phiếu. Khi họ bỗng nhiên nhận ra rằng mình chẳng đạt được gì cả, họ trở nên sợ hãi, họ liền chạy đến ngân hàng để rút hết số dư trong tài khoản của mình và sự hoảng loạn bắt đầu. Thông qua tư duy lớn của hàng triệu tâm trí, tất cả đều dưới dạng nỗi sợ nghèo đói, cuộc suy thoái đã kéo dài qua nhiều năm.

Sự rối loạn về kinh tế hiện đang diễn ra ở Mỹ và khắp thế giới cũng xảy ra theo cùng cách như vậy. Hàng triệu người cũng cố gắng đạt được điều gì đó mà chẳng để làm gì qua thị trường bất động sản (thỏa thuận không-hạ-giá, nợ dưới chuẩn và bong bóng giá trị) cũng như thị trường tài chính. Khi mọi thứ bắt đầu sụp đổ, họ trở nên sợ hãi và một lần nữa lại trở nên hoảng loạn. Bằng cách thay đổi từ tư duy sợ hãi của hàng triệu người sang tập trung vào những nguyên tắc tài chính hiệu quả cơ bản, chúng ta có thể khiến nền kinh tế trở nên ổn định hay không? Triết lý của Napoleon Hill có thể dẫn đường chỉ lối cho chúng ta. Lựa chọn tùy thuộc vào chính chúng ta mà thôi.

H: Từ những gì ngươi nói, ta có thể rút ra kết luận rằng tự nhiên đã củng cố những suy nghĩ chiếm ưu thế của con người và thể hiện những suy nghĩ đó dưới dạng những tác động lớn, chẳng hạn như suy thoái kinh tế hay bùng nổ kinh doanh, vân vân... Điều đó có đúng không?

Đ: Ngươi nói đúng rồi đấy.

H: Giờ chúng ta hãy nói đến nguyên tắc tiếp theo trong bảy nguyên tắc dẫn đến thành công. Hãy tiêu tục miêu tả về nó đi.

Đ: Nguyên tắc tiếp theo là thời gian, chiều thứ tư.

H: Giữa thời gian và quy luật nhịp điệu thôi miên có mối liên hệ gì với nhau không?

Đ: Thời gian chính là quy luật nhịp điệu thôi miên. Khoảng thời gian cần thiết để khiến thói quen tư duy trở nên cố định phụ thuộc vào mục tiêu và bản chất của tư duy.

H: Nhưng ta nhớ ngươi từng nói rằng thứ duy nhất tồn tại vĩnh viễn chính là sự thay đổi. Nếu điều đó là sự thật thì tức là thời gian cũng không ngừng thay đổi, sắp xếp và kết hợp lại mọi thứ, trong đó bao gồm cả thói quen tư duy của con người. Vậy thì làm sao quy luật nhịp điệu thôi miên có thể khiến thói quen tư duy của con người trở nên cố định được?

Đ: Thời gian chia mọi thói quen tư duy thành hai loại: tư duy tích cực và tư duy tiêu cực. Tất nhiên là tư duy của một người không ngừng thay đổi và được kếp hợp lại để phù hợp với những mong muốn của người đó, nhưng tư duy không thể thay đổi từ tiêu cực thành tích cực hay ngược lại trừ phi cá nhân đó tự nguyện nỗ lực để thay đổi.

Thời gian trừng phạt con người vì tất cả những tư duy tiêu cực và ban thưởng cho họ vì tất cả những tư duy tích cực, dựa theo bản chất và mục đích của những tư duy đó. Nếu những tư duy chiếm ưu thế của con người là tiêu cực, thời gian sẽ trừng phạt người đó bằng cách xây dựng thói quen tư duy tiêu cực trong tâm trí người đó và sau đó khiến thói quen này trở nên cố định mọi giây phút nó tồn tại. Giống như vậy, thời gian cũng khiến những tư duy tích cực trở nên cố định. Tất nhiên là cụm từ “cố định” chỉ liên quan đến cuộc sống cá nhân của người đó. Theo ý nghĩa chặt chẽ của cụm từ này thì chẳng có gì là cố định cả. Thời gian khiến thói quen suy nghĩ trở thành bất cứ cái gì có thể gọi là cố định trong suốt cuộc đời của người đó.

H: Giờ ta đã hiểu rõ hơn về nguyên tắc thời gian hoạt động như thế nào. Sự kết nối giữa thời gian và số phận của con người còn những đặc điểm nào cần chú ý nữa không?

Đ: Thời gian là tác động gia vị của tự nhiên mà qua đó, trải nghiệm của con người có thể trở nên chín muồi và trở thành sự khôn ngoan. Con người sinh ra không sẵn có sự khôn ngoan nhưng con người được sinh ra với khả năng tư duy và nhờ thời gian, họ có thể tư duy và trở nên khôn ngoan.

“Con người sinh ra không sẵn có sự khôn ngoan nhưng con người được sinh ra với khả năng tư duy và nhờ thời gian, họ có thể tư duy và trở

nên khôn ngoan.”

***

Tôi nhận thấy đây chính là một trong những câu nói sâu sắc nhất trong toàn bộ cuốn sách này. Bằng việc sử dụng khả năng tư duy và phân tích những trải nghiệm của chúng ta trong cuộc sống, chúng ta có thể đạt được sự khôn ngoan. Liệu mọi thứ có thực sự đơn giản như vậy chăng?

H: Liệu tuổi trẻ có có được sự khôn ngoan không?

Đ: Chỉ trong những vấn đề rất sơ đẳng thôi. Sự khôn ngoan chỉ đến qua một khoảng thời gian nhất định. Nó không thể được thừa kế và cũng không thể được truyền từ người này sang người khác nếu không trải qua một khoảng thời gian nhất định.

H: Vậy một khoảng thời gian nào đó có buộc một người có được sự khôn ngoan hay không?

Đ: Không hề! Sự khôn ngoan chỉ đến với những người không buông thả - những người hình thành được thói quen tư duy tích cực như một sức mạnh chiếm ưu thế trong cuộc sống của mình. Những người buông thả và những người có suy nghĩ tiêu cực chiếm ưu thế sẽ không bao giờ có được sự khôn ngoan, trừ sự khôn ngoan ở một cấp độ vô cùng sơ đẳng.

H: Từ những gì ngươi nói, ta có thể suy ra rằng thời gian là bạn của những người biết huấn luyện tâm trí của mình tuân theo thói quen tư duy tích cực và là kẻ thù của những người buông thả theo thói quen tư duy tiêu cực. Điều đó có đúng hay không?

Đ: Hoàn toàn chính xác. Tất cả mọi người có thể được phân chia thành hai loại là những người buông thả và những người không buông thả. Những người buông thả luôn phó mặc cho những người không buông thả định đoạt mọi thứ và thời gian sẽ khiến mối quan hệ này trở nên cố định.

H: Có phải ý ngươi là nếu cả cuộc đời ta sống trong buông thả, không hề có bất cứ mục đích hay mục tiêu xác định nào thì có thể ta sẽ trở thành nô lệ cho những người không buông thả và thời gian sẽ chỉ giúp họ ngày một và cuối cùng sẽ hoàn toàn kiểm soát được ta, đúng không?

Đ: Chính xác là như thế.

“Sự khôn ngoan chỉ đến với những người không buông thả - những người hình thành được thói quen tư duy tích cực như một sức mạnh chiếm ưu thế trong cuộc sống của mình.”

***

Một lần nữa, tôi buộc phải nghĩ về bọn trẻ. Với quá nhiều những thứ tiêu cực quanh chúng ta do nạn khủng bố và xung đột kinh tế gây ra, điều gì sẽ có ảnh hưởng lâu dài đến bọn trẻ? Chúng ta phải bao bọc chúng trong những trải nghiệm tích cực để khiến tâm trí chúng sản sinh ra những tư duy tích cực.

H: Sự khôn ngoan là gì?

Đ: Khôn ngoan là khả năng gắn kết bản thân với các quy luật của tự nhiên để khiến chúng phục vụ cho ngươi và là khả năng liên kết bản thân với những người khác để khiến họ sẽ sẵn sàng hợp tác một cách hòa hợp với ngươi để khiến cuộc sống sẽ mang đến cho ngươi mọi thứ ngươi yêu cầu.

H: Vậy tức là những kiến thức tích lũy được không phải là sự khôn ngoan hay sao?

Đ: Trời ạ, không! Nếu kiến thức là sự khôn ngoan thì những thành tựu khoa học sẽ không bị biến đổi thành những công cụ hủy diệt như vậy rồi.

H: Cần phải làm gì để biến kiến thức thành sự khôn ngoan?

Đ: Thời gian cộng với khao khát có được sự khôn ngoan. Sự khôn ngoan không bao tự đến với người nào cả. Con người phải đạt được nó, nếu có chút nào đó, bằng cách tư duy tích cực và thông qua sự nỗ lực tự nguyện.

H: Vậy chúng ta có thể tin cậy tất cả những người có kiến thức chứ?

Đ: Chẳng bao giờ có thể tin cậy được những người có kiến thức đồ sộ mà không có sự khôn ngoan cả.

H: Độ tuổi mà phần lớn những người có được sự khôn ngoan bắt đầu có được nó là khi nào?

Đ: Phần lớn mọi người chỉ có được sự khôn ngoan sau khi bước qua độ tuổi 40. Trước thời gian này, phần lớn mọi người đều quá bận rộn để thu thập kiến thức và sắp xếp nó thành những kế hoạch giúp họ tìm kiếm sự khôn ngoan.

H: Những tình huống nào trong cuộc sống dễ khiến con người có được sự khôn ngoan nhất?

Đ: Nghịch cảnh và sai lầm. Đó là ngôn ngữ chung của tự nhiên để truyền đạt sự khôn ngoan đến những người đã sẵn sàng đón nhận nó.

H: Liệu nghịch cảnh và thất bại có luôn mang đến cho con người sự khôn ngoan hay không?

Đ: Không, điều đó chỉ đúng với những người sẵn sàng cho nó và tự nguyện kiếm tìm nó mà thôi.

H: Điều gì quyết định xem một người đã sẵn sàng để đón nhận sự khôn ngoan hay chưa?

Đ: Thời gian và bản chất thói quen tư duy của người đó.

H: Liệu những kiến thức vừa mới có được có giống với những kiến thức đã vượt qua được sự thử thách của thời gian hay không?

Đ: Không, kiến thức được kiểm chứng qua một khoảng thời gian luôn tốt hơn kiến thức vừa mới có được. Thời gian mang đến cho kiến thức sự xác định về cả số lượng lẫn chất lượng và sự đáng tin cậy nữa. Một người không bao giờ có thể chắc chắn về kiến thức chưa được qua kiểm chứng.

H: Kiến thức đáng tin cậy là gì?

Đ: Đó là kiến thức hài hòa với quy luật tự nhiên, nghĩa là nó được dựa trên tư duy tích cực.

H: Thời gian có thay đổi và điều chỉnh các giá trị của kiến thức hay không?

Đ: Có, thời gian thay đổi và điều chỉnh tất cả mọi giá trị. Những kiến thức đúng của ngày hôm nay có thể trở nên vô dụng và chẳng để làm gì vào ngày mai do thời gian đã sắp xếp lại các dữ kiện và giá trị. Thời gian thay đổi mọi mối quan hệ của con người, có thể trở nên tốt hơn hoặc xấu đi, tùy thuộc vào phương thức mà con người gắn kết bản thân họ với những người khác.

Trong lĩnh vực tư duy, có một thời gian phù hợp để gieo hạt mầm tư duy và cũng có một thời gian phù hợp để thu hoạch những tư duy đó, cũng giống như khi gieo bất cứ hạt của một loại cây nào vào một thời điểm và thu hoạch nó vào một thời điểm khác trên Trái đất vậy. Nếu không tính toán chính xác được khoảng thời gian từ lúc gieo hạt đến lúc thu hoạch, tự nhiên sẽ thay đổi hoặc chiếm giữ thành quả của việc gieo hạt đó.

H: Giờ thì hãy tiếp tục và miêu tả về hai nguyên tắc cuối cùng trong bảy nguyên tắc dẫn đến thành công đi.

Đ: Nguyên tắc tiếp theo chính là sự hài hòa.

Nhờ tự nhiên, con người có thể tìm thấy bằng chứng rằng mọi quy luật của tự nhiên đều chuyển động theo thứ tự thông qua quy luật về sự hài hòa. Thông qua hoạt động của quy luật này, tự nhiên buộc mọi thứ trong phạm vi của một môi trường cho trước gắn kết một cách hòa hợp với nhau. Khi hiểu được sự thật này, bạn sẽ có một tầm nhìn mới và thú vị hơn về sức mạnh của môi trường. Bạn sẽ hiểu tại sao việc giao thiệp với những tâm trí tiêu cực sẽ giáng một đòn chí mạng xuống những người đang tìm kiếm sự tự quyết.

H: Ý ngươi là tự nhiên tự nguyện buộc mọi người phải hòa hợp với nhau dưới tác động môi trường của họ?

Đ: Đúng vậy, chính là thế. Quy luật về nhịp điệu thôi miên sẽ buộc mỗi sinh vật sống đều chịu ảnh hưởng của tác động chiếm ưu thế trong môi trường nó tồn tại.

H: Nếu tự nhiên buộc con người chịu tác động của môi trường mà họ sống thì khi con người nhận thấy bản thân mình đang rơi vào môi trường nghèo đói và thất bại nhưng họ có mong muốn thoát ra khỏi đó, họ sẽ có những phương tiện nào để làm được điều đó?

Đ: Hoặc họ phải thay đổi môi trường của mình hoặc họ sẽ mãi nghèo đói như thế. Tự nhiên không cho bất kỳ ai thoát ra khỏi ảnh hưởng môi trường của nó cả.

Tuy nhiên, với sự khôn ngoan bất tận của mình, tự nhiên cho mỗi con người bình thường quyền được thiết lập môi trường vật chất, tinh thần và trí tuệ của riêng mình, nhưng một khi đã thiết lập nó thì con người phải trở thành một phần của nó. Đó là nguyên tắc hoạt động không thể thay đổi của quy luật về sự hài hòa.

H: Ví dụ như trong một công ty thì ai sẽ là người thiết lập nên tác động chiếm ưu thế để quyết định nhịp điệu của môi trường?

Đ: Cá nhân hoặc các cá nhân tư duy và hành động với mục tiêu xác định.

H: Chỉ đơn giản vậy thôi sao?

Đ: Đúng vậy, mục tiêu xác định chính là khởi điểm mà một người có thể thiết lập nên môi trường của chính mình.

H: Dường như ta không thể nghe theo những gì ngươi nói được. Cả thế giới này đang tan vỡ vì chiến tranh, suy thoái kinh tế và những dạng xung đột khác tượng trưng cho mọi thứ, trừ sự hòa hợp. Tự nhiên dường như không thể bắt ép con người hòa hợp với nhau được. Ngươi lý giải thế nào về mâu thuẫn này?

Cũng như thời kỳ của Napoleon Hill, thế giới chúng ta đang sống ngày nay cũng có rất ít sự hòa hợp. Khi nghĩ về nền kinh tế hiện nay, các thảm họa thiên nhiên, những xung đột trong quân đội, con người bị tàn phá bởi bệnh tật và nghèo đói thì liệu có thể tồn tại sự hòa hợp không? Napoleon Hill sẽ trả lời rằng, có, thậm chí với những điều kiện khủng khiếp ở thời kỳ của ông. Dù tôi và bạn không thể kiểm soát được sự hòa hợp trong thế giới của chúng ta, chúng ta vẫn có thể tạo ra sự hòa hợp trong chính ngôi nhà của mình.

Đ: Chẳng có gì là mâu thuẫn ở đây cả. Như ngươi nói, những tác động chiếm ưu thế của thế giới là tiêu cực. Rất đúng, tự nhiên buộc con người phải hòa hợp với những tác động chiếm ưu thế của môi trường thế giới xung quanh.

Sự hài hòa có thể được biểu hiện dưới dạng tích cực hoặc tiêu cực. Chẳng hạn như một nhóm tù nhân có thể - và họ thường như thế - tư duy và hành động tiêu cực nhưng tự coi đó là ảnh hưởng chiếm ưu thế của nhà tù lên mọi cá nhân ở trong nó. Một nhóm những người nghèo khổ sống trong nhà tế bần có thể chống lại lẫn nhau và rõ ràng là đi ngược lại với mọi hình thức của sự hòa hợp, nhưng tự nhiên mỗi người trong họ đều trở thành một phần của ảnh hưởng chiếm ưu thế của ngôi nhà mà họ sống chung.

Sự hòa hợp, theo ý nghĩa được dùng ở đây, có nghĩa là tự nhiên liên kết mọi thứ trong cả vũ trụ với những thứ khác có bản chất tương tự. Những tác động tiêu cực bị buộc phải tiếp xúc với nhau, không cần biết chúng có thể ở đâu. Còn những tác động tích cực thì rõ ràng cũng phải tiếp xúc với nhau.

H: Ta bắt đầu hiểu tại sao các nhà lãnh đạo thành công trong giới kinh doanh lại cẩn thận trong việc chọn lựa đối tác làm ăn đến vậy. Những người thành công trong bất kỳ lĩnh vực nào đều thường thiết lập môi trường của chính họ bằng cách bao quanh họ những người có tư duy và hành động thành công. Ý ngươi là như vậy đúng không?

Đ: Chính xác là như vậy. Hãy nhận thấy và học hỏi một điều rằng tất cả những người thành công đều phải có mối quan hệ hòa hợp với các đối tác làm ăn của họ. Một đặc điểm nữa của những người thành công là họ thường có mục tiêu xác định và yêu cầu các đối tác của mình cũng phải có mục tiêu xác định. Khi đã hiểu được hai điều này, ngươi sẽ hiểu khác biệt lớn nhất giữa Henry Ford và một công nhân làm việc theo ngày là gì.

Vậy có nghĩa là nguyên tắc về sự hòa hợp sẽ mang lại lợi ích cho chúng ta khi xung quanh chúng ta là những người thành công. Hãy nghĩ đến những người bạn làm việc cùng. Họ đang hỗ trợ cho bạn... hay kéo bạn thụt lùi lại?

H: Giờ hãy nói cho ta biết về nguyên tắc cuối cùng đi.

Đ: Nguyên tắc cuối cùng là cẩn trọng.

Sau thói quen buông thả, đặc điểm nguy hiểm nhất của con người chính là sự thiếu cẩn trọng.

Con người buông thả vào đủ các tình huống nguy hiểm bởi họ đã không lên

kế hoạch cho từng bước đi cần có một cách cẩn trọng. Những người buông thả luôn hành động thiếu cẩn trọng. Anh ta luôn hành động trước và suy nghĩ sau, nếu có chút nào đó. Anh ta không chọn lựa bạn bè. Anh ta cứ thế buông thả và để mọi người trói buộc mình theo cách của họ. Anh ta cũng chẳng chọn nghề nghiệp nào. Anh ta buông thả suốt thời đi học và sẽ vui vẻ làm bất cứ công việc gì cho anh ta cơm ăn và áo mặc. Anh ta mời mọi người lừa gạt mình trong nghề nghiệp bằng cách không quan tâm đến việc biết những luật lệ về công việc đó. Anh ta mời gọi bệnh tật vì anh ta bỏ bê những nguyên tắc giúp anh ta duy trì sức khỏe. Anh ta mời gọi nghèo đói bởi anh ta không quan tâm đến việc bảo vệ mình khỏi ảnh hưởng từ môi trường của những người nghèo xơ xác. Anh ta mời gọi thất bại tại mỗi bước chân anh ta đi bởi anh ta không cẩn trọng quan sát xem điều gì đã khiến những người khác thất bại. Anh ta mời gọi nỗi sợ hãi đến bởi anh ta thiếu cẩn trọng trong việc xem xét các nguyên nhân của nỗi sợ hãi. Anh ta thất bại trong hôn nhân bởi anh ta không cẩn trọng trong việc lựa chọn bạn đời và anh ta vẫn thiếu cẩn trọng trong các biện pháp gắn kết bản thân mình với cô ta sau khi đã chia tay. Anh ta đánh mất bạn bè hoặc khiến họ trở thành kẻ thù của mình bởi thiếu sự cẩn trọng trong việc giữ quan hệ với họ một cách đúng đắn.

“Sau thói quen buông thả, đặc điểm nguy hiểm nhất của con người chính là sự thiếu cẩn trọng.”

H: Có phải tất cả mọi người đều thiếu cẩn trọng hay không?

Đ: Không, chỉ những người có thói quen buông thả mới như vậy thôi. Những người không buông thả luôn cẩn trọng. Anh ta sẽ cân nhắc thật kỹ càng về kế hoạch của mình trước khi bắt đầu thực hiện nó. Anh ta sẽ chú ý đến các yếu điểm của những người cùng cộng tác với mình và lên kế hoạch để khắc phục chúng.

Nếu anh ta nhờ một người đưa thư thực hiện một nhiệm vụ quan trọng, anh ta sẽ cử một người khác để đảm bảo rằng người đưa thư sẽ không lơ là nhiệm vụ của mình. Và sau đó anh ta sẽ kiểm tra xem cả hai người đó đã thực hiện đúng như mong muốn của anh ta hay chưa. Anh ta không bao giờ hoàn toàn tin tưởng điều gì nếu vẫn còn có cách để đảm bảo cho thành công của anh ấy.

H: Không phải quá cẩn trọng cũng nguy hiểm không kém gì thiếu cẩn trọng hay sao?

Đ: Không có gì là quá cẩn trọng cả. Thứ ngươi gọi là "quá cẩn trọng" chỉ là một biểu hiện của sự sợ hãi thôi. Sợ hãi và cẩn trọng là hai thứ hoàn toàn khác nhau.

H: Mọi người có lầm lẫn giữa sợ hãi với quá cẩn trọng hay không?

Đ: Đúng vậy, thỉnh thoảng chuyện đó có xảy ra nhưng phần lớn mọi người sẽ tự tạo ra cho bản thân mình những mối nguy hiểm vô cùng lớn do hoàn toàn thiếu cẩn trọng hơn là quá cẩn trọng.

H: Con người áp dụng sự cẩn trọng theo cách nào thì sẽ có lợi nhất?

Đ: Trong việc lựa chọn đồng sự và phương pháp gắn kết với người khác. Lý do cho điều này thì đã quá rõ ràng. Các đồng sự đóng vai trò quan trọng nhất trong môi trường của một con người và ảnh hưởng của môi trường lại quyết định một người có hình thành nên thói quen buông thả hay sẽ trở thành một người không buông thả. Những người cẩn trọng trong việc lựa chọn cộng sự không bao giờ cho phép bản thân mình có mối giao thiệp thân cận với bất cứ người nào không mang đến cho anh ta một lợi ích về mặt tinh thần, vật chất hay trí tuệ nào đó, thông qua mối quan hệ đó.

H: Không phải phương pháp lựa chọn cộng sự đó quá ích kỷ hay sao?

Đ: Nó thực tế và nó sẽ giúp con người có được quyền tự quyết. Có được thành công về mặt vật chất và hạnh phúc là mong muốn của mọi con người bình thường.

Không gì đóng góp nhiều hơn cho thành công và hạnh phúc của một người hơn việc chọn bạn bè, đối tác và cộng sự thật kỹ càng. Do đó, cẩn trọng trong việc chọn bạn bè, đối tác và cộng sự trở thành trách nhiệm của tất cả những ai muốn trở nên thành công và hạnh phúc. Những người không buông thả sẽ lựa chọn bạn bè rất cẩn thận và không cho phép bất cứ ai trở thành bạn thân của anh ta mà không đóng góp một ảnh hưởng tích cực hay dành cho một lợi ích nhất định nào đó.

H: Ta chưa bao giờ nghĩ rằng việc lựa chọn bạn bè một cách cẩn trọng lại có mối liên hệ rõ ràng với thành công hay thất bại cả. Có phải tất cả những người thành công đều cẩn trọng trong việc chọn những người cộng tác cùng,

dù là trong công việc kinh doanh hay các mối quan hệ xã hội và mang tính chất cá nhân hay không?

Đ: Nếu không chọn lựa cẩn trọng tất cả cộng sự của mình, không ai có thể thành công trong bất kỳ lĩnh vực nào hết. Mặt khác, thiếu cẩn trọng trong việc đó sẽ khiến con người gần như chắc chắn sẽ thất bại trong mọi việc mình làm.

Bạn đã từng gặp khó khăn khi phải nói "không" với người khác? Chương này sẽ khiến bạn nhận ra rằng cẩn trọng trong việc lựa chọn bạn bè và cộng sự hay đối tác và học cách nói "không" nhiều hơn có thể giúp bạn tiến nhanh hơn trên con đường dẫn đến thành công.

TỔNG KẾT

CÓ BA THỨ gắn liền với cuộc phỏng vấn giữa tôi và Con Quỷ khiến tôi hứng thú nhất. Sở dĩ ba nhân tố ấy lôi cuốn tôi bởi chúng đã có những tác động quan trọng nhất đến cuộc đời của chính bản thân tôi, đó là điều mà bất cứ độc giả nào đã đọc câu chuyện của tôi cũng có thể dễ dàng nhận thấy. Ba nhân tố quan trọng đó chính là thói quen buông thả, quy luật về nhịp điệu thôi miên mà thông qua đó, mọi thói quen đều trở nên cố định và yếu tố thứ ba chính là thời gian.

Đây là bộ ba sức mạnh không thể xâm phạm nắm giữ số phận của con người. Khi chúng được kết hợp lại với nhau và nghiên cứu dưới góc độ của một sức mạnh tổng hợp, chúng có ý nghĩa mới mẻ và quan trọng hơn nhiều. Con người chẳng cần phải tưởng tượng nhiều và cũng chẳng cần phải hiểu hết về các quy luật tự nhiên mới nhận thấy rằng phần lớn khó khăn của con người do chính mình tạo ra. Hơn nữa, những khó khăn ấy hiếm khi là kết quả của những tình huống tức thời. Nó thường là cao trào của hàng loạt các tình huống được gia cố thông qua thói quen buông thả cùng với sự trợ giúp của thời gian.

"Phần lớn khó khăn của con người do chính mình tạo ra."

Ngày nay, rất nhiều người sử dụng tâm lý nạn nhân như một cái cớ để không phải chịu trách nhiệm về cuộc sống của chính mình.

Samuel Insull không đánh mất cả đế chế công nghiệp trị giá 4 tỷ đô la của mình trong thời kỳ suy thoái kinh tế mà ông đã bắt đầu mất nó trước đó từ lâu - khi ông trở thành nạn nhân của một nhóm phụ nữ tâng bốc ông chuyển hướng tài năng của mình từ ngành dịch vụ công cộng sang nhạc kịch. Nếu có người nào từng ở một vị trí rất cao trong thế giới tài chính trượt dốc do sức mạnh của thói quen buông thả, nhịp điệu thôi miên và thời gian thì người đó chính là Samuel Insull. Tôi viết ra điều này từ chính những hiểu biết chính xác về Ngài Insull và nguyên nhân những rắc rối xảy đến với ông từ thời gian tôi làm việc cùng ông trong suốt thời kỳ Chiến tranh thế giới cho tới thời gian khi ông khờ dại cố gắng chạy trốn chính bản thân mình.

Samuel Insull rời Anh sang Mỹ vào năm 1881 và trở thành thư ký riêng của Thomas Edison và thăng tiến rất nhanh đến vị trí Chủ tịch của Công ty Edison Chicago vào năm 1882. Đến năm 1907, ông đã kiểm soát cả hệ thống giao thông của Chicago. Đến năm 1912, ông điều khiển hàng trăm xí nghiệp điện. Ông còn nhiệt tình quảng cáo cho cổ phiếu của những công ty do mình nắm giữ. Khi chúng sụp đổ vào năm 1932, ông bỏ trốn sang châu Âu, bị dẫn độ vào năm 1934, ông từng cố gian lận ba lần, vi phạm các quy định về phá sản và tham ô nhưng đều được tòa tuyên trắng án. Napoleon Hill cho chúng ta thấy một cái nhìn từ bên trong về những lý do khác khiến ông sụp đổ và thất bại. Ngày nay, ai cũng biết đến tên tuổi của Edison... nhưng có thể mọi người sẽ không biết Insull là ai.

Henry Ford cũng từng trải qua thời kỳ suy thoái giống như Ngài Insull nhưng Henry Ford đã bước lên đỉnh vinh quang mà thậm chí chẳng bị một vết trầy xước nào. Các bạn có muốn biết lý do tại sao không? Tôi sẽ nói cho các bạn biết. Henry Ford không bao giờ có thói quen buông thả trong bất cứ vấn đề nào. Thời gian là bạn hữu của Henry Ford vì ông đã hình thành được thói quen sử dụng nó theo cách tích cực, cùng sự trợ giúp của tư duy được kết tinh lại thành những kế hoạch của riêng ông.

Hãy cứ đón nhận bất cứ tình huống nào mà bạn muốn, đo đếm nó bằng cách tham khảo mối liên hệ giữa nó với thói quen buông thả, nhịp điệu thôi miên và thời gian, bạn sẽ xác định được chính xác nguyên nhân của mọi thành công và thất bại.

Franklin D. Roosevelt bắt đầu nhiệm kỳ đầu tiên của mình với một cú sốc mạnh. Nhưng ông có một mục tiêu lớn trong tâm trí và điều đó vô cùng rõ ràng. Đó là khiến mọi người không còn sợ hãi và hướng mọi người tư duy và nói về việc phục hồi nền kinh tế thay vì suy thoái kinh tế.

Khi thực hiện mục tiêu đó, ông chưa từng bị cuốn vào thói quen buông thả. Các lực lượng trên phạm vi cả nước được củng cố và hoạt động như một khối thống nhất để giúp Tổng thống thực hiện được mục tiêu xác định của mình. Lần đầu tiên trong lịch sử nước Mỹ, các tờ báo thuộc mọi khuynh hướng chính trị, các nhà thờ thuộc tất cả các giáo phái, con người thuộc mọi chủng tộc và màu da và tất cả các tổ chức chính trị thuộc mọi phe tự hợp nhất nhau lại thành một sức mạnh lớn để thực hiện mục đích duy nhất là giúp Tổng thống phục hồi lại niềm tin và quan hệ làm ăn bình thường trên cả

nước.

Trong một cuộc hội nghị được tổ chức giữa Tổng thống và một nhóm các cố vấn khẩn cấp vài ngày trước khi ông nhậm chức, tôi đã hỏi ông rằng vấn đề lớn nhất của ông lúc này là gì. Ông trả lời tôi rằng: "Không phải là vấn đề lớn hay nhỏ, vấn đề duy nhất của chúng ta là làm sao để người dân không còn sợ hãi và phải thay thế nỗi sợ hãi đó bằng niềm tin."

Trước khi kết thúc năm đầu tiên trong nhiệm kỳ thứ nhất của mình, Tổng thống đã khiến người dân không còn sợ hãi và có niềm tin, đất nước này đã bước từng bước chậm những chắc ra khỏi cuộc suy thoái. Đến cuối nhiệm kỳ đầu tiên của mình - chứng tỏ giá trị của yếu tố thời gian - Tổng thống đã củng cố hiệu quả các nguồn lực kinh tế Mỹ và cuộc sống cá nhân của người dân đến mức cả đất nước đều đứng sau ông lưng, ủng hộ ông, sẵn sàng và đầy nhiệt huyết muốn nghe theo sự chỉ đạo của ông, dù ông có đi về đâu đi chăng nữa.

Đó là những sự thật mà những người nào hay đọc báo hay nghe đài đều biết rõ.

Giống như tất cả chúng ta, Napoleon Hill đã sống trong môi trường chính trị có tác động đến tất cả mọi người. Chúng ta thường nghĩ bản thân mình chính là "nạn nhân" của truyền thông hoặc hệ thống chính trị hay những nguồn lực bên ngoài khác. Napoleon Hill cho chúng ta thấy cách vượt qua tâm lý nạn nhân đó - một công cụ khác của Con Quỷ - và chịu trách nhiệm về tất cả mọi lựa chọn của mình.

Sau đó một kỳ bầu cử nữa lại đến và người dân có cơ hội để thể hiện niềm tin với nhà lãnh đạo của mình. Họ đã thể hiện điều đó bằng tỷ lệ phiếu thuận áp đảo chưa từng có trong lịch sử chính trị của nước Mỹ và Tổng thống lại bước vào nhiệm kỳ thứ hai với tỷ lệ bầu chọn rất cao và chỉ có hai tiểu bang bỏ phiếu chống.

Giờ chúng ta hãy cùng quan sát xem Bánh xe Cuộc đời bắt đầu đảo ngược vòng và rẽ sang hướng khác như thế nào. Tổng thống đã thay đổi chính sách của mình từ mục tiêu xác định thành thiếu quyết đoán và buông thả.

Chính sự thay đổi chính sách này đã chia tách lực lượng lao động hùng hậu và khiến hơn một nửa trong số đó quay ra chống lại ông. Nó cũng chia tách

nhóm những người ủng hộ gần như trung thành của ông ở cả Thượng viện và Hạ viện, nhưng quan trọng hơn tất cả những điều này, nó chia tách người dân Mỹ thành hai nhóm ‘‘ủng hộ” và “phản đối” khiến tất cả tài sản mang tính chính trị còn sót lại của Tổng thống chỉ là nụ cười đáng giá triệu đô và cái bắt tay luôn sẵn sàng - những thứ rõ ràng là không đủ để giúp ông giành lại quyền lực ông từng có trong đời sống của nước Mỹ.

Ở đây, một lần nữa chúng ta lại có một ví dụ tuyệt vời về một người từng có được quyền lực tối cao nhờ mục tiêu xác định và sau đó lại trở về xuất phát điểm bởi thói quen buông thả của mình. Trong cả sự thành công và thất bại đó, chúng ta có thể thấy rõ sự vận hành của cả nguyên tắc buông thả lẫn không buông thả đã đạt tới cao trào thông qua sức mạnh của nhịp điệu thôi miên và thời gian như thế nào.

“Ở đây, một lần nữa chúng ta lại có một ví dụ tuyệt vời về một người từng có được quyền lực tối cao nhờ mục tiêu xác định và sau đó lại trở về xuất phát điểm bởi thói quen buông thả của mình.”

***

Hãy dành một khoảnh khắc để nghĩ về những người khác - trong con mắt của công chúng hay trong vòng quay ảnh hưởng của bạn - những người đã đạt được những thành công vĩ đại rồi sau đó đánh mất tất cả vì thói quen buông thả.

Trong suốt cuộc đời tôi, Con Quỷ đã có cả một câu chuyện đầy kịch tính để kể lại về những lần nó tiếp xúc với tôi. Nó đã trông thấy tôi buông thả và mất đi rất nhiều cơ hội kinh doanh mà rất nhiều cơ hội trong số đó đáng giá cả một gia tài. Nó đã thấy tôi buông thả trong cách tôi gắn kết với những người khác, đặc biệt là sự thiếu cẩn trọng của tôi trong các giao dịch làm ăn.

Tình huống giúp tôi thoát khỏi sự kiểm soát chết người của nhịp điệu thôi miên là mục tiêu xác định mà nhờ nó, cuối cùng tôi đã cống hiến toàn bộ cuộc đời mình cho một tổ chức chuyên nghiên cứu về triết lý thành công cá nhân. Tôi đã buông thả hết lần này đến lần khác trong tất cả những ý thích và nỗ lực nhỏ bé của mình, nhưng sự buông thả của tôi lại được bù đắp bằng mục tiêu lớn - có thể giúp tôi lấy lại lòng can đảm và bắt đầu lại quá trình tìm kiếm tri thức mỗi khi tôi thất bại trong việc kết nối với các mục đích nhỏ của mình.

Tôi đã học được vài điều từ bản chất nguy hiểm của thói quen buông thả khi tôi làm công việc phân tích hơn 25.000 người có liên quan với tổ chức Quy luật Thành công. Những phân tích này đã cho thấy chỉ có 2% con người có cho mình một mục tiêu xác định trong cuộc sống. 98% còn lại bị cuốn vào thói quen buông thả. Dường như điều đó có ý nghĩa hơn cả sự tình cờ đơn thuần khi các phân tích của tôi đã xác minh cho tuyên bố của Con Quỷ rằng nó kiểm soát 98% con người bởi chính thói quen buông thả của họ.

Khi nhìn lại sự nghiệp của bản thân mình, tôi có thể thấy rõ ràng là tôi đã có thể tránh được đa phần thất bại tạm thời mà tôi từng gặp phải nếu tôi theo đuổi một kế hoạch để đạt được mục tiêu lớn trong đời của mình một cách rõ ràng.

Từ những kinh nghiệm có được trong việc phân tích các vấn đề của hơn 5000 gia đình, tôi biết rõ ràng rằng phần lớn những người đã kết hôn mất đi sự hòa hợp với người còn lại là do sự tích tụ của rất nhiều các tình huống nhỏ trong mối quan hệ hôn nhân mà lẽ ra, chúng có thể được xóa bỏ hoặc xử lý ngay khi mới nảy sinh nếu giữa hai người có một phương thức xác định để thực hiện điều đó. Họ đã không sống một cuộc sống hôn nhân có mục tiêu xác định.

Vậy là câu chuyện vẫn tiếp tục, tất cả như quay lại cách đây rất nhiều năm. Người có kế hoạch và mục tiêu xác định nhất, có quyền lực nhất sẽ giành được chiến thắng. Những người khác sẽ chạy nhốn nháo để tìm chỗ ẩn nấp và bị giày xéo dưới gót chân của những người có quyết tâm lớn hơn.

Không khó để tìm thấy câu trả lời. Bạn không thể trông mong các thế lực tối cao sẽ giúp bạn tìm ra lời đáp. Về phần mình, tôi muốn tìm thấy câu trả lời từ Con Quỷ, bởi nó sẽ nói rất nhanh cho tôi biết rằng chiến thắng sẽ đến với những người biết mình muốn gì và quyết tâm có được nó. Họ làm chủ được thói quen buông thả. Họ có đường lối, kế hoạch và mục tiêu rất rõ ràng. Kẻ thù của họ - có thể đông hơn họ rất nhiều lần - không có cơ hội nào khuất phục được họ bởi kẻ thù của họ chẳng có bất cứ kế hoạch, mục đích hay đường lối nào ngoài việc sống buông thả và hy vọng rằng có ai đó sẽ xuất hiện để giúp đỡ chúng. Trong ba câu ngắn gọn này, bạn có thể tổng kết và rút ra được những khác biệt căn bản giữa thành công và thất bại, khả năng và thiếu khả năng.

Giờ chúng ta đã đi đến đoạn cuối của chuyến viếng thăm cuốn sách này rồi. Nếu muốn tóm tắt lại phần quan trọng nhất mà tôi muốn truyền tải thông qua cuốn sách này trong một câu, tôi sẽ dùng câu nói này:

Những mong muốn nổi bật của một người có thể được kết tinh thành những vật tương đương trong thực tế thông qua mục tiêu xác định được hỗ trợ bởi kế hoạch xác định, với sự trợ giúp của quy luật về nhịp điệu thôi miên và thời gian!

Vậy là các bạn đã có được khía cạnh tích cực của triết lý thành công cá nhân mà tôi cố gắng miêu tả thông qua cuốn sách này, với sự tối giản và súc tích không thể hơn được nữa. Nếu bạn mở rộng triết lý này với mục đích thích ứng với các tình huống trong cuộc sống của mình, bạn sẽ nhận thấy rằng nó rộng lớn chẳng kém gì cuộc sống này và rằng nó bao trùm được tất cả các mối quan hệ của con người, tất cả mọi tư duy, mục đích và ham muốn của con người.

Vậy là chúng ta đang ở đây, ở điểm cuối trong cuộc phỏng vấn lạ lùng nhất trong hàng ngàn cuộc phỏng vấn tôi từng thực hiện với những người vĩ đại và cận vĩ đại, sau quá trình hơn 50 năm lao động, trong việc tìm tòi những sự thật của cuộc sống dẫn đến hạnh phúc và an toàn về tài chính.

Trên thực tế, việc được cộng tác với những người như Carnegie, Edison và Ford thật kỳ lạ, cuối cùng, tôi nên bị ép buộc đến gặp Con Quỷ vì một kiến thức căn bản lớn nhất trong tất cả các nguyên tắc được hé mở trong quá trình tìm kiếm sự thật của tôi. Thật kỳ lạ khi tôi buộc phải trải nghiệm sự nghèo đói, thất bại và nghịch cảnh dưới hàng trăm dạng khác nhau trước khi tôi được trao cho quyền hiểu và sử dụng một quy luật tự nhiên khiến sự công kích của những vũ khí độc ác này giảm nhẹ đi hoặc bị hủy hoại hoàn toàn. Nhưng điều lạ lùng nhất trong tất cả những trải nghiệm đáng kinh ngạc mà cuộc đời đã mang đến cho tôi chính là sự đơn giản của quy luật mà nếu tôi hiểu được nó, tôi đã có thể biến những mong muốn của mình thành sự thật mà không phải trải qua quá nhiều năm khó khăn và bất hạnh như vậy.

Vào cuối cuộc phỏng vấn của tôi với Con Quỷ, tôi đã nhận ra rằng tôi đã giữ trong tay những que diêm giúp ngọn lửa nghịch cảnh bùng cháy. Và tôi cũng nhận ra rằng thứ nước dùng để dập tắt ngọn lửa ấy cũng nằm trong tay tôi, rất nhiều và do tôi tùy ý sử dụng.

Tôi đã tìm kiếm hòn đá triết học[36] giúp biến thất bại thành thành công và rồi nhận ra rằng cả thành công và thất bại đều là kết quả của những sự việc tiến triển từng ngày mà qua đó, những suy nghĩ chiếm ưu thế được ghép lại, từng chút một và kết lại thành những thứ chúng ta muốn hoặc không muốn, tùy thuộc vào bản chất của những suy nghĩ đó.

Tôi thật bất hạnh khi đã không hiểu được điều này khi tôi mới đến tuổi biết nhận thức, vì nếu tôi hiểu được điều đó, tôi sẽ có thể đi dễ dàng vượt qua các chướng ngại vật mà tôi buộc phải đối mặt khi đi qua "Thung lũng Bóng đêm" của cuộc đời.

Câu chuyện về cuộc phỏng vấn của tôi với Con Quỷ giờ đã nằm trong tay bạn. Những lợi ích bạn nhận được từ cuốn sách sẽ có tỷ lệ tương ứng chính xác với những suy nghĩ do nó truyền cảm hứng đến bạn. Bạn cũng không cần phải đồng ý với mọi phần trong cuốn sách này mới có được những ích lợi từ nó.

Bạn chỉ phải tư duy và đưa ra kết luận của riêng mình liên quan đến mọi phần trong cuốn sách này. Điều đó thật đúng đắn. Bạn vừa là quan toà, vừa là bồi thẩm đoàn, vừa là luật sư cho cả bên nguyên và bên bị. Nếu bạn không thể vượt qua được hoàn cảnh thì thất bại và nguyên nhân dẫn đến thất bại ấy đều xuất phát từ bạn!

"Những mong muốn nổi bật của một người có thể được kết tinh thành những vật tương đương trong thực tế thông qua mục tiêu xác định được hỗ trợ bởi kế hoạch xác định, với sự trợ giúp của quy luật về nhịp điệu thôi miên và thời gian!"

Napoleon Hill muốn chia sẻ thông điệp này với cả thế giới vào những năm 1930 nhưng nó đã bị cất giấu ở trong hầm và cuối cùng đến bây giờ, vào năm 2011 nó mới được tiết lộ và chia sẻ với các bạn vì một lý do nào đó. Bạn sẽ...

• Nhận ra rằng mình đang có trong túi những que diêm để thổi bùng lên ngọn lửa nghịch cảnh và bạn cũng sẽ luôn tìm thấy rất nhiều nước để dập tắt ngọn lửa đó tùy ý mình? Và sau đó:

• Tìm thấy mục tiêu xác định của bạn?

• Tạo ra một kế hoạch rõ ràng?

• Tham gia cùng sự giúp đỡ của quy luật tự nhiên về nhịp điệu thôi miên?

• Và sử dụng tài sản thời gian để hỗ trợ bạn đạt được những thành công lớn nhất?

LỜI BẠT

DÙ BẠN ĐÃ ĐỌC toàn bộ cuốn sách hay chỉ mới đọc vài trang trước khi chuyển sang phần Lời bạt này, hẳn bạn sẽ vẫn nhận ra rằng nếu những tên tuổi lịch sử, ngày tháng và sự kiện trong cuốn sách được thay thế bằng những tên tuổi, ngày tháng và sự kiện của thời đại hiện nay của chúng ta thì mọi thứ vẫn gần như chẳng có gì thay đổi. Từ những gì Napoleon Hill miêu tả về truyền thông, những điều kiện dành cho bọn trẻ ở trường học, những bài thuyết giáo dựa trên nỗi sợ hãi của các nhà truyền giáo, chế độ ăn không hợp lý và các thói quen liên quan đến vấn đề sức khỏe của con người đến môi trường kinh tế đầy thách thức, dường như có rất ít thay đổi trong ý thức chung của chúng ta và do đó, trong cả những trải nghiệm chung của chúng ta nữa.

Tin tốt là sẽ chẳng bao giờ là muộn để có một khởi đầu mới để phục hưng lại ý thức cả. Như Napoleon Hill đã nhắc nhở chúng ta rằng “Tôi cũng khám phá ra rằng trong mỗi thất bại tạm thời, mỗi sai lầm hay mỗi nghịch cảnh, luôn có một hạt mầm lợi ích tương đương.” Con đường của chúng ta dường như được kết hợp ảnh hưởng của cả thất bại lẫn thành công. Có một cách diễn đạt nhẹ nhàng hơn là những nguyên tắc của Napoleon Hill dạy chúng ta “cách thất bại thành công”. Đó là một nghịch lý mà những người đã trưởng thành về mặt tinh thần đều hiểu - những người mà ông miêu tả là họ đã vượt qua được “nhịp điệu thôi miên” và khám phá ra “cái tôi khác” - còn được nhận biết với tên gọi Cái tôi của Tự ngã, Thượng ngã hay Tự thân.

Việc rất nhiều các tác giả sách về tâm linh, tâm lý học, tự phát triển bản thân và thậm chí là cả khoa học nữa đều chia sẻ quan điểm của Napoleon Hill về cái mà ông gọi là “mục tiêu xác định”, hay theo cách nói của ngày nay nó sẽ là “đặt mục tiêu”. Đó là khi chúng ta đặt mục đích cho mình là tỉnh thức khỏi cách sống của “nhịp điệu thôi miên” - người Hin-đu gọi nó là ảo tưởng còn các Phật tử gọi nó là u mê.

Sự trung thực của Napoleon Hill được tỏa sáng khi ông miêu tả về việc thành công được biểu hiện như thế nào. Trên thực tế, ông đã không hề do dự cho rằng “bất cứ người nào có thể tận dụng được lợi ích của ‘cái tôi khác’” của mình miễn là anh ta không “đắm chìm trong lòng tham”. Tuyên bố đề cao

giá trị tinh thần này nâng thành công lên vấn đề về nhận thức - đó là, thành công không nhất thiết có nghĩa là "ai có nhiều đồ chơi nhất người ấy thắng"[37]. Do đó, Napoleon Hill đã không còn băn khoăn về cách thành công được thể hiện trong cuộc sống của một người, vì "nhiều hơn" là không bao giờ đủ cả.

Napoleon Hill cũng dạy chúng ta về tầm quan trọng của nhận thức, về sự lưu tâm - một hoạt động của ý thức mà Con Quỷ của Napoleon Hill - kẻ vô cùng sung sướng khi lợi dụng những người không biết suy nghĩ cho chính bản thân mình - ghét cay ghét đắng. Việc chủ động quan sát tâm trí và khả năng của nó tức là nhìn nhận nó với sự tôn trọng, cảm thông và lòng biết ơn bởi đó là món quà mà Chúa đã ban tặng cho chúng ta. Tâm trí không chỉ hình thành nên tâm hồn con người mà nó còn tạo ra các trạng huống bên ngoài của chúng ta nữa. Chúng ta hãy đừng tranh giành với nó, hãy hiểu rõ giá trị từng sắc thái của nó, trực giác của nó, khả năng tối đa của nó với hiểu biết rằng tâm trí chính là chìa khóa giúp một người trở nên tự chủ, tự trao quyền và tự tin.

Sau "buông thả", đặc điểm nguy hại nhất của con người mà Napoleon Hill miêu tả là "thiếu cẩn trọng" hay chúng ta còn có thể gọi là thiếu sáng suốt. Sáng suốt là bà con với khôn ngoan - thứ giúp chúng ta suy nghĩ về hậu quả trước khi có bất cứ hành động nào cũng như trung thực đánh giá kết quả của những lựa chọn của chính mình.

Trong tâm trí của các độc giả hiện đại ngày nay, những bài học của Napoleon Hill thường được liên tưởng với thành công - được hiểu là số tiền trong két của một người. Nhưng có một sự thật là ông đã chia sẻ với cả thế giới sự thông thái của "các nguyên tắc sống" của mình, bắt đầu với phần bên trong của một người, trạng thái bên trong ý thức của một người, yêu cầu chúng ta thể hiện hết mọi khả năng chúng ta có không chỉ vì lợi ích của riêng mình mà cho cả toàn nhân loại nữa.

Tôi muốn bổ sung thêm rằng phía Quỹ Napoleon Hill đã có một lựa chọn vô cùng sáng suốt khi đã tin tưởng và giao bản thảo quý giá này cho bàn tay tài tình của Sharon Lechter. Sau rất nhiều năm nghiên cứu sâu về các nguyên tắc của Napoleon Hill và quan trọng hơn là bà đã thực hành chúng, bà trở thành ứng cử viên sáng giá để giới thiệu bản thảo này đến cả thế giới.

Mong sao mọi độc giả của Napoleon Hill đều phá vỡ được hệ thống các niềm tin có điều kiện và sống một cuộc sống giàu có, hạnh phúc và tràn đầy niềm vui, tự do nhận những món quà, tài năng và kỹ năng trên hành tinh mà tất cả chúng ta đều gọi là nhà. Chúc các bạn luôn bình an và gặp nhiều may mắn!

- MICHAEL BERNARD BECKWITH[38]

SUY NGẪM

XUYÊN SUỐT NHỮNG TRANG VIẾT CỦA NAPOLEON HILL, có tồn tại một sự duy linh rất mạnh mẽ được thấm nhuần trong các phương pháp và đạo đức của ông. Tại nhiều phần của cuốn sách Chiến thắng Con Quỷ trong bạn này, nền tảng tôn giáo cho hệ thống niềm tin của ông có lẽ được thể hiện rõ ràng nhất.

Tuy nhiên, đối với Napoleon Hill, sự xuất hiện của những người xuất sắc trong các ngành công nghiệp và tài chính của thời đại đã cũng được tôn giáo công nhân theo một cách nào đó và giúp truyền cảm hứng đến tư duy và hành động của riêng ông và ông thuyết phục mọi người nhìn vào những con người này - và tất cả đều là đàn ông - như những hình mẫu về tư cách đạo đức và từ đó sinh ra thành công cá nhân cũng như những lợi ích chung.

Với Napoleon Hill, cuộc Đại Suy thoái là một thất bại về mặt đạo đức ở tầm vĩ mô. Ông sẽ nói gì về cuộc khủng hoảng hiện tại của chúng ta trên thị trường tài chính - hệ thống ngân hàng suýt sụp đổ vào năm 2008 và tình trạng suy thoái nghiêm trọng sau đó đã ảnh hưởng tới cuộc sống của tất cả mọi người sẽ cầm cuốn sách này lên vào năm 2011 và hơn thế nữa?

Các vị thần của Napoleon Hill gồm có Carnegie (tất nhiên rồi), Edison, Ford và Rockefeller. Mỗi ông trùm này sau đó đều được các nhà sử học, kinh tế học và những người chuyên viết tiểu sử phân tích đi phân tích lại **MÔI TRƯỜNG, THỜI GIAN, SỰ HÒA HỢP VÀ CẨN TRỌNG** và các sai sót cá nhân của họ cũng được đặt dưới ánh sáng soi xét của công chúng. Đối với Napoleon Hill, họ không chỉ là những nhân vật lịch sử mà họ còn là các lãnh đạo đương thời trên sân khấu của cả thế giới - giống như Adolf Hitler và Benito Mussoloni, Franklin Roosevelt và Winston Churchill. Ông không hề phê phán tinh thần cạnh tranh đến tàn nhẫn của Rockefeller và có thể ông cũng không hề để ý đến việc Henry Ford từng theo chủ nghĩa bài Do Thái.

Đối với Napoleon Hill, xã hội Mỹ và hệ thống tự do thương mại đang là hy vọng lớn nhất cho thế giới vì nó đang bước loạng choạng bên bờ vực của một tai họa lớn - và thậm chí là với sự thiếu hoàn hảo rõ ràng của đất nước mình (điều ông nhìn thấy là sự nhạy cảm của nó với những âm mưu của Con

Quỷ), không gì trên Trái đất này có thể so sánh với nó cả.

Với những người đã quyết định sẽ thành công trong cuộc sống, những người chống lại sự cám dỗ và yếu đuối của việc không tín ngưỡng và thay vào đó, họ sẽ đi tìm sự giúp đỡ của Chúa (được gọi bằng rất nhiều cái tên trong cuốn sách này) và không có giới hạn nào dành cho họ cả. Giới hạn là do con người tự tạo ra hoặc chính những thế lực tiêu cực của tội ác bên ngoài tạo ra và Con Quỷ chính là hiện thân của nó.

Vậy tôn giáo của Napoleon Hill là gì? Thành thật mà nói thì với tôi, điều ấy chẳng có nhiều ý nghĩa. Càng bị ảnh hưởng bởi triết lý của Napoleon Hill và bị cuộc đời của ông mê hoặc, tôi càng không quan tâm đến việc ông từng tham gia nhà thờ nào chưa hay ông từng bao giờ đến bất cứ nhà thờ nào hay chưa. Với tôi, câu hỏi này quan trọng hơn: Ông dạy chúng ta điều gì về vai trò của niềm tin trong cuộc sống của chúng ta ngày nay?

Câu trả lời cho câu hỏi đó là quyền lựa chọn của bạn. Tôi nghĩ đó là vấn đề nền tảng ảnh hưởng tới mọi dòng ông viết trong cuốn sách này. Sau cùng, ông quyết định xây dựng cuốn sách này dưới một dạng một cuộc đối thoại tâm lý kinh điển và ông thiết lập nên một cuộc đấu nảy lửa với những nhân vật chống tôn giáo mạnh mẽ nhất trong tất cả các tài liệu từ trước tới giờ (từ Kinh thánh, qua các tác phẩm của Milton và C. S. Lewis). Và tôi tiếp tục bị lựa chọn của Napoleon Hill làm cho mê hoặc bởi nó cho phép ông thể hiện - theo một cách rất dễ đọc - những lý thuyết và niềm tin về hành vi của con người được cất giữ rất sâu sắc trong ông. Nó là những bài học sâu sắc cho tất cả chúng ta.

Khi bạn tiếp tục hành trình cuộc sống của mình và gặp những trở ngại trên hành trình đó, có thể việc nhìn lại bảy nguyên tắc để*Chiến thắng Con Quỷ trong bạn* của Napoleon Hill có thể giúp bạn rất nhiều trong cuộc sống của mình.

• *Mục tiêu xác định*

• *Làm chủ bản thân*

• *Học từ nghịch cảnh*

• *Kiểm soát ảnh hưởng của môi trường (sự kết giao)*

• Thời gian (biến những thói quen tư duy tích cực chứ không phải tiêu cực trở nên cố định và nuôi dưỡng sự khôn ngoan)

• Sự hòa hợp (hành động với mục tiêu xác định để trở thành ảnh hưởng chiếm ưu thế trong môi trường vật chất, tinh thần và trí tuệ của bạn)

• Cẩn trọng (suy nghĩ thật kỹ càng về kế hoạch của mình trước khi hành động)

Khi xem lại bảy nguyên tắc này, bạn có thể nhận ra và tiết lộ xem điều gì đang khiến bạn không đạt được những thành công lớn nhất của bạn.

Tôi đã vô cùng may mắn khi được Quỹ Napoleon Hill tin tưởng và giao cho tôi bản thảo này - một bản thảo bị cất giữ và khóa lại trong vòng hơn 70 năm (hoặc do vợ ông giấu đi hoặc do chính Con Quỷ giấu đi mất... tùy bạn lựa chọn). Người ta vẫn nói rằng khi học trò đã sẵn sàng thì người thầy sẽ xuất hiện. Có thể Think and Grow Rich - 13 nguyên tắc nghĩ giàu, làm giàu là thông điệp đúng đắn trong thời kỳ Đại suy thoái và Chiến thắng Con Quỷ trong bạn sẽ là thông điệp đúng đắn cho thời điểm hiện tại của chúng ta? Tôi tin tưởng rằng điều này xảy ra là do bàn tay của Chúa, chứ không phải do Con Quỷ. Tôi tin rằng Chiến thắng Con Quỷ trong bạn sẽ chưa được phát hành chừng nào Chúa cảm thấy chưa đến thời điểm thích hợp để phát ra thông điệp đó... cho chúng ta vào năm 2011. Rõ ràng là nó đã có tác động vô cùng lớn đến cuộc đời tôi và tôi hy vọng rằng bạn cũng sẽ tìm thấy giá trị của nó cho cuộc sống của chính mình.

Hy vọng những gì Napoleon Hill viết sẽ mang lại cho bạn

hy vọng, lòng dũng cảm và quan trọng nhất là

mục tiêu xác định cho cuộc đời mình...

Chúc các bạn may mắn.

- SHARON LECHTER

LỜI CẢM ƠN

CÓ RẤT NHIỀU người đã đóng góp công sức trong việc xuất bản cuốn sách Chiến thắng Con Quỷ trong bạn sau khi nó đã bị cất giấu trong vòng hơn 70 năm trời.

Quỹ Napoleon Hill xin gửi lời cảm ơn sâu sắc tới gia đình của Tiến sĩ Napoleon Hill - những người đã lưu giữ gia tài của ông. Đặc biệt là với Tiến sĩ Charlie Johnson - cháu của Napoleon Hill, anh đã bảo quản bản thảo gây tranh cãi này, nhận ra sức mạnh và sự xác đáng trong thông điệp của nó và gửi bản thảo tới Quỹ Napoleon Hill để nó có thể được xuất bản và phát hành.

Chúng tôi cũng xin bày tỏ lòng biết ơn tới Sharon Lechter và lòng đam mê với công việc gìn giữ và quảng bá cho gia tài của Napoleon Hill. Trong những bình luận xuyên suốt cuốn sách của bà, Sharon đã sử dụng tài năng và năng lực của mình để giúp độc giả đánh giá đúng và có được lợi ích từ thông điệp hợp thời này.

Sharon và chúng tôi cũng muốn cảm ơn những người hâm mộ Napoleon Hill trên khắp thế giới đã giúp chúng tôi lan tỏa sự thông thái của Napoleon Hill - các thầy cô giáo và những người hướng dẫn, các diễn giả truyền cảm hứng và các giảng viên đại học, các nhà lãnh đạo kinh doanh thành công và các doanh nhân mới khởi nghiệp. Các bạn là những người thừa kế những công trình quan trọng của Napoleon Hill. Cũng chẳng có gì đáng ngạc nhiên khi Napoleon Hill thường được gọi bằng cái tên Người tạo nên Điều kỳ diệu hay Người tạo nên Các nhà Triệu phú trong suốt những năm ông làm diễn giả trên khắp thế giới.

Chúng tôi cũng xin gửi lời cảm ơn đến toàn bộ nhân viên của Nhà xuất bản Sterling về những cống hiến và tài năng của họ, trong đó đặc biệt có Marcus Leaver, Jason Prince, Michael Fragnito và Kate Zimmermann. Riêng tư hơn, chúng tôi xin tỏ lòng biết ơn đến toàn bộ đội của mình ở Quỹ Napoleon Hill và Tổ chức Trả cho Gia đình mình trước tiên vì những hướng dẫn và hộ trợ không ngừng của họ... Robert T. Johnson Con, Michael Lechter, Annedia Sturgill, Phillip Lechter, Kevin Stock, Angela Totman và Kristin Thomas. Ngoài ra, chúng tôi cũng đánh giá cao sự động viên và giúp đỡ từ Steve

Riggio, Greg Reid, Joe McNeely, Greg Tobin và Cevin Bryerman.

Thay mặt cho Napoleon Hill - người đã bắt đầu cuộc hành trình của mình cách đây hơn một thế kỷ, người mà sự thông thái của ông đã mang đến hy vọng và lòng dũng cảm cho hàng triệu người trên khắp thế giới này, chúng tôi cảm ơn bạn!

- DON GREEN,

Giám đốc điều hành Quỹ Napoleon Hill

NAPOLEON HILL (1883 – 1970)

NAPOLEON HILL SINH NĂM 1883 tại một vùng rừng núi xa xôi hẻo lánh ở hạt Wise, bang Virginia. Ông sinh ra trong một gia đình nghèo khó và mồ côi mẹ từ năm ông mới 9 tuổi. Một năm sau, cha ông tái hôn và người mẹ kế trở thành nguồn cảm hứng cho cậu bé.

Với ảnh hưởng từ mẹ kế, Napoleon Hill đã trở thành phóng viên cho một tờ báo từ khi ông còn ở độ tuổi vị thành niên. Những bài viết của ông khiến Robert L. Taylor - người từng là thống đốc của bang Tennesse và sau này trở thành Thượng nghị sĩ - chú ý. Taylor có một tạp chí mang tên Tạp chí Bob Taylor và ông đã thuê chàng trai Napoleon Hill trẻ tuổi viết về những câu chuyện thành công. Lúc đó, Napoleon Hill mới vào học tại Trường Luật Georgetown.

Vào năm 1908, Napoleon Hill được giao nhiệm vụ phỏng vấn Andrew Carnegie và một cuộc phỏng vấn dự kiến kéo dài ba tiếng đã biến thành cuộc phỏng vấn kéo dài ba ngày. Khi Napoleon Hill thực hiện cuộc phỏng vấn, Carnegie đã cho ông ý tưởng về việc tổ chức nên triết lý về thành công cá nhân đầu tiên trên thế giới, dựa trên những nguyên tắc thành công.

Carnegie đã giới thiệu Napoleon Hill với những người khổng lồ của thời đại đó, bao gồm Henry Ford, Thomas A. Edison và John D. Rockefeller. Napoleon Hill đã dành 20 năm để phỏng vấn, nghiên cứu và viết về những con người thành công ấy.

Phải mất đến 20 năm sau khi Napoleon Hill phỏng vấn Carnegie, ông mới viết bộ sách bao gồm 8 tập mang tên Quy luật Thành công (Law of Success) vào năm 1928. Ông đã viết ra rất nhiều cuốn sách bán chạy trong suốt cuộc đời mình. Vào năm 1937, ông viết Think and Grow Rich - 13 nguyên tắc nghĩ giàu, làm giàu - cuốn sách đã trở thành cuốn sách tự phát triển bản thân bán chạy nhất mọi thời đại và đến giờ, vẫn có hàng triệu bản của cuốn sách được bán ra trên toàn thế giới. Cũng chẳng có gì đáng ngạc nhiên khi Napoleon Hill thường được gọi bằng cái tên Người tạo nên Điều kỳ diệu hay Người tạo nên Các nhà Triệu phú.

SHARON LECHTER

LÀ MỘT NGƯỜI ỦNG HỘ GIÁO DỤC SUỐT ĐỜI, Sharon Lechter là người sáng lập nên tổ chức Trả cho Gia đình mình trước tiên - một tổ chức giáo dục về tài chính. Sharon còn là phát ngôn viên của Trung tâm Đào tạo Bồi dưỡng Nghiệp vụ Quốc gia về kỹ năng sử dụng tiền. Vào năm 2008, Sharon được bổ nhiệm vào Hội đồng tư vấn Tài chính cho Tổng thống đầu tiên và bà đã phục vụ cho cả hai Tổng thống Bush và Obama.

Sharon là một doanh nhân, một tác giả, một nhà từ thiện, một nhà giáo dục, một diễn giả quốc tế, một kiểm toán viên có chứng chỉ và một người mẹ. Bà là người đi tiên phong trong việc phát triển các công nghệ, chương trình và sản phẩm mới để mang giáo dục đến cuộc sống của trẻ em theo các phương pháp đổi mới, kích thích và vui nhộn hơn. Trò chơi về kỹ năng sử dụng tiền của bà có tên gọi Thời kỳ Thịnh vượng cho Teen là một trò chơi thực tế về cuộc sống và tiền bạc đầy sáng tạo và trải nghiệm. Nó đã được công nhận bởi rất nhiều giải thưởng danh giá, trong đó có Giải Vàng Lựa chọn của Mẹ (GOLD Mom’s Choice Award), Trò chơi của năm 2010 của Tạp chí Đứa trẻ Sáng tạo (Creative Child Magazine), Sản phẩm Nghỉ Lễ Tuyệt vời nhất của Tiến sĩ Đồ chơi (Dr. Toy’s Best Vacation Award) và được Bộ sưu tập Đồ chơi xếp hạng 5 sao. Sharon được công nhận là một chuyên gia về vấn đề giáo dục tài chính cho trẻ em, tài chính cá nhân và doanh nghiệp.

Sharon là tác giả của cuốn sách bán chạy Cách mỏ vàng ba bước chân (Three Feet from Gold) với sự hợp tác của Quỹ Napoleon Hill và Greg Reid. Sharon còn nổi tiếng khắp thế giới với tư cách là đồng tác giả của cuốn sách bán chạy số 1 của New York Times là Cha giàu cha nghèo và 14 cuốn sách khác trong sê-ri Cha giàu.

Với tư cách là nhà từ thiện, Sharon cũng đóng cả hai vai trò tình nguyện viên lẫn mạnh thường quân. Sharon làm việc cho Ủy ban quốc gia của Tổ chức Những nữ Chủ tịch và Giúp đỡ Trẻ em - một tổ chức tầm cỡ quốc gia được thành lập để ngăn cản và xử lý nạn bạo hành trẻ em.

www.sharonlechter.com - www.payyourfamilyfirst.com - www.outwittingthedevil.com

Hãy chia sẻ những câu chuyện về cách bạn đã chiến thắng Con Quỷ trong bạn như thế nào.

Bằng cách ghé thăm website www.outwittingthedevil.com, bạn có thể gia nhập cộng đồng của chúng tôi. Hãy chia sẻ câu chuyện của chính bạn về cách bạn đã chiến thắng Con Quỷ như thế nào và bạn sẽ giúp đỡ những người khác nhận ra rằng họ cũng có thể làm được điều đó!

Nếu bạn vẫn đang chiến đấu với Con Quỷ, bạn có thể học hỏi được từ những thành viên khác trong cộng đồng xem họ đã đối mặt với Con Quỷ và đấu tranh với nó như thế nào, điều gì đã giúp họ kiên trì và họ đã đạt được thành công bằng cách nào.

Đó có thể là động lực giúp bạn đi đến thành công!

“Điều gì mà tâm trí có thể nhận thức và tin tưởng

thì tâm trí có thể hoàn thành.” (Napoleon Hill)

SHARON LECHTER

và

QUỸ NAPOLEON HILL

Lời khen tặng dành cho CHIẾN THẮNG CON QUỶ TRONG BẠN

"Mọi người thường bảo chúng ta phải phớt lờ đi sự tồn tại của những thứ tiêu cực mà chỉ tập trung vào những thứ tích cực mà thôi. Thực ra khi nhận ra cả hai thứ trên và học cách đối mặt với nó, bạn mới có được sức mạnh. Cuốn sách này đã kể ra một câu chuyện vĩ đại và dạy cho chúng ta những bài học tuyệt vời."

- LARRY WINGET, tác giả sách bán chạy trên New York Times và Wall Street Journal *Không nói, không khóc nữa và Bắt đầu sống* (Shut up, stop whining & Get a life)

"Tác phẩm bất hủ Think and Grow Rich - 13 nguyên tắc nghĩ giàu, làm giàu của Napoleon Hill đi trước thời đại đến cả 50 năm khi nó được viết ra. Tài sản mới được khám phá gần đây - Chiến thắng Con Quỷ trong bạn - lại bổ sung thêm những bằng chứng cho sự thông thái và gia tài của ông. Napoleon Hill đã hướng dẫn bạn phân biệt giữa đúng và sai, tốt nhất và tệ nhất, trái và phải như thể hiện giờ ông vẫn còn sống vậy. Cuốn sách này không phải là lựa chọn cho những người đang tìm kiếm sự sáng suốt của hôm nay có thể dẫn bạn đến thành công và đầy đủ của tương lai."

- JEFFREY, tác giả của cuốn sách *Cuốn sách nhỏ về Nghệ thuật Bán hàng* (The little Red Book of Selling) và *Cuốn sách vàng về thái độ CÓ* (The little Gold book of YES attitude)

"Nếu bạn không lập trình cho bản thân mình, cuộc sống sẽ lập trình cho bạn! Cuốn sách Chiến thắng Con Quỷ trong bạn cung cấp cho bạn mật mã để đạt được những tiềm năng lớn nhất của mình!"

- LES BROWN, tác giả truyền cảm hứng của *Sống giấc mơ của mình* (Live Your Dream)

"Napoleon Hill đã lấy một ý mà C. S. Lewis đã dùng trong cuốn Những lá thư của Screwtape (The Screwtape Letters), mở rộng nó và giới thiệu nó theo cách của riêng ông. Kết quả là tâm trí của Napoleon Hill một cuốn sách kỳ

diệu hướng về tâm trí của ông và cách ông nhìn nhận xã hội như một chương trình mù quáng dẫn chúng ta đến thất bại. Chiến thắng Con Quỷ trong bạn có thể vẫn còn quá 'nóng' để xuất bản."

- TIẾN SĨ J. B. HILL, cháu trai của Napoleon Hill

"Cuốn sách là cái nhìn vĩ đại nhất về tâm trí của một nhà truyền cảm hứng huyền thoại - Napoleon Hill."

- GREG S. REID, đồng tác giả của *Cách mỏ vàng ba bước chân*

"Trong tâm trí của các độc giả hiện đại ngày nay, những bài học của Napoleon Hill thường được liên tưởng với thành công - được hiểu là số tiền trong két của một người. Nhưng tôi phải nói sự thật rằng ông đã chia sẻ với cả thế giới sự thông thái của 'các nguyên tắc sống', bắt đầu với phần bên trong của một người, trạng thái bên trong ý thức của một người, mời gọi chúng ta thể hiện hết mọi khả năng chúng ta có không chỉ vì lợi ích của riêng chúng ta mà cho cả toàn nhân loại nữa."

- MICHAEL BERNARD BECKWITH, tác giả của *Tự do về mặt Tinh thần: Phát huy hết tiềm năng trong tâm hồn bạn*(Spiritual Liberation: Fulfilling Your Soul's Potential)

"Sự thông thái bất tử của Napoleon Hill được kết hợp với khả năng giao tiếp với các độc giả hiện đại của Sharon Lechter trong cuốn Chiến thắng Con Quỷ trong bạn - cuốn sách tiếp theo vô cùng sâu sắc và có thể thay đổi cuộc đời bạn sau Think and Grow Rich - 13 nguyên tắc nghĩ giàu, làm giàu. Khi bạn đọc nó và rồi lại đọc lại nữa, bạn sẽ nhận ra rằng bạn nghĩ về điều gì, điều đó sẽ xảy đến!"

- RITA DAVENPORT, tác giả, diễn giả và nhà văn khôi hài

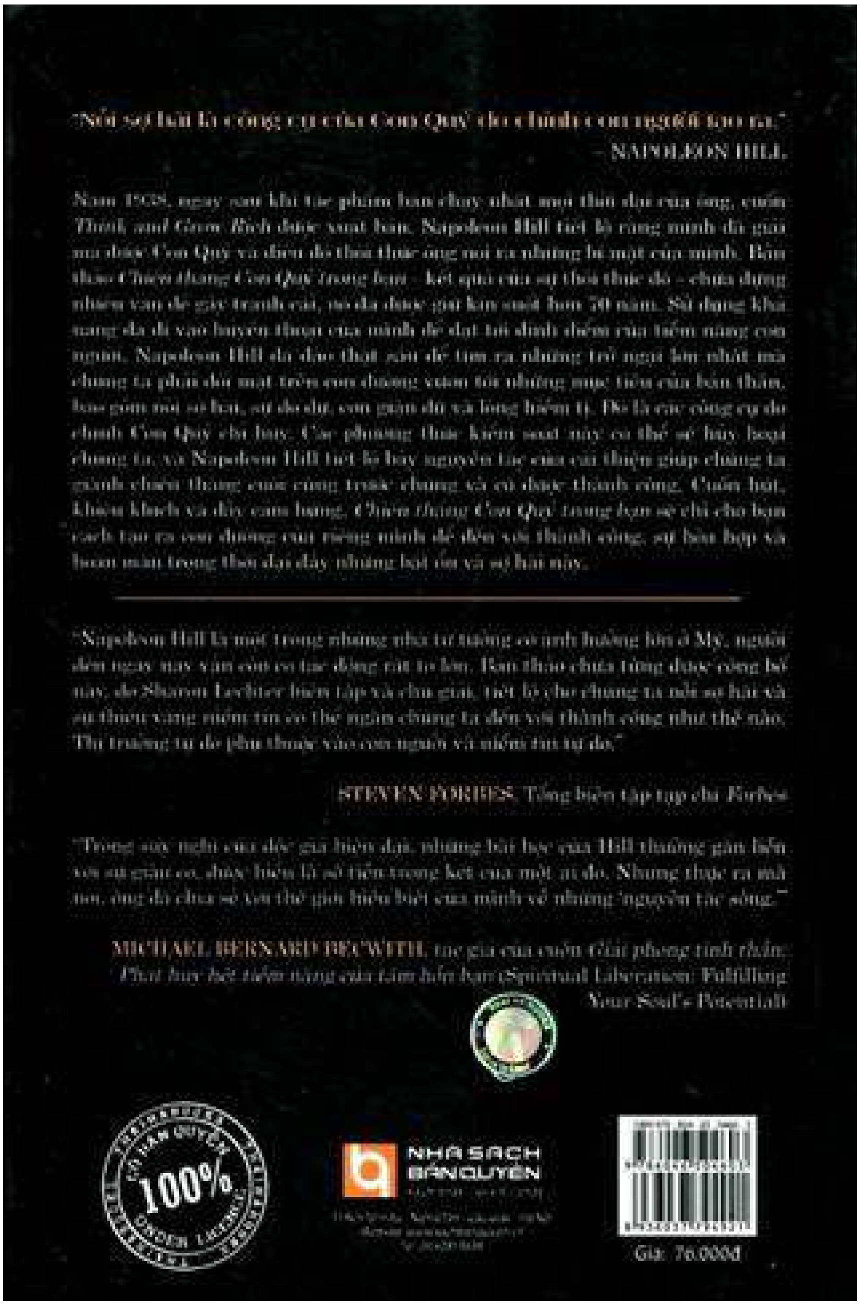
"Think and Grow Rich - 13 nguyên tắc nghĩ giàu, làm giàu đã hé mở những nguyên tắc cơ bản để thành công... Chiến thắng Con Quỷ trong bạn sẽ tiết lộ những gì sẽ xuất hiện trên đường đi của bạn, làm sao để vượt qua những trở ngại ấy và đạt được thành công mà bạn xứng đáng có được."

- JIM STOVALL, tác giả của cuốn sách bán chạy *Món quà cuối cùng*(The Ultimate gift)

"Bạn cũng sẽ khám phá ra Con Quỷ mà Napoleon Hill phỏng vấn có thật hay chỉ là một sản phẩm của trí tưởng tượng, rất giống Con Quỷ mà bạn có thể phải đối mặt trong cuộc sống và những trải nghiệm của mình."

- MARK VICTOR HANSEN, nhà đồng sáng tạo nên series sách bán chạy - số 1 của New York Times - *Hạt giống tâm hồn* - (Chicken soup for the soul)

HẾT

[1] Andrew Carnegie (1835-1919): Được biết đến với danh hiệu Vua Thép, ông là nhà tư bản nhà công nghiệp hàng đầu nước Mỹ, sau trở thành một trong những nhà từ thiện nổi tiếng nhất nước Mỹ.

[2] Ralph Waldo Emerson (1803-1882): Là nhà thơ, triết gia người Mỹ, và cũng là người đi đầu trong phong trào tự lực cánh sinh và triết lý siêu việt.

[3] Thomas Paine (1737-1809): Sinh ra tại Anh, sống và nhập cư vào Mỹ trong thời gian nổ ra Cách mạng Hoa Kỳ. Ông là một nhà triết học, nhân vật nổi bật trong Phong trào Khai sáng.

[4] Thomas Alva Edison (1847-1931): Là nhà phát minh và thương nhân đã phát triển rất nhiều thiết bị có ảnh hưởng lớn tới cuộc sống của con người trong thế kỷ 20.

[5] Charles Robert Darwin (1809-1882): Là nhà nghiên cứu nổi tiếng trong lĩnh vực tự nhiên học người Anh. Ông là người đã phát hiện và chứng minh thuyết tiến hóa tự nhiên.

[6] Abraham Lincoln (1809-1865): Là Tổng thống thứ 16 của Hoa Kỳ từ tháng 3 năm 1861 cho đến khi bị ám sát vào tháng 4 năm 1865. Ông được xem là một nhân vật lịch sử tiêu biểu hàng đầu của Hoa Kỳ.

[7] Luther Burbank (1849-1926): Là nhà thực vật học người Mỹ, ông là người đi tiên phong trong khoa học nông nghiệp, nổi tiếng khắp thế giới vì

đã giới thiệu trên 800 loại cây mới.

[8] Napoléon Bonaparte (1769-1821): Là Hoàng đế của người Pháp từ năm 1804 đến năm 1815. Ông là nhà quân sự và chính trị kiệt xuất.

[9] Henry Ford (1863-1947): Là người sáng lập Công ty Ford Motor, một trong những người giàu nhất thế giới. Ông là một trong những người đầu tiên áp dụng sản xuất kiểu dây chuyền lắp ráp trong sản xuất ô tô.

[10] Theodore Roosevelt, con (1858-1919): Là tổng thống thứ 26 của Hoa Kỳ.

[11] John Davison Rockefeller, cha (1839-1937): Là một nhà công nghiệp người Mỹ, người đóng một vai trò quan trọng trong ngành công nghiệp dầu mỏ thời sơ khai, người sáng lập công ty Standard Oil và đồng thời cũng là một nhân vật gây tranh cãi trong lịch sử nước Mỹ. Ông dành 40 năm cuối đời và gần hết số tài sản của mình cho các hoạt động từ thiện, liên quan chủ yếu đến giáo dục và sức khỏe cộng đồng.

[12] Alexander Graham Bell (1847-1922): Là nhà phát minh, nhà khoa học, nhà cải cách người Scotland. Sinh ra và trưởng thành ở Edinburgh, Scotland, ông đã di cư đến Canada năm 1870 và sau đó đến Hoa Kỳ năm 1871, trở thành công dân Hoa Kỳ năm 1882.

[13] King Camp Gillette (1855-1932): Là người sáng lập nên Công ty Dao cạo râu An toàn Gillette.

[14] Thomas Woodrow Wilson (1856-1924): Là Tổng thống thứ 28 của Hoa Kỳ.

[15] William Ernest Henley (1849-1903): Là nhà thơ, nhà phê bình, biên tập viên người Anh, ông nổi tiếng với bài thơ trứ danh Đừng gục ngã (Invictus).

[16] Eastman Kodak là một tập đoàn đa quốc gia của Mỹ chuyên sản xuất các sản phẩm hình ảnh và thiết bị nhiếp ảnh. Nổi tiếng với phạm vi đa dạng các sản phẩm phim ảnh, Kodak đang tái tập trung vào hai thị trường chính: Nhiếp ảnh kỹ thuật số và in ấn kỹ thuật số.

[17] General Motors Corporation (GM) là một hãng sản xuất ô tô đóng trụ sở ở Detroit, tiểu bang Michigan, Hoa Kỳ. Đây là hãng sản xuất ô tô lớn thứ nhì thế giới, sau Toyota theo xếp hạng doanh số toàn cầu năm 2008.

[18] Đại khủng hoảng là thời kỳ suy thoái kinh tế toàn cầu diễn ra từ năm 1929 đến hết các năm 1930 và lấn sang đầu thập kỷ 1940, bắt đầu sau sự sụp đổ của thị trường chứng khoán Phố Wall vào 29 tháng 10 năm 1929 (còn được biết đến như Thứ Ba Đen tối). Nó bắt đầu ở Hoa Kỳ và nhanh chóng lan rộng ra toàn Châu Âu và khắp thế giới. Nó bị coi là "đêm trước" của Chiến tranh thế giới thứ hai.

[19] Nguyên gốc tiếng Anh: Infinitive Intelligence.

[20] Đại trí (Universal Mind): Còn có tên gọi khác là Trí tuệ Vũ trụ hay Trường thông tin.

[21] P = Passion - Đam mê, A = Association - Công ty, A = Action - Hành động, F = Faith - Niềm tin.

[22] Sokrates hay Socrates: Là một triết gia Hy Lạp cổ đại. Ông là nhà tư tưởng nằm giữa giai đoạn bóng tối và giai đoạn ánh sáng của nền triết học

Hy Lạp cổ đại. Sokrates còn được coi là người đặt nền móng cho thuật hùng biện dựa trên hệ thống những câu hỏi đối thoại. Ông có tư tưởng tiến bộ, nổi tiếng về đức hạnh với quan điểm: “Hãy tự biết lấy chính mình”, “Tôi chỉ biết mỗi một điều duy nhất là tôi không biết gì cả”.

[23] Khổng Tử (551-479 TCN): Là một nhà tư tưởng, nhà triết học xã hội nổi tiếng người Trung Hoa, các bài giảng và triết lý của ông có ảnh hưởng rộng lớn đối với đời sống và tư tưởng của các nền văn hóa Đông Á. Người đời sau đã tôn xưng ông là Vạn thế Sư biểu (Bậc thầy của muôn đời).

[24] François-Marie Arouet (1694-1778): Nổi tiếng qua bút hiệu Voltaire, là một đại văn hào, tác giả, triết gia người Pháp.

[25] Tuyên ngôn Độc lập của Hoa Kỳ là văn bản chính trị tuyên bố ly khai khỏi Anh của 13 thuộc địa Bắc Mỹ. Được tuyên bố vào ngày mùng 4 tháng Bảy năm 1776, Tuyên ngôn Độc lập của Hoa Kỳ ghi dấu ảnh hưởng của triết học Khai sáng và cả kết quả của Cách mạng Anh năm 1688.

[26] Benito Amilcare Andrea Mussolini (1883-1945): Là thủ tướng độc tài cai trị phát xít Ý với một thể chế quốc gia, quân phiệt và chống Cộng sản dựa trên hệ thống tuyên truyền và kềm kẹp khắc nghiệt. Mussolini đưa Ý vào liên minh khối Trục của Adolf Hitler chống lại quân Đồng Minh trong Chiến tranh thế giới thứ hai.

[27] Adolf Hitler (1889-1945): Là Chủ tịch Đảng Công nhân Đức Quốc gia Xã hội chủ nghĩa từ năm 1921, Thủ tướng Đức từ năm 1933, là “Lãnh tụ và Thủ tướng đế quốc kiêm nguyên thủ quốc gia nắm quyền Đế quốc Đức kể từ năm 1934.

[28] Iosif Vissarionovich Stalin (1879-1953): Là Tổng Bí thư Đảng Cộng sản Liên Xô từ năm 1922 đến năm mất 1953; từ 1941 là Chủ tịch Đại biểu

Nhân dân Xô Viết và Chủ tịch Hội đồng Bộ trưởng. Stalin còn là Tổng tư lệnh quân đội, hàm Đại nguyên soái Liên Xô. Ông là nhà lãnh đạo tối cao của Liên bang Xô viết từ giữa thập niên 1920 cho đến khi qua đời.

[29] Franklin Delano Roosevelt (1882-1945, thường được gọi tắt là FDR): Là Tổng thống thứ 32 của Hoa Kỳ và là một khuôn mặt trung tâm của các sự kiện thế giới trong giữa thế kỷ 20 khi ông lãnh đạo Hoa Kỳ suốt thời gian có cuộc khủng hoảng kinh tế toàn cầu và chiến tranh thế giới.

[30] Julieann Louise "Julie" Krone (sinh ngày 24 tháng 7 năm 1963) là một vận động viên đua ngựa, hiện đã giải nghệ. Vào năm 1993, bà trở thành nữ vận động viên đua ngựa đầu tiên thắng trên đường đua Triple Crown. Vào năm 2000, bà là nữ vận động viên đầu tiên có tên ở Nhà lưu danh Thoroughbred.

[31] Nhà lưu danh Thoroughbred được thành lập để vinh danh thành công của những chú ngựa, những người cưỡi ngựa và các huấn luyện viên mà kỷ lục và danh tiếng của họ còn mãi với thời gian.

[32] Biệt danh do Tổng thống Franklin D. Roosevelt đặt cho Tòa án tối cao Mỹ và các vị thẩm phán lớn tuổi ở đó.

[33] Nguyên văn: Misery loves company.

[34] Mẹ Teresa còn được gọi là Mẹ Teresa Calcutta (26 tháng 8, 1910 - 5 tháng 9, 1997) là nữ tu Công giáo Rôma người Albania, và là nhà sáng lập Dòng Thừa sai Bác Ái ở Kolkata (Calcutta), Ấn Độ năm 1950. Trong hơn bốn mươi năm, bà chăm sóc người nghèo, bệnh tật, trẻ mồ côi, người hấp hối, trong khi hoàn tất nhiệm vụ lãnh đạo dòng tu phát triển khắp Ấn Độ, và đến các quốc gia khác.

[35] Mahātmā Gāndhī (2 tháng 10 năm 1869 - 30 tháng 1 năm 1948), nguyên tên đầy đủ là Mohandas Karamchand Gandhi là anh hùng dân tộc Ấn Độ, đã chỉ đạo cuộc kháng chiến chống chế độ thực dân của Đế quốc Anh và giành độc lập cho Ấn Độ với sự ủng hộ nhiệt liệt của hàng triệu người dân. Trong suốt cuộc đời, ông phản đối tất cả các hình thức khủng bố bạo lực và thay vào đó, chỉ áp dụng những tiêu chuẩn đạo đức tối cao. Nguyên lí bất bạo lực (còn gọi là bất hại) được ông đề xướng với tên Chấp trì chân lí đã ảnh hưởng đến các phong trào đấu tranh bất bạo động trong và ngoài nước cho đến ngày nay, bao gồm phong trào Vận động Quyền công dân tại Hoa Kỳ (American Civil Rights Movement) được dẫn đầu bởi Martin Luther King, Jr.

[36] Nguyên văn: philosopher's lodestone - hòn đá mà giới luyện đan thời Trung cổ cho là có khả năng biến mọi kim loại thành vàng.

[37] Nguyên văn: He who has the most toys wins, câu thành ngữ ám chỉ cách sống đề cao giá trị vật chất.

[38] MICHEAL BERNARD BECKWITH là tác giả của cuốn Tự do Tinh thần: Phát huy hết tiềm năng trong tâm hồn bạn (Spiritual Liberation: Fulfilling Your Soul's Potential)